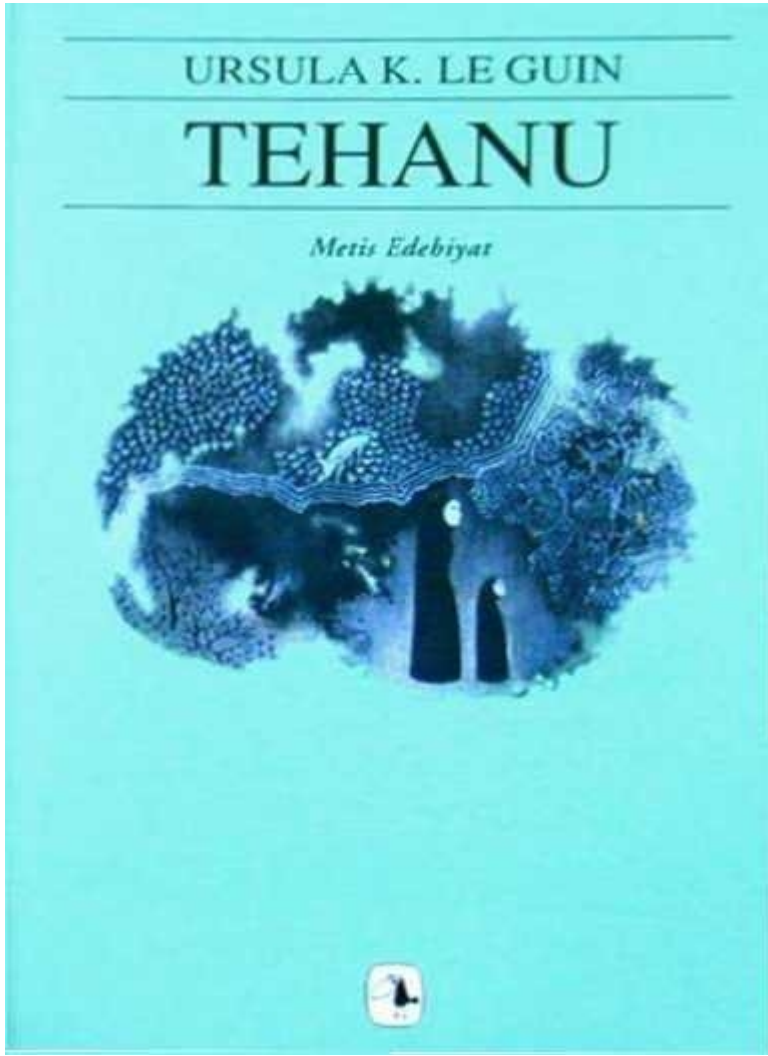

TEHANU - Ursula K. Le Guin

Yerdeniz IV

İngilizce'den Çeviren: ÇİĞDEM ERKAL İPEK

METİS YAYINLARI

Ursula K. Le Guin

YERDENİZ

İngilizce'den Çeviren: Çiğdem Erkal İpek

YERDENİZ BÜYÜCÜSÜ: Sanırım Yerdeniz Büyücüsünün en çocuksu yanı, konusu:Büyümek. Büyümek, benim yıllarımı alan bir süreç oldu; bu süreci oldu bir yaşımda tamamladım ne kadar tamamlanabilirse; o yüzden de çok Önemsiyorum, Çoğu genç de önemser. Ne de olsa esas işleri budur: Büyümek.

LeGuin

ATUAN MEZARLARI: Atuan Mezarları'nın konusu tek kelimeyle söylemek gerekirse cinselliktir.

Kitapta bir sürü simge var, tabii ki yazarken bunları bilinçli bir şekilde gözümlemedim; bu simgelerin hepsi cinsel simgeler olarak okunabilir.

Açıkçası kitabı bir kadının büyümesi olarak okuyabilirsiniz. Temalar, doğum, yeniden doğum, yıkım ve özgürlük.

LeGuin

EN UZAK SAHİL:

En Uzak Sahil ölüm hakkında. Diğerlerinden daha zayıf kurgulu ve eksik olması da bu yüzden, ilk iki kitap yaşadığım ve atlattığım şeyler hakkındaydı. En Uzak Sahilde konu edilen şeyi ise yaşayıp atlatamazsınız. Bu bana genç okurlar için çok uygun bir konu gibi gelmişti, çünkü çocuk yalnızca ölümün varolduğunu değil, kendisinin de bir gün öleceğini anladığı anda, çocukluk biter ve yeni hayat başlar. Bu da büyümedir, ama daha geniş bir bağlamda.

LeGuin

TEHANU

Yerdeniz Üçtemesi'nin son kitabı En Uzak Sahil, düşlemeyi bırakmadığım bir düşünce gibiydi. Ve düşlemekten uzun süre vazgeçmedim. Tehanu böyle ortaya çıktı: Ged'in kendi hayatının nasıl sona ermesi gerektiği konusunda yanıldığını ve bana Yerdeniz'in gerçekten son kitabında kılavuzluk edecek kişinin Tenar olduğunu keşfetmek çok hoş bir sürpriz oldu.

Üçleme'ye eklediğim bu yeni sona, 'Olsun da Geç Olsun' adını da koyabilirdim.

LeGuin"

1 -KÖTÜ BİR ŞEY

ORTA Vadili Çiftçi Çakmak öldükten sonra dul karısı çiftlik evinde kalmaya devam etti. Oğlu denize açılmış, kızı Valmoutiylu bir tüccar ile evlenmişti, yani kadın Meşe Çiftliğinde tek başına yaşıyordu. İnsanlar onun gelmiş olduğu yabancı ülkede bir anlamda büyük bir kişi olduğunu söylüyorlardı, nitekim büyücü Ogion onu görmek için hep Meşe Çiftliğine uğrardı; fakat Ogion her tür önemsiz kişiyi de ziyaret ettiği için, bu pek bir şey ifade etmiyordu, Kadının yabancı bir ismi vardı ama Çakmak ona Goha derdi; bu, Gont'ta ağ ören küçük beyaz bir örümceğe verilen isimdir. Çok iyi bir keçi kılı, koyun yapağısı dokuyucusu ve beyaz tenli, ufak tefek biri olduğu için bu isim ona çok iyi uyuyordu. Artık o Çakmak'ın dul eşi Goha'ydı; koyun sürüsünün ve bu sürüyü besleyen toprağın, dört tarlanın, armut bahçesinin, iki kiralık kulübenin, meşelerin altındaki eski taş çiftlik evinin, tepede Çakmak'ın yatmakta olduğu, toprağının toprağa karıştığı mezarlığın hanımıydı.

Hep mezartaşlarımın yakınında yaşadım, dedi kızına.

Aman anne, gel bizimle kasabada otur! dedi Elma, ama dul kadın yalnızlığını terk etmek istemiyordu.

Belki daha sonra, bebekleriniz olup da birine ihtiyacınız olunca, dedi gri gözlü kızına kıvançla bakarak. "Ama henüz değil. Bana ihtiyacın yok.

"Ve burasını da seviyorum."

Elma genç kocasma gidince dul kadın kapıyı kapatarak çiftlik evinin iri taşlarla döşenmiş zemininin üzerinde dutdu. Alacakaranlıktı ama o, lambayı yakan kocasını elleri, kıvılcımı, adamın dikkatini ve tutuşan alevdeki kara yüzü düşünerek lambayı yakmadı. Ev sessizdi.

Sessiz bir evde tek başıma yaşıyordum, diye düşündü. "Yine öyle yapacağım." Lambayı yaktı.

Sıcak havalarda bir akşamüstü, geç vakitlerde, dul kadının eski arkadaşı Tarlakuşu, tozlu yoldan aceleyle ilerleyerek köyden çıkageldi. "Goha," dedi, onu fasulye bahçesindeki aynkotlarını temizlerken görünce, "Goha kötü bir şey... Çok kötü bir şey... Gelebilir misin?"

Tabii," dedi dul kadın. "Bu kötü şey dediğin de ne?"

Tarlakuşu soluklandı. Adı cüssesine artık pek uymayan, ihyan, basit, orta yaşlı bir kadındı. Fakat bir zamanlar ince, güzel bir kızdı ve Çakmak'ın eve getirdiği soluk benizli Karglı hakkında dedikodu eden köylülere kulak asmayarak Goha ile arkadaş olmuştu, o günden bugüne de arkadaş kalmışlardı.

"Yanıklar içinde bir çocuk" dedi.

"Kimin çocuğu?"

"Serserilerin."

Goha çiftlik evinin kapısını kapamaya gitti, sonra birlikte yola koyuldular, yürürlerken Tarlakuşu bir yandan da konuşuyordu. Nefes nefese kalmış, terliyordu. Yolun kenarına sıralanmış sık otların minik tohumcukları yanaklarına ve alnına yapışıyor, konuşurken bunları silkeliyordu. "Ay boyunca nehrin oradaki çayırdaki konaklamışlardı.

Tamirci olduğunu söyleyen ama hırsız olan bir adam ve yanında bir kadın.

Ve çoğunlukla onlarla beraber dolaşan başka bir adam, daha genç.

Çalışmıyorlardı, ikisi de. Aşırıyor, dileniyor ve kadının sırtından geçiniyorlardı. Aşağı nehirden oğlanlar kadını elde edebilmek için onlara çiftlikten bir şeyler getiriyorlardı, Bilirsin işte. Sonra yollarda çeteler, çiftliklere inmekler. Senin yerine olsam kapımı kilitlerdim, bugünlerde. Sonra bu, bu genç çocuk bir gün köye geldi, ben evin önünde duruyordum, bana, 'Çocuk iyi değil,' dedi. Göz ucuyla yanlarında bir çocuk olduğunu görmüştüm, dağ gelinciği gibi bir şey, o kadar çabuk gözden kayıp gitmişti ki, var mıydı yok muydu emin olamamıştım. Böylece ben de ona, 'İyi değil mi? Ateş; yüzünden mi?'

dedim. Adam bana, 'Kendine zarar verdi, ateş yakarken,' dedi ve daha ben onunla gitmek için hazırlanırken çekti gitti. Gitti. Sonra ben oraya, nehir kenarına gittiğimde, diğer çift de gitmişti. Çekip gitmişler. Kimsecikler yoktu. Arabaları marabaları, çöpleri möpleri hep gitmişti. Ortada sadece kamp ateşleri vardı, hâlâ için için yanıyordu, hemen yanında neredeyse içinderyerde... "

Tarlakuşu birkaç adım süresince konuşmasını kesti. Dümdüz önüne bakıyordu, Goha'ya değil.

"Üzerine bir battaniye bile örtmemişler," dedi. Yürümeye devam etti.

Ateş yanarken içine itilmiş, dedi. Yutkundu ve sıcak basmış yüzündeki yapışkan tohumcukları silkti. "Belki düşmüştür diyeceğim ama eğer uyanık olsaydı kendini kurtarmaya çalışırdı. Dövmüşler ve öldüğünü zannetmişler sanırım ve ona yaptıklarını gizlemek istemişler, o yüzden de..

Tekrar sustu, tekrar devam etti.

Belki o genç adam değildi. Belki o çocuğu çekmiştir. Hem sonra çocuk için yardım bulmaya gelmişti. Babası olmalı. Bilmiyorum. Önemli de değil. Kim bilebilir ki? Kimin umurunda? Çocuğa kim bakacak? Neden bu yaptığımızı yapıyoruz?

Goha alçak sesle sordu: "Yaşayacak mı?"

Yaşayabilir, dedi Tarlakuşu. "Bal gibi de yaşayabilir"

Bir süre sonra, köye yaklaştıkça, "Neden tutup sana geldim bilmiyorum.

Başında Sarmaşık var. Yapılacak bir şey yok."

Valmouth'a gidebilirim, Kayın'a.

"Yapabileceği bir şey yok. Yardım... yardım edemeyeceğimiz bir durumda.

Kızı sıcak tuttum. Sarmaşık ona bir iksirle uyku efsunu verdi. Eve taşıdım. Altı yedi yaşında olmalı ama iki yaşındaki bir çocuk kadar bile ağır değildi. Tam anlamıyla uyanmadı. Ama nefesi kesilir gibi oluyor...

Yapabileceğin bir şey olmadığını biliyorum. Ama gelmeni istedim."

Gelmek istiyorum, dedi Goha. Fakat Tarlakuşu'nun evine girmeden önce gözlerini kapadı ve bir an için nefesini çekingenlikle tuttu.

Tarlakuşu'nun çocukları dışarı çıkarılmışlardı, ev sessizdi. Çocuk baygın olarak Tarlakuşu'nun yatağında yatıyordu. Köy cadısı Sarmaşık daha az yanık olan yerlere cadı fındığı ve herderdedevamerhemi sürmüştü ama yüzünün sağ yanına, başına ve kemiğine kadar kömür olmuş sağ eline hiç dokunmamıştı. Yatağın üzerine Pirr rünü çizmiş ve bırakmıştı.

Bir şey yapabilir misin? diye sordu Tarlakuşu fısıldayarak.

Goha, yanmış çocuğa bakarak duruyordu. Elleri hareketsizdi. Başını olumsuz anlamda salladı.

Dağda şifacılık öğrenmiştin, değil mi? İstirap, utanç ve öfke, çare için yalvaran Tarlakuşu'nda dile gelmişti, Ogion bile bunu iyileştiremez, dedi dul kadın, Tarlakuşu dudaklarını ısırarak arkasını döndü ve ağladı. Goha beyazlaşmış saçlarını okşayarak ona sarıldı. Birbirlerine sarıldılar.

Köy cadısı Sarmaşık, Goha'yı görünce kaşlarını çatarak mutfaktan geldi.

Dul kadın efsunlar yapmadığı, tılsımlarla uğraşmadığı halde Gont'a ilk geldiğinde Re Albi'de büyücünün koruması altında yaşadığı, Roke'un Başbüyücüsü'nü tanıdığı ve şüphesiz ki bilmedikleri, tekin olmayan güçleri olduğu söyleniyordu. Onun ayncalıklarını kıskanan cadı yatağın yanma gidip tekrar tekrar iyi edici bir tılsımı mırıldanıp bir çanağa bir şeyler yığarak, tütecek ve buğu yayacak şekilde bunları tutuşturup uğraşmaya başladı.

Keskin ot dumanı, yanmış çocuğu öksürtüp ıstırap içinde titreyerek yarı yarıya doğrulmasına neden oldu. Nefesi kesilir gibi sesler çıkarmaya başladı; çabuk çabuk, kısa ve gıcırıtlı nefesler. Gözlerinden biri Goha'ya bakıyor gibiydi.

Goha ileri doğru bir adım attı ve çocuğun sol elini eline aldı. Kendi dilinde konuştu. "Onlara hizmet ettim ve terk ettim," dedi. "Seni almalarına izin vermeyeceğim."

Çocuk nefes almaya ve tekrar nefes almaya ve tekrar nefes almaya çalışarak ona, ya da hiçliğe baktı.

2 -ŞAHİN YUVASINA GİDİŞ

BİR yıldan fazla olmuştu, Uzun Dans'tan sonraki sıcak ve engin günlerde Orta Vadiye kuzeyden, yoldan, dul Goha'yı arayan bir haberci çıkageldi.

Köy ahalisi adama patikayı gösterdi, adam da akşamüstü geç vakitlerde Meşe Çiftliği'ne vardı. Temiz yüzlü, keskin bakışlı bir adamdı, Goha'ya ve arkasındaki ağılda duran koyunlara bakıp, "Güzel kuzular," dedi. "Re Albi büyücüsü seni çağırıyor."

Seni mi yolladı? diye sordu Goha, kulaklarına inanamayarak ve alayla.

Ogion, onu istediği zaman, daha hızlı ve daha iyi haberciler kullanırdı: Çığlık atan bir kartal ya da kadının adım yavaşça söyleyen kendi sesi Gelir misin?

Adam başını evet anlamında salladı. "Hasta," dedi. "Dişi kuzularından satılık olanı var mı?"

"Olabilir. İstersen çoban ile konuşabilirsin. Orada, parmaklığın yanında.

Akşam yemeği yer misin? Eğer istersen geceyi burada geçirebilirsin ama ben yola koyulacağım." "Bu gece mi?

Bu kez kadının nazikçe küçük gören bakışında hiç de eğlenmiş bir hal yoktu. Oyalanacak vaktim yok," dedi. Bir dakika kadar yaşlı çoban Düruırmak'la konuştu ve arkasını dönüp tepenin yamacına, meşe koruluğunun yanına yapılmış eve doğru yürüdü. Haberci kadını izledi."

Taş zeminli mutfakta adamın bir kez çabucak bakıp hemen yüzünü çevirdiği bir kız ona süt, ekmek, peynir ve yeşil soğan ikram edip yanından ayrıldı, tek bir söz bile etmeden. Tekrar kadının yanında belirdi, her ikisi de yolculuk için ayakkabılarını giymişlerdi, hafif deri çıkınlar taşıyorlardı. Haberci onları izledi, dul kadın çiftlik evinin kapısını kilitledi. Hep birlikte yola koyuldular, ama adam kendi işine doğru, çünkü Ogion'dan haber getirmek, Re Albi Lordu'na damızlık koç almak gibi ciddi bir işe eklenmiş bir lütuftan başka bir şey değildi; kadın ve yanık çocuk, yolun köye giden sapağında adama veda ettiler. Onlar adamın gelmiş olduğu yola doğru tırmandılar, kuzeye, daha sonra da batıya, Gont Dağı'nın eteğindeki tepelere doğru.

Uzun yaz alacakaranlığı yerini karanlığa bırakıncaya kadar yürümeye devam ettiler. Karanlık çökünce dar yolu bırakarak» aceleyle sessiz sessiz akan ve sık bodur söğüt ağaçlarının yaprakları arasından soluk akşam göğünü yansıtan bir ırmağın kenarındaki kuytu bir yerde konakladılar. Goha kuru otlardan ve söğüt yapraklarından, tavşan gibi çalılıkların arasına gizlenmiş bir yatak yaparak çocuğu bu yatağın üzerinde battaniyeye sarıp sarmaladı. "Şimdi," dedi, "sen bir kozasın. Sabah olunca bir kelebek olup kozanı çatlatıp çıkacaksın." Ateş yakmadı, pelerinine sarınarak çocuğun yanına uzanıp, uykuya dalıncaya kadar birer birer yıldızların parlamalarını seyrederek ırmağın sessizce neler anlattığını dinledi.

Şafaktan önceki soğukta uyandıkları zaman, küçük bir ateş yakarak kendisi ve çocuk için sulu yulaf lapası yapmak amacıyla bir kap su ısıttı. Küçük yaralı kelebek titreyerek kozasından çıktı, Goha kabı çocuk tutabilsin ve içebilsin diye çiyle ıslanmış otlar üzerinde

soğuttu. Tekrar yola koyulduklarında doğu, dağın yüksek ve karanlık omuzlarının üzerinden aydınlanıyordu.

Bütün gün boyunca çabucak yoruluveren bir çocuğun hızıyla ilerlediler.

Kadınm içi acele etmek için yanıp tutuşuyordu ama yavaş yavaş yürüdü.

Çocuğu uzun mesafelerde taşıyamıyordu, bu yüzden yolu kolaylaştırmak için çocuğa hikâyeler anlattı.

Ogion adında yaşlı bir adamı görmeye gidiyoruz, diye anlattı kıza, ormana doğru dolana dolana tırmanan dar yolda zorlanarak yürürlerken.

Çok bilge bir insan ve bir büyücü. Büyücünün ne demek olduğunu biliyor musun Therru?

Çocuğun bir ismi vardıysa bile kadın bunu bilmiyordu veya kız söylemiyordu. Goha ona Therru diyordu. Kız başını hayır anlamında salladı.

Doğrusu ben de bilmiyorum dedi kadın. Ama ne yapabildiklerini biliyorum. Ben küçükken senden daha büyük ama yine de küçükken Ogion benim babamdı, aynı benim şu anda senin annen olduğum gibi. Bana bakıp bilmem gereken şeyleri öğretmeye çalışmıştı. Kendi kendine gezinmedi tercih ettiği halde benimle kaldı. Yürümesini çok severdi, bizim şu anda yaptığımız gibi; bu yollarda, ormanda ve vahşi yerlerde. Dağda her yere gitmiştir, varlıklara bakarak ve onları dinleyerek. Her zaman dinlemişti, onun için ona Sessiz dediler. Ama benimle konuşurdu. Bana hikâyeler anlattı. Sadece o herkesin bildiği küçük hikâyeleri değil, o kahramanlar, krallar ve çok uzun zaman önce çok uzaklarda olan şeyleri değil, sırf kendisinin bildiği hikâyeleri." Devam etmeden önce biraz ilerledi. "Şimdi sana bu hikâyelerden birini anlatacağım.

"Büyücülerin yapabildikleri şeylerden biri de başka bir şeye dönüşebilmeleridir başka bir şekil almaktır. Dönüşüm diyorlar buna.

Herhangi bir sihirbaz kendisini başka biriymiş veya bir hayvanmış gibi gösterebilir, bir süre için neye baktığını bilemezsin sanki yüzüne bir maske takmış gibi. Fakat büyücüler bundan ötesini de yapabilirler.

Maskenin kendisi olabilirler, gerçekten başka bir varlığa dönüşebilirler.

Böylece bir büyücü eğer denizi aşmak istiyorsa ve bir kayığı yoksa kendini bir martıya dönüştürerek üzerinden uçup aşabilir. Fakat çok dikkatli olması gerekir.

Eğer bir kuş olarak kalırsa, bir kuşun düşündüklerini düşünmeye başlar ve bir insanın düşündüklerini unuttur, uçup gider ve bir martı olur; bir daha da hiçbir zaman insan olamaz. İşte, bir zamanlar kendisini bir aıya dönüştüren, bunu da sık sık yapıp sonunda bir aı olan ve kendi küçük oğlunu öldüren büyük bir büyücünün hikâyesini anlatırlar; sonunda onu avlayıp öldürmek zorunda kalmışlar. Ama Ogion bu konuda şaka da yapardı.

Bir keresinde fareler kilerine girip peynirleri mahvettiklerinde, birini küçük bir farekapanı tılsımıyla yakalayıp fareyi bu şekilde elinde tutarak gözlerinin içine bakmış ve Sana farecilik oynama demedim mi demişti. Ve bir an için ciddi olduğunu sanmışım...

İşte bu hikâye de dönüşüm gibi bir şeyle ilgili ama Ogion bunun bildiği tüm dönüşümlerin ardında olduğunu söylüyor, çünkü, bu, iki şey birden olmakla ilgili; aynı anda, aynı biçim içinde iki şey olmak; bunun büyücülerin güçlerinin ötesinde olduğunu söylüyor. Bununla Gont'un kuzeybatı kıyısında küçük bir köyde, Kemay adında bir yerde karşılaşmış.

Burada bir kadın varmış, yaşlı bir balıkçı kadın; bir cadı değil, okumuş biri değil; ama şarkılar yapıyormuş. Ogion da onu bu şekilde duymuş.

Oralarda geziniyormuş, her zaman yaptığı gibi kıyı boyunca giderek dinliyormuş; ağ tamir eden veya kayığın birine kalafat çeken, çalışırken de şarkı söyleyen birinin şarkısını duymuş:

Batıdan da batıda karanın ilerisinde halkım dans ediyor diğer rüzgârda.

Ogion hem nağmeyi hem de sözleri duymuş, bunları daha önce hiç duymamışmış, o yüzden şarkının nereden kaynaklandığını sormuş. Cevaptan cevaba giderken, 'A, bu Kemaylı Kadın'm şarkılarından biri,' diyen birinin bulunduğu bir yere varmış. Böylece kalkıp Kemay'a gitmiş, kadının yaşadığı küçük balıkçı limanına ve kadının evini limanın yanında bulmuş."

Kapıyı büyücülük asasıyla çalmış: Kadın gelerek kapıyı açmış, " Şimdi biliyorsun, hani isimler hakkında konuşmuştuk, nasıl çocukların çocukluk isimleri vardır ve herkesin bir gündelik ismi vardır belki de bir lakabı. Başka başka insanlar, seni başka başka isimlerle çağırabilirler. Sen benim Therru'msun ama belki büyüdüğün zaman senin de Hardca bir gündelik ismin olacak. Ama aynı zamanda, ergenliğe ulaştığın zaman sana da, eğer her şey yolu yordamıyla olursa, gerçek ismin verilecektir. İsmi sana gerçek güç sahibi biri tarafından, bir büyücü tarafından verilecek, çünkü bu onların gücü, onların sanatı isim verme.

Bu belki de senin hiç kimseye söylemeyeceğin ismin olacak, çünkü kendi benliğin bu isimde bulunacak. Bu senin gücün, kuvvetin; ama bir başkası için bir risk ve bir yükür, sadece en çok ihtiyacın olduğu zaman ve en güvendiğın insana verilebilir. Fakat tüm isimleri bilen büyük bir büyücü, sen ona söylemesen de bunu bilebilir.

Böylece büyük bir büyücü olan Ogion deniz sularının basmasına engel olan duvarın yanındaki küçük evin kapısında durmuş ve kadın da kapıyı açmış."

Ogion geriye bir adım atarak meşe asasını kaldırmış, elini de kaldırmış, böyle, kendisini ateşin ısısından korumak istercesine ve tüm şaşkınlığıyla korkusuna rağmen kadının gerçek ismini yüksek sesle söylemiş 'Ejderha!'

"O ilk anda, bana anlattığına göre, kapıda gördüğü bir kadın değilmiş, ateşin parlaklığı ve ihtişamı, altın pulların ve pençelerin pırıltısı ve ejderhanın iri gözleriymiş. Ejderhaların gözlerine bakılmaması gerektiğini söylerler.

Sonra bu görüntü kaybolmuş, ejderha mejderha değil de orada kapı eşiğinde duran yaşlı bir kadın görmüş, biraz kamburu çıkmış, büyük elli, uzun boylu bir balıkçı kadın. Kadın da, İçeri gir Lord Ogion,' demiş."

"Böylece Ogion içeri girmiş. Kadın ona balık çorbası ikram etmiş, birlikte yemişler ve sonra ocağın yanında konuşmuşlar. Ogion kadının bir dönüşümcü olabileceğini düşünmüş; ama bilemiyormuş, bilmem anlıyor musun, onun kendisini ejderhaya dönüştürebilen bir kadın mı, yoksa kendisini kadına dönüştürebilen bir ejderha mı olduğunu bilemiyormuş. Böylece sonunda kadına sormuş, 'Sen bir kadın mısın, yoksa bir ejderha mı?' Kadın söyleyememiş ama 'Sana bildiğim bir hikâyenin şarkısını söyleyeyim,' demiş."

Therru'nun ayakkabı sının içine küçük bir taş kaçırmıştı. Bunu çıkarmak için durdular ve tekrar yollarına devam ettiler, yavaş yavaş, çünkü yol, yaz sıcaklığında ağustosböceklerinin öttüğü, üzerine çalıların sarkmış olduğu yontulmuş taş yığınları arasından dik bir şekilde yukarı doğru tırmanıyordu.

İşte kadının ona, Ogion'a şarkısını söylediği hikâye şuymuş: Zamanın başlangıcında, Segoy yerkürenin adalarını denizden çıkardığı zaman, karalarda ilk doğanlar ejderhalarmış ve karalarda rüzgârlar esiyormuş. Yaradılış şarkısı böyle söylüyor. Fakat kadının şarkısı ay m zamanda, başlangıçta ejderha ile insanın bir olduğunu söylüyormuş. Hepsi tek bir halkmış, tek bir soy, kanatlı ve Gerçek Dil'i kullanan.

"Güzel, kuvvetli, akıllı ve özgürlüğü, fakat zaman içinde gelişmeyen şey yoktur. Böylece ejderhainsanlar arasında bazıları uçmaya ve yabaniliğe gönüllerini gitgide daha çok kaptırmışlar ve yaratma işleriyle veya çabışmak ve öğrenmekle veya evler ve şehirlerle

daha az ilgilenmeye başlam ıslar. Sadece, avlanarak ve avladıklarını yiyerek, cahil ve umursamaz, çok, daha çok özgürlük arayarak uzağa, çok uzağa uçmak istemişler.

Ejderhainsanların diğerleri uçmaya daha az önem vermeye başlamışlar ama hazineler, paralar, yapılmış şeyler, öğrenilmiş şeyler biriktirmeye başlamışlar. Gözleri hep daha, daha fazlasında, hazinelerini korumak için kaleler, evler yapmışlar; kazandıklarını çocuklarına geçirebilsinler diye. Ve uçarak gelip sevgili hazinelerini bozabilecek, salt dikkatsizlik ve vahşilik yüzünden ani bir alevle yakabilecek yabancılerden korkmaya başlamışlar."

"Yabani olanlar hiçbir şeyden korkmuyorlarmış. Hiçbir şey öğrenmemişler.

Cahil ve korkusuz oldukları için, uçamay anlar onları bir hayvan gibi kapana kısıtııp öldürdüklerinde kendilerini koruyamamışlar. Fakat diğer yabancıler uçarak gelip güzel evleri ateşe vermişler, yıkmışlar ve öldürmüşler. İster yabani ister akıllı olsun, en güçlü olanlar birbirlerini ilk öldürenler olmuş.

En korkak olanlar, onlar bu kavgadan saklanmışlar ve saklanmak için olanak kalmayınca da kavgadan kaçmışlar. Yapma becerilerini kullanarak tekneler yapmışlar ve batı adalarından uzağa, kanatlıların yıkılmış kuleler arasında savaştıkları yerden doğuya yelken açmışlar.

"Böylece hem ejderha, hem de insan olanlar değişmiş ve iki ayrı halk oluşturmuş hep daha az ve daha yabani olan, bitip tükenmek bilmeyen akılsızca hırs ve öfkeleriyle Batı Ucyöreler'in uzak adalarına dağılmış olan ejderhalar ve hep daha kalabalık olan zengin kasaba ve şehirlerinde yaşayan, İç Adalar'ı ve tüm güneyi ve doğuyu dolduran insan halkı. Fakat bunların aralarında ejderhaların bilgilerini Yaradılış Lisam'nı koruyan bazıları varmış ve bunlar da büyücülermiş, Fakat, diyor şarkı, aramızda bir zamanlar ejderha olduğunu, ejderhalar arasında da bizimle akrabahkları olduğunu bilenler var. Ve bunlar da, tek bir halk ikiye ayrılırken bazılarının, hâlâ hem insan hem de ejderha, hâlâ kanatlı olanların doğuya ve batıya değil, Açık Deniz'in üzerinden yerkürenin öbür tarafına varıncaya kadar

gittiklerini söylüyorlar. Orada, hem yabani hem de akıllı, insan zekâlı, ejderha yürekli büyük kanatlı varlıklar barış içinde yaşıyorlarmış. Böylece kadın söylemiş şarkısını."

Batıdan da batıda karanın ilerisinde halkım dans ediyor diğer rüzgârda.

" İşte Kemayh Kadın'ın şarkısında anlatılan hikâye budur ve bu sözlerle bitmiştir.

Sonra Ogion kadına, 'Seni ilk gördüğümde gerçek benliğini gördüm. Ocakta benim karşımda oturan bu kadın, aslında üstüne geçirdiğin bir elbiseden başka bir şey değil, demiş,"

"Ama kadın başım hayır anlamında sallayarak gülmüş ve bütün söylediği, 'Keşke o kadar basit olsaydı!' olmuş, Böylece bir süre sonra Ogion Re Albi'ye geri dönmüş. Bana bu hikâyeyi anlattığı zaman, 'O günden beri, insan ya da ejderha, birilerinin batıdan da batıya gidip gitmediklerini, kim olduğumuzu ve bütünlüğümüzün nereye uzandığını merak edip durdum" demişti... Acıkmaya başladın mı Therru? Burası güzel bir dinlenme yerine benziyor, orada yolun kıvrıldığı yer. Belki oradan, aşağıda dağın eteğinde bulunan Gont Limanı'm görebiliriz. Büyük bir şehirdir orası, Valmouth'dan bile büyük. Dönemece gelince oturup biraz dinleniriz."

Gerçekten de yolun yüksek köşesinden aşağıya, ormanın ve taşlık çayırın engin bayırlarından körfezdeki kasabaya bakıp körfezin girişini koruyan sarp kayalıkları ve karanlık sular üzerinde kıymık veya su böcekleri gibi duran tekneleri görebiliyorlardı. İleride, yollarının üzerinde, yolun biraz yukarısında, sarp bir kayalık dağdan dışarı doğru fırlamıştı: Re Albi köyünün üzerine kurulmuş olduğu Overfell, Şahin Yuvası.

Therru hiç şikâyet etmedi ama Goha bir süre sonra, "Ee, yola devam edelim mi?" dediğinde, yol ile gök ve denizin uçurumu arasında oturan çocuk başını hayır anlamında salladı. Güneş ılıktı ve konakladıkları yerdeki kahvaltılarından sonra epey yol katetmişlerdi.

Goha su şişelerini çıkardı, tekrar su içtiler; sonra kuru üzüm ve ceviz torbasını çıkartarak çocuğa verdi.

Gideceğimiz yerin görüş alanına girdik, dedi, eğer başarabilirsek hava kararmadan orada olmak istiyorum. Ogion'u görmek için sabırsızlanıyorum.

Çok yorulacaksın ama hızlı yürümeliyiz. Ve bu gece hem ısınacağız hem de emniyette olacağız. Torba sende kalsın, kemerine tuttur. Kuru üzümler bacaklarını kuvvetlendirir. Bir asa ister misin büyücüler gibiyürümene yardımcı olsun diye?"

Therru hapır hupur yemeğini yerken başını evet anlamında salladı. Goha bıçağını çıkararak çocuğa fındık ağacından sağlam bir sürgün kesti, sonra yolun üzerinde devrilmiş bir akçaağaç görerek bunun bir dalını kopardı, kendisine kalın ve hafif bir sopa yapmak için kesip düzeltti.

Tekrar yola koyuldular, kuru üzümlerle oyalanan çocuk zahmetle kadınla birlikte yürüdü. Goha, hem kendini hem de kızı eğlendirmek için şarkı söyledi, Orta Vadi'de öğrendiği aşk şarkıları, çoban şarkıları, baladlar; fakat aniden sesi ezgilerden birinin ortasında kesiliverdi. Elini ikaz etmek için uzatarak durdu.

Yolda, ileride duran dört adam kadını gördüler. Onlar yollarına devam edinceye veya yanından geçip gidinceye kadar ormanda saklanmaya çalışmak hiç kâr etmezdi.

Gezginler, dedi sessizce Therru'ya ve yürümeye devam etti. Akçaağaçtan sopasını sıkı sıkı tuttu.

Tarlakuşu'nun çeteler ve hırsızlar hakkında söylemiş olduğu şeyler; her devirde tekrarlanan, artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığı ve dünyanın kötüye gittiği yolundaki şikâyetlerden değildi. Son birkaç yıldır Gont'un kasabalarında ve kırılık kesiminde huzur ve güvende bir azalma vardı.

Delikanlılar, insanların konukseverliklerini kötüye kullanarak, çalarak, çaldıklarını satarak, kendi halkları arasında birer yabancı gibi davranır olmuştu. Dilencilik ender görüldüğü yerlerde bile yaygınlaşmıştı ve tatmin olmayan dilenci şiddet kullanmakla tehdit ediyordu. Kadınlar ne tek başlarına yollara ve sokaklara çıkmak istiyorlar, ne de

özgürlüklerindeki bu kayıptan hoşlanıyorlardı. Genç kadınların bazıları, hırsız ve mütecavizler çetesine katılmak için evlerinden kaçıyorlardı. Genellikle aynı yıl içinde, asık bir yüzle, incinmiş ve hamile olarak evlerine geri dönüyorlardı. Ayrıca köy sihirbazları ve cadıları arasında, mesleklerinin yoldan çıktığı konusunda bir söylenti vardı: Her zaman İyileştiren efsunlar iyileştirmez; bulma tılsımları ya bir şey bulamaz ya da yanlış şeyi bulur; aşk iksirleri adamları arzulu yapacağına öldüren bir kıskançlıkla delirtir olmuştı. Ve bunlardan da kötüsü, dediklerine göre, büyücülük sanatıyla, bu sanatın kuralları ve sınırlarıyla ve bunları bozmanın tehlikeleriyle ilgili hiçbir şey bilmeyen insanlar kendilerinin güç sahibi insanlar olduklarını söylüyorlar, kendilerini izleyenlere zenginlik ve sağlık, hatta ölümsüzlük vad ediyorlardı.

Goha'nın köyündeki büyücü Sarmaşık, büyü'nün zayıflamasından acı acı söz etmişti, ValmouoYun sihirbazı Kayın da. Kayın, Therru'nun acılarını hafifletmek ve yanık izlerini azaltmak için az da olsa yapılabilecek şeyler konusunda Sarmaşık'a yardı ma gelen açıkğöz ve tutarlı bir adamdı. Goha'ya, "Bu tür şeylerin meydana geldiği zamanlar, çökme yılları, bir devrin sonu olmalı. Havnor'da kaç yüzyıl önce bir kral vardı? Bu şekilde devam edemez. Tekrar merkeze dönmeliyiz yoksa yok olacağız; ada adaya karşı, adam adama karşı, baba çocuğuna karşı..." demişti. Kayın, biraz çekingen ama açık ve anlayışlı bir ifadeyle Goha'ya göz ucuyla bakmıştı. ErrethAkbe'nin Halkası, Havnor Kulesi'ne geri götürüldü, demişti. "Oraya kimin götürdüğünü biliyorum..."

Bu bir işaretti, gelecek olan yeni çağın işareti! Ama bu konuda harekete geçmedik. Kralımız yok. Merkezimiz yok. Kalbimizi, gücümüzü bulmalıyız.

Belki sonunda Başbüyücü harekete geçer." Ve kendinden emin bir şekilde ekledi, "Gontlu değil mi zaten?"

Fakat ne Başbüyüğü'nün yaptığı herhangi bir şey, ne de Havnor'daki Taht'ın varisinin gelmesiyle ilgili hiç ses çıkmadı; her şey daha da kötüleşerek devam etti.

Bu nedenle Goha önünde, yoldaki, ikisi bir yanda ikisi diğer yanda durduğu için çocukla aralarından geçmek zorunda kalacağı dört adamı korku ve sert bir kızgınlık içinde gördü.

Durmadan yürüyerek ileri doğru giderken, başını öne eğmiş olan Therru yanma iyice yaklaştı ama elini tutmadı.

Adamlardan biri; adaleli göğüslü, üst dudağının üzerindeki kaba, siyah kıllar dudağına dökülen bir herif, konuşmaya başladı biraz sırtarak. "Hey sen," dedi ama Qoha aynı anda ve daha yüksek sesle konuştu. "Yolumdan çekil! dedi, akçaağaç asasını, sanki bir büyücü asasıymış gibi kaldırarak "Ogion'la bir işim var!" Adamların arasından uzun adımlarla geçti ve yanında Therru, dümdüz yoluna devam etti. Küstahlığı cadılıkla karıştıran adamlar kıpırdamadan durdular, Ogion'un isminin, belki hâlâ bir gücü vardı. Ya da belki de Goha'da bir güç vardı veya çocukta. Çünkü ikisi geçip gittikten sonra adamlardan biri, "Gördünüz mü?" diyerek tükürdü ve şerri geri çevirmek için bir hareket yaptı.

Cadı ile canavar veledi, dedi bir diğeri. "Bırakın gitsinler!"

Bir başkası, deri kepli ve yelekli bir adam, diğerleri yollarına serserice devam ederken bir süre için durup baktı. Yüzü hastalıklı ve perişan görünüyordu, dönüp kadını ve çocuğu izleyecek gibiydi ki kıllı dudaklı adam ona seslendi, "Hadi, Mahir"; adam itaat etti.

Yolun dönemecinde, adamların görüş alanından çıkınca, Goha Therru'yu kucağına alarak, nefes nefese durup çocuğu yere bırakmak zorunda kalıncaya kadar aceleyle yoluna devam etti. Çocuk hiç soru sormadı ve onu hiç geciktirmedi. Goha tekrar yoluna devam edebilecek duruma gelir gelmez, çocuk elinden geldiğince çabuk, kadının yanında, elini tutarak yürüdü.

Kıpkırmızı oldun, dedi. "Ateş gibi,"

Çok az konuşuyordu, sesi çok boğuk olduğu için konuşması net değildi ama Goha onu anlayabiliyordu, Kızgınlım, dedi Goha, bir çeşit kahkahayla karışık. "Kızgın olduğumda

kızarırm. Sizin gibi, kızıl insanlar gibi, batı adalarının barbarları gibi,.. Bak, orada ileride bir kasaba var, bu Meşe Pınarı olsa gerek. Bu yoldaki tek köy orası. Orada durup biraz dinleniriz. Sonra da, eğer devam edebilirsek, eğer Ş ahin Yuvası'na kadar yürüyebileceğim dersen, hava kararıırken orada oluruz; umarım."

Çocuk başını evet anlamında salladı. Kuru üzüm ve ceviz torbasını açarak biraz yedi. Yollarına yorgun argın devam ettiler.

Köyden geçip Ogion'un kayalığın tepesindeki evine vardıklarında güneş çoktan batmıştı, ilk yıldızlar batıda, denizin yüksek ufkunun üzerindeki karanlık bulut kümesinin tepesinde parlıyordu. Bodur otları eğen deniz rüzgârı esti. Küçük, alçak evin arkasındaki otlaklarda bir keçi meledi. Tek penceresi, donuk, sarı parladı.

Goha hem kendi hem de Therru'nun asasını kapının yanındaki duvara dayadı, çocuğun elini tutarak kapıyı bir kez çaldı. Cevap yoktu.

Kapıyı itip açtı. Ocaktaki ateş geçmiş, gri küller kalmıştı, fakat masanın üzerindeki kandil minik bir ışık tomurcuğu yaratıyordu; odanın uzak köşesinde yerdeki yatağından Ogion, "Gir içeri Tenar," dedi.

3- OGION ÇOCUĞU

Batıdaki girintili bölmedeki karyolanın üzerine yatırdı. Ateşi yaktı. Gidip Ogionun ot şiltesinin yanına, yere bağdaş kurarak oturdu.

Sana bakan kimse yok!

Onları yolladım, diye fısıldadı Ogion.

Yüzü her zamanki gibi esmer ve sertti ama saç seyrek ve beyazdı; soluk lamba gözlerinde ışıktan kıvılcımlar yaratmıyordu.

Tek başına ölebilirdin, dedi kadın kızgınlıkla.

Bunu yapmama yardım et, dedi yaşlı adam, "Henüz değil," diye yalvardı kadın, başını adamın eline dayayarak, "Bu gece değil," diye fikir birliğine vardı adam." Yarın."

Elini kaldırarak bir kez kadının saçını okşadı, sadece o kadar kuvveti olduğu için.

Kadın tekrar oturdu. Ateş tutuşmuştu. Işığı duvarlarda, alçak tavanda oynuyor, uzun odanın köşelerinde yoğunlaşan gölgeler yolluyordu.

Ged gelebilseydi, diye mırıldandı yaşlı adam. "Ona haber saldın mı?"

Kaybolmuş, dedi Ogion. "Kaybolmuş. Bir bulut. Karalar üzerinde bir sis.

Batiya gitti. Üvez ağacından bir dal taşıyarak. Karanlık sisin içine. "Şahinimi kaybettim."

Yo, yo, yo diye fısıldadı kadın. Geri gelecek. Sessizlik içinde durdular. Ateşin sıcaklığı, Ogion'un gevşeyip uykuya dalıp çıkmasını ve Tenar'ın gün boyu süren yayan yürüyüşünden sonra bir güzel dinlenmesini sağlayacak biçimde, her ikisinin de içlerine işlemeye başladı. Son uzun tırmanışın bir bölümünde Therru'yu kucağında taşımıştı, çünkü ona yetismeye çalıştıkça çocuğun yorgunluktan nefesi tıkanmaya başlamıştı.

Tenar kalktı, su ısıttı ve yolun tozunu üzerinden yıkadı. Süt ısıttı, Ogion'un kilerinde bulunduğu ekmekten yedi ve adamın yanında oturmak için geri döndü. Uyuyan adamın yüzünü, ateşin ışığını ve gölgeleri seyrederek düşünceler içinde oturdu.

Bir kızın, penceresiz bir odada kendisini yutulmuş, yerin karanlık güçlerinin rahibesi ve hizmetkârı olduğunu sanan bir kızın, çok uzun zaman önce ve çok uzaklarda, geceleri nasıl

sessizce, düşünceler içinde oturduğunu düşündü. Ve bir kadın vardı, kocasıyla çocukları uyuduktan sonra çiftlik evinin huzur dolu sessizliğinde düşünmek için, bir saat yalnız kalabilmek için oturan. Ve yanmış bir çocuğu buraya taşıyan; ölmekte olan, başka bir adamın dönüşünü bekleyen bir adamın başucunda oturan dul bir kadın vardı. Tüm kadınlar gibi, herhangi bir kadın gibi, kadınların yaptıklarını yaparak. Fakat Ogion ona hizmetkâr veya zevce veya dul kadınlık adlarıyla seslenmiyordu. Ged de öyle seslenmemiştii, Mezarlar'ın karanlığında. Ne de çok önceleri, hepsinden de uzakta annesi; sadece bir sıcaklık ve aslan rengi ateş olarak hatırladığı annesi, ona adını veren annesi, Ben Tenar'ım, diye fısıldadı. Kuru bir çam dalını kavrayan ateş parlak san bir alev dili olarak yükseldi.

Ogion nefes almakta zorlanarak, havayı içine çekmeye çalıştı. Biraz rahatlaması için, kadın elinden geldiğince ona yardım etti. Her ikisi de bir süre uyudu; kadın adamın garip sözcüklerle bölünen, yan şursuz ve sürüklenen sessizliğinde uyukladı. Bir kere, o derin gecede, yolda bir arkadaşıyla karşılaşmış gibi, yüksek sesle, "Geldin mi yani? Onu gördün mü?" dedi yaşlı adam. Ve yine, Tenar ateşi beslemek için kalktığında konuşmaya başladı, ama bu kez çok yıllar önce tanıdığı biriyle aklından konuşuyor gibiydi, çünkü belirli bir biçimde, bir çocuk gibi, "Ona yardım etmek istedim ama evin damı çöktü. Üzerlerine çöktü. Deprem olmuştu," dedi. Tenar dinledi. O da bir depreme tanık olmuştu. "Yardım etmek istedim!" dedi oğlan, yaşlı adamın sesiyle, ıstırap içinde. Sonra tekrar nefesi tıkanmaya başladı.

İlk ışıkla Tenar, önce deniz sesine benzettiği bir sese uyandı. Bu kanatların muazzam hareketiydi. Yukarıdan bir sürü kuş geçiyordu, alçaktan, o kadar çok ki kanatları fırtına yaratmış ve pencere hızlı gölgeleriyle kararmıştı. Evin tepesinde bir kez daire çizip gitmişe benziyorlardı. Ne çığlık attılar, ne bağırıldılar, kadın bunların ne kuşu olduğunu anlayamadı, O sabah, Ogion'un evinin kuzeyinde ve dışında bulunduğu Re Albi köyünden insanlar geldiler. Keçi çobanı bir kız geldi; Ogion'un keçilerinin sütü için bir kadın, ayrıca ona

yardımcı olup olamayacaklarını soran başkaları, Köy cadısı Yosun kapının yanındaki akçaağaçtan sopayı ve ince fındık dalını elledi ve umutla içeriye baktı ama daha içeriye girmeye cüret bile edememişti ki Ogion ot şiltesinden homurdandı: "Kov şunları! Hepsini kov!"

Daha güçlü ve daha rahat görünüyordu. Küçük Therru uyandığında, Tenar'ın hatırladığı o kuru, müşfik, sakın sesiyle onunla konuştu. Çocuk güneşte oynamak için dışarı çıkınca Tenar'a, "Onu hangi isimle çağırıyorsun?" dedi.

Yaradılışın Gerçek Dili'ni biliyordu ama Kargcayı hiç öğrenmemiştir. Therru yanmak demektir, ateşin alevlenmesi, dedi kadın. Ah, ah, dedi adam ve gözleri parladı, kaşları çatıldı. Bir an için kelime arar gibi oldu.

Ondan, dedi, ondan, ondan korkacaklar," Ondan şimdide korkuyorlar, dedi Tenar acı acı. Büyücü hayır anlamında başını salladı.

Ona öğret Tenar, diye fısıldadı. "Ona her şeyi öğret! Roke değil. Onlar korkuyor,.. Neden gitmene izin verdim? Neden gittin? Onu buraya getirmek için çok mu geç?"

Sakin ol, sakın ol, dedi kadın ona şefkatle çünkü yaşlı adam sözcüklerle ve nefesiyle mücadele ediyor, her ikisini de bulamıyordu. Başını hayır anlamında salladı, nefesi kesildi, "Öğret ona!" ve hareketsiz yattı.

Yemek yemeye razı olmadı, sadece biraz su içti. Günün ortasında uyudu.

Akşamüstü geç vakit uyanarak, "Şimdi kızım," dedi ve oturdu. Tenar, ona gülümseyerek elini tuttu. Kalkmama yardım et. Hayır, hayır.

Evet, dedi adam. "Dışarıya. İçeride ölemem." Nereye gitmek istersin?

Herhangi bir yere. Ama gidebilirim, ormandaki patıkaya, dedi. "Çayırın üzerindeki kayın ağacına."

Onun ayağa kalkabildiğim ve dışarı çıkmak için kararlı olduğunu görünce, kadın yardımcı oldu. Birlikte kapıya gittiler; burada adam durdu ve evinin tek odasına dönüp baktı. Kapının sağındaki karanlık köşede uzun asası, biraz parlayarak duvara dayalı duruyordu. Tenar bunu adama vermek için uzandı ama o başını hayır anlamında salladı. "Hayır," dedi, "onu değil." Sanki bir şey eksikmiş, unutulmuş gibi etrafa bakındı. "Hadi gel," dedi en sonunda.

Batıdan esen parlak rüzgâr yüzüne çarpınca, yüksek ufka baktı, "Bu güzel," dedi.

Dur gidip, bir sedye yapıp seni taşımak için köyden birkaç kişi bulup geleyim, dedi kadın. "Hepsi senin için bir şeyler yapmak üzere bekliyor."

Yürümek istiyorum, dedi yaşlı adam.

Therru evin öbür yanından dolanarak geldi; Ogion ile Tenar vakarla, adım adım ve her beş altı adımda Ogion soluklansın diye durarak, dağ yamacını zirvenin iç tarafından dimdik tırmanan ormanlara doğru dağınık çayırdan giderken onları seyretti. Çayın geçmek çok zamanlarını aldı. Sonunda ormandaki patikanın başladığı yerden birkaç metre ileride duran, ormanın hemen içindeki büyük ve genç kayın ağacının altına vardıklarında Ogion'un yüzü griydi, bacakları rüzgârdaki otlar gibi titriyordu. Orada, sırtını ağacın gövdesine vererek kayının kökleri arama çöktü. Uzun bir süre ne konuşabildi, ne de hareket edebildi; tekleyerek güm güm atan kalbi bedenini sarstı. En sonunda başını evet anlamında sallayarak fısıldadı, "Tamam Therru onları belli bir uzaklıktan izledi. Tenar kızın yanma giderek ona sarıldı ve onunla biraz konuştu. Ogion'un yanına geri döndü. "Örtü getirecek," dedi, "Soğuk değil.

Ben üşüyorum."

Kadının yüzünde bir tebessüm kıpırtısı vardı.

Çocuk keçi kılından battaniyeyi sürükleyerek geldi. Tenar'a bir şeyler fısıldadı ve tekrar koşarak uzaklaştı.

Funda keçileri sağarken yardım etmesine izin verecekmiş, ona bakıverecek de, dedi Tenar Ogion'a. "Böylece ben de burada seninle kalabilirim Hiçbir zaman tek bir işin olmaz zaten, dedi Ogion boğuk ve ısıklı bir fısıltıyla, kalan bütün sesi buydu.

Öyle. Her zaman iki iş birden, genellikle de daha fazla, dedi Tenar.

"Ama buradayım ya"

Ogion başıyla onayladı, Uzun bir süre konuşmadan ağacın gövdesine yaslanmış oturdu, gözleri kapalı. Yüzünü izlerken Tenar, adamın yüzünün batıda değişen ışık gibi yavaş yavaş değiştiğini gördü.

Gözlerini açtı ve dallar arasındaki bir boşluktan batı göğünü seyretti.

Bir şeye bakıyor gibiydi, bir olaya ve harekete; ışığın o uzak, belirgin altın boşluğunda. Bir kez fısıldadı, duraksayarak, sanki emin değilmiş gibi: Ejderha"

Güneş kavuşmuş, rüzgâr dinmişti.

Ogion Tenar'a baktı.

Geçti, diye fısıldadı sevinçle. "Hepsi değişti! Değişti Tenar! Bekle, burada bekle..." Bedenini, onu şiddetli rüzgârdaki bir dal gibi savuran bir titremedir aldı. Nefesi kesildi. Kadından ileriye dikilen gözleri bir kapandı, bir açıldı. Ellerini kadının elleri üzerine koydu; kadın adama doğru eğildi; adam ismini kadına söyledi ki ölümünden sonra gerçek anlamda tanınabilsin.

Kadının elini kavrayarak gözlerini kapadı ve bir kez daha nefes almak için çabaladı, hiç nefesi kalmayınca kadar. Ondan sonra, yıldızlar çıkıp ormanın yaprakları ve dalları arasından parlarken, o ağacın köklerinden biri gibi uzandı.

Tenar alacakaranlıkta ve karanlıkta ölü adamla birlikte oturdu. Çayırın karşısında, ateşböceği gibi bir fener ışık saçıyordu. Kadiri yün battaniyeyi her ikisinin de üzerine çekmişti fakat adamın elini tutan eli, bir taşı tutuyormuş gibi üşümüştü. Bir kez daha alnını

adamın eline değdirdi. Bedeni kendisine bir tuhaf gelerek, tutuk ve sersem, ayağa kalkıp ışıkla gelmekte olanı karşılamak ve yol göstermek için kalktı.

O gece komşuları Ogion'la birlikte oturdu ve adam onları kovalamadı.

Re Albi Lordu'nun maliknesi, Overfell'in üzerinde bulunan, yerin derinliklerinden fırlayıp çıkmış olan dağ tarafındaki kayaların üzerindeydi. Sabah erken bir vakitte, güneş dağlardan kurtulmadan çok önce o lordun hizmetinde bulunan büyücü köyden geçerek geldi; çok kısa bir süre sonra, karanlıkta yola koyulmuş başka bir büyücü de Gont Limanı'nın dne dne tırmanan dik yolundan geldi. Ogion'un ölüm haberini almışlardı; ya da öyle güçleri vardı ki büyük bir büyücünün gş onlara malum olmuştu.

Re Albi köyünün sihirbazı yoktu, sadece büyücüsü ile bulma, onarma ve ıkıklık gibi insanların büyücüyü rahatsız etmek istemedikleri basit işlere bakan cadı kadım vardı. Yosun Teyze aksi bir yaratıktı, cadıların çoğu gibi bekâr, yıkanmaz, beyazlaşan sağları tuhaf efsun düğümleriyle düğümlenmiş, gözleri ttslerden kırmızı halkalı. ayırdan elinde fenerle gelen de oydu; Tenar ve diğerleriyle gece Ogion'un naaşı başında bekledi.

Camdan bir siperliğin içine balmumundan bir mum yerleştirdi; orada, ormanda topraktan bir kapta tatlı yağlar yaktı; söylenmesi gereken sözleri söyledi ve ne yapılması gerekiyorsa yaptı. Sıra gömme işlemi için naaşa dokunmaya gelince izin istercesine bir kez Tenar'a baktı ve sonra işine devam etti. Köy cadıları genellikle, kendi deyimleriyle, lleri yerleştirme işlerine ve çoğu kez de gömme işine bakarlardı, Uzun boylu genç bir adam olan büyücü, am ağacından gümüşi asasıyla malikneden; iriyarı, orta yaşlı bir adam olan diğer de, porsuk ağacından kısa asasıyla Gont Limanı'ndan gelince Yosun Teyze kananağı gibi gözleriyle onlara bakmadı bile, ama başını önüne eğerek basit tılsımlarını ve sihirlerini toparlayarak geri çekildi, Cesedi gömüleceği şekilde, sol yanına doğru dizleri bükülü bir şekilde yatırdığında yukarı doğru dönmüş sol elinin içine minik bir efsun çıkını, yumuşak

keçi derisine sarılı ve renkli iple bağlı bir Şey koymuştu. Re Albi b y c s  buna asasının ucuyla bir fiske vurdu.

Mezar kazıldı mı? diye sordu Gont Limanı b y c s .

Evet, diye cevap verdi Re Albi b y c s . "Lordumun evinin mezarlığında kazıldı," dedi ve yukarıda, dağdaki malik neyi işaret etti.

Anlıyorum, dedi Gont Limanı. "Ben b y c m z n t m Őerefiyle zelzeleden koruduğu Őehre g m leceğini d Ő nm Őt m."

Bu Őerefi benim Lordum arzu etmekte, dedi Re Albi.

Fakat o zaman sanki.., diye başladı Gont Limanı ve tartıŐmaktan hoŐlanmadıęı ama yine de gen  adamın ağır talebi karşısında hemen pes etmeye hazır olmadığı i in durdu.  l  adama tepeden baktı. "İsimsiz g m lmek zorunda," dedi kederle ve acı acı. "B t n gece y r d m ama  ok ge  kaldım. B y k bir kaybı daha da b y t yor bu!"

Gen  b y c  hi bir Şey s ylemedi.

Adı Aihal idi, dedi Tenar. "Vasiyeti burada yatmaktı, Şu anda yatmakta olduğu yerde."

Her iki adam da ona baktı. Karşısında orta yaşlı bir k y kadını g ren gen  adam, budalaca arkasını d nd . Gont Limanı'ndan gelen adam bir s re g zlerini dikerek baktı ve "Kimsin sen?" dedi.

Bana  akmaklın dul eşi Goha derler, dedi kadın. "Kim olduğumu bilmek sizin iŐiniz sanırım. Benim işim değil."

Bunun  zerine Re Albi b y c s , onu, Ő yle kısa bir bakıŐa değer buldu.

G   sahibi bir adamla nasıl konuŐtuęuna dikkat et kadın!

Bekle, bekle, dedi Gont Limanı, okşar gibi bir el hareketiyle Re Albi'nin  fkesini yatıştırmaya  alıŐarak ve bir yandan da Tenar'ı s zerek.

Sen, Sen bir zamanlar onun korumasındaydın, değil mi?

Ve arkadaşıydım, dedi Tenar. Sonra başını çevirerek sessizce durdu.

"Arkadaş derken sesindeki nefreti duydu. Arkadaşına baktı; toprağa hazır bir ceset, kaybolmuş ve hareketsiz. Onlar onun tepesinde duruyorlardı, canlı ve güç dolu, hiçbir arkadaşlık sunmuyorlar, sadece hürmetsizlik, rekabet ve öfke sunuyorlardı.

Üzgünüm," dedi kadın. "Üzün bir gece geçirdim. Öldüğünde yanıdaydım."

Zannetmem diye başladı genç büyücü ama hiç beklenmedik bir anda Yosun Teyze, "Arkadaşıydı. Evet, arkadaşıydı. Ondan başka da kimse arkadaşı değildi. Ona haber yolladı. Genç celep Townsend'i onu çağırmak için dağdan aşağıya, ta öbür tarafa yolladı ve kadın gelip de onunla beraber oluncaya kadar da ölümünü erteledi, sonra da öldü; burada, gömülmek istediği yerde öldü," diye sözünü kesti bağırarak "Ve," dedi yaşlıca olan adam, "ve sana söyledi..."

Adını. Tenar onlara baktı ve yapması gerekeni yaptı; yaşlı olan adamın yüzündeki kuşku ve genç olanın ki horgörü, saygısızca cevap vermesine neden oldu. "Adını söylemiştim," dedi. "Tekrar mı etmem gerekiyor?"

Kadın tüm şaşkınlığıyla, adamların yüzlerindeki ifadeden gerçekten de adını, Ogionun gerçek adını duymadıklarını anladı; onu dikkate almamışlardı.

Hıh! dedi kadın. "Kötü bir zamandayız. Böylesine bir adın bile duyulmayabileceği, bir taş gibi düşebileceği bir zaman! Dinlemek de bir güç değil mi? Dinleyin o halde: Adı Aihal idi. Ölümdeki ismi Aihal. Şarkılarda ismi Gontlu Aihal olarak geçecek. Tabii artık şarkı yapılacaksa. Sessiz bir adamdı. Şimdi ise çok sessiz. Belki hiç şarkı olmayacak, sadece sessizlik. Bilemiyorum. Çok yorgunum. Babamı ve sevgili dostumu kaybettim." Sesi zayıfladı, boğazı bir hıçkırıkla düğümlendi.

Gitmek üzere döndü. Orman patikasında, Yosun Teyze'nin yapmış olduğu efsun çıkını gördü. Çıkını yerden aldı, cesedin yanında diz çöktü, açık duran sol elinin başparmağını öptü ve çıkını içine bıraktı. Sakin bir şekilde konuştu.

Mezarın buraya, arzu ettiği yere, dedi, "kazılması için göz kulak olur musunuz?"

Önce yaşlı olanı, sonra da genç olanı başlarını evet anlamında salladılar.

Ayağa kalktı, eteğini düzelterek; sabah ışığında çayırdan geri dönmeye başladı.

4 -KALESSİN

"BEKLE demişti şimdi Aihal olan Ogion ona, ölümün rüzgârı sarsıp da yaşamdan koparıp almadan. "Geçti... her şey değiştı," diye fısıldamıştı ve sonra da, "Tenaar, bekle" Ama neyi beklemesi gerektiğini söylememişti.

Gördüğü veya bildiği değişimi belki de; ama bu değişim neydi? Kastettiği kendi ölümü müydü, bitmiş olan yaşamı mıydı? Neşeyle konuşmuştu, coşkuyla.

Onu beklemekle vazifelendirmişti, Yapacak başka neyim var ki? dedi kadın kendi kendine, Ogion'un evinin tabanını süpürürken. "Başka ne yaptım ki zaten?" Ve hayalindeki Ogion'la konuşarak, "Burada, senin evinde mi bekleyeceğim?" dedi.

"Evet dedi Sessiz Aihal sessizce, gülümseyerek.

Böylece bütün evi süpürüp, ocak başını temizledi ve şilteleri havalandırdı. Kırılmış çanak çömleği ve delik bir tavayı attı ama bunlara tatlılıkla dokunarak. Hatta yanağını, çöp yığınının götördüğü çatlak bir tabağa dayadı çünkü bu tabak yaşlı büyücünün geçen yılki hastalığının bir kanıtıydı. Çok gösterişsizdi, fakir bir çiftçi gibi yaşıyordu, fakat gözleri görür, eli tutarken, kesinlikle kırık bir tabak veya onarılmamış bir tava kullanmazdı. Onun bu zayıflık işaretleri kadını kederlendirip, ona bakabilmiş olmak için yanında olmayı arzulamasına neden oldu. Bu hoşuma giderdi dedi onun kendi kafasındaki hatırasına, ama

o hiçbir şey söylemedi. Kendinden başka kimsenin işlerini yapmasını istemezdi. Ya ona, "Yapacak daha iyi işlerin yok mu?" deseydi? Bilmiyordu. Ogion sessizdi."

Fakat şimdi onun evinde kalmakla iyi yapıyordu, bundan emindi.

Ondan daha uzun süredir Orta Vadi'deki çiftlikte bulunan Shandy ile yaşlı kocası Duruırmak sürülerle meyve bahçesine bakıvereceklerdi; çiftlikteki diğer çift Tiff ile Sis haşatı kaldıracaklardı. Geri kalan işler ise bir süre için olurlarına bırakılacaktı. Ahududu sapları komşu çocukları tarafından toplanacaktı. İşte bu çok kötüydü; ahududuyu çok seviyordu.

Durmadan esen deniz rüzgârıyla burası, yani Overfell, ahududu yetiştirmek için çok soğuktu. Fakat evin güney kısmında, kuytusunda kalan, Ogion'un küçük ve yaşlı şeftali ağacında on sekiz şeftali vardı ve Therru gelip de o kısık ve belirsiz sesiyle, "Şeftalilerin ikisi kızarıp sararmışlar bile," dediği güne kadar kedi ciğere nasıl bakarsa öyle bakmıştı ağaca.

Ya, dedi Tenar. Birlikte şeftali ağacına gidip olmuş ilk iki şeftaliyi toplayarak orada yediler, soymadan. Suyu çenelerinden aşağı aktı.

Parmaklarını yaladılar, Dikebilir miyim? dedi Therru, kendi şeftalisinin buruşuk çekirdeğine bakarak.

"Tabii. Burası, eski ağacın yanı uygun bir yer. Ama çok yakın olmasın.

İkisinin de kendi kökleri ve dalları için yerleri olabilsin."

Çocuk bir yer seçerek minik bir mezar kazdı. Çekirdeği içine yatırarak üzerini örttü. Tenar onu izledi. Burada yaşadığımız şu birkaç kısa gündür Therru değişti, diye düşündü. Hâlâ tepki göstermiyor, kızgınlık ve neşe duymuyordu; ama burada olduğundan beri aşırı ihtiyatı, hareketsizliği neredeyse gözle görülür bir şekilde gevşemişti.

Şeftalileri canı çekmişti. Çekirdeği dikmeyi, dünyadaki şeftali sayısını artırmayı akıl etmişti. Meşe Çiftliği'nde sadece iki kişiden korkmazdı, Tenar ve Tarlakuşu'ndan; ama burada Re Albi'nin keçi çobanı, gür sesli, çocuğa neredeyse keçilerden biri, sakat bir oğlak gibi davranan, yirmi yaşındaki saf Funda'ya kolaycacık alışmıştı. Bunun bir sakıncası yoktu.

Yosun Teyze'nin de bir sakıncası yoktu, nasıl kokarsa koksun.

Tenar Re Albi'de ilk yaşamaya başladığında, yirmi beş yıl önce, Yosun yaşlı değil genç bir cadiydi. Genç hanıma, "Ak Hanında, Ogion'un korumasındaki öğrencisine eğiliyor, onu selamlıyor ve ona sırtıyordu, onunla ya hiç konuşmuyor ya da çok büyük bir saygıyla konuşuyordu. Tenar bu saygının aldatmaca olduğunu hissetmişti; ondan hoşlanmadığını, ona güvenmediğini ve kıskançlığını gizleyen bir maske olduğunu; üstleri olarak tayin edildiği kadınlardan, kendilerini sıradan onu ise sıradışı, ayrıcalıklı gören kadınlardan oldukça aşına olduğu bir şeydi bu. İster Atuan Mezarları'nın Rahibesi, ister Gont Büyücüsü'nün himayesindeki kişi olsun, ayrı tutulmuş, yüceltilmişti. Erkekler ona güç vermişler, kendi güçlerini onunla paylaşmışlardı. Kadınlar ona, bazen rakip biri olarak ama genellikle belli belirsiz bir alayla, dışarıdan bakmışlardı.

Kendisini hep dışarıda bırakılmış, dışlanmış hissetti. Çorak mezarlığın Güçlerinden kaçtı, sonra da hamisi Ogion tarafından ona sunulan ilim ve hünerin Güçlerini terk etti. Tüm bunlara sırtını dönerek diğer tarafa gitti, kadınların yaşadığı diğer odaya, onlardan biri olmak için. Bir kadının doğmakla sahip olduğu gücü, ademoğlunun kurduğu düzene göre payına düşen yetkiyi yüklenmek için bir eş, bir çiftçinin eşi, bir anne, bir evsahibesi olmak için.

Ve orada, Orta Vadide, her şeye rağmen Çakmak'ın karısı Goha olarak kadınlar arasında kabul görmüştü; elbette ki bir yabancıydı, beyaz tenli, biraz garip konuşan ama iyi yetişmiş, terbiyeli çocukları ve bereketli bir çiftliği olan hatırı sayılır bir evkadını, mükemmel bir yün eğirici: Saygın biri. Erkekler arasında da Çakmak'ın kadınıydı, kadınların

yapması gerekeni yapan biri: yatan, doğuran, pişiren, kızartan, temizleyen, iş eğiren, diken, hizmet eden.

İyi bir kadın. Onu takdir ediyorlardı. Çakmak iyi etmiş diyorlardı. Her yanı beyaz olan bir kadın neye benzer merak ediyorum, diyordu gözleri ona bakarken, ta ki o yaşlanıp da adamlar artık onu görmemeye başlayıncaya kadar.

Şimdi burada her şey değişmişti, bunların hiçbirisi kalmamıştı. Yosun ile birlikte Ogion'un gece nöbetini tuttuklarından beri cadı, onun dostu, izleyicisi, hizmetkârı, Ten ar ne isterse o olmak isteğini açık açık belirtmişti. Tenar, ne yapacağı belli olmayan, güvenilirmez, anlaşılmaz, hırslı, cahil, kurnaz ve pis bulduğu Yosun Teyzenin neyi olmasını istediğinden pek emin değildi. Fakat Yosun yanık çocukla iyi anlaşıyordu.

Belki de bu değişikliği yaratan Yosun'du, Therru'daki bu belli belirsiz serbestliği. Therru ona herkese davrandığı gibi davranmıştı boş, cevap vermeyerek, cansız bir nesnenin, bir taşın olabileceği kadar yumuşak.

Fakat yaşlı kadın, ona küçük şekerler ve değerli şeyler ikram ederek, rüşvet vererek, dil dökerek, tatlılıkla kandırarak ilgisini sürdürdü.

Yosun Teyze'yle gel şimdi canım! Gel de Yosun Teyze sana şimdiye dek görmediğin en güzel manzarayı göstereyim...

Yosun'un bumu dişsiz çenesinin ve ince dudaklarının üzerine doğru sarkıyordu; yanağında kiraz büyüklüğünde bir siğil vardı; saçı bozkara renkli, arapsaçı olmuş tılsım düğümleri ve tutamları halindeydi; tilki ini kadar keskin, hudutsuz, şiddetli ve karmaşık bir kokusu vardı. Gontlu çocuklara söylenen masallarda yaşlı cadıların "Benimle ormana gel canım!" dediği anlatılırdı. "Benimle gel, sana çok güzel bir şey göstereceğim!" Ve sonra cadı çocuğu fırınına kapatır, kızarıncaya kadar pişirir ve yerdı ya da onu, sonsuza kadar mutsuzca zıplayıp viyaklayacağı kuyusuna atar, veyahut da büyük bir taşın içinde yüzyıl

süren bir uykuya dalmasını sağladı, ta ki Kralın Oğlu, Büyücü Prens gelip, tek bir sözyle taşı parçalayıp, bir öpücükle kızı uyandırarak kötü cadıyı öldürünceye kadar...

Therru'ya iyi davranıyordu fakat bu kandırmaca kokan bir iyilikti ve beraber olduklarında çocukla haddinden fazla konuşuyor gibiydi. Tenar Yosun'un ona ne söylediğini veya ne öğrettiğini, cadıya kızın kafasını ıvırzıvırla doldurması için izin verip vermemesi gerektiğini bilemiyordu.

Kadın büyüsü kadar zayıf, kadın büyüsü kadar habis, dendiğini duymuştu yüzlerce kez. Gerçekten de Yosun veya Sarmaşık gibi kadınların büyücülüklerinin bir yerde genellikle zayıf, bazen de kasıtlı olarak veya cahillik nedeniyle habis olduğunu görmüştü. Köy cadıları, birçok tılsım, efsun ve büyük şarkıların bazılarını bilseler de hiçbir zaman Yüksek Sanatlar konusunda ve büyücülüğün ilkeleri hakkında eğitilmezlerdi. Hiçbir kadın böyle bir eğitim görmemişti. Büyücülük bir erkek işiydi, bir erkek ustalığı; büyü erkekler tarafından yaratılmıştı. Hiç kadın büyücü olmamıştı. Birkaç kadın kendisine büyücü veya sihirbaz dese de güçleri terbiye edilmemiş, kuvvetleri de yarı önemsiz, yarı tehlikeli, sanattan veya bilgiden yoksun olmuştu.

Yosun gibi normal bir köy cadısı, yaşlı cadılardan büyük bir hazine misali kendisine geçen veya sihirbazlardan büyük bedeller karşılığı alınan Gerçek Dil'den birkaç sözcük; bildik bulma ve tamir etme tılsımları; bir sürü anlamsız ayin, muamma, inatlaşma; ebelik konusunda tecrübeye dayalı sağlam bir eğitim; çıkıkçılık; hayvan ve insanların rahatsızlıklarını iyileştirmek; faydalı bitkiler konusunda batıl inançlarla karışık iyi bir bilgi ile yetinirdi tüm bunlar doğuştan sahip olduğu kadarıyla iyileştirme, şarkı okuma, dönüştürme veya büyü yapma becerileri üzerine eklenirdi. Bu tür bir karışım ya iyi olurdu ya da kötü. Bazı cadılar her an kötülük yapmaya hazır; yapmamak için de bir neden göremeyen hiddetli, katı kadınlar olurlardı. Çoğu, bir iki aşk iksiri, kısırlık efsunları, fazladan kudret tılsımları yapan, bolca da ahlaksızlıkları olan ebelerden ve şif acil ardan ibaretti. Eğitimleri

olmasa da akli başında olan birkaçı, herhangi bir büyücü çırağı gibi yaptıkları şeyin nedenini bilmeseler de yeteneklerini yalnızca iyiye kullanır, yaptıklarını ya da yapmaktan çekindiklerini gerekçelendirmek için Denge ya da Gücün Yolu üzerine laflar gevelerlerdi.

Gönlümün sesini dinliyorum demişti bu kadınlardan biri Tenar'a, Ogion'un korumasında, onun öğrencisiyken. Lord Ogion büyük bir büyücü.

Seni eğitmekle büyük bir lütufta bulunuyor. Ama bak gör çocuk, sonunda onun sana bütün Öğrettiği de gönlünü dinlemen olacak."

O zaman bile Tenar bu akıllı kadının haklı olduğunu ama yine de tam olarak haklı olmadığını, bir şeylerin eksik kaldığını düşünmüştü.

Hâlâ da öyle düşünüyordu.

Şimdi Yosun'un yanındaki Therru'yu izledikçe Yosun'un kendi gönlünü dinlemekte olduğunu düşünüyordu, ama bu gönül karanlık, vahşi, tuhaf bir gönüldü; bir karganinki gibi, kendi işinde kendince ilerleyen. Yosun'un Therru'ya kapılmasının nedeninin de sadece iyilikten değil, Therru'nun yarasından, ona şiddet ve ateşle verilmiş olan zarardan kaynaklanabileceğini düşündü.

Bununla beraber Yosun Teyze'den, tarlakuşlarının nereye yuva yaptıkları, yaban mersininin nerede yetiştiği veya tek elle ipi parmaklarına geçirerek oyunlar oynamak dışında bir şeyler öğrenmekte olduğu, Therru'nun söylediği veya yaptığı hiçbir şeyden anlaşılmıyordu. Therru'nun sağ eli ateş tarafından öylesine yenmişti ki, iyileştiğinde bir çomak şeklini almıştı, sadece yengecin kısıncı misali bir kerpeten gibi kullanılabilen bir başparmaktan ibaretti. Ama Yosun Teyze bir iple ve dört parmak ile başparmağını kullanarak akıl almaz şekiller yapıyordu ve bu şekillere uyan şiirleri de vardı. Çalkala çalkala kızart hepsini! Yak yak, göm hepsini! Gel, ejderha, gel!

Ve dört üçgen oluşturan ip bir kare oluverirdi... Therru hiçbir zaman yüksek sesle şarkı söylemezdi, fakat Tenar onun, tek başına büyücünün evinin eşiğinde oturup bu şekilleri yaparken ağzının içinden fısıldayarak bir şeyler mırıldandığını duydu.

Çocukla beni hangi bağ birbirimize bağlıyor, diye düşündü Tenar, sadece çaresiz biri karşısında duyulan görev duygusu mu? Eğer Tenar almasaydı, Tarlakuşu çocuğu alıkoyacaktı zaten. Fakat Tenar onu, kendi kendine bir kez bile nedenini sormadan almıştı.

Kalbinin sesini mi dinliyordu? Ogion çocuk hakkında hiçbir şey sormamıştı ama "Ondan korkacaklar," demişti. Ve Tenar cevaplamıştı, "Korkuyorlar,"

Doğruydu da bu. Belki kendisi de çocuktan korkuyordu, merhametsizlikten, tecavüzden, ateşten nasıl korkuyorsa. Onu bağlayan bağ, korku muydu?

Goba, dedi Therru şeftali ağacının altında, etekleri arasında otururken, sert yaz toprağında şeftali çekirdeğini diktiği yere bakarak, "ejderha nedir?"

Büyük yaratıklardır, dedi Tenar, "kertenkele gibi ama bir gemiden daha uzun bir evden daha büyük. Kanatlı, kuşlar gibi. Ağızlarından ateş saçarlar."

"Buraya gelirler mi? Hayır; dedi Tenar." Therru başka soru sormadı. Yosun Teyze sana ejderhaları mı anlatıyordu? Therru başını hayır anlamında salladı. "Sen anlatıyordun," dedi. Ya, dedi Tenar. Ve hemen, "Diktiğin şeftalinin büyümek için suya ihtiyacı var. Yağmurlar başlayıncaya kadar günde bir kere."

Therru ayağa kalkarak evi dolanıp kuyuya seyirtti. Bacakları ve ayakları mükemmeldi, zarar görmemiş. Tenar onun yürüdüğünü ve koştuğunu; toprak üzerindeki kara, tozlu, minik ve güzel ayaklarını görmekten mutluluk duyuyordu, Ogion'un sulama kabıyla geri geldi Therru, kapla cebelleşe cebelleşe, ve yeni filizlenmiş bitkiye biraz su döktü.

"O halde insanlarla ejderhaların bir olduğu hikâyeyi hatırlıyorsun..."

Sana insanların buralara nasıl geldiklerini anlatmıştım, doğuya, ama ejderhaların hepsi uzaktaki batı adalarında kaldılar. Çok çok uzaklarda."

Therru başıyla onayladı. Söylenenlere kulak vermiyor gibiydi ama Tenar, "batı adaları" deyip denizi işaret ederken Therru başını yukarılara, fasulye sııklarıyla süt sağılan baraka arasından görünen parlak ufka çevirdi.

Süt sağılan barakanın üstünde bir keçi belirdi ve başını soylu bir biçimde tutarak onlara profilini döndü; belli ki kendisini bir dağ keçisi zannediyordu.

Sippy yine kaçmış, dedi Tenar, Buuu, buuu, diye seslendi Therru, Funda'nın keçileri çağırışını taklit ederek; zaten Funda da kendisini görmezlikten gelip dalgın dalgın aşağıdaki fasulyelere bakan keçiyi "buu" diye çağırarak fasulye bahçesinin parmaklıkları yanında belirmişti.

Tenar üçünü de Sippy yakalama oyununu oynasınlar diye bıraktı, Fasulye bahçesinin yanından geçerek kayalığın kenarına doğru ilerleyip kenar boyunca dolaştı. Ogion'un evi köyden ayrı duruyordu, Overfelfin kenarına da diğer bütün evlerden daha yakındı; orada keçilerin otlatılabileceği dik ve yeşil bir yamaç çıkıntısı vardı, yerden fırlayıp çıkmış kayalarla kesilen yerde. Yamaç kuzeye doğru ilerledikçe, dimdik aşağıya ininceye kadar daha da dikleşiyordu ve çıkıntı yapan en büyük kaya tabakasının bir parçası patikanın toprağı üzerinde belirliyordu ta ki köyün bir iki mil kuzeyinde Overfell, altını altı yüz metre aşağıdan oymuş olan deniz üzerinde asılı kalmış kırmızımtırak bir çıkıntı halinde darlaşıncaya kadar.

Overfell'in bu uç noktasında liken, kaya otları ve rüzgârdan bodur kalmış, sert ve ufalanan taşın üzerine düşmüş düğmeler misali, orada burada bitmiş mavi papatyalardan başka hiçbir şey yetişmezdi. Uçurumun kara tarafında, kuzeye ve doğuya doğru, dar bir şerit halinde uzanan bataklık arazinin üzerinde Gont Dağı'nın karanlık ve heybetli, neredeyse zirvesine kadar ağaçlarla kaplı olan yamacı yükseliyordu. Kayalık, körfezin o

kadar yukarısında duruyordu ki, körfezin dış kıyılarını ve Essary'nin belirsiz ovalarını görebilmek için insanın iyice aşağıya bakması gerekiyordu.

Bunların gerisinde, güneyde ve batıda, deniz üzerindeki gökten başka bir şey yoktu.

Tenar Re Albi'de yaşadığı yıllarda buraya tırmanmayı severdi. Ogion ormanlara bayılırdı ama Tenar, yüz mil içersindeki tek ağaç topluluğunun sonsuz yaz aylarında taşıma suyla sulanan, yamru yumru şeftali ve elma ağaçlarının oluşturduğu bir bahçe olduğu, hiçbir şeyin kolayca yeşermediği, nemin olmadığı, bir dağ, bir ova ve bir de gökyüzünden başka şeyin olmadığı bir çölde yaşamış olduğundan, uçurum kenarını etraflarını saran ormandan daha çok seviyordu.

Başının üzerinde hiçbir şey olmamasını seviyordu.

Likenler, gri taş otları, köksüz papatyalar, bunları da seviyordu; tanıdık geliyordular ona. Uçurumdan birkaç metre beride dışarı doğru çıkıntı yapan kayanın üzerine oturarak her zaman yaptığı gibi denize baktı, Güneş sıcaktı fakat durmak nedir bilmeyen rüzgâr, kolları ve yüzündeki teri kurutuyordu. Güneş, rüzgâr, gökyüzü ve deniz içine dolup onu güneşe, rüzgâra, gökyüzüne, denize açarken, ellerine dayanıp geriye doğru kaykılarak hiçbir şey düşünmedi. Fakat sol eli, ona varlığını hatırlatıyordu; elinin ucuna neyin sürtündüğünü görmek için dönüp baktı.

Minik bir devedikeniydi, kumtaşındaki bir çatlaktan renksiz dikenlerini ışığa ve rüzgâra anca kaldırarak, uzanmıştı. Rüzgâr estikçe, rüzgâra karşı koyarak başını dik dik eğiyordu, köklerini taşla salmış. Tenar uzun bir süre ona baktı kaldı.

Tekrar denize baktığında, denizin göğe kavuştuğu yerdeki mavi pustaki bir adanın mavi çizgisini gördü: Oranea, İç Adalar'ın en doğusundaki ada, O belli belirsiz rüyaşekle uzun uzun baktı, hayal kurarak, batıdan, denizin üzerinden uçan bir kuş dikkatini çekinceye kadar. Bir martı değildi çünkü duraksamadan ve bir pelikan olamayacak kadar da yüksekten uçuyordu. Bir yabani kaz mıydı ya da adalar arasına gelmiş, açık denizlerin

büyük, ender yolcusu, bir albatros? Kanatların yavaş yavaş çırpılışını seyretti, uzaklarda, göz kamaştıran havada. Sonra ayağa kalktı, uçuşunun kenarından biraz geriye çekilerek hareketsiz durdu; ateş gibi kırmızı, zardan kanatlar tarafından taşman yılankevi, demirkarası renkli bedeni, ileri doğru uzanmış pençeleri, bedenin ardında havada dağılan duman kıvrımlarını seyrederken kalbi küt küt atıyor, nefesi boğazında düğümleniyordu.

Dosdoğru Gont'a uçuyordu, dosdoğru Overfell'e, dosdoğru ona. Siyah pulların parıltısını ve uzun gözlerin ışığını gördü. Bir alev dili olan, kırmızı dilini gördü. Ejderha tıslayan bir haykırıyla kaya çıkıntısına konmak için dönerken ağzından ateş soluyunca, yanık kokusu rüzgârı doldurdu.

Ayakları kayaya hızla çarptı. Kıvrılan dikenli kuyruğu çingırdadı; güneşin parlayıp geçtiği yerlerde kırmızı kırmızı duran kanatları, zırhlı böğrüne doğru katlanırken fırtınalar çıkartarak hışırdadı. Baş yavaş yavaş döndü. Ejderha orada, tırpan tırnaklı pençelerinin erişebileceği yerde duran kadına baktı. Kadın ejderhaya baktı. Ejderha bedeninin başını hissetti.

İnsanın ejderhaların gözlerine bakmamaları gerektiği söylenmişti ona, fakat bu onu bağlamazdı. Ejderha, dar burnu ve tüterek ateş saçan burun deliklerinin üzerine yerleşmiş, zırhlı bağlarının altındaki birbirinden uzak sarıgözleriyle doğrudan doğruya ona bakıyordu. Ve onun küçük, yumuşak yüzü, kara gözleri doğrudan ejderhaya dikilmişti.

İkisi de konuşmadı.

Ejderha başını biraz yana çevirdi, konuştuğunda kadına zarar vermesin diye; ama belki de konuşmamış da gülmüştü ~ büyük, kavuniçi alevden bir "Hoh!"

Daha sonra çömelerek konuştu ama kadınla değil.

Ahivaraihe, Ged, dedi yeterince kibar ve dumanlar tüterek yanan dilinin titrek ışığıyla; başını indirdi.

Tenar o zaman, ilk defa olarak, ejderhanın sırtında bir adamın ata oturur gibi oturduğunu gördü. Belkemiği boyunca bir sıra halinde yükselen kılıcdikenlerinin ikisi arasındaki çukurda, tam boynunun arkasında, iki yanından kanatların çıktığı omuzların üzerinde oturuyordu. Elleri ejderhanın boynundaki pas karası zırha kenetlenmiş, başı da kılıcdikenin birinin dibine dayanmıştı, sanki uyuyormuş gibi.

Ahi eheraihe, Ged dedi ejderha biraz daha yüksek sesle; uçları beyaz sarımtırak ve Tenar'ın dirseğine kadar gelecek uzunlukta olan dişlerini gösterecek şekilde duran uzun ağzı hep gülümsüyormuş gibiydi.

Adam kıpırdamadı.

Ejderha uzun başını çevirerek tekrar Tenar'a baktı. Sobriost, dedi, çelik üstünde kayan çelik fi sı İt ısıyla.

Yaradılış Lisani'nın o sözcüğünü biliyordu Tenar. Ogion ona, o dilde öğrenebileceği her şeyi öğretmişti. Yukarı, demişti ejderha: Çık! Ve kadın çıkmak zorunda olduğu basamakları gördü. Pençe, çarpık bilek, omuz eklemi, kanadın ilk kası: Dört basamak.

Kadın da "Hoh!" dedi ama gülerek değil, sadece habire boğazına takılıp kalan nefesine hâkim olmaya çalışarak; bir an için, sersemleten halsizliğini durdurabilmek için başını eğdi. Sonra ilerledi, pençeleri, uzun dudaksız ağzı, uzun sarıgözleri geçti, ejderhanın omuzuna tırmandı.

Adamın kolunu tuttu. Adam kıpırdamadı ama belli ki ölü değildi, çünkü ejderha onu buraya getirmiş ve ona konuşmuştu. "Haydi," dedi kadın, ve sonra onun kenetlenmiş sol elini gevşetirken yüzünü görerek, "Haydi Ged. Haydi..."

Adam başını biraz kaldırdı. Gözleri açıldı ama görmüyordu. Kadın, bacakları ejderhanın kızgın ve zırlı derisiyle çizilerek adamın öbür tarafına tırmandı ve adamın sağ elini de kılıcdikenin dibindeki boynuzumsu topuzdan kurtardı. Adamın kendi kollarını tutmasını sağladı ki onu bu dört garip basamaktan aşağı, toprağa taşısın sürüklesin.

Adam kadına tutunabilecek kadar doğruldu ama hiç kuvveti kalmamıştı. Boş bir çuval misali ejderhanın sırtından kayanın üzerine yayıldı ve orada yattı.

Ejderha muazzam başını döndürdü ve tam hayvanların yaptığı bir hareketle adamın bedenini burnuyla yok! ayarak kokladı.

Başını kaldırdı, kanatları da engin ve metalik bir sesle yan yarıya kalktı. Ayaklarını Ged'den uzaklaştırdı, uçurumun kenarına daha yakın bir yerlere doğru. Başını dikenli boynunun üzerinde döndürerek bir kez daha doğruca Tenar'a baktı ve kuru bir kkremeyi andıran sesi konuştı:" Thesse Kalessin."

Deniz rüzgârı ejderhanın yarı açık kanatlarında ısıık çalıyordu.

Thesse Tenar, dedi kadın net, titrek bir sesle.

Ejderha uzaklara, denizin üzerinden batıya doğru baktı. Uzun bedenini demir pulların şangirtisiyle kıvırdı, yere çömeldi ve uçurumdan doğruca rüzgâra doğru fırladı. Sürüklenen kuyruğu geçerken kumtaşını kazıdı. Kırmızı kanatlar indi, kalktı, indi ve Kalessin karadan uzaklaşmıştı bile, dümdüz uçuyordu, batıya uçuyordu.

Tenar onu, yabani bir kaz veya bir mam kadar kalıncaya dek seyretti. Hava soğuktu. Ejderha oradayken hava sıcaktı, fırın gibi sıcak, ejderhanın i ateşiyle. Tenar rperdi. Yere, taşa, Gedin yanına oturdu ve ağlamaya başladı. Yüzünü kollarına gömerek yüksek sesle ağladı. "Ne yapabilirim?" diye ağladı. "şimdi ne yapabilirim?"

Sonra hemen gözlerini ve burnunu koluna silerek iki eliyle saçlarını geriye taradı, yanında yatmakta olan adama döndü. Öyle kıpırtısız, çıplak taşta öylesine rahat yatıyordu ki sanki burada sonsuza kadar yatabilirmiş gibiydi.

Tenar i geçirdi. Yapabileceği hiçbir şey yoktu ama her zaman için yapılması gereken bir sonraki şey vardır.

Onu taşıyamazdı. Yardım bulması gerekiyordu. Bu da onu yalnız bırakmak anlamına geliyordu. Adam uçurumun kenarına çok yakınmış gibi geldi. Sanki kalkmaya çalışsa uçurumdan düşecek gibi, halsiz ve sersem olacağı için.

Onu nasıl kıpırdatacak? Onunla konuşup ona dokunduğu zaman uy anmamıştı, bile. Kollarının altından tutarak sürüklemeye çalıştı ve hayretle başarabildiğini fark etti; ölü gibi olduğu halde fazla ağır değildi.

Kararlılıkla, adamı üç dört metre içeri, çıplak kaya çıkıntısından, üzerindeki yabani kuru çörekotlarının barınak hissi verdiği toprak parçacığının üzerine çekti. Onu orada bırakmak zorunda kaldı. Bacakları titrediği ve nefesi hâlâ hıçkırıklar halinde olduğu için koşamıyordu.

Elinden geldiğince çabuk, Ogion'un evine doğru yaklaştıkça Funda, Yosun ve Therru'ya seslenerek yürüdü.

Çocuk süt sağılan barakanın etrafından dolanarak ortaya çıktı ve durdu; her zaman yaptığı gibi Tenar' ın çağrısına itaat etti, ama ne karşılamak ne de karşılanmak üzere ileri atılmadan.

"Therru, kasabaya koş, kim gelirse al gel, kuvvetli birini. Kayalıkta yaralı bir adam var.

Therru orada duruyordu. Şimdiye kadar köye hiç yalnız gitmemişti. itaat ve korku arasında dondu kaldı. Tenar bunu görerek, Yosun Teyze burada mı? Funda? Üçümüz onu taşıyabiliriz. Yalnız çabuk, çabuk Therru!" dedi. Eğer Ged'i orada korumasız yatarken bırakırsa kesinlikle öleceğini hissediyordu. O geri döndüğünde adam gitmiş olacaktı ölmüş, düşmüş, ejderhalar tarafından alınmış. Her şey olabilirdi. Olan olmadan önce acele etmesi gerekiyordu. Çakmak, o yanında değilken, kendi tarlasında kalp krizi geçirip ölmüştü. Yalnız ölmüştü. Çoban onu kapının yanında yatarken bulmuştu. Ogion Ölmüştü ve o, onu ölümden alıkoyamamıştı, ona nefes verememişti. Ged de yuvasına ölmek için dönmüştü ve bu da her şeyin sonu demekti, hiçbir şey kalmamıştı, hiçbir şey yapılamazdı ama onun yapması gerekiyordu. "Çabuk Therru! Birilerini getir!"

Tenar titreye titreye köye doğru yola koyuldu ama yaşlı Yosun'un çayırda aceleyle, kalın alıç sopasıyla topallaya topallaya ilerlediğini gördü.

Beni mi çağır mıştın tatlım?

Yosun'un varlığı derhal bir ferahlık yarattı. Nefesine hâkim olup düşünebilmeye başladı. Yosun soru sorarak zaman kaybetmedi, taşınması gereken yaralı bir adam olduğunu duyunca Tenar'ın havalandırmış olduğu şiltenin çadırbezinden ağır kılıfını aldı ve Overfell'e kadar sürükledi.

Tenar'la birlikte Ged'i bunun içine yuvarlamış, yüklerini zahmetle eve doğru çekiyorlardı ki Funda, arkasında Therru ve Sippy hızlı hızlı yürüyerek geldi. Funda genç ve kuvvetliydi, onun yardımıyla çadır bezini sedye gibi kaldırarak adamı eve taşıyabilirlerdi, Tenar ile Therru, tek, uzun odanın batı duvarındaki bölmede yatıyorlardı.

Öbür tarafta ise yalnız, artık ağır bir keten örtüyle örtülü Ogion'un yatağı vardı. Adamı oraya yatırdılar. Yosun yatağın etrafında tılsımlar mırıldanırken Tenar Ogion'un battaniyesini üzerine örttü; Funda ile Therru durmuş seyrediyorlardı.

Onu kendi haline bırakın şimdi, dedi Tenar hepsini evin ön tarafına götürürken.

Kim o? diye sordu Funda.

Overfeirin üzerinde ne arıyormuş? diye sordu Yosun. "Sen onu tanıyorsun Yosun. Ogion'un Aihatın gırağıydı bir zamanlar."

Cadı başını salladı. "O Onakçaağaç'tan bir çocuktan şekerim," dedi. "Hani şimdi Roke'ta Başbüyücü olan Tenar başıyla onayladı. Hayır şekerim, dedi Yosun. "Bu ona benziyor. Ama o değil. Bu adam büyümüyüdü değil. Sihirbaz bile değil."

Funda eğlenerek bir birine, bir diğerine bakıyordu. İnsanların konuştukları şeylerin çoğunu anlamazdı ama söylediklerini duymak hoşuna giderdi.

Fakat ben onu tanıyorum Yosun. Bu Çevik Atmaca. Adını, Ged'in kullanılan adını söylemek gerginliğini geçirmişti, öyle ki ilk defa olarak bu adamın gerçekten de o olduğunu ve aralarındaki bağı onu ilk gördüğü günden beri geçen yıllar olduğunu düşündü, hissetti. Yeraltında, çok önceleri, karanlıkta bir yıldıza benzer bir ışık ve o ışıkta da onun yüzünü görmüştü. "Ben onu tanırım Yosun." Gülümsedi, sonra gülümsemesi daha da yayıldı. "Gördüğüm ilk erkek o," dedi.

Yosun mırıldanarak yerini değiştirdi. "Hanım Goha"nın söylediklerinin aksini iddia etmekten hoşlanmıyordu fakat hiç de ikna olmamıştı.

Numaralar, kılık değiştirmeler, dönüşümler, değişimler vardır, dedi. Dikkatli olsan iyi olur şekerim. Onu bulduğun yere nereden gelmiş, ta oraya? Köyden geçtiğini gören olmuş mu?

Hiçbiriniz... görmediniz mi?

Hepsi ona baktı. "Ejderhayı" demek istedi ama söyleyemedi. Dudaklarıyla dili sözcüğü oluşturmuyordu. Fakat bir sözcük oluştu, kendini onun ağzı ve nefesiyle meydana getirerek. "Kalessin'i," dedi.

Therru ona bakakalmıştı. Çocuktan bir ısı, bir sıcaklık akıyor gibiydi, sanki ateşi varmış gibi. Bir şey söylemedi ama sözcüğü tekrarlıyormuş gibi dudaklarını kıpırdattı ve bu ateşin ısı etrafında yandı.

Numara! dedi Yosun. "Artık büyücümüz gitti ya, her türlü numarayı seyredin siz."

"Atuan'dan Havnor'a, Havnor'dan Gont'a, Çevik Atmaca'yla açık bir kayığın içinde geldim, dedi Tenar sert bir şekilde. "Sen onu, beni buraya getirdiği zaman gördün Yosun. O zamanlar başbüyücü değildi."

Fakat aynıydı, aynı adamdı. Şunlara benzeyen başka yara izi var mıdır?"

Karşı konunca yaşlı kadın kendini toplayabilmek için sessizleşti. Therru'ya doğru yan gözle baktı. "Hayır," dedi. "Ama... " Onu tanıyamayacağımı mı düşünüyorsun?

Yosun dudağını büktü, kaşlarını çatı, ellerine bakarak başparmaklarını birbirine sürttü. "Dünyada kötü şeyler var, hanımefendi," dedi. "Bir adamın şeklini ve bedenini alan, fakat ruhu gidince... yutulunca... "

Gebbetmi?

Sözcüğün açıkça söylenmesi Yosun'un korkuyla sinmesine neden oldu. Başıyla onayladı. "Bir keresinde büyücü Çevik Atmacanın, çok önceleri, seninle gelmeden önce buraya geldiğini söylüyorlar. Ve onunla birlikte karanlığın bir şeyi de gelmiş onu izleyerek. Belki hâlâ izliyordur. Belki... "

Onu buraya getiren ejderha, dedi Tenar, "ona gerçek ismiyle seslendi.

Ve ben de bu ismi biliyorum." Cadının bu ayak direyen kuşkusuna karşı duyduğu hiddet sesinde çınılıyordu.

Yosun sustu. Sessizlik, sözlerden daha iyi bir tartışmaydı.

Belki de üstündeki gölge ölümüdür, dedi Tenar. "Belki de oluyordur. Bilmiyorum. Keşke Ogion... Ogion'un düşüncesiyle tekrar gözyaşları içinde kaldı, Ged'in nasıl çok geç gelmiş olduğunu düşünerek. Yutkunup gözyaşlarını bastırarak ateşi tutuşturmak için odun sandığına gitti. Konuşurken yüzüne dokunarak, çaydanlığı doldurması için Therru'ya verdi. Çatlak ve kalın yara izleri dokunulduğunda ele sıcak geliyordu ama çocuk ateşli değildi. Tenar ateşi yakmak için eğildi. Bu güzel ev ortamında bir cadı, bir dul, bir sakat ve bir yarım akıllıdan oluşan yapılması gereken şeyi yapmalı ve ağlayarak çocuğu korkutmamalıydı. Fakat ejderha gitmişti; ölümden başka gelebilecek bir şey yok muydu?

5 -İYİYE GİDİŞ

ÖLÜ gibi yattı ama ölü değildi. Nerelerdeydi? Başından neler geçmişti? O gece, ateşin ışığında Tenar adamın üzerinden lekeli, yıpranmış, terden sertleşmiş giysilerini çıkarttı. Adamı yıkadı, keten örtüler ve ağır keçi kılından yumuşak bir battaniye arasına çıplak olarak yatırdı. Kısa boylu ve ince yapılı bir adam olmasına rağmen hep sıkı ve dinç biri olmuştu; şimdi ise iskelet gibi zayıf, bitmiş ve narindi. Omuzlarını ve yüzünün sol yanını şakaklarından çenesine kadar oymuş olan izler bile azalmış ve berrak görünüyordu. Saçı da beyazlaşmıştı.

Yas tutmaktan bıktım, diye düşündü Tenar. Yas tutmaktan, kederden bıktım.

Ged için kederlenmeyeceğim! Bana bir ejderhaya binerek gelmedi mi?

Bir zamanlar onu öldürmeye niyetliydim, diye düşündü. Şimdiyse, eğer elimden gelirse, onu yaşatacağım. Adama gözlerinde bir meydan okumayla baktı, acımasızca.

Hangimiz hangimizi Labirent'ten kurtardık Ged? O ise duymadan, kıpırdamadan uyuyordu. Tenar çok yorgundu. Onu yıkamak için ısıttığı suda bir banyo yaptı ve yatağa; minik, yumuşak sessizliğin, yani uyuyan Therru'nun yanına kıvrıldı. Uyudu; uykusu al ve altın rengi ile puslanmış, engin, rüzgârlı bir alana açıldı. Uçtu. Sesi "Kalessin!" diye sesleniyordu. Işık uçurumlarından bir ses cevap verdi.

Uyandığında tarlada ve evin çatısında kuşlar cıvıldaşıyordu. Doğrulduğunda batıya bakan alçak pencerenin yamrı yumru camından giren sabah ışığını gördü. İçinde bir şey vardı, bir çeşit tohum veya kıvılcım, dikkate alınmayacak veya üzerinde düşünülmeyecek kadar küçük; yeni bir şey.

Therru hâlâ uyuyordu. Tenar, pencereden dışarıya bulutlara ve günışığına bakarak, kızı Elma'yı düşünerek, Elma'nın bebekliğini hatırlamaya çalışarak, Therru'nun yanında

oturdu. Sadece Tenar yakalayınca kaybolan zayıf bir görüntü kahkahayla sallanan minik, şişko beden, uçuşan incecik saçlar... Ve ikinci bebek; latife olsun diye ona Kıvılcım demişlerdi çünkü Çakmak'tan çıkmıştı. Gerçek ismini bilmiyordu. Elma ne kadar sağlıklı bir çocuksa, o da o kadar hastalıklıydı. Erken ve minik doğan Kıvılcım iki aylıkken krup hastalığından neredeyse ölüyordu ve hastalıktan iki yıl sonra ona bakmak tüy çıkaran bir serçeyi beslemek gibiydi, sabaha sağ çıkıp çıkmayacağı hiç belli olmuyordu. Fakat o devam etti, minik kıvılcım sönmüyordu. Büyüdükçe de sırim gibi bir delikanlı oldu, son derece hareketli, enerji dolu; çiftliğe hiçbir faydası yoktu; hayvanlara, bitkilere, insanlara karşı hiç sabrı yoktu, sözcükleri hiçbir zaman zevk için, sevgi alışverişi için veya bilgi için kullanmaz, sadece kendi ihtiyacı için kullanırdı.

Ogion, Elma on üç, Kıvılcım da on bir yaşındayken, gezintilerinden birinde uğramıştı. O zaman Ogion Elma ya vadinin başındaki Kaheda pınarlarında ismini vermişti; yemyeşil suda tüm güzelliğiyle yürümüşü çocukkadın ve Ogion ona gerçek ismini vermişti, Hoyohe. Meşe Çiftliğinde bir iki gün kalmıştı ve oğlana, onunla birlikte ormanda küçük bir gezintiye gelmek isteyip istemediğini sormuştu. Kıvılcım sadece başını hayır anlamında sallamıştı. "Elinde olsa, ne yapmak isterdin?" diye sormuştu büyücü ona ve oğlan anne ve babasına hiç söyleyemediği şeyi söylemişti; "Denize açılmak." Böylece üç yıl sonra Kayın ona gerçek ismini verince gemici olarak Valmouth'tan Örane ve Kuzey Havnor'a ticaret yapan bir ticaret gemisinin hizmetine girdi. Zaman zaman çiftliğe gelirdi ama pek sık değil; babasının ölümünden sonra çiftlik onun olacağı halde hiçbir zaman uzun kalmazdı, Tenar gibi beyaz tenliydi ama Çakmak gibi uzun boylu olmuştu; yüzü dardı. Annesiyle babasına gerçek ismini hiçbir zaman söylemedi.

Söylemiş olabileceği bir kimse de hiç olmayabilirdi. Tenar üç yıldır onu görmüyordu. Babasının ölümünü biliyor da olabilirdi, bilmiyor da. Kendisi de ölmüş olabilirdi ya da boğulmuş, ama Tenar öyle olduğunu zannetmiyordu.

Yaşamı olan o kıvılcımı suların üzerinden, fırtınaların içinden taşırdı.

Bu, şu an onun içindeki şey gibiydi, bir kıvılcım; bir kavramın maddi kesinliği; bir değişiklik, yeni bir şey. Ne olduğunu bilmek istemiyordu.

Böyle bir şey sorulmazdı. Gerçek isim sorulmaz. Bu ya verilir, ya da verilmez.

Tenar kalktı ve giyindi. Erken olduğu halde hava sıcaktı; ateş yakmadı.

Bir bardak süt içerek Gont Dağı'nın gölgesinin denizden içeriye doğru gelişini seyretmek için kapı eşiğinde oturdu. Bu taştan, havadar çıkıntıda doğal olarak hafif bir rüzgâr vardı; bu esintide bir yazortası havası vardı, yumuşak ve zengin, çayır kokularıyla dolu. Havada bir tatlılık vardı, bir değişim.

Her şey değişti! diye fısıldamıştı yaşlı adam ölürken, mutluluk içinde.

Elini onun elinin üzerine koyup ona armağanını, gerçek ismini verirken, bu ismi bırakırken.

Aihal! diye fısıldadı. Cevap olarak, süt sağılan barakanın ardında Funda'nın gelmesini bekleyen birkaç keçi meleşti. "Bee," dedi biri, bir diğeri daha derin, metalik bir sesle, "Beee! Beee!" Keçinin bozamayacağı, derdi hep Çakmak, hiçbir şey yok. Bir çoban olan Çakmak keçileri sevmezdi. Fakat Çevik Atmaca küçükken burada, dağın karşı tarafında keçi çobanı olmuştu.

İçeri girdi. Therru'yu, durmuş uyumakta olan adamı seyrederken buldu.

Kolunu çocuğa doladı, Therru genellikle birinin dokunuşundan, okşamasından çekindiği veya böyle bir şey karşısında sindiği halde bu kez kabul etmiş ve hatta biraz da Tenar'a doğru yaslanmıştı.

Ged aynı yorgun ve boğucu uyku içinde yatıyordu. Yüzü, çehresine damgasını vurmuş olan dört beyaz yara izi görünecek şekilde onlara dönmüştü.

Yandı mı? diye fısıldadı Therru.

Tenar hemen cevap vermedi. O izlerin ne olduğunu bilmiyordu. Uzun bir süre önce ona sormuştu. Atuan Mezarları'nın Boyalı Odası'nda, alay ederek: "Bir ejderha mı?" diye. O ciddi ciddi cevap vermişti, "Ejderha değil, İsimsizlerin akrabalarından biri; ama ben onun ismini buldum..." Bütün bildiği bundan ibaretti. Ama "yanma"nın çocuğa ne ifade ettiğini biliyordu.

Evet, dedi.

Therru adama bakmaya devam etti. Gören tek gözüyle görebilmek için başını yana çevirdi; bu da onun küçük bir kuşa, bir serçe veya ispinoza benzemesine neden oluyordu.

Gel bakalım ispinozcuk, minik kuş; onun uykuya, senin de şeftaliye ihtiyacın var. Bu sabah olgunlaşmış şeftali var mı?

Therru olup olmadığına bakmak için dışarı seyirtti; Tenar da onu izledi.

Şeftalisini yiyen çocuk, bir gün evvel diktiği şeftali çekirdeğinin yerini inceledi. Orada bir ağaç çıkmadığını görünce hayal kırıklığına uğradığı her halinden belliydi ama bir şey söylemedi.

Sula, dedi Tenar.

Yosun Teyze sabahın İlerleyen vakitlerinde geldi. Elinden her türlü iş gelen bir cadiişçi olarak becerilerinden biri de, Overfell Bataklığındaki sazlardan sepet örmekti, Tenar da ondan bu sanatı kendisine öğretmesini istemişti. Atuan'da çocukken, öğrenmesini öğrenmişti. Gont'ta bir yabancı olarak, insanların öğretmekten zevk aldıklarını fark etmişti.

Öğrenmeyi, böylece de yabancı oluşunun affedilerek kabul görmesini öğrenmişti.

Ogion ona kendi bilgisini öğretmişti, sonra Çakmak da kendininkini. Bu onun yaşam alışkanlığıydı, öğrenmek. Her zaman için öğrenecek çok şey var gibiydi, öğrencirahibe ve büyücünün çırağıyken inanamayacağı kadar çok.

Sazlar ıslanmaya bırakılmıştı ye bu sabah da onları ayıracaklardı, ince bir işti ama karışık değildi, dikkatlerini başka yerlere vermeleri ne izin veriyordu.

Teyze, dedi Tenar, aralarında ıslanmış sazlar ve ayırdıkları sazları koymak için kullandıkları şilte, kapı eşiğine oturduklarında, "bir adamın büyücü olup olmadığını nasıl anlıyorsun?

Yosun'un vecizeler ve belirsizlikler ile başlayan cevabı dolaylıydı.

Derin, derini tanır, dedi derinden derinden ve "Doğmuş olan konuşur"; yerdeki bir saç parçasının ucundan tutup, bununla yuvasına koşan karıncanın öyküsünü anlattı: Gece yerin altındaki yuva bir yıldız gibi parlamıştı çünkü bu saç parçası ulu büyücü Brost'un başından düşmüştü.

Fakat sadece akıllılar parıldayan bu karınca tümseğini görebiliyorlardı.

Alelaide bir göze, burası karanlık görünüyordu.

İnsanın eğitilmesi gerekiyor o zaman, dedi Tenar.

Belki, belki de değil idi Yosun'un karanlık cevabının özü. "Kimisi bu yetenekle doğar," dedi. "Daha anlamadıkları zamanlar bile, o yetenek oradadır. Büyücünün topraktaki saçı gibi; parlar"

Evet, dedi Tenar. "Bunu görmüştüm." Sazlardan birini böldükten sonra tekrar böldü temizce ve ayırdığı parçaları şiltenin üzerine koydu. "O halde, bir adamın büyücü olmadığını nasıl anlıyorsun?"

Eksiktir, dedi Yosun, "eksiktir şekerim. Güç. Şimdi bak. Benim kafamda gözlerim var, senin de gözlerin olduğunu görebilirim, göremez miyim? Eğer sen korsen, onu da görürüm. Eğer senin tek gözün varsa, ufaklık gibi veya üç gözün varsa, onları da görürüm, değil mi? Ama eğer hiç gözüm yoksa sen söyleyinceye kadar senin gözün var mı yok mu, bilemem. Ama ben biliyorum.

Görüyorum, biliyorum. Üçüncü göz!" Alnına dokundu ve yüksek sesle kuru kuru kıkırdadı, yumurtladığı için böbürlenlen bir tavuk gibi. Söylemek istediği şeyi anlatacak sözcükleri bulduğu için mutluydu. Oldukça fazla sayılacak belirsizliğin ve samimiyetsiz laf kalabalığının, sözcükler ve düşünceler konusundaki becerisizlikten başka bir şey olmadığını fark etmeye başladı Tenar. Kimse ona ardışık bir düzen içinde düşünmesini öğretmemişti. Kimse onun ne dediğini dinlememişti.

Bütün beklenen, ondan tüm istenen kargaşa, gizem ve gevezelikti. O bir cadı kadındı. Onun açık seçik anlamlarla bir işi yoktu.

Anlıyorum, dedi Tenar. "O zaman belki de bu soruya cevap vermek istemezsin zaman bir insana üçüncü gözünle, gücünle, baktığında onun gücünü görüyorsun, ya da görmüyorsun, öyle mi?"

Daha ziyade bilmek gibi, dedi Yosun. "Sözelimi görmek deniyor. Seni, bu sazi, şu dağı görmek gibi bir şey değil bu. Bir çeşit bilme. Senin içinde ne olduğunu biliyorum ama boş kafalı zavallı Funda'nın içinde ne olduğunu bilmiyorum. Şu tatlı çocuğun içinde ne olduğunu biliyorum ama oradaki adamın içinde ne olduğunu bilmiyorum. Ya da... " Örneklerine daha fazla devam edemedi. Bir şeyler mırıldanıp tükürdü. "En kıymetsiz cadılar bile, diğer cadıları ayırt eder!" dedi en sonunda doğrudan doğruya, sabırsızca.

Birbirinizi tanıyorsunuz yani?

Yosun başıyla onayladı, "Aynen öyle. İşte sözcük bu. Tanımak." Ve bir büyücü de senin gücünü tanır, senin bir sihirbaz olduğunu anlar...

Fakat Yosun ona sırtarak bakıyordu, karmakarışık örümcek ağları içindeki kara bir mağara sırtışı.

Şekerim, dedi, "bir adam, büyücü bir adam mı demek istiyorsun? Güç sahibi bir adam bizimle ne yapsın?"

Ama Ogion...

Lord Ogion çok iyiydi, dedi Yosun, alay etmeden. Bir süre sessizce sazlari ayırmaya devam ettiler. Elini kesme şekerim, dedi Yosun.

"Ogion bana Öğretmişti, Sanki ben bir kız değirmişim gibi. Sanki ben onun çırağıymışım gibi, Çevik Atmaca gibi. Bana Yaradılış Lisanı'nı öğretti Yosun. Ne sorduysam, bana anlattı."

Onun gibi bir tane daha yok.

Öğrenmeyen bendim. Onu terk ettim. Onun kitaplarını umursamıyordum. Bana ne yararları vardı? Ben yaşamak istiyordum, bir erkek istiyordum, çocuklarımı istiyordum, yaşamımı istiyordum.

Sazları, tırnağıyla çabuk çabuk, düzgün düzgün ayırıyordu.

Elde ettim de .dedi.

Bir elinle alıp, bir elinle at, dedi cadı, "Ee, tatlı hanımcığım, kim bilebilirdi ki? Kim bilebilirdi? Erkek istediğim için, başım bir kereden fazla belaya girdi benim. Ama, evlenmek katiyen! Yo, yo. Bana göre değil.

Neden? diye öğrenmek istedi Tenar.

Şaşakalan Yosun kısaca cevapladı: 'Hangi adam bir cadıyla evlenmek ister?'

Ve sonra ağzını geniş getiren koyunlar misali gevrek gevrek yaydı: "Ayrıca, hangi cadı bir adamla evlenir?" Sazları ayırdılar.

Adamların nesi var? diye sordu Tenar ihtiyatla.

En az onun kadar ihtiyatlı, sesini alçaltarak cevapladı Yosun, "Bilemiyorum şekerim. Bu konuda çok düşündüm. Sık sık düşündüm bu konuda.

Söyleyebileceğim en uygun şey şu: Adamlar derilerinin içindedirler, anladın mı, yani aynı kabuğunun içindeki ceviz gibi." Uzun, kıvrık, ıslak parmaklarım bir ceviz tutuyormuş

gibi kaldırdı. "Katı ve serttir kabuk ve içi doludur. Muhteşem adam etiyle, adam kişiliğiyle doludur. Hepsi de bu.

Bütün mesele bu. Her şeyi odur, başka da bir şey si yoktur, bir içi." Tenar bir süre düşündükten sonra sonunda sordu, "Fakat eğer bir büyücüye... "

"O zaman sırf güçtür, içi. Kendisi güçtür, anlıyor musun? O da böyle.

Hepsi bu. Gücü gidince, o da gider. Boşalır. Görünmeyen cevizi kırdı ve kabuklarını fırlattı attı. "Bir hiç." Ya kadınlar, o halde?

" Ş ey şekerim, kadın tamamiyle değişik bir şeydir. Bir kadının nerede başlayıp, nerede bittiğini kim bilebilir ki? Dinle hanım, benim köklerim var, bu adadan daha derin köklerim var. Denizden daha derin, karaların yükselişinden daha eski. Ben karanlığa uzanırım. Yosun'un gözleri kırmızı çerçeveleri içinde garip bir parlaklıkla parladı, sesi bir müzik aleti gibi şakıdı. "Ben karanlığa uzanırım! Ay yokken, ben vardım. Kimse bilmiyor, kimse bilmiyor, kimse benim ne olduğumu söyleyemez; bir kadının, ağaçların köklerinden daha derin olan, adaların köklerinden daha derin olan, Yaradılış'tan daha eski olan, aydan daha eski olan, güce sahip bir kadının, bir kadının gücünün, ne olduğunu söyleyemez. Kim karanlık hakkında sorular sormaya cesaret eder? Kim karanlığa ismini sorar?"

Yaşlı kadın kendi büyüünde kaybolmuş sallanıyor, şarkısını okuyordu; ama Tenar dimdik oturuyor, başparmağının tırnağıyla sazları ortalarından ayırıyordu.

Ben sorarım, dedi.

Başka bir sazı ayırdı.

Ben karanlıkta yeterince yaşadım, dedi.

Zaman zaman içeriye, Çevik Atmaca'nın uyuyup uyumadığına bakıyordu. Yine öyle yapmıştı. Tekrar Yosun'un yanına oturduğunda, yaşlı kadın asık yüzlü görünüp tersleşmeye başladığından, Tenar konuştukları konuya dönmek istemeyerek, "Bu sabah

kalktığında baktım, a, taptaze bir rüzgâr esiyor Bir değişiklik. Belki de sadece hava koşullarındandır. Sen de hissettin mi?" dedi.

Fakat Yosun, evet veya hayır bile demiyordu, "Burada, Overfell'de çeşit çeşit rüzgâr eser, kimi iyi, kimi kötüdür. Kimi bulut taşır, kimi güzel havaları, fakat dinlemeyenler duyamazlar. Ben kimim ki anlayayım; büyücülük bilgisi, kitap bilgisi edinememiş yaşlı bir kadın. Benim tüm bilgim topraktır, kara toprakta, Ayaklarının altında, o gururlu olanların ayaklarının altında. Ayaklarının altındadır, gururlu efendilerin ve büyücülerin. Neden aşağıya baksınlar ki o bilgili kişiler?

Yaşlı bir cadı kadın ne bilir ki?"

Korkunç bir düşman olurdu, diye düşündü Tenar; zaten geçinmesi zor bir dosttu, Teyze, dedi bir saz alarak yerden, "ben kadınlar arasında büyüdüm.

Sadece kadınlar. Karg topraklarında, uzak doğuda, Atuan'da. Çölde bir yerde, rahibeler tarafından büyütölmek için ailemden küçük bir çocukken alınmışım. Oranın ismini bilmiyorum, biz kendi dilimizde oraya Mahal diyorduk. Tek bildiğim mahaldi orası. Birkaç asker orayı koruyordu ama surlardan içeri giremiyorlardı. Biz de surlardan dışarı çıkamıyorduk.

Haremağalarının koruduğı, erkekleri uzak tuttuğı, sadece kadınlardan ve kızlardan oluşan bir grup." Nelerin dedin, nelerin?

Haremağaları," dedi Tenar düşünmeden Kargca kelimeyi kullanarak. "Hadım edilmiş adam," dedi.

Cadı dik dik bakarak "Ok!" dedi ve belayı geri çevirmek için bir hareket yaptı. Dudaklarını ısırđı. Kızgınlıktan irkılmışti.

İçlerinden biri bana bir ana kadar yakındı, orada... Ama bilmem anlatabiliyor muyum Teyze, ergenlik çağına gelinceye kadar hiç erkek görmemiştim. Sadece kızları ve kadınları

görüydüm. Yine de kadınların ne demek olduğunu bilmiyordum çünkü tüm bildiğim kadınlardı. Aynı erkek erkeğe yaşayan adamlar gibi, denizciler, askerler, Roke'lu büyücüler gibi onlar erkeğin ne demek olduğunu biliyor mu? Nasıl bilebilirler ki, eğer hayatları boyunca bir kadınla konuşmamışlarsa?

Onları alıp, koçlara veya erkek keçilere yapılanı mı yapıyorlar? dedi Yosun, "Öyle, hadım ederken kullanılan bıçakla?"

Dehşet, yıldı ve bir intikam parıltısı hem kızgınlığı, hem de mantığını yenmişti. Yosun haremağaları dışında hiçbir konu ile ilgilenmek istemiyordu.

Tenar ona pek fazla bilgi veremezdi. O konu hakkında hiç düşünmemiş olduğunu fark etti. Atuan'da bir kızken, hadım edilmiş erkekler vardı; bunlardan biri onu çok seviyordu, o da onu ve ondan kaçabilmek için onu öldürmüştü. Sonra, hiç haremağalarının olmadığı Adalar Diyarı'na gelmiş ve onları unutmuş, Manan'ın bedeniyle birlikte hepsini karanlığa gömmüştü.

Sanırım, dedi, Yosun'un ayrıntılara olan açlığını yatıştırmaya çalışarak, "oğlan çocuklarım alarak..." Ama durdu. Elleri de işlemeyi bıraktı.

Therru gibi, dedi uzun bir aradan sonra. Çocuklar ne işe yarar ki? Ne için vardırlar? Kullanılmak için. Tecavüz edilmek, hadım edilmek için...

Dinle Yosun. Karanlıkta yaşadığım yerlerde bunları yapıyorlardı. Buraya geldiğim zaman, aydınlığa geldiğimi düşünmüştüm. Gerçek kelimeleri öğrenmiştim. Sonra kendi erkeğim vardı, çocuklarımı doğurdum ve iyi yaşadım. Bu günüşiğinin ortasında, bunu bir çocuğa yaptılar. Nehrin kıyısındaki çadırlarda, Ogion'un kızıma ismini verdiği pınarlardan akıp gelen nehrin kıyısında. Günüşiğinin altında. Nerede yaşayabileceğimi bulmaya çalışıyorum Yosun. Ne demek istediğimi anlayabiliyor musun? Ne demek istediğimi?"

Vah vah, dedi yaşlı kadın; bir süre sonra da, "Şekerim, yeterince dert var, aramana gerek yok." Ve Tenar'ın ellerinin inatçı bir saz parçasını ayırmaya çalışırken titrediğini görünce yine, "Parmağını kesme şekerim," dedi.

Ged ancak ertesi gün kendine gelebildi. Dehşete düşürecek kadar pis olmasına rağmen çok becerikli bir hemşire olan Yosun ona biraz et suyu içirebilmeyi başardı. "Açlıktan ölüyor," dedi, "susuzluktan da kurumuş.

Her neredeydiyse, pek bir şey yiyip içmemişler. Ve sonra onun durumunu tekrar bir tarttıktan sonra, "Sanırım şimdiden fazla ileriye gitmiş. Çok zayıflıyorlar, anlıyor musun, su bile içemiyorlar ki bütün ihtiyaçları olan da bu. Bu şekilde ölen bir sürü büyük, güçlü adam tanıyorum. Birkaç gün içinde, bir gölge gibi buruşarak, ölece."

Fakat amansız sabrı sayesinde birkaç kaşık et suyu ile şifalı bitkileri boğazından geçirdi. "Şimdi göreceğiz bakalım," dedi. "Çok geç sanırım.

Kayıp gidiyor." Yerinmeden, hatta belki de memnun olarak konuştu. Bu adam ona hiçbir şey ifade etmiyordu; ölüm ise bir olaydı. Belki bu büyücüyü gömebilirdi. Eskisini gömmesine izin vermemişlerdi.

Adam ertesi gün uyandığında, Tenar onun ellerine merhem sürüyordu.

Görünüşe göre Kalessin'in sırtında uzun zaman yolculuk yapmıştı, çünkü demir pullan şiddetle kavrayışı, avuç içlerinin derisinin sıyrılmasına neden olmuş, parmaklarının iç kısımları kesilmiş, bir daha kesilmişti. Uykusunda elleri, olmayan ejderhayı bırakmamak istercesine sımsıkı duruyordu. Yaraları yıkamak ve merhemlemek için parmaklarını kibarca zorlayarak açmak zorunda kalmıştı. O bunu yaparken, adam bağırarak sığradı, düştüğünü sanırcasına ileri doğru uzandı. Gözleri açıldı. Kadın yavaşça konuştu. Adam ona baktı.

Tenar, dedi gülümsemeden, duygunun ötesinde, yalnızca tanıyarak. Ve bu, kadına katışıksız bir memnuniyet verdi, tıpkı hoş bir tat veya bir çiçek gibi; hâlâ ismini bilen bir adam yaşıyordu ve o adam, bu adamdı.

Eğilerek yanağını öptü. "Kıpırdamadan yat," dedi. "Bırak da şunu bitireyim." Adam, kısa bir süre sonra, bu kez elleri açık ve gevşek, tekrar uykuya sürüklenerek boyun eğdi.

Daha sonra, gece Therru'nun yanında uykuya dalarken düşündü kadın. Ama ben daha önce onu hiç öpmemiştim. Ve bu düşünce onu sarstı, İlk başta buna inanmadı. Hakikaten, tüm o yıllarda, Mezarlarda değil ama daha sonra birlikte dağlarda yolculuk yaparken; Ufkabakan'da, birlikte Havnor'a yelken açmışken; onu buraya Gont'a getirdiğinde...

Hayır. Ne de Ogion onu öpmüştü veya o Ogion'u. Ona kızım diyordu, onu seviyordu ama ona dokunmamıştı; dokunulmaz, yalnız bir rahibe olarak yetiştirilmiş olan kendisi de teması hiç aramamıştı ya da aradığını hiç bilememişti. Bir an için alnını veya yanağını Ogion'un açık eline dayar, o da onun saçını belki okşardı, bir kez, hafifcecik.

Ve Ged bunu bile yapmamıştı, Bunu hiç düşünmüş müydüm? diye sordu kendi kendine, kuşkucu bir çeşit korkuyla.

Bilemiyordu. Bu konuyu düşünmeye çalıştıkça bir dehşet, bir suçluluk duygusu kaplıyordu onu kuvvetle ve sonra yok olup gidiyordu, anlamsızca.

Dudakları adamın sağ yanağının ağzına yakın hafif kaba, kuru, serin tenini biliyordu ve yalnızca o bilginin önemi, ağırlığı vardı.

Uyudu. Bir sesin ona seslendiğini gördü rüyasında, "Tenaar! Tenaar!" Ve o cevapladı, bir deniz kuşu gibi çığlık atıp deniz üzerindeki aydınlıkta uçarak; ama hangi ismi seslendiğini bilemiyordu.

Çevik Atmaca Yosun Teyze'yi hayal kırıklığına uğrattı: Yaşadı. Bir iki gün sonra Yosun Teyze, ölümünden ümidini kesti. Gelip onu kendisine dayayarak doğrultup, bedeninin kuvvetli kokusu adamı sararken, homurdanarak keçi etinin suyuyla, kökleri ve şifalı bitkileriyle besledi, kaşık kaşık yaşamla doldurarak. Adamın onu tanıyıp günlük ismiyle çağırmasına ve kendisi de onun Çevik Atmaca denen adama benzediğini inkâr edememesine rağmen, yine de içinden inkâr etmek geliyordu. Bu adamı sevmemişti. Her

şeyi yanlış, diyordu. Tenar, bu onu huzursuz ettiği için cadının arifliğine yeterince saygı duyuyordu ama kendisinde böyle bir kuşku bulamıyor, sadece adamın orada olmasından ve yavaş yavaş yaşama dönüşünden duyduğu mutluluğu hissediyordu. "Tekrar kendisi olduğunda göreceksin," dedi Yosun'a.

Kendisi mi? dedi Yosun ve bir cevizi kırıp kabuklarını parmaklarından düşsün diye bırakıverdiği o hareketi yaptı.

Kısa bir süre sonra adam Ogion'u sordu. Tenar da bu sorudan korkuyordu.

Kendi kendine sürekli onun bu soruyu sormayacağını, büyücülerin bildiği gibi bunu kendiliğinden bileceğini, Gont Limanı ile Re Albi büyücülerinin bile Ogion'un ne zaman öldüğünü bildiklerini söylüyordu, hatta neredeyse bu konuda kendisini İkna bile etmişti. Fakat dördüncü günün sabahında yanına gittiğinde adam uyanık yatıyordu, kadına, yukarı doğru bakarak, "Burası Ogion'un evi," dedi.

Amal'ın evi, dedi kadın, elinden geldiğince rahat bir biçimde; hâlâ büyücünün gerçek ismini rahat söyleyemiyordu. Ged'in o ismi bilip bilmediğini bilmiyordu. Elbette ki biliyordu. Ogion söylemiş olmalıydı ya da belki söylemesi gerekmemiştir.

Bir süre adam herhangi bir tepki göstermedi; konuştuğunda, konuşması İfadesizdi. "O halde öldü." On gün önce.

Sanki derinlere dalmış gibi önüne bakarak yattı Ged, bir şeyler düşünmeye çalışarak.

Ben buraya ne zaman geldim?

Ne dediğini anlayabilmek için ona iyice yaklaşmak zorundaydı kadın.

Dört gün önce, akşam vaktinde. "Dağlarda başka kimse yoktu dedi adam.

Sonra bedeni çok acı çekiyormuş gibi ya da acının dayanılmaz hatırasıyla büzüştü ve tüyleri ürpererek titredi. Kaşlarını çatarak gözlerini yumdu ve derin bir nefes aldı.

Gücü yavaş yavaş geri geldikçe o çatık kaşlar, tutulmuş nefes ve kenetlenmiş eller Tenar'a tanıdık gelmeye başladı. Güç adama geri döndü; ama rahatlık ve sağlık dönmedi.

Bir yaz akşamüstüsün güneşinde evin kapısının eşiğine oturdu. Yataktan kalkarak yaptığı en uzun yolculuktu bu. Güne bakarak, eşikte oturdu; fasulye bahçesinden evin etrafından dolanarak gelen Tenar da ona baktı.

Hâlâ kül rengi, gölgeli bir görüntüsü vardı. Bu sadece beyazlaşmış saçlarından değil, derisinin ve kemiğinin niteliğinden kaynaklanıyordu; bunlardan başka bir şeyi kalmamıştı zaten. Gözlerinde hiç ışık yoktu. Yine de bu gölge, bu kül adam, kendi gücünün aydınlığında yüzünü gördüğü adamın aynısıydı; atmaca burunlu, düzgün ağızlı o güçlü yüz, o yakışıklı adam.

Her zaman gururlu ve yakışıklı bir adam olmuştu, Adama yaklaştı.

Sadece güneşe ihtiyacın var, dedi adama; adam başıyla onayladı, fakat yaz sıcaklığının selinde oturan adamın elleri kenetlenmişti."

Kadınlayken öyle sessizdi ki, kendi varlığının onu huzursuz edebileceğini düşündü Tenar. Belki eskisi gibi kendisini kadının yanında rahat hissetmiyordu. Ne de olsa artık başbüyücüydü Tenar hep bunu unutuyordu.

Ve Atuanın dağlarında dolaştıkları, doğu denizini birlikte, Ufkabakariz geçtikleri yirmi beş yıl olmuştu.

Ufkabakan nerede? diye sordu Tenar birdenbire, kayığı düşündüğü için hayrete düşerek; sonra, Ne aptalım! diye düşündü. Tüm bu yıllardan sonra; ayrıca o bir başbüyücü, artık o küçük kayık onun değildir.

Selidor'da, diye cevap verdi Ged, asık yüzünde değişmeyen ve kavranmayan dertli bir ifade vardı. Sonsuz kadar uzun, Selidor kadar uzak... En uzak ada, dedi kadın; yarı yarıya soruydu bu. En uzak batı dedi adam.

Akşam yemeğini bitirmiş masada oturuyorlardı, Therru oynamak için dışarıya çıkmıştı.

Selidor'dan geldin o halde, Kalessin'in üzerinde?

Tekrar ejderhanın ismini telaffuz ederken, isim kendi kendisini söylemişti, kadının ağzını kendi şekline ve sesine uydurup nefesini yumuşak bir alev haline sokarak.

İsmi duyunca adam başım kaldırıp kadına baktı; Tenar'ın adam m onun gözlerine pek bakmadığının farkına varmasına neden olan tek bir yoğun bakış. Adam başıyla onayladı. Sonra, dürüst olmaya gayret ederek onayını düzeltti: "Selidor'dan Roke'a. Sonra da Roke'tan Gont'a."

Bin mil mi? On bin mil mi? Kadının hiçbir fikri yoktu. Havnor'daki hazine dairelerinde muazzam haritalar görmüştü ama kimse ona sayıları, uzaklıkları öğretmemişti. Selidor kadar uzak.. Ayrıca bir ejderhanın uçuşu millerle ölçülebilir miydi?

Ged, dedi, yalnız oldukları için gerçek ismini kullanarak, "çok büyük bir keder ve tehlike içinde olduğunu biliyorum. Eğer istemiyorsan, belki de söyleyemezsin, belki söylememen gerekir ama belki bilirim, birazını bilirim sana daha çok yararım dokunur, belki. Yardımcı olmak isterim.

Yakında da Roke'tan seni almaya gelirler, Başbüyücü için bir gemi yollarlar, ne bileyim, senin için bir ejderha yollarlar! Ve sen yine gidersin. Ve biz konuşamamış oluruz." Konuşurken ses tonundaki ve kelimelerindeki yanlışlıktan kendi ellerini sıkıyordu. Ejderhalar hakkında şakalaşmak hesap soran bir eş gibi sızlanmak!

Adam somurtarak, sabrederek, tarlada geçen zorlu bir günden sonra evdeki borayla yüz yüze gelmiş bir çiftçi gibi masaya bakıyordu.

'Roke'tan kimse gelmeyecek herhalde, dedi; bu onun çaba harcamasına neden olmuştu, devam etmesi için bir süre geçti. "Bana zaman tanı,"

Kadın, adamın bütün söyleyeceğinin bu olduğunu düşünerek cevapladı, "Elbette. Özür dilerim," ve adam hâlâ yere bakarak, belirsiz bir şekilde, "Artık ona sahibim," dediğinde sofrayı toplamak için kalkıyordu.

Sonra adam da ayağa kalktı ve tabağını lavaboya götürüp sofranın geri kalanını topladı. Tenar yiyecekleri kaldırırken adam tabakları yıkadı. Bu, kadının ilgisini çekti. Onu Çakmak'la kıyaslıyordu; ama Çakmak hayatı boyunca bir tek tabak bile yıkamamıştı. Kadın işi. Fakat Ged ile Ogion orada bekâr olarak, kadınsız yaşamışlardı; Ged yaşadığı her yerde kadınsız yaşamıştı; o yüzden "kadın işlerini de kendisi yapıyordu ve bu konuda bir şey düşünmüyordu. Eğer bu konuda düşünmeye, itibarının bir kurulama bezinde asılı kaldığından korkmaya başlarsa, diye düşündü kadın, yazık olur.

Roke'tan onun için hiç kimse gelmedi. Bu konuda konuştuklarında, yelkenleri tüm yol boyunca büyü rüzgârıyla şişmiş olsa bile, bir geminin gelebileceği kadar zaman geçmemişti; fakat günler geçmeye devam etti, yine de ona ne bir haber ne bir işaret gelmişti, Başbüyücülerini bu kadar uzun süre aramadan bırakmaları ona garip geliyordu. Onların gelmelerini yasaklamış olmalıydı; ya da büyücülükle kendisini burada saklıyordu ki onlar nerede olduğunu bulamasınlar, onu tanıyamasınlar. Çünkü köylüler hâlâ ona hayret verici derecede az ilgi gösteriyorlardı.

Re Albi Lordu'nun malikânesinden kimsenin gelmemesi daha az şaşırtıcıydı.

O hanedanın lordları hiçbir zaman Ogion ile iyi ilişki içinde olmamışlardı.

Köy söylentilerine göre hanedanın kadınları karanlık sanatlarda ustaydılar. İçlerinden birinin, onu canlı canlı bir taşın altına gömen kuzeyli bir lordla evlendiğini, bir diğersinin rahmindeki doğmamış bebekle, bebeği bir güç yarattığı yapabilmek için uğraştığını söylüyorlardı ve gerçekten de bebek doğar doğmaz konuşmuştu ama hiç kemiği yoktu, "Deriden eski püskü bir torba gibi" diye fısıldamıştı ebe köyde, "gözleri ve sesi olan bir torba, anasını hiç emmedi de ama garip bir dilde konuştu ve öldü... "

Bu tür masalların gerçeklik payı her ne olursa olsun, Re Albi Lordları kendilerini hep uzak tutarlardı. Büyücü Çevik Atmaca'nın yol arkadaşı, büyücü Ogion'un gözetimindeki öğrencisi, Erreth Akbe'nin Halkası'nı Havnor'a taşıyan kişi olarak Tenar, Re Albi'ye ilk geldiği zaman malikâneye davet edilmeliydi aslında; ama davet edilmedi. Onun yerine, kendisinin de tercih edeceği gibi, köy dokumacısı Yelpaze'ye ait küçük bir kulübede tek başına kaldı ve büyük evin insanlarını ender olarak uzaktan gördü. Evin hanımı manimi olmadığını söyledi Yosun ona, sadece yaşlı, çok yaşlı lord ile torunu ve Roke Okulu'ndan tuttukları Aspen isimindeki genç büyücü vardı.

Ogion elinde Yosun Teyze'nin tılsımıyla dağ yolunun yanındaki kayın ağacının altına gömülmüş olduğundan beri Tenar, Aspen'i görmemişti. Garip de görünse Aspen Yerdeniz'in Başbüyücüsü'nün kendi köyünde olduğunu bilmiyor veya bilse bile belli bir nedenle uzak duruyordu. Ogion'u gömmeye gelmiş olan Gont Limanı büyücüsü de geri gelmemişti. Ged'in burada olduğunu bilmese bile mutlaka onu, Erreth Akbe'nin Halkası'nı bileğine takmış, Barış Rünü'nü bütünleştirmiş olan Ak Hanım'ın kim olduğunu biliyordu Kaç sene önceydi bu, yaşlı kadın! dedi kendi kendine. Senin pabucun dama mı atıldı?

Ne olursa olsun, onlara Ogion'un gerçek ismini söyleyen oydu. Saygı görmeyi hak ediyordu, görünüşe göre.

Fakat bu tür büyücülerin saygıyla bir işleri yoktur. Bunlar güç adamlarıdır. Onlar sadece güçle ilgilenirler. Şimdiyse onun ne gücü vardı ki? Daha önce ne gücü vardı? Bir kız, bir rahibe olarak, bir aracıydı: Karanlık yerlerin güçleri ondan akıyor, onu kullanıyor ve onu bomboş, dokunulmamış bırakıyordu. Genç bir kadın olarak, güçlü bir adam tarafından güçlü bilgiler öğretilmişti ona ve o bunları bir yana bırakmış, bunlara sırtını çevirmiş, dokunmamıştı. Bir kadın olarak, zamanında kadınların gücünü seçmiş ve buna sahip olmuştu; bu zaman da geçmişti; eş ve ana olarak görevi bitmişti. Hiçbir şey kalmamıştı

içinde, bir insanın görebileceği hiçbir güç, Ama ejderha onunla konuşmuştu. "Ben Kalessin," demişti; o da cevap vermişti, "Ben Tenar."

Ejderha efendisi nedir? diye sormuştu Ged'e karanlık yerde, Labirent'te, Ged'in gücünü inkâr etmeye çalışarak; ve Ged, Tenarı sonsuza kadar savunmasız kılan o yalın dürüstlük ile cevap vermişti, "Ejderhaların konuştuğu adam,"

O halde, o da ejderhaların konuştuğu bir kadındı. Bu yeni bir şey miydi, batıya bakan küçük pencerenin altında uyandığında kendinde hissettiği bu saklı bilgi, bu aydınlık tohum?

Masada yaptıkları bu kısa konuşmadan birkaç gün sonra Tenar Ogion'un bahçesindeki ayrıkotlarını temizliyor, Ogion'un baharda dikmiş olduğu soğanları yazın çıkan ayrıkotlarından kurtarıyordu. Ged, keçiler içeri girmesin diye yapılmış yüksek çitte bulunan kapıdan geçerek karığın öbür ucundan ot yolmaya başladı. Bir süre çalıştıktan sonra oturarak ellerini seyretmeye koyuldu, Onlara iyileşmeleri için zaman tanı, dedi Tenar kibarca.

Adam başıyla tasdik etti, Yan karıkta uzun sırtlara bağlı fasulyeler çiçek açıyordu. Kokuları çok hoştu. Güneşin aydınlattığı sarmaşık, çiçek ve fasulyelerin sarkmış tohum zarfları yumağını seyreterek, incecik kollan dizleri üzerinde, oturdu.

Kadın bir yandan çalışırken bir yandan konuşuyordu: "Aihal ölürken, 'Her şey değişti...' demişti Öldüğünden beri de onun için yas tuttum, üzuldüm ama bir şey benim üzüntümü azaltıyor. Bir şey doğmak üzere serbest bırakıldı. Uykumda, uyanırken bir şeyin değiştiğini seziyorum."

Evet, dedi adam. "Bir kötülük son buldu. Ve... "

Uzun bir sessizlikten sonra tekrar başladı. Ona bakmıyordu ama sesi, ilk kez olarak, kadının tanıdığı o rahat, sakin, sert Gont aksanlı ses gibi çıkmıştı.

Havnora ilk gittiğimiz zamanı hatırlıyor musun Tenar? Unutabilir miyim? dedi kadının kalbi, fakat adamı tekrar sessizliğe iterim korkusuyla sessiz kaldı.

"Ufkabakanı içeri soktuk ve rıhtıma çıktık o mermer basamaklara. Bütün o insanlar ve sen onlara Halka'yı göstermek için kolunu kaldırdın... "

Ve ben elini tuttum; kelimelerle anlatılamayacak kadar korkmuştum:

Yüzler, sesler, renkler, kuleler, bayraklar, flamalar, altın, gümüş, müzik ve benim tek tanıdığım sendin tüm dünyada tektanıdığımydın sen, orada benim yanımda,birlikte yürürken...

Kral Evi'nin vekilharçları bizi insanlarla dolu caddelerden geçirerek Erreth Akbe'nin Kulesinin altına getirdiler. Ve biz yüksek merdivenlerden çıkmıştık, ikimiz baş başa. Hatırlıyor musun?

Evet anlamında başını salladı kadın. Ellerini, otlarını temizlemekte olduğu toprağın üzerine bıraktı, kumlu serinliği hissederek.

"Ben kapıyı açmıştım. Ağırdı, başta sıkışmıştı. Ve içeri girdik.

Hatırlıyor musun?"

Sanki adam Hakikaten olmuş muydu? Gerçekten hatırlıyor muyum? diye tasdik edilmek istercesine soruyordu.

Büyük, yüksek tavanlı bir salondu, dedi kadın. Bana, yutulmuş olduğum yeri, Taht Binamı hatırlatmıştı ama sadece çok yüksek tavanlı olduğu için.

Kulenin tepesindeki pencerelerden içeri ışık giriyordu. Kılıçlar gibi birbirini kesen ışıktan oklar Ve taht, dedi adam.

"Evet taht, baştan aşağı koyu kırmızı ve altın rengi. Ama bomboş. Atuan'daki Taht Binası'ndaki taht gibi."

Artık değil, dedi adam. Yeşil soğan filizleri arasından kadına baktı.

Yüzü, sanki erişemeyeceği bir mutluluktan söz edermiş gibi gergin ve dalgındı. "Havnor'da bir Kral var," dedi, "dünyanın ortasında. Kehanetler gerçekleşti. Rün düzeldi, dünya bütünleşti, Barış günleri geldi. O.,."

Durdu ve kenetlenmiş ellerine baktı.

Beni ölümden yaşama taşıdı. Enlad'lı Arren. Söylenecek olan şarkıların Lebanneni. Gerçek adını kazandı Lebannen, Yerdenizin Kralı.

O muydu o halde, diye sordu kadın diz çöküp ona bakarak, "bu mutluluk, ışığa varış?"

Cevap vermedi.

Havnor'da bir kral, diye düşündü kadın ve yüksek sesle, "Havnor'da bir kral! "dedi.

O güzel şehrin görüntüsü gözlerinde canlanmıştı; geniş caddeler, mermerden kuleler, kiremitli ve tunçtan damlar, limandaki beyaz yelkenli gemiler, güneş ışınlarının kılıç gibi düştüğü harika taht odası, zenginlik, saygınlık, uyum, orada korunan o düzen, Düzenin o parlak merkezden, sudaki kusursuz halkalar gibi yayılışını görebiliyordu, tıpkı taş döşenmiş dümdüz bir cadde veya rüzgârın önüne katıp götürdüğü bir gemi gibi: gidilmesi gereken yolda bir ilerleyiş, bir barış getirişi.

"Çok iyi yaptın sevgili arkadaşım dedi kadın.

Kadının sözlerini durdurmak istercesine bir hareket yaptı ve başım çevirdi, eliyle ağzım kapatarak. Kadın onun gözyaşlarını görmeye dayanamazdı.

Çalışmak için eğildi. Bir ayırıkotu kökledi, bir tane daha kökledi, sert kök koptu. Elleriyle kazdı, kaba topraktaki otun kökünü bulmaya çalışarak, yerin karanlığında.

Goha," dedi Therru'nun cılız; çatlak sesi kapıdan ve Tenar dönüp baktı."

Çocuğun yarım yüzü, gören ve görmeyen gözüyle doğrudan ona bakıyordu, Tenar düşündü, Ona Havnor'da bir kral olduğunu söylesem mi?

Therru'yu sesini duyurma zahmetinden kurtarmak için kalkıp çit kapısına gitti. Ateşin içinde baygın yatarken, demişti Kayın, çocuk ateşi solmuş.

Sesi yanıp gitti, diye açıklamıştı.

Sippy'ye bakıyordum, diye fısıldadı Therru, "ama katırtırnağı otlığından çıktı gitti. Onu bulamıyorum."

O güne kadar yaptığı en uzun konuşmaydı. Koşmaktan ve ağlamamak için kendini tutmaktan tir tir titriyordu. Aynı anda hep birlikte ağlamaya başlayanlayız, dedi Tenar kendi kendine bu çok aptalca, bunu kabul edemeyiz! "Çevik Atmaca!" dedi dönerek, "bir keçi kaçmış."

Adam hemen kalktı ve çit kapışma geldi.

Yiyecek barakasına bakın, dedi.

Therru'ya, sanki çocuğun iğrenç yara izlerini görmüyormuş, onu pek fark etmiyormuş gibi bakıyordu: Keçilerden birini kaybetmiş ve bulması gereken bir çocuk. Onun gördüğü keçiydi.

Belki de köyün sürüsüne katılmak için kaçmıştır, dedi.

Therru yiyecek barakasına koşmaya başlamıştı bile.

Kızın mı? diye sordu Tenar'a. Daha önce çocuk hakkında tek bir söz bile söylememişti ve bir an için Tenar'ın tüm düşünebildiği erkeklerin ne kadar garip olduklarıydı.

Hayır, torunum da değil. Ama benim çocuğum, dedi. Adamı böyle iğnelemesine, onunla zıtlaşmasına neden olan şey neydi?

Tam Sippy, arkasında Therru, kahverengi ve beyaz bir şimşek gibi onlara doğru gelirken, adam çit kapısından çıktı.

Hay! diye bağırdı Ged aniden ve bir sıçrayışta, onu dosdoğru açık çit kapısından Tenar'ın kollarına yönlendirecek şekilde keçinin yolunu kesti.

Tenar da Sippy'nin sallanan deri tasmasından yakalamayı başardı. Keçi hemen, bir kuzu kadar sakin, kıpırtısız duru verdi, san gözlerinden biriyle Tenar'a, diğeriyle sıra sıra soğanlara bakarak.

Dışarı, dedi Tenar, onu keçi cennetinden çıkartarak, durması gereken taşlı otlığa götürerek.

Ged yere oturdu, en az Therru kadar ya da daha da nefessiz, çünkü nefesi kesilmişti ve görünüşe göre başı dönüyordu; ama en azından gözyaşları içinde değildi. Bir keçinin bozmayacağı hiçbir şey yoktur.

Funda sana Sippy'ye bakmanı söylememeliydi, dedi Tenar Therru'ya. "Kimse Sippy'yle başa çıkamaz. Yine dışarı çıkarsa Funda ya haber ver ve üzülme. Tamam mı?"

Therru başını evet anlamında salladı. Ged'e bakıyordu. İnsanlara göz ucuyla bakmanın ötesinde, nadiren uzun süreli bakardı, erkeklere ise çok nadiren; ama ona, başı bir serçe gibi yana çevrilmiş, sürekli bir şekilde gözünü dikmiş bakıyordu. Bir kahraman mı doğuyordu?

6 -KÖTÜYE GİDİŞ

GÜNDÖNÜMÜ üzerinden dolu dolu bir ay geçmişti ama batıya bakan Overfell'in üzerindeki akşamlar hâlâ uzun sürüyordu. Therru, Yosun Teyze'yle birlikte çıkırığı şifalı otlar toplama gezisinden geç ve bir şey yiyemeyecek kadar yorgun dönmüştü. Tenar onu yatırıp yanında oturdu, ona şarkı söyledi. Çocuk çok yorulunca, sakatlanmış bir hayvan gibi yatakta kıvrılıp ne uyuyabiliyor, ne uyanık kalabiliyor, ne erişilebiliyor, kâbus halini alıncaya kadar gözlerinde canlanan hayallere bakıyordu. Tenar çocuğa sarılıp ona uykuya dalıncaya kadar şarkı söyleyerek bunun önüne geçebileceğini keşfetmişti. Orta Vadi'de bir çiftçi eşi

olarak öğrendiği şarkılar tükenince, Atuan Mezarları'nda bir çocuk rahibeyken öğrendiği bitmez tükenmez Kargca havaları okuyor, Therru'yu İsimsiz Güçler'e ve şimdi toz ve depremin yıkıntılarıyla dolmuş olan Boş Taht'a sunulan şeylerin monoton ve tatlı sızlanışlarıyla sakinleştirerek uyutuyordu. O şarkılarda, şarkının kendi gücünden başka hiçbir güç hissetmiyor; Atuan'da bir annenin çocuğuna söyleyebileceği, kendi annesinin ona söylemiş olduğu şarkıları bilmediği halde kendi dilinde şarkı söylemekten hoşlanıyordu.

Sonunda Therru derin bir uykuya dalmıştı. Tenar onu kucağından yatağa kaydıldı ve uyumaya devam ettiğinden emin olmak için bir an bekledi.

Sonra, tek başına olduğundan emin olmak için etrafına bakınarak neredeyse suçlu bir çabuklukla ama yine de bir zevk, büyük bir mutluluk merasimiyle ince derili, dar elini çocuğun yüzünün yan tarafına, gözü ve yanağının ateş tarafından yenip kalın, çıplak bir yara bırakmış olduğu yere koydu.

Dokunuşunun altında hepsi kaybolmuştu. Ten bütünlenmişti; bir çocuğun uykudaki yuvarlak, yumuşak yüzü. Sanki dokunuşu gerçeği geri getirmişti, Hafifçe, gönülsüzce avucunu kaldırdı ve onarılamayacak kaybı, bir daha hiçbir zaman tam olamayacak iyileşmeyi gördü.

Eğilerek yarayı öptü, yavaşça doğruldu ve evden dışarı çıktı.

Güneş engin ve incili bir pus içine batıyordu. Etrafta kimse yoktu. Çevik Atmaca büyük bir ihtimalle ormandaydı, Ogion'un mezarını ziyaret etmeye başlamıştı, saatlerce kayın ağacının altındaki o sakin yerde vakit geçiriyordu; kuvvetlendikçe Ogion'un çok sevdiği orman patikalarında gezinmeye başlamıştı. Yemeğın onun için bir tadı olmadığı belliydi; yemek yemesi için Tenar'ın rica etmesi gerekiyordu. Arkadaşıktan kaçınıyor, sadece yalnız olmaya bakıyordu. Therru onu nereye giderse izleyebilirdi ve en az onun kadar da sessiz olduğı için ona sorun olmazdı, ama adam huzursuzdu ve çocuğu kısa sürede eve yollayıp kendi başına gidiyordu, daha uzaklara; nereye, Tenar bilmiyordu. Geç gelip kendisini

uykuya bırakıyor ve genellikle de kadın ve çocuk uyanmadan gitmiş oluyordu. Tenar yanına alması için ona ekmek ve et bırakıyordu.

Şimdi de onu, Ogion'un son kez yürümesine yardım ederken kendisine çok uzun ve zorlu bir yol gibi görünen çayır yolundan gelirken görmüştü.

Aydınlık havadan, rüzgârdan eğilmiş çimenlerin arasından geçerek, durmadan yürüyerek, dik kafalı ıstırapı içine hapsolmuş, bir taş kadar sert, geldi.

Evde mi olacaksın? diye sordu Tenar ona, belli bir mesafeden. "Therru uyuyor. Biraz yürümek istiyordum,"

Evet. Sen git, dedi adam ve kadın, bir kadına hükmeden zorunluluklar karşısında bir erkeğin vurdumduymazlığını düşünerek gitti. Zorunluluklar: Birilerinin uyumakta olan çocuğun yakınlarında olması, birinin özgürlüğünün diğerinin özgürlüksüzlüğü anlamına gelmesi gibi; eğer onun şu anda iki bacağı üzerinde yapmakta olduğu gibi Önce biri sonra diğeri, bu harikulade sanatın, yürüyüş sanatının uygulamasında olduğu gibi, ileri doğru hareket eden bedendeki denge gibi, sürekli değişen, hareketli bir denge sağlanmazsa,.. Sonra gökyüzünün derinleşen renkleri ile rüzgârın yumuşak anları düşüncelerinin yerini aldı, Metaforlardan uzak, yürümeye devam etti, kumtaşı kayalıklarına gelinceye kadar. Orada durdu ve güneşin yüce ve al pus içinde kayboluşunu seyretti.

Diz çökerek, önce gözleriyle daha sonra parmak uçlarıyla taşın üzerindeki, uçurumun ta kenarından itibaren çentilmiş derin olmayan, uzun, lekeli oluşu buldu: Kalessin'in kuyruğunun izi. Parmaklarını tekrar ve tekrar izin üzerinde gezdirdi, alacakaranlık uçurumlarına dalıp hayaller kurarak. Bir kez konuştu. Bu kez isim ağzında bir ateş değildi, ama dudaklarından tıslayarak ve yavaşça sürüklendi. "Kalessin..."

Başını kaldırıp doğuya baktı. Burada aşağıda gitmiş olan ışığı yakalayan ormanın üzerindeki Gont Dağı'nın zirveleri kıpkırmızıydı. Seyrettikçe renkler loşlaşıyordu. Başka yere baktı, sonra tekrar oraya baktığında zirve gri, belirsiz ve ağaçlıklı yamaçları karanlıktı.

Akşam yıldızını bekledi. Yıldız pus üzerinde parlayınca yavaş yavaş eve doğru yürüdü.

Eve; eve değil. Neden burada Ogion'un evindeydi de kendi çiftlik evinde değildi; Ogion'un keçilerine ve soğanlarına bakıyordu da kendi meyve bahçelerine ve sürülerine bakmıyordu? "Bekle," demişti, o da beklemişti ve ejderha gelmişti; Ged de iyiydi artık yeterince iyi. Üstüne düşeni yapmıştı. Eve bakmıştı. Artık kimsenin ona ihtiyacı yoktu. Gitme zamanı gelmişti.

Yine de bu yüksek kaya parçasını, bu atmaca yuvasını bırakmayı ve tekrar ovaya, yaşamın kolay olduğu çiftlik topraklarına, rüzgârsız içtopraklara inmeyi düşünemiyordu; bunları içi parçalanmadan, kararmadan düşünemiyordu. Burada, batıya bakan küçük pencerenin altında gördüğü rüyaya ne demeliydi? Burada ona gelen ejderhaya ne demeliydi?

Evin kapısı her zamanki gibi, ışık ve hava girmesi için açık duruyordu.

Çevik Atmaca süpürülmüş ocağın yanında alçak bir iskemlede lambasız, ateş ışığı olmaksızın oturuyordu. Genellikle orada otururdu. Bir oğlanken, Ogion'un yanındaki o kısa çiraklık döneminde, burasının onun yeri olduğunu düşündü. Kış günlerinde, kadın Ogion'un öğrenci siyken, orası onun da yeri idi.

Adam kadının girişini seyretti, ama gözleri kapıda değildi de kapının sağında, kapının gerisindeki karanlık köşedeydi, Ogion'un asası orada duruyordu; meşeden bir sopa, ağır, tutulduğu yer aşınmış, kendi boyundaki bir insan uzunluğunda. Therru, Re Albi'ye gelirlerken Tenar'ın kesmiş olduğu fındık dalıyla akçaağaç sopasını onun yanına koymuştu.

Tenar düşündü; Asası, porsuk ağacından, Ogion'un verdiği büyücü asası Neredeydi o? Ve aynı zamanda; Neden şimdiye kadar bunu düşünemedim?

Evin içi karanlıktı ve sanki havasızdı. Onun kalıp kendisiyle konuşmasını dilemişti ama şimdi orada oturduğu halde ne onun adama söyleyecek, ne de adamın ona söyleyecek bir

şeyi vardı. "Düşünüyordum da," dedi en sonunda, dört tabağı meşe tabaklığa diklemesine koyarken, "çiftliğime dönmenin zamanı geldi."

Adam hiçbir şey demedi. Büyük bir ihtimalle başıyla onaylamıştı ama kadının arkası dönüktü.

Birdenbire kendisini yatmak isteyecek kadar yorgun hissetti; fakat adam orada, evin ön kısmında oturuyordu ve henüz ortalık tam anlamıyla kararmamıştı; onun Önünde soyunamazdı. Utangaçlık onu sinirlendirdi. Adam boğazını temizleyerek, tereddütle konuştuğunda o da tam adamdan biraz dışarı çıkmasını isteyecekti.

Kitaplar. Ogion'un kitapları. Rünler ve iki İrfan Kitabı. Onları yanma mı alacaksın? Yanıma mı?

Sen onun son öğrencisiydin, Kadın ocağa gitti ve onun karşısına, Ogion'un üç ayaklı sandalyesine oturdu.

"Ben Hard dilinin rünlerini yazmasını öğrendim, ama hiç şüphem yok, birçoğunu unutmuşumdur. Bana ejderhaların konuştukları dili de biraz öğretmişti. Onun bir kısmını hatırlıyorum. Başka da bir şey hatırlamıyorum. Ben bir usta, bir büyücü olmadım. Evlendim, biliyorsun.

Hiç Ogion ilim kitaplarını bir çiftçinin karısına bırakır mıydı?" Kısa bir aralıktan sonra adam ifadesiz bir şekilde, "O halde onları birisine bırakmadı mı?" dedi, Sana, herhalde. Çevik Atmaca bir şey söylemedi.

Sen onun son çırağıydın, onun gururu, arkadaşı. Hiçbir şey söylemedi ama elbette ki kitaplar senin. Ben onlarla ne yapacağım?

Kadın adama loşluğun içinden bakakaldı. Batıdaki pencere odan m öbür yanından belli belirsiz parlıyordu. Adamın sesindeki ters, amansız, tarif edilemez hiddet kadını da sinirlendirdi.

Sen, Başbüyücü, bana mı soruyorsun? Neden benim kendimi daha da salak durumuna düşürmemi istiyorsun Ged?

O zaman adam ayağa kalktı. Sesi titriyordu. "Ama görmüyor, göremiyor musun bittiğini, yittiğini. Bakakalmış oturuyordu, adamın yüzünü görmeye çalışarak. "Hiç gücüm yok, hiçbir şeyim yok. Verdim, harcadım elimde olanı. Kapatmak için... Böylece,,, Yani her şey bitti, bitti." Kadın onun söylediklerini inkâr etmek istedi, ama yapamadı.

Az miktardaki bir suyu dökmek gibi, dedi adam, "kumun üzerine bir bardak su dökmek. Kum toprağa. Bunu yapmak zorundaydım. Fakat artık içecek bir şeyim kalmadı. Ve bu neyi değiştirdi ki, neyi değiştirir ki; koca bir çölde bir bardak su? Çöl yok mu oldu? Ah! Dinle! Orada, kapının arkasından bana fısıldardı: Dinle, dinle!

Gençken çorak diyara gitmiştim. Ve onunla orada karşılaştım, ona dönüştüm, ölümümle evlendim. Bana hayat verdi. Su, abı hayat. Ben bir çeşmeydim, bir pınar, akan ve veren. Ama orada pınarlar akıyor. Sonunda bütün elimde kalan bir bardak suydı ve ben de onu kuma döktüm, kuru nehrin yatağına, karanlıktaki kayaların üzerine. Böylece yitti. Gitti. Bitti,"

Hem Ogion'dan, hem de Ged'in kendisinden hangi diyarla ilgili konuştuğunu yeterince öğrenmişti ve imgelerle konuştuğu halde bunlar gerçeğin maskeleri değil, onun bildiği gerçeğin ta kendisiydi. Aynı zamanda onun söylediklerini inkâr etmesi gerektiğini biliyordu, gerçek olsalar bile.

Kendine zaman tanıımıyorsun Ged, dedi. "Ölümünden geri gelmek uzun bir yolculuk olsa gerek bir ejderhanın sırtında olsa bile. Zaman gereklidir.

Zaman ve sükûnet, sessizlik, hareketsizlik. İncindin. İyileşeceksin."

Uzun bir süre sessiz kaldı adam, orada durarak. Kadın doğru şeyi söylemiş olduğunu, adamı biraz avuttuğunu düşündü. Fakat adam sonunda konuştu.

Çocuk gibi mi?

Bu çok keskin bir bıçak gibiydi, kadın bedenine saplanışını hissetmedi bile.

Bilmiyorum dedi adam aynı yumuşak, kuru sesle, neden onu aldın, iyileşemeyeceğini bile bile. Yaşamının neye benzeyeceğini bile bile.

Sanırım yaşadığımız bu devrin bir parçası bu karanlık zamanların, çöküş devrinin, bitiş zamanının. Sanırım sen onu, ben düşmanımla karşılaşmaya gittiğim zaman alıkoydun, çünkü bütün yapabileceğin buydu. Yeni çağa, düşmana karşı kazandığımız zaferin ganimetlerini taşıyarak girmeliyiz. Sen yanmış çocuğunla, ben ise bir hiçle."

Ümitsizlik, sakın bir seste tarafsızca konuşuyordu.

Tenar kapının sağında, karanlık yerde duran büyücü asasına bakmak için döndü, ama asada hiç ışık yoktu. Kapkaranlıktı, içten dışa. Açık kapıdan birkaç tane yıldız seçilebiliyordu, yükseklerde ve cılız. Kadın bunlara baktı. Bunların ne yıldızlan olduğu nu bilmek istedi, Kalkarak el yordamıyla masanın yanından geçerek kapıya gitti. Pus yükselmişti ve pek fazla yıldız görünmüyordu. İçeriden gördüğü yıldızlardan biri, Atuan'da beyaz yaz yıldızı dedikleri, kadının kendi dilinde Tehanu yıldızıydı. Diğerini tanımıyordu. Ayrıca ne burada, Hard dilinde Tehanu'ya ne dediklerini biliyordu, ne de gerçek isminin, ejderhaların söyledikleri sözün ne olduğunu biliyordu. O sadece annesinin ona ne demiş olabileceğini biliyordu, Tehanu, Tehanu. Tenar, Tenar...

Ged, dedi kapıdan dönmeden, "küçükken seni kim büyüttmüş?"

Adam gelip kapının yanında durdu. O da denizin pustu ufku, yıldızlara, üzerlerindeki dağın karanlık cüssesine bakıyordu.

Pek bakan olmadı, dedi. "Annem ben bebekken ölmüş. Birkaç tane ağabeyim vardı. Onları hatırlamıyorum. Babam vardı, tunç ustasıydı. Ve annemin kız kardeşi. Orfakçaağaç'ın cadısıydı."

Yosun Teyze, dedi Tenar.

Daha genç. Onun biraz gücü vardı.

Adı neydi?

Adam sessiz kaldı.

Hatırlayamıyorum, dedi yavaşça.

Bir süre sonra, "Bana isimleri öğretti. Şahin, sungur, kartal, balık kartalı, atmaca... "

Şu yıldıza ne diyorsunuz? Beyaz olana, yukarıdaki.

Kuşu Kalbi, dedi adam yıldıza bakarak. "Onakçaağaç'ta Ok derlerdi."

Ama yıldızın Yaradılış Lisanı'ndaki ismini söylemedi; ne de cadının kendisine öğretmiş olduğu şahinin, doğanın, atmacanın gerçek isimlerini söyledi.

Orada... söylemiş olduklarım yanlıştı, dedi adam tatlılıkla. "Hiç konuşmamam gerekirdi. Affet beni."

Eğer konuşmazsan, seni bırakmaktan başka çarem kalır mı? Adama döndü.

"Neden sadece kendini düşünüyorsun? Hep kendini? Git biraz dışarı çık" dedi adama hiddetle. Ben yatmak istiyorum."

Hayretler içinde, ağzının içinde bir özür geveleyerek dışarıya çıktı Çevik Atmaca ve kadın odanın içersindeki ayrı bölüme giderek giysilerinden kurtuldu ve yatağa girip yüzünü Therru'nun ipeksi ensesine gömdü.

Yaşamının neye benzeyeceğini bile bile...

Adam olan kızgınlığı, anlattığı gerçeği aptalca inkâr etmesi hep hayal kırıklığından kaynaklanıyordu. Tarlakuşu belki on kere yapacak bir şey olmadığını söylediği halde, o, Therru'nun yaralarını iyileştirebileceğini ummuştı; Ogion'un bile bunu başaramayacağını söylediği halde, Tenar Ged'in Therru'yu iyileştirebileceğini ummuştı o elini yaranın üzerine

koyabilir, yara iyileşir, kör gözü pırıl pırıl, pençeye dönmüş eli yumuşacık, yıkılmış yaşam ı eksiksiz olabilirdi.

Yaşamının neye benzeyeceğini bile bile...

Çevrilen yüzler, kötülüğe karşı yapılan işaretler, dehşet ve merak, hastalıklı acıma duygusu ve sinsice bir tehdit; çünkü kötülük kötülüğü çeker... Hiçbir zaman bir adamın kolları olmayacaktı, Hiçbir zaman ona sarılacak biri olmayacaktı. Tenar'dan başka kimse. Of, doğru söylüyordu, çocuk ölmüş olmalıydı, ölmeliydi. Onun çorak diyara girmesine izin vermeliydiler; o, Tarlakuşu ve Sarmaşık, yufka yürekli ve acımasız, burnunu her işe sokan kocakarılar. O halde, onu kendi ihtiyaçları ve zevkleri için kullanan o adamlar, onun kullanılmasına razı olan kadın, onu bayıltıncaya kadar dövüp ölmesi için ateşe atanlar oldukça haklıydılar.

Sadece işlerini sonuna kadar yapmamışlardı. Sinirleri buna dayanamamış, kızın içinde biraz yaşam bırakmışlardı. Yanlış olan buydu. Ve onun, Tenarın yaptığı her şey yanlıştı. Bir çocukken karanlık güçlere sunulmuştu; Onlar tarafından yutulmuştu, yutulmasına izin verilmişti.

Denizi aşmakla, başka diller öğrenmekle, bir adamın karısı olmakla, çocuklara analık etmekle, sadece kendi yaşamını sürdürmekle, olduğundan onların hizmetkârı, onların yiyeceği, kendi ihtiyaçları ve zevkleri için kullanacakları mallarından başka bir şey mi olacağını sanmıştı? Mahvolmuş olduğu için, mahvolmuş birini kendisine çekmişti, kendi yıkımının bir parçası, kendi kötülüğünün bedeni.

Çocuğun saçı sıcak, tatlı kokulu ve güzeldi. Tenar'ın kolunun sıcaklığında kıvrılmış, rüyalar içinde yatıyordu. Nasıl fena olabilir ki? Fenalık, düzeltilemeyecek kadar büyük bir fenalık yapılmıştı ona, ama o fena değildi. Kaybolmamış, kaybolmamış, kaybolmamıştı. Tenar ona sarılarak kıpırdamadan yattı ve zihnini rüyalarının ışığına bıraktı, parlak hava uçurumlarına, ejderhanın adına, yıldızın adına, Kuğu Kalbi'ne, Ok'a, Tehanu'ya.

Eğirip kumaş, Gont Adası'nın İpeksi yünkumaşı'ndan yapması için dokumacıya götüreceği o güzelim altyünü için tarıyordu kara keçiyi. Yaşlı karakeçi bin kere taranmıştı; bundan hoşlanıyordu, tel tarak dişlerinin tüylerine batıp çıkarak çektişirmesinden. Taranan gri siyah yünler, Tenar'ın bir fileye doldurduğu yumuşak, kirli bir bulut halini alıyordu.

Kadın, teşekkür anlamında, keçinin kulaklarından sallanan tüylerdeki dikenleri temizledi ve varile benzeyen böğrüne dostça vurdu. "Bee!" dedi keçi ve koşarak uzaklaştı. Tenar çitle çevrili otlaktan çıkıp, Therru'nun hâlâ oynadığından emin olmak için çayıra bir göz atarak evin önüne dolandı.

Yosun, çocuğa nasıl sazdan sepet örüleceğim öğretmişti; kız da işin sırrına ermek üzereydi. Kucağında işiyle orada, çayırın çimeni üzerine oturmuştu ama çalışmıyordu. Çevik Atmaca'yı seyrediyordu.

Adam epey uzakta, uçurumun kenarına yakın bir yerde duruyordu. Sırtı dönük, kendisini seyreden birilerinin olduğunun farkında değildi, çünkü bir kuşu, yavru bir kerkenezi seyrediyordu; kuş ise, otların arasında gözüne takılmış olan avını seyrediyordu. Fare ya da kır sıçanına saldırmak, avını korkutup yuvasına koşmasını sağlamak isteğiyle kanatlarını çırparak havada asılı kaldı. Adam durup en az onun kadar dikkatli ve aç, kuşu seyretti. Yavaş yavaş sağ elini kaldırdı, dirseğinden bükerek havada tuttu, rüzgâr kelimelerini alıp götürdüğü halde sanki bir şey söyledi. Kerkenez cırtlak, acı, şiddetli bir çığlık atarak yön değiştirdi ve bir yükselip, bir alçalarak ormana doğru gitti.

Adam kolunu indirdi ve kuşu seyrederek kıpırdamadan durdu. Kadın İle çocuk hareket etmiyorlardı. Sadece kuş uçuyordu, özgürlüğüne, "Bir keresinde bana bir şahin, bir sungur olarak geldi," demişti Ogion ateşin yanında bir kış gününde. Ona Dönüşüm büyülerini anlatıyordu, biçim değiştirmeyi, bir ayı haline gelen büyücü Bordger'i. "Bana uçtu, bileğime doğru, kuzeyden ve batıdan. Buraya, ateşin yanına getirdim onu.

Konuşamıyordu. Onu tanıyabildiğim için ona yardım edebildim, şahini söndürüp tekrar adam olabildi. Ama her zaman içinde bir parça atmaca vardır. Köyünde ona, bir sözü ile vahşi atmacaları yanma çağırabildiği için Çevik Atmaca demişler. Bizler kimiz? Bir insan olmak ne demektir?

İsmi almadan önce, bilgidен önce, güçten önce atmaca onun içindeydi; adam olarak, büyücü olarak, dahası o bizim isimlendiremediğimiz bir şey.

Ve hepimiz de öyleyiz."

Ocak başında oturmuş ateşi seyreden kız, dinlerken atmacayı görmüştü; adamı görmüştü; kuşların ona, onun sözüne gelişlerini, onun kuşları adı andırışını, onların kanatlarını çırparak, ateşli pençeleriyle koluna tutunmak için gelişlerini görmüştü; kendisi atmacayı, vahşi kuşu görmüştü.

7 -FARELER

OGIONun mesajını Orta Vadideki çiftliğe getirmiş olan koyun celebi Townsend, bir akşamüstü büyücünün evine çıkageldi. "Artık Lord Ogion gittiğine göre, keçileri satacak mısınız?" "Satabilirim," dedi Tenar tarafsız bir şekilde. Gerçekten de eğer Re Albi'de kalacaksa, yaşamını nasıl sürdüreceğini düşünüp duruyordu. Her büyücü gibi Ogion'a da gücünün ve becerilerinin hizmetinden yararlanan insanlar bakıyordu onun durumunda, Gont'taki herkes. Sadece ne istediğini söylemesi yeterliydi, istediği şey seve seve verilirdi; bir büyücünün iyi niyetine karşılık iyi bir pazarlık; ama o hiçbir zaman istemek zorunda kalmamıştı. Tam aksine, ona sunulan veya kapısının eşiğine bırakılan yiyecek, üstbaş, alet, canlı hayvan, tüm ihtiyaç ve süs fazlasını başkalarına vermek zorunda kalıyordu.

Ne yapayım bunları? diye sorardı, elleri kolları hiddetli ve cıyaklayan tavuklarla, metrelerce uzunluğunda goblenle ya da bir tencere pancar turşu suyla dolu, kafası karışmış dururken.

Fakat Tenar geçimini Orta Vadi'de bırakmıştı. Aniden ayrıldığı zaman, orada ne kadar kalabileceğini düşünmemişti. Yanına Çakmak'ın biriktirdiği yedi fildişi parçasını almamıştı; alsaydı da o para köyde ona, toprak, canlı hayvan alımı veya Gont Limanından gelmiş, Gont'un zengin çiftçileri ile küçük lordlarına pellowi kürkü, Lorbanery ipeklisi satan bir seyyar satıcı ile alışveriş yapması dışında pek yararlı olmazdı.

Çakmak'ın çiftliğinden kendisi ve Therru için gerekli tüm yiyecek ve giyeceği elde ediyordu; ama Ogion'un altı keçisi, fasulyeleri ve soğanları onun ihtiyacından çok zevki içindiler. Kadın onun kilerinden, köylülerin Ogian hatırına ona verdikleri armağanlardan ve Yosun Teyze'nin cömertliğinden yararlanıyordu. Daha bir gün önce cadı, "Benim halkalı boyunlu tavuğun yavruları çıktı şekerim, eşelenmeye başlar başlamaz ikiüç tanesini getiririm sana. Büyücü tutmazdı onları, çok gürültücü ve aptal, derdi onlar için, ama kapısında civcivi olmayan ev neye yarar?" demişti.

Gerçekten de Yosun'un tavukları serbestçe kapıdan girer çıkarlar, kadının yatağında uyurlar, karanlık, dumanlı ve pis kokulu odanın kokusunu inanılmayacak kadar zenginleştirirlerdi.

"İyi bir süt keçisi olmaya aday kahverengi beyaz dişi bir keçi var," dedi Tenar açıkgöz görünüşlü adama.

Ben hepsini düşünüyordum, dedi adam. "Olabilir. Sadece altı yedi tane var, öyle değil mi?" Altı. Eğer bakmak istersen, orada, otlaktalar.

Bir bakayım. Ama adam kıpırdamadı bile. İkisinde de herhangi bir heves belirtisi görünmüyordu.

Gelen büyük gemiyi gördün mü? diye sordu adam.

Ogion'un evi batıya ve kuzeye bakıyordu; evden bakan biri sadece körfezin ağzındaki kayalık burunları, Armed Kayalıklarını görebilirdi; fakat köyün birkaç yerinden, insan Gont Limanı'na gidişgeliş yoluna bakabilir, rıhtımı ve tüm limanı görebilirdi. Gemileri gözlemek Re Albi'de genel bir meşguliyettir. En iyi manzaraya sahip olan demirhanenin arkasındaki tahta sırada her zaman için birkaç yaşlı adam vardır ve hayatları boyunca bir kez bile Gont Limanı'na giden on beş millik zigzaglı yolu inmemiş olsalar da gemilerin giriş çıkışlarını, kendi eğlenceleri için var olan, görülmeye değer, garip ama yine de bildik bir şey olarak izlerler.

Havnor'danmış dedi demircinin oğlu. Külçeler için pazarlık yapmak üzere aşağıya, Liman'a inmiş. Geminin Havnor Büyük Liman'dan olduğunu söyledi.

Büyük bir ihtimalle kadının aküm keçilerin fiyatlarından uzaklaştırmak için konuşuyordu ve gözlerindeki o kurnazlık da muhtemelen doğuştan var olan bir özellikti. Fakat Havnor Büyük Liman'dan sadece büyücüleri, korsanları ve keçileriyle ilgi çeken, fakir ve uzak bir ada olan Gont'la pek ticaret yapılmazdı; "büyük gemi" sözündeki bir şey kadını huzursuz etmiş hatta telaşlandırmıştı; nedenini bilmiyordu, "Dediğine göre, artık Havnor'da bir kral olduğunu söylüyorlarmış diye devam etti koyun celebi, yan gözle şöyle bir bakarak. Bu iyi bir şey olabilir, dedi Tenar.

Townsend başıyla onayladı. "Yabancı ayaktakımını bizden uzak tutabilir."

Tenar yabancı başını zevkle salladı.

Fakat Liman'da memnun olmayacaklar çıkabilir belki de. Son yıllarda kuzey denizlerindeki egemenlikleri Adalar Diyarı'nın iç adalarıyla yapılan eski ticaret programlarını engelleyecek veya bıraktıracak kadar artmış olan Gont'un korsan kaptanlarını kastediyordu. Bu tutumları Gont'ta korsanlar hariç herkesi fakirleştirmiş olsa da, korsanların Gontlular'ın gözünde birer kahraman olmasını engelleyememişti. Tenar'ın bildiği kadarıyla, kendi oğlu da korsan gemilerinden birinde denizcilik yapıyordu.

Belki de böylesi, düzenli bir ticaret gemisinde olmasından daha güvenlikliydi. Ringa olmaktansa köpekbalığı olmak evladır, diyorlardı.

Ne olursa olsun, memnun olmayacak birileri hep çıkar, dedi Tenar düşünmeden, konuşma kuralları uyarınca, fakat bu boş konuşmadan sabırsızlanarak ekledi, "Sana keçileri göstereyim. Bir bakarsın. Satar mıyız, satmaz mıyız bilemiyorum." Adamı alarak katırtırnağı otağının çit kapısına götürüp bıraktı. Adamı sevmemişti. Bir kere, hatta iki kere, ona kötü haber getirdiği için kabahat onda değildi, ama gözleri kayıyordu ve kadın onun varlığından hoşlanmamıştı. Ogion'un keçilerini ona satamazdı, Sippy'yi bile.

Adam pazarlık yapmadan gittikten sonra kadın kendisini huzursuz hissetti.

Adama, "Satar mıyız, satmaz mıyız bilemiyorum," demişti ve bu çok aptalca bir şeydi. Satar mıyım yerine satar mıyız demek; üstelik bir adamın bir kadınla pazarlığa girişmesinin, özellikle de eğer kadın öneriyi geri çeviriyorsa, pek olağan bir şey sayılmamasına rağmen, adam Çevik Atmaca'yla konuşmak istemediği, hatta onu kaale almadığı halde bunu yapmak.

Çevik Atmaca'yı, onun köydeki varlığını veya yokluğunu nasıl değerdendirdiklerini merak ediyordu. Kendini uzak tutan, sessiz ve bazı yönlerden de korkulan bir adam olan Ogion onların kendi büyücöleri, köylerinden biriydi. Bir süre Re Albi'de yaşamış ve olağanüstü şeyler başarmış, Doksan Adalar'daki ejderhayı kandırmış, bir yerlerden ErrethAkbe'nin Halkası'nı getirmiş olan Başbüyücü Çevik Atmaca'nın adıyla gurur duyuyor olabilirlerdi ama onu tanımıyorlardı. O da onları tanımıyordu. Geldiğinden beri köye girmemiş, sadece ormana, vahşı doğaya gitmişti. Daha önce bu konuda düşünmemişti, ama o da en az Therru kadar köyden sakınıyordu.

Onlar ise onun hakkında konuşuyor olmalıydılar. Orası bir köydü ve insanlar hep konuşur dururlardı. Fakat büyücölerin yaptıkları şeylerin dedikoduları pek uzaklara gitmez. Bu tür konular pek tekin sayılmaz, güce sahip adamların hayatları garip ve

kendilerinininkinden çok değişik bulunurdu. Birisi, köyde konaklayan bir iklimci veya kendi büyücüleri Kayın hakkında düşünüp taşınmaya başlayınca Orta Vadi'deki köylülerin "Dokunma," dediğini duyardı, "Dokunma. O kendi yoluna gitsin, biz kendi yolumuza."

Kendisine gelince; onun güce sahip böylesi bir adama bakmak ve hizmet etmek için kalması onlar için sorun yaratmazdı; bu yine bir "dokunma" vakasıydı. Kendisi de köye pek gitmezdi; ona ne dostça, ne düşmanca davranırlardı. Bir keresinde orada, Dokumacı Yelpeze'nin evinde kalmıştı; yaşlı büyücünün himaye sindeydi, Ogion Townsend'i onun için dağın öte yanına yollamıştı; bunların hepsi iyiydi, hoştu. Fakat, o kalkıp yüzüne bile bakılamayacak kadar korkunç bir çocukla çıkagelmıştı; kim gündüz vakti, kendi isteğiyle öyle bir şeyin yanında yürümek ister? Ayrıca bir büyücünün öğrencisi, bakicisi olan kadın, nasıl biri olabilir? işin içinde bir büyü vardır elbette, üstüne üstlük yabancıydı da. Ama yine de, aynı zamanda ta Orta Vadi'de bir yerde zengin bir çiftçinin karısıydı; adam ölmüş, o da dul kalmış olsa da. Eh, kim cadıların işlerine akıl sır erdirebilir ki? Dokunmayın en iyisi, dokunmayın,..

Bahçe çitinin yanından geçmekte olan Yerdeniz Başbüyücüsü ile karşılaştı.

"Havnor Kenti'nden bir gemi geldiğini söylüyorlar dedi.

Adam durdu. Hemen denetim altına aldığı ani bir harekette bulundu; bu dönüp kaçmak için yapılan bir hareketin başlangıcıydı, atmacadan kaçan bir fare gibi arkasına bakmadan kaçmak için yapılan bir hareketin başlangıcı.

Ged," dedi kadın. "Ne oluyor?"

Yapamam, dedi adam. "Onlara bakamam,"

Kimlere?

Ondan gelen adamlara. Kraldan.

Yüzü, tıpkı buraya ilk geldiği zamanki gibi kül rengi olmuş, etrafta saklanacak bir yer arıyordu.

Dehşeti o kadar acil ve savunmasızdı ki kadın sadece onu nasıl kurtarırım diye düşündü. "Onları görmek zorunda değilsin. Eğer biri gelirse, geri yollarım. Şimdi eve geri gel Bütün gün ağzına bir lokma koymadın."

Evde bir adam vardı.

Townsend, keçilere fiyat biçiyordu. Onu yolladım. Haydi gel.

Kadınla birlikte gitti, eve girdiklerinde kadın kapıyı kapattı.

Sana bir zarar veremezler elbette Ged. Neden zarar vermek istesinler ki?

Masaya oturup boş boş başım salladı adam. "Hayır, hayır." Senin burada olduğunu biliyorlar mı?

Bilmiyorum.

Neden korkuyorsun? diye sordu kadın, sabırsızca değil ama makul bir otoriteyle.

Adam şakaklarını ve alnını ovarak ellerini yüzüne kapayıp yere baktı.

Eskiden ben:... dedi. "Artık değilim..." Bütün söyleyebildiği buydu.

Kadın, "Tamam, tamam," diyerek adamın sözünü kesti. Herhangi bir acıma hareketiyle utancını daha da kötüleştireceği korkusuyla adama dokunmaya cesaret edemedi. Hem ona, hem de onun adına çok kızgındı. "Bu onları hiç ilgilendirmez," dedi, "nerede olduğun, kim olduğun veya ne yapmak ya da yapmamak istediğin! Çok merak ediyorlarsa, hiçbir şey öğrenmeden ayrılırlar buradan." Bu Tarlakuşu'nun sözüydü. Aklıbaşında, sağduyulu bir kadının dostluğuna ihtiyaç duymuştu aniden. "Her neyse, geminin seninle bir ilgisi olmayabilir de. Belki de korsanları yerlerine sürüyorlardır. Bu da iyi bir şey olurdu, kral bu işlerle de uğraşmaya başlarsa... Dolabın arkasında biraz şarap buldum, birkaç şişe, acaba Ogion kaç zamandır bunları orada saklıyordu? Sanırım bir

kadeh şarap her ikimize de yarayacak. Ve biraz ekmekle peynir. Ufaklık yemeğini yedi, Fundayla kurbağa yakalamaya gittiler. Akşama kurbağa bacağı yiyebiliriz. Ş imdilik ekmek peynirle yetineceğiz. Ve şarap. Nereden geldi, kim getirdi bunları Ogion'a, çok eski mi, merak ediyorum doğrusu." Böylece konuştu durdu kadınların boş laflarıyla, adam utanç krizini yenip de bir iki lokma ekmek yiyerek eski, yumuşak, kırmızı şaraptan bir bardak içinceye kadar, onu cevap vermekten veya sessizliği yanlış yorumlamaktan kurtararak.

En iyisi ben gideyim Tenar, dedi adam. " Şu anda olduğumu olmayı öğrenene kadar." "Nereye gideceksin?" "Dağa çıkacağım."

Gezineceksin Ogion gibi mi? Kadın adama baktı. Birlikte Atuan yollarında yürüyüşlerini hatırladı, "Büyücüler sık sık dilenirler mi?"

diye onunla nasıl alay ettiğini. O da "Evet, ama karşılık olarak bir şeyler vermek isterler," diye cevap vermişti.

Çekinerek, "Bir süre için iklimci veya bukucu olarak idare edebilir misin?" diye sordu. Bardağını doldurdu.

Adam başını hayır anlamında salladı. Şarabı içti ve başını çevirdi.

Hayır, dedi. "Öyle bir şey yapamam. O tür hiçbir şey."

Kadın ona inanmadı. İsyân etmek, inkâr etmek, ona, Nasıl olur, tüm bildiklerini, Ogion'dan, Roke'ta ve yolculuklarında öğrendiklerini unutmuş gibi bunu nasıl söyleyebilirsin? demek istedi. Kelimeleri, isimleri, sanatının eylemlerini unutmuş olamazsın. Öğrenip, kendi gücünü kendin kazanmıştın! Bunları söylememek için kendini zor tuttu, ama "Anlayamıyorum. Nasıl tüm bunlar... " diye mırıldandı.

Bir bardak su, dedi adam, içindekini döküyormuş gibi bardağını biraz eğdi. Ve bir süre sonra, "Beni neden geri getirdiğini bir türlü anlayamıyorum. Gençlerin iyi niyetleri çok

acımasız oluyor... Neyse, işte buradayım, buna katlanmak zorundayım, tekrar geri dönünceye kadar."

Kadın tam olarak ne demek istediğini anlayamadı fakat bu sözlerinde bir suçlama, bir şikâyet tınısı duydu, öyle ki bunları ondan duymak kadını hem çok şaşırttı hem de kızdırdı. Sert sert konuştu: "Seni buraya Kalessin getirdi."

Kapı kapalı olduğu ve küçük batı penceresinden akşamüstü nün geç vaktinin ışığından başka bir şey girmediği için evin içi karanlıktı. Adamın yüz ifadesini seçemiyordu; fakat biraz sonra adam yüzünde gölgeli bir tebessüm ile kadehini kadına kaldırarak içti.

Bu şarap, dedi. "Büyük bir tüccar veya korsan getirmiş olmalı bunu Ogion'a. Söyleşini hiç içmemiştim. Havnor'da bile." Bodur bardağı elinde çevirdi, içine bakarak. "Kendime bir ad bulmam gerek," dedi, "dağı geçip, gelmiş olduğum yerlere, Armouth'a ve Doğu Ormanı topraklarına gidebilmek için. Şimdi ot kurutmaya başlamışlardır. Hasat ve ot toplama zamanı her zaman iş bulunur."

Kadın nasıl cevap vereceğini bilemedi. Bu narin ve hastalıklı görünüşüyle ancak ya acıdıkları için ya da kafasızlıklarından iş verirlerdi ona; zaten işi olsa da beceremezdi.

Yollar eskisi gibi değil, dedi kadın, "Şu son yıllarda hırsızlar, haydutlar her yanı sardı. Yabancı ayaktakımı, dostum Townsend'in dediği gibi. Ama artık yalnız yolculuk etmek güvenli de ğil."

Bu sözlerini nasıl karşıladığını görmek için loş ışıktaki ona bakarken, yaşayan hiçbir insandan korkmamanın, korkmasını öğrenmenin nasıl bir şey olduğunu merak etti.

Ogion yine de gidiyordu... diye başladı adam ama sonra ağzını kapattı; Ogion'un bir büyücü olduğunu hatırlamıştı.

Adanın güney bölgelerinde, dedi Tenar, "epey çobanlık işi var. Koyunlar, keçiler, sığırlar. Uzun Dans'tan önce bunları dağlara sürüyorlar ve yağmurlar başlayıncaya kadar

orada otlatıyorlar. Her zaman çobana ihtiyaçları olur." Koca bir yudum şarap içti kadın. Ejderhanın isminin ağzının içindeki haline benziyordu. "Ama neden burada kalmıyorsun?"

Ogion'un evinde olmaz. Gelecekleri ilk yer burası.

İyi, hoş da gelirlerse ne olacak? Senden ne isteyecekler?

Eskisi gibi olmamı.

Sesindeki keder kadının tüylerini diken diken etti.

Kadın güçlü, Yutulmuş, Atuan Mezarlarının Tek Rahibesi olmanın ve sonra bunu kaybetmenin, bunu bir köşeye atmanın, sadece Tenar, sadece kendisi olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlamaya çalışarak sessizleşti.

Çocukları ve erkeğiyle, yaşamının en güzel devresinde bir kadın olmanın ve sonra bunların hepsini kaybedip yaşlı ve dul, güçsüz biri olmanın nasıl olduğunu düşündü. Fakat öyle olduğu halde onun utancını ve utancından duyduğu ıstırapı anlamadığını hissetti. Belki de sadece bir erkek böyle hissedebilirdi. Kadınlar utanca alışırlandı.

Ya da belki de Yosun Teyze haklıydı, içini çıkartınca kabuk boş kalıyordu.

Cadica düşünceler, diye düşündü. Hem kendi aklını, hem de onunkini dağıtmak için ve yumuşak; ateşli şarap diliyle aklını çözdüğü için, "Biliyor musun ne düşündüm," dedi, "Ogion'un beni eğitmesi, benim devam etmeyip de gidip bir çiftçi bulup evlenmem ile ilgili bunu yaptığım zaman, düğün günümde, Gedbu nu duyunca çok kızacak diye düşündüm!" Konuşurken gülüyordu.

Kızdım, dedi adam. Kadın bekledi.

Adam, "Hayal kırıklığına uğradım," dedi.

Kızdın, dedi kadın.

Kızdım, dedi adam.

Adam kadına bir bardak şarap koydu.

Gücü tanıyacak kadar gücüm vardı, o zamanlar, dedi adam. "Ve sen sen, o korkunç yerde, Labirent'te, o karanlıkta parlıyordun..."

O halde söyle bakalım: Gücümü ve Ogion'un bana öğretmeye çalıştığı bilgileri ne yapmalıydım?

Kullanmalıydın.

Nasıl?

Büyü Sanatı'nın kullanıldığı gibi. Kimin tarafından?

Büyücüler, dedi adam, biraz acı çekerek.

Büyü, büyücülerin hüneleri, sanatı demektir, öyle değil mi?

Başka ne olacaktı ki?

Bundan başka bir anlamı olabilir mi?

Bir iki kere kadına bakarak düşündü adam.

Ogion bana dedi kadın, burada şuradaki ocak başında Kadim Lisan'ın kelimelerini öğretirken, bu kelimeler benim ağızımda en az onunkinde olduğu kadar kolay veya zor şekil alıyordu. Bu, doğmadan önce kullandığım bir dili yeniden öğrenmek gibi bir şeydi. Fakat geri kalanlar bilgiler, güç rünleri, büyüler, kurallar, kuvvetin yükseltilişi bunların hepsi benim İçin ölüydü. Başka birinin diliydi. Bir savaşçı gibi giyinsem bile, yani mızraklı, kılıçlı, miğferli falan, bunlar bana uymaz, uyar mı, diye düşünürdüm, Ben kılıçla ne yaparım? Kılıç beni bir kahraman yapar mı? Bana uymayan giysiler içinde olurum sadece, zar zor yürürüm, o kadar."

Kadın şarabından bir yudum aldı.

Böylece hepsini çıkardım attım, dedi, "ve kendi giysilerimi geçirdim üzerime."

Onu bıraktığında Ogion ne dedi? "Ogion genellikle ne der?"

Bu söz, yine gölgeli bir tebessüm yarattı. Hiçbir şey söylemedi.

Kadın başıyla onaylar gibi bir hareket yaptı, Bir süre sonra, daha yumuşakça devam etti kadın, "Beni sen getirdiğin için yanına almıştı.

Senden sonra çırak mırak istemiyordu ve sen rica etmeseydin, senden başka kimseden de bir kızı kabul etmezdi. Ama beni seviyordu. Bana saygı gösteriyordu. Ben de onu sevdim ve saydım. Ama bana istediğim şeyi vermedi; ben de onun bana vermek istediğini almadım. Bunu biliyordu. Ama Ged, Therru'yu gördüğü zaman başka bir şey oldu. Ölmeden bir gün önce.

Senin ve Yosun'un dediğine göre güç, gücü tanırmış. Onda ne görmüştü bilmiyorum ama 'Öğret ona!' dedi. Ve..." Ged bekledi. 'Ondan korkacaklar,' dedi. Sonra, 'Ona her şeyi öğret! Roka değil,' dedi. Ne demek istediğini bilmiyorum. Nasıl bilebilirim ki? Eğer burada onunla kalmış olsaydım, anlayabilirdim, ona öğrenebilirdim. Ama Ged gelecek, o bilir, diye düşündüm. Ona, benim haksızlığa uğramış kızıma, ne öğretilmesi gerektiğini, ne bilmesi gerektiğini bilir."

"Bilmiyorum," dedi adam, çok alçak sesle konuşarak. "Benim gördüğüm...

Ben çocukta sadece yapılan haksızlığı görüyorum. Kötülüğü." Şarabını içip bitirdi.

Benim ona verebileceğim hiçbir şey yok, dedi. Kapıda tırmalama çalma karışımı hafif bir ses vardı. Adam, bedeninin o aynı çaresiz dönüşüyle, saklanacak bir yer arayarak sıçradı kalktı.

Tenar kapıya gitti, gıcırtyla açtı ve daha görmeden Yosun'un kokusunu aldı.

Kasabada adamlar var, diye fısıldadı yaşlı kadın abartılı bir şekilde.

"Liman'dan, Havnor Kenti'nden gelen büyük gemiden her türlü adam gelmiş, diyorlar. Başbüyücü için gelmişler, diyorlar."

"O, onları görmek istemiyor, dedi Tenar zayıf bir sesle. Ne yapması gerektiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Tahmin ederim," dedi cadı. Ve beklenen bir sessizlikten sonra, "Nerede o halde?" dedi."

Burada, dedi Çevik Atmaca kapıya gelip, açarak. Yosun adamı süzdü ve bir şey söylemedi. "Benim burada olduğumu biliyorlar mı?"

Ben söylemedim, dedi Yosun, Eğer buraya gelirlerse; dedi Tenar, bütün yapacağın onları uzaklaştırmak olacak sonuç olarak sen Başbüyücüsün."

Ne o, ne de Yosun kadını dikkate alıyorlardı, "Benim evime gelmezler," dedi Yosun. "Eğer istersen, gel."

Tanar'a yan gözle bakarak ama tek söz söylemeden onu izledi adam.

İyi ama ben onlara ne diyeceğim? diye sordu Tenar.

Hiçbir şey şekerim, dedi cadı.

Funda ile Therru bataklıktan filelerinde yedi ölü kurbağa ile geri döndüler; Tenar kendini, avcılarının akşam yemeğini hazırlamak için kurbağaların bacaklarını kesip derilerini yüzmekle meşgul etti. Tam bitiriyordu ki dışarıda sesler duyup açık kapıdan bakınca, kapıda duran adamlar gördü şapkalı, bir altın ibrişim, bir pırıltı "Hanım Goha?" dedi kibar bir ses.

İçeri girin! dedi kadın.

İçeri girdiler: Alçak tavanlı odada iki misli gibi görünen beş adam, uzun boylu ve heybetli. Etraflarına bakındılar ve kadın onların ne gördüklerini gördü.

Bir masanın yanında durmuş, elinde uzun ve keskin bir bıçak tutan bir kadın gördüler. Masanın üzerinde bir kesme tahtası, bunun da üzerinde bir tarafta çıplak yeşilimsi beyaz bacaklar, diğer tarafta da şişko, kanlı ve ölü kurbağa yığını. Kapının arkasındaki gölgeye bir

şey sinmişti bir çocuk ama şekli bozulmuş, kötü şekillendirilmiş, yarım yüzlü, pençe elli bir çocuk. Odanın tek penceresinin altındaki bölmede bulunan yatağın üzerinde kemikli, iri, genç bir kadın, ağzı bir karış açık onlara bakarak oturuyordu. Elleri çamurlu ve kanlıydı; sırlıklam ıslak eteği de bataklık suyu kokuyordu. Adamların ona baktığını görünce, bacıklarını butlarına kadar açarak, yüzünü eteğiyle Örtmeye çalıştı.

Bakışlarını kadından ve çocuktan çevirdiler; ölü kurbağalarla duran kadından başka bakaç aklan kimse yoktu. Hanım Goha, diye tekrarladı içlerinden biri. Bana öyle derler, dedi kadın.

Biz Havnor'dan, Kral'dan geliyoruz, dedi kibar ses. Işığa karşı durduğundan, adamın yüzünü net olarak göremiyordu. "Başbüyücü'yü, Gontlu Çevik Atmaca'yı arıyoruz. Güz dönümünde Kral Lebannen taç giyecek, hazırlanmak ve eğer kabul ederse tacı takması için arkadaşı ve efendisi olan Başbüyücü'yü arıyor."

Adam, sarayda bir hanımefendiyle konuşur gibi duraksamadan ve resmi bir şekilde konuştu. Gont Limanı'ndan buraya tırmanmaktan tozlanmış, gösterişsiz bir deri pantolon ve keten bir gömlek giyiyordu ama bunlar yakası altın iplikle işli kaliteli kumaştandı.

Burada yok, dedi Tenar.

Köyden birkaç oğlan çocuğu kapıdan bakarak geri çekildiler, sonra bir daha bakıp bağırarak uzaklaştılar.

Belki siz bize nerede olduğunu söyleyebilirsiniz Hanım Goha, dedi adam.

Söyleyemem.

Hepsine birden baktı, ilk başta içinde duyduğu korkular büyük bir ihtimalle Çevik Atmaca'nın paniğinden bulaşmıştı ya da belki de sadece yabancıları görmenin telaşındandı yatışıyordu. Burada, Ogion'un evindeydi; ayrıca Ogion'u, büyük insanlardan neden korkmadığını bilecek kadar da iyi tanıyordu.

O uzun yol sizi yormuş olmalı, dedi, "Oturmaz mıydınız? Şarap var. İşte bardakları yıkamam gerek."

Kesme tahtasını tabaklığa götürdü, kurbağa bacaklarını erzak dolabına koydu, geri kalanım Funda'nın Dokumacı Yelpaze'nin domuzlarına götüreceği yem kovalarına sıyırdı; ellerini, kollarını, bıçağı lavaboda yıkadı; Çevik Atmaca ile kendisinin kullandıkları iki bardağı çalkaladı. Dolapta bir bardak ve kulpsuz iki toprak kupa daha vardı. Kadın bunları masaya koyarak ziyaretçilerine şarap koydu; şişede ancak yetecek kadar şarap kalmıştı. Adamlar birbirlerine baktılar, oturmadılar. Bu hareketlerini sandalyelerin azlığı mazur gösteriyordu. Öte yandan, görgü kurallarına göre kadının ikram ettiklerini kabul etmek zorundaydılar. Her biri kibarca mırıldanarak bir bardak veya kupa aldı. Kadına selam vererek içtiler. " Vay dedi içlerinden biri.

Andrades Son Hasat dedi bir diğeri gözleri patlak patlak, Bir üçüncüsü başını salladı. Andrades Ejderha Yılı," dedi ciddiyetle.

Dördüncüsü başıyla onaylayarak tekrar bir yudum aldı, hürmetli.

İlk defa konuşmuş olan beşincisi tekrar toprak kupasını Tenar'a kaldırarak, "Bizi kralların şarabıyla şerefendiriyorsunuz hanımefendi dedi.

Ogion'un şarabıydı bu dedi kadın. Burası da Ogion'un eviydi. Burası Aihai'nin evi. Bunu biliyor muydunuz, lordlarım?"

"Biliyorduk, hanımefendi. Kral, Başbüyücü'nün buraya geleceğini düşündüğü için bizi bu eve yolladı; ustasının ölüm haberi Roke'a ve Havnor'a gelince bundan daha da emin oldu. Fakat Başbüyücü'yü Roke'tan götüren bir ejderhaydı. Ve o günden beri ne Roke'a, ne de krala hiçbir haber gelmedi.

Başbüyücü'nün burada ve iyi olduğunu öğrenmek hem kralımızın çok arzuladığı, hem de bizlerin çok ilgilendiğimiz bir şey. Buraya geldi mi hanımefendi?"

Söyleyemem dedi kadın, fakat bu tekrar edilmiş kötü bir kaçamak cevaptı; gördüğü kadarıyla adamlar da onunla aynı fikirdeydi. Ayağa kalkarak masanın gerisinde durdu. Yani bunu size söyleyemem. Sanırım Başbüyücü gelmek isterse gelir. Eğer kendisinin bulunmasını istemiyorsa da onu bulamazsınız. Eminim arzusu dışında onu aramaya devam etmezsiniz."

Adamların en yaşlısı ve en uzun boylusu, "Kralımızın arzusu bizim de arzumuzdur."

İlk konuşmacı daha yatıştırıcı bir tarzda, "Bizler sadece elçiyiz. Kral ile Adalar Başbüyücüsü arasında olanlar sadece kendilerini ilgilendirir.

Biz, sadece mesajımızı getirip bir cevap almak arzusundayız."

Eğer yapabilirsem, mesajınızın ona ulaşmasını sağlarım.

Peki ya cevap? diye öğrenmek istedi en yaşlı olanları.

Kadın hiçbir şey söylemedi; ilk konuşmacı, "Birkaç gün burada, gemimizin gelişini duyup bize misafirperverliğini gösteren Re Albi Lordu'nun evinde kalacağız," dedi.

Kadın nedenini anlayamasa da bir tuzak veya daralmakta olan bir ilmek hissine kapıldı. Çevik Atmaca'nın savunmasızlığı, kendi zayıflığı hakkındaki hisleri kadını etkilemişti, Akli başından gitmişçesine kendini savunmak için görünüşüne başvurdu; sadece bir eş, orta yaşlı bir ev yardımcısı görünüşüne ama bu bir görünüş müydü? Aynı zamanda gerçektir de ve bu konular büyücülerin kılık değiştirme ve şekilden şekile dönüşmelerinden de daha kurnazcaydı. Başını eğerek, "Böylesi siz beyler için daha uygun olur. Görüyorsunuz ya, biz burada çok yalın bir şekilde yaşıyoruz, yaşlı büyücünün yaptığı gibi," dedi.

Ve Andrades şarabı içerek, dedi şarabın senesini bulmuş olan parlak gözlü, muzaffer gülüslü, yakışıklı adam. Kendi rolünü oynamakla olan kadın başını eğik tuttu. Fakat müsaade isteyip sıraya dizildiklerinde, neye benzerse benzesin ve ne olursa olsun, şu anda

onun.Halka'nın Tenar't olduğunu bitmiyorlarsa bile, çok yakında öğreneceklerini biliyordu; böylece, gerçekten Başbüyücü'yü bulmak istiyorlarsa, onun Başbüyücü'yü tanıdığını ve onları ona götürebilecek tek yol olduğunu öğreneceklerdi.

Gittikleri zaman derin bir nefes aldı. Funda da aynı şeyi yaparak sonunda adamların orada bulundukları sürece bir karış açık kalmış ağzını kapattı.

Hiç böyle şey gördüysem, dedi derin, dolu bir memnuniyetle ve keşilerin nereye gittiğine bakmak için dışarı çıktı.

Therru, yabancılardan korunmak için Ogion'un asası, Tenar'ın akçaağaç sopası ve kendi fındık dalını siper aldığı kapının arkasındaki karanlık yerden çıktı. Oraya geldiklerinden beri büyük ölçüde vazgeçmiş olduğu gergin ve yan yan yürüyüş tarzıyla, başını kaldırmadan, yüzünün yanık olan yarısı om uzuna doğru eğilmiş olarak yürüyordu.

Tenar yanma giderek ona sarılmak için diz çöktü. "Therru," dedi, "sana bir zarar vermeyecekler. Onların kötü bir niyeti yok,"

Çocuk kadına bakmıyordu. Tenar in kendisine sarılmasına izin verdi, bir kütük gibi.

Eğer istemezsen bir daha eve girmelerine bile izin vermem. Bir süre sonra çocuk kımıldanarak kaba, kalın sesiyle sordu, "Çevik Atmaca'ya ne yapacaklar?"

Hiçbir şey, dedi Tenar. "Hiçbir kötülük! Onlar onlar ona saygılarını sunmak için geldiler."

Fakat, onların saygı göstermeye çalışmalarının kaybını inkâr etmenin, kaybetmiş olduğu şey için duyduğu kederi inkâr etmenin ve artık sahip olmadığı rolü oynaması için onu zorlamanın Ged'e neye mal olacağını görmeye başlamıştı.

Çocuğu bıraktığı zaman, Therru dolaba giderek Ogion'un süpürgesini aldı.

Havnor'dan gelmiş olan adamların durdukları yeri, adamların ayak izlerini, ayaklarının tozlarını kapıdan dışarı, eşikten dışarı zahmetle süpürdü. Onu seyrederken Tenar kararını verdi.

Ogion'un üç büyük kitabının durduğu rafa giderek, üstünü araştırdı. Birkaç kaz tüyü, yarı yarıya kurumuş bir hokka mürekkep buldu ama bir parça kâğıt veya parşömen bulamadı. Kitap gibi kutsal bir şeye zarar vermeyi hiç sevmediği halde dişlerini sıkarak Rünler Kitabı'nın sonundaki boş sayfalardan birinden bir parça kâğıdı şerit halinde katlayıp kesti. Masaya oturarak, tüyü mürekkebe soktu ve yazdı. Ne mürekkep ne de kelimeler kolayca aktı. Çeyrek asır önce, Ogion omzunun üzerinden bakıp ona Hard dilinin rünleri ile Gücün büyük Rünlerini öğretirken oturduğu bu aynı masadan kalktığından beri pek bir şey yazmamıştı.

Orta vadide çiftlik meşedeki dur ur mağa git bahçeye ve koyunlara bakmam için goha yolladı de diye yazdı. Notu okuması, en az yazması kadar uzun süre aldı. O vakte kadar Therru süpürmesini bitirmiş onu seyrediyordu, dikkatle.

Kadın bir kelime ekledi:

Bu gece Funda nerede? diye sordu çocuğa, kâğıdı önce bir sonra iki kere katlarken. "Bunu Yosun Teyze'nin evine götürmesini istiyorum."

Kendisi gitmek, Çevik Atmaca'yı görmek için özlem duyuyordu, fakat ya onu adama ulaşmak için gözlüyorlarsa diye oraya giderken görülmeyi göze alamıyordu.

Ben giderim, diye fısıldadı Therru.

Tek başına gitmen gerekecek Therru. Köyü geçeceksin.

Çocuk başıyla onayladı.

Sadece ona ver!

Tekrar başıyla onayladı.

Kâğıdı çocuğun cebine tıktı, sarıldı, öptü ve bıraktı gitsin. Therru gitti, yan yan yürüyerek, iki büklüm değil, özgürce koşarak, uçarak, diye düşündü Tenar, karanlık kapı çerçevesinin ardındaki akşam ışığında bir kuş, bir ejderha, bir çocuk gibi, özgür, uçarak kayboluşunu görerek.

8 -ATMACALAR

THERRU kısa bir süre sonra Çevik Atmaca'nın cevabıyla döndü: "Bu gece ayrılacağını söyledi."

Tenar bunu memnuniyetle dinledi; adam planını kabul etti diye, bu habercilerden ve korktuğu haberlerden kaçabilecek diye rahatladı. Funda ile Therru'yu yakaladıkları kurbağa bacaklarıyla doyurup, Therru'ya şarkı söyleyerek onu yatırıp, lamba, daha doğrusu ateş ışığında tek başına oturuncaya kadar içine bir sıkıntı düşmemiştir. O gitmişti. Çevik Atmaca kuvvetli değildi, korkudan çılgına dönmüş ve kararsızdı, bir dosta ihtiyacı vardı ve Tenar onu dostlarından, onunla dost olmak isteyenlerden uzaklara yollamıştı. Gitmişti ve o, av köpeklerini izinden uzaklaştırmak veya en azından Gont'ta mı kaldılar yoksa Havnor'a geri mi döndüler öğrenebilmek için kalmalıydı.

Adamın paniği ve kendisinin buna teslimiyeti çok mantıksız gelmeye başlamıştı, düşününce Ged'in gitmesi de en az o kadar mantıksız, olmayacak bir şeydi aslında. Kendine hâkim olup, bütün Yerdeniz'de Başbüyücü'yü arayan bir kralın bakabileceği son yer olan Yosun'un evinde saklanabilirdi. Kralın adamları gidinceye kadar orada saklanması çok daha iyi olurdu. Sonra buraya, ait olduğu yere, Ogion'un evine geri dönerdi. Gücünü

toplayıncaya kadar kendisi ona bakar, o da kadına kıymetli dostluğunu sunarak hayatına daha önceki gibi devam ederdi..

Kapıda yıldızlara karşı bir gölge: "Hişşt! Uyanık mısınız?" Yosun Teyze içeri girdi. "Eh, gitti," dedi, sevinç içinde, suç ortağı havasıyla. "Eski orman yolundan gitti. Yarın Meşe Pınarı'ndan Orta Vadi yoluna çıkacağını söyledi, "İyi", dedi Tenar.

Her zamankinden daha küstahça, oturması söylenmeden oturdu Yosun. "Yarın için bir parça peynirle, bir somun ekmek verdim." Teşekkür ederim Yosun, Çok düşüncelisin.

Hanını Goha. Karanlıkta Yosun'un sesi, büyü yaparken veya şarkı okurken sahip olduğu şakrak tınıyı aldı. "Sana söylemek istediğim bir şey vardı şekerim, bilgimin dışına çıkmak istemem, çünkü senin büyük insanlarla birlikte yaşadığını, kendinin de onlardan biri olduğunu biliyorum ve bunu düşünmek bile çenemi kapatmama neden oluyor. Yine de, yabancı topraklarda bilgilerden öğrendiklerine, bütün o rün bilgilerine, Kadim Lisan'a rağmen senin öğrenmen mümkün olmayan bazı şeyleri de ben biliyorum."

"Öyle Yosun."

Öyle ya, o halde. Cadıların cadıları, gücün gücü nasıl tanıdıklarını konuştuğumuz zaman, ben şimdi giden o adam içindir zamanlar ne olursa olsun artık büyücü falan değil dediğimde sen hâlâ inkâr ediyordun. Ama haklıydım, öyle değil mi?

Evet.

Ya. Haklıydım. Kendisi öyle dedi.

"Elbette öyle söyler. Yalan söyleyip, o buydu, bu oydu deyip kafanı karıştırmaz, bak bunu sana söyleyebilirim. O öyle öküzü olmayan kağnıyı sürecektir adama da benzemiyor. Fakat gittiğine memnun olduğumu dobra dobra söyleyeyim, çünkü yürümezdi, artık onun derdi başka olduğu için daha fazla yürümezdi."

Tenar, öküzsüz yürütölmeye çalışılan kağnı göröntüsü hariç, onun ne demek istediğini hiç anlamamıştı. "Neden bu kadar korktuğunu bilmiyorum," dedi.

"şey, biraz biliyorum ama neden bu kadar utanç duyduğunu anlayamıyorum.

Yalnız, ölmüş olmayı dilediğini biliyorum. Yaşam denen şeyden anladığımın, insanın yapması gereken işi yapması, bunu yapabilmesi demek olduğunu biliyorum. Bütün kıvanç, bütün şeref, her şey bu. Eğer işini yapamazsan, bu ellerinden alınırsa, o zaman neyin faydası olur? Bir şeylere sahip olmak zorundasın... "

Yosun bunları irfan sözleriymişçesine dinleyerek başıyla onayladı, ama kısa bir sessizlikten sonra, "Yaşlı başlı bir adamın on beş yaşında bir oğlan çocuğuna dönmesi tuhaf bir şey olsa gerek! "dedi.

Tenar neredeyse, "Neden bahsediyorsun Yosun?" diyecekti ama bir şey ona engel oldu. Ged'in orman gezisinden geri dönmesini, onun sesini duymak için beklediğini, bedeninin onun yokluğunu inkâr ettiğini fark etti.

Birdenbire bakışlarını cadıya çevirdi, boş ocağın yanında, Ogionrun sandalyesinin üzerine biçimsiz bir karaltı gibi tünemişti, "Of!" dedi, bir anda bir sürü düşünce birden aklına üşüşürken.

Demek o yüzden, dedi. "O yüzden ben hiç" Oldukça uzun bir sessizlikten sonra, "Onlar... büyücüler... bu bir tür sihir mi?" dedi.

Elbette, elbette şekerim, dedi Yosun. "Kendi kendilerini tıslımlıyorlar. Kimisi değiş tokuş yaptığım söyler, tersyüz edilmiş bir evlilik gibi yani, yeminlerle meminlerle falan ve o zaman güçlerine kavuşurlar. Ama bana soracak olursan burada yanlış olan bir şeyler var, tıpkı gerçek bir cadının uğraştığından daha fazla Kadim Güçlerle uğraşmak gibi. Sonra yaşlı büyücü bana o tür şeyler yapmadıklarını söyledi. Gerçi ben bunu yapan bazı cadı kadınlar tanıyorum ve bundan da pek bir zarar görmüyorlar."

Beni yetiştirenler de bunu yapıyorlardı, bekâret vadederek.

Ah ya, öyle, erkek yoktu, söylemiştin, o hadımağaları. Korkunç!

Ama neden, ama neden... neden bunu hiç düşünmedim?

Cadı bir kahkaha attı. "Çünkü bu onların gücü, şekerim. Bunu düşünmezsin bile! Düşünemezsin! Ne de onlar düşünebilir, bir kez sihirlerini kurduktan sonra. Nasıl düşünebilirler ki? Güçleri verildikten sonra? Olmaz bu, olur mu, olmaz. Aldığın kadar vermezsen, alamazsın. Bu her şey için geçerli elbette. O yüzden bunu bilirler, bu cadı adamlar, güç adamları, onlar bunu herkesten daha iyi bilir. Ama diğer yandan, ne bileyim, bir adam için erkek olmamak kolay değildir, isterse gökyüzünden güneşi ayağına çağırsın. O yüzden de, bağlama büyülerıyla bu konuyu tamamiyle akıllarından silerler. Gerçekten de yaparlar bunu. Sihirlerin falan bozulduğu şu geçtiğimiz kötü günlerde bile gücünü bedeninin şehveti için kullanmayı düşünerek bu sihiri bozan bir tek büyücü duymadım. En kötüsü bile bunu yapmaya korkar. Tabii bir de gözbağları yapanlar vardır ama onlar sadece kendilerini kandırırlar, Sonra pek önemli olmayan cadı adamlar vardır, cadıtamirciler gibi falan, bunların bazıları kendi sihirlerini köylü kadınları tavlama için kullanırlar fakat gördüğüm kadarıyla bu sihirler pek bir işe yaramaz. Mesele şu, güçlerin biri en az diğeri kadar büyüktür ve her biri kendi yolunda ilerler. Ben böyle görüyorum."

Tenar düşünerek oturmaya devam etti, kendi içine kapanarak. En sonunda, "Kendilerini ayrı tutuyorlar," dedi.

Öyle. Büyücüler bunu yapmak zorundadır.

Ama sen Öyle değilsin.

Ben mi? Ben sadece yaşlı bir cadı kadının şekerim. Ne kadar yaşlı?

Bir dakika kadar sonra Yosun'un sesi karanlıktan, içinde bir kahkaha iziyle, "Başını beladan koruyabilecek kadar yaşlı," dedi. Ama demiştin ki... Bekâr olmadığını söylemiştin. O ne demek şekerim? Yani büyücüler gibi.

"O yoo. Hayır, hayır! Hiçbir zaman yüzüne bakılacak biri olmadım, ama ben her zaman onlara bir yolunu bulup bakabildim... Öyle büyüyle değil, anladın değil mi şekerim, ne demek istediğimi biliyorsun... Bakmanın bir yolu vardır, adam gelir, karganın gaklamasından ne kadar eminsem, emin olabilirsin ki bir iki gün sonra adam yine benim eve gelir 'uyuz olan köpeğim için şifaya ihtiyacım var, 'hasta ninem için bir çaya ihtiyacım varama ben onların neye ihtiyacı olduğunu bilirim ve eğer onları beğenirsem, belki de istediklerini alırlar. Aşka gelince, aşka gelince ben onlardan biri değilim, anlarsın ya, bazı cadılar öyle de yapsa bence onlar sanatı bozuyorlar. Sanatımı para için icra ederim ama aşktan zevk alırım, ben bunu söyler, bunu bilirim. Aslında sadece zevk falan da değil yani. Adamın birine uzun bir süre, yıllarca deli olmuştum, burada, hoş görünüşlü bir adamdı, fakat sertti, buz gibi kalpli. Çoktan öldü. Oturmak için buraya geri dönen şu Townsend'in babası, onu bilirsin. Ah gönlümü öyle kaptırmıştım ki o adama, sanatımı kullandım, bir sürü tılsımlar denedim üzerinde ama hepsi boşa çıktı. Hepsi yabana gitti, Turptan kan çıkaramazsın,.. Buraya Re Albi'ye de, genç kızken, Gont Limanı'nda bir adamla başım dertte olduğu için gelmiştim. Fakat bu konu hakkında konuşamam, çünkü onlar zengin, büyük insanlar. Mesele şu'ki, güç onlardaydı, bende değil! Oğullarının benim gibi basit bir kıza takılmasını istemiyorlardı, pis sürtük diyorlardı bana ve eğer kaçıp buraya gelme şeydim beni ortadan kaldıracaklardı, bir kedi öldürür gibi. Ama ah, ah, yuvarlak, düzgün kolları ve bacakları olan büyük kara gözlü o delikanlıyı sevmiştim, onca yıldan sonra bile onu gözümde canlandırabiliyorum... "

Uzun bir süre karanlıkta sessizce oturdular.

Bir adamla olunca Yosun, gücünü kaybediyor muydun?

Bir parçasını bile kaybetmiyordum, dedi cadı kendini beğenmişçe.

Ama vermezsen alamazsın demiştin. O halde erkekler ile kadınlar için farklı farklı mı oluyor?

Ne değil ki şekerim?

Bilmiyorum, dedi Tenar. "Bana öyle geliyor ki farklılıkların çoğunu biz uyduruyoruz, sonra da bunlar yüzünden dert yaşıyoruz, Büyü Sanatı'nın, gücün, erkek bir cadı ile kadın bir cadı için farklı farklı olmasının nedenini anlayamıyorum. Gücün kendisi farklıysa o başka. Ya da sanatın."

Erkekler verir şekerim. Kadınlar ise içine alır.

Tenar sessizce ama ikna olmayarak oturdu, Yalnız bizimki, onlara kıyasla ufak bir güce benziyor, dedi Yosun.

Fakat çok daha derinlere iniyor. Hepsi köklerle ilgili. Aynı yaşlı bir böğürtlen çalısı gibi. Bir büyücünün gücü ise köknara benziyordur belki de; büyük, uzun, ulu, fakat bir fırtınada yere yıkılabilir. Böğürtlen çalısını ise hiçbir şey kurutamaz. Yaptığı karşılaştırmadan memnun kalarak o tavuk gıdıklamasını andıran kahkahasıyla güldü. "Eh işte!" dedi canlılıkla. "Yani söylediğim gibi, belki ortalıklarda görülmeyip. kendi yoluna gitmiş olması daha iyidir, olmaya ki kasabadaki insanlar konuşmaya başlasın."

Konuşmaya mı?

Sen saygın bir insansın şekerim ve bir kadının itibarı, servetidir. Serveti, diye tekrarladı Tenar boş boş; sonra tekrar söyledi: "Serveti.

Hazinesi. Sakladığı zenginliği. Değeri..." Yerinde oturamadığı için ayağa kalktı, sırtını ve kollarını gererek. "Tıpkı bir mağara bulan ve sırf bir serveti olsun diye, servetini, hazinesini korumak için, emniyette olsunlar diye kaleler kuran, yatıp üzerlerinde uyuyan ejderhalar gibi. Al, al ve hiç verme!"

İtibarının kıymetini, dedi Yosun inceden inceye alay ederek, "onu kaybettiğin zaman anlarsın. Bu her şey değildir. Fakat yerini doldurmak zor."

Saygın biri olmak için cadılığından feragat eder miydin Yosun?

Bilmiyorum, dedi Yosun bir süre sonra, düşünceli. "Nasıl olduğunu bilmediğim için, bilemem. Sahip olduğum bir beceri var, ama belki diğerinden yoktur."

Tenar yanına giderek ellerini tuttu. Bu harekete çok şaşırın Yosun ayağa kalktı, biraz geri çekilerek; fakat Tenar yüzünü kendisinden yana çevirip onu yanağından öptü.

Yaşlı kadın elini kaldırıp ürkerek Tenar'ın saçına dokundu, tek bir okşayış, Ogion'un hep yaptığı gibi. Sonra çekilip eve gitmekle ilgili bir şeyler mırıldanarak oradan ayrılmak için davrandı ve kapıda, "Yoksa benim kalmamı ister miydin, etrafta o yabancılar falan varken?" diye sordu. Git sen dedi Tenar. Ben yabancılara alışığım."

O gece, yatağa yatıp uykuya dalarken yine o engin rüzgâr ve ışık uçuşumlarına girdi, fakat ışık sanki havanın kendisi yanıyormuş gibi dumanlıydı; kırmızı, kavuniçi kırmızı ve kehribar rengi. Bu öge içinde hem vardı, hem yoktu; rüzgârda uçarak ve rüzgâr olarak, rüzgârın esişi olarak, kurtulan bir kudret olarak; ve ona hiçbir ses seslenmedi.

Sabah, kapı eşiğine oturdu, saçını tarayarak. Çoğu Karglı gibi, sarışın olacak kadar açık renk saçlı değildi; teni açıktı ama saçı koyuydu. Hâlâ da koyuydu, hemen hemen hiç beyaz yoktu. Ged gitmiş ve saygınlığı güvencede olduğuna göre, o gün çamaşırları yıkamaya karar vermiş ve ısıttığı suyun bir kısmıyla da saçını yıkamıştı. Saçını güneşte tarayarak kurutuyordu. Sıcak ve rüzgârlı sabahta, fırçanın her hareketinde kıvılcımlar çıkıyor ve saçların uçuşan uçlarında çatırdıyorlardı.

Therru gelip arkasında durdu, izledi. Tenar dönerek onun dikkat kesilmiş olduğunu gördü, neredeyse titriyordu. Ne var kuşçuk?

Ateşler uçuşuyor, dedi çocuk, korku ya da sevinçle, "Bütün gökyüzünde!"

Onlar sadece benim sağlarımdan çıkan kıvılcımlar, dedi Tenar biraz şaşıarak. Therru gülümsüyordu ve o çocuğu daha önce ęülümserken görüp görmediğini bilemiyordu. Therru her iki elini birden Tenar'ın dalgalanan sağının etrafında bir şeylere dokunmak ve onları takip etmek istemişęesine ileri doğru uzattı; bütün olanını ve yanık olanını. "Bütün ateşler uçuşuyor," diye tekrarladı ve güldü.

O anda Tenar ilk kez kendi kendine Therru'nun onu dünyayı nasıl gördüğünü sordu; cevabını bilmiyordu: Yanmış olan bir gözle insanın neler görebileceğini bilemezdi. Ve tekrar Ogion'un sözleri geldi aklına: Ondan korkacaklar; fakat o, çocuktan korkmadı. Onun yerine, büyük bir gayretle saçını yeniden taradı, kıvılcımlar uğuşsun diye, ve bir kez daha küçük, boğuk mutluluk kahkahasını duydu.

arşafaları, yemek örtülerini, çuvaldan elbiselerini, yedek elbiselerini, Therru'nun elbiselerini yıkadı ve (keçilerin etrafı çitle çevrili otlakta olduklarından iyice emin olduktan sonra) kurumaları için çayırdaki kuru otların üzerine serdi; uğlarına da taşlarla ağırlık yaptı, çünkü rüzgâr, yazın son günlerine has bir vahşılikle sert esiyordu.

Therru büyüyordu. Sekiz yaşımda olmalıydı, hâlâ yaşıma göre çok küçük ve cılızdı ama son birkaç aydır, sonunda yaraları İyileşıp acıdan kurtulunca daha fazla koşımaya ve daha fazla yemeye başlamıştı. Giysilerini, Tarlakuşı'nun küçüğünden, beş yaşımdaki bir kız çocuğundan kalma giysilerini çok çabuk küçültmeye başlamıştı, Tenar, köye gidip, gönderdiği domuz yemlerine karşılık olarak verebileceği bir iki parça artık kumaşı var mı diye Dokumacı Yelpaze ile konuşabilirim diye düşündü. Therru için bir şeyler dikmek istiyordu. Sonra yaşı Yelpaze ile sohbet etmek de istiyordu. Ogion'un ölümü ve Ged'in hastalığı onu köyden ve köyde tanıdıği insanlardan uzak tutmuştu. Onlar her zamanki gibi Tenar'ı, bildiği, yapmasını bildiği şeylerden, yaşamak için seçtiği dünyadan, kral ve kraliçelerin, büyük güçlerin ve hükümlerin, yüksek sanatların ve geziler ile maceraların olmadığı ama evlenmek gibi, ocuk yetiştirmek gibi, ekip bimek gibi, dikiş dikmek gibi,

Çamaşır yıkamak gibi basit işler yapan basit insanların olduğu bir dünyadan çekip almışlardı (diye düşündü Therru'nun Funda ile olduğundan emin olup kasabaya doğru yola koyulurken). Bunları bir çeşit hınçla, sanki şimdiden Orta Vadi yolunu yarılmış olduğu kesin olan Ged için düşünüyormuş gibi düşündü. Onun yolda olduğunu, kendisinin Therru'yla uyuduğu kuytu yerde olduğunu düşledi, ince, kül rengi saçlı adamı, cebinde cadının verdiği ekmeğin yarısı, kalbinde ıstırap yükü, tek başına, sessizce ilerlerken düşledi.

Belki de öğrenmenin zamanı geldi, diye düşündü onun adına. "Roke'ta her şeyi öğrenmediğini öğrenmenin zamanı!" Onunla aklından uzun uzun söyleşirken başka bir görüntü geldi aklına: Ged'in yakınında, Therru'yla kendisini o yolda bekleyen adamlardan birinin olduğunu gördü. Gayri ihtiyari "Ged dikkatli ol!" dedi onun için korkarak, çünkü yanında bir sopa bile taşımıyordu. Kıllı dudaklı iri adam değildi gördüğü, içlerinden başka biriydi, deri kepli genççe olanı, Therru'ya merhametsizce bakan.

Yelpaze'nin evinin yanındaki, burada yaşarken oturduğu küçük kulübeye bakmak için başını kaldırdı. Kulübe ile kendisi arasından bir adam geçiyordu. Adam onun hatırladığı, hayalinde gördüğü, deri kepli adamdı.

Adam kulübeyi, dokumacının evini geçmiş gidiyordu; onu görmemişti. Adamın hiç durmadan köyün anayolundan geçip gidişini seyretti. Ya dağ yolunun dönemecine, ya da malikâneye gidiyordu.

Bir an bile neden diye düşünmeden, Tenar adamın hangi tarafa doğru gittiğini görünceye kadar belli bir uzaklıktan onu izledi. Adam aşağıya, Ged'in gittiği yola doğru değil, tepeye, Re Albi Lordu'nun topraklarına doğru gitti.

Kadın o zaman geri dönerek yaşlı Yelpaze'yi ziyarete gitti.

Dokumacıların çoğu gibi münzevi biri olan Yelpaze, kendi çekingen tavrıyla bu Karglı kıza iyi ve ihtiyatlı davranmıştı. Ne kadar da çok insan, diye düşündü, onun itibarını

koruyordu! Artık hemen hemen tamamıyla kör olmuş olan Yelpaze, dokumanın çoğunu yaptırdığı bir çırak tutmuştu. Bir ziyaretçisi olduğuna pek memnun olmuştu. Günlük ismini aldığı nesnenin altında, oyma bir sandalyede, adeta sergilenen bir nesneymiş gibi oturuyordu. Çok büyük boyalı bir yelpazeydi bu, ailesinin hazinesi bir armağan, diyordu söylentiler, ihtiyaç anında aceleyle yetiştirilmiş bir yelken için eli açık bir deniz korsanının büyükbabasına vermiş olduğu bir armağan. Açık olarak duvarda sergilenmişti. Yelpazeyi tekrar görür görmez, büyük bir incelikle çizilmiş gül, yeşim ve gök rengi giysileri içindeki adamlar ve kadınlar, Havnor'un Büyük Limanı'nın kuleleri, köprüleri, bayrakları Tenar'a tanıdık geliri işti.

Re Albi'ye gelen ziyaretçiler genellikle buraya getirilerek, yelpaze kendilerine gösterilirdi. Köydeki en güzel şey diye fikir birliğindeydi herkes.

Kadın bunun yaşlı adamın hoşuna gideceğini bildiği ve gerçekten de çok güzel olduğu için yelpazeyi övdü; adam, "Yolculuklarında bunun gibi bir şey daha görmedin, değil mi?" dedi.

Yok, yok. Orta Vadi'de böyle bir şey yok, dedi Tenar.

Burada, benim kulübemdeyken, sana hiç arkasını göstermiş miydin?

Arkasını mı? Hayır, dedi Tenar ve o andan sonra adamın yelpazeyi duvardan indirmesine hiçbir şey mani olamadı; yalnız, adam pek iyi göremediği ve sandalyeye de çıkamadığı için kadının tırmanıp yelpazeyi çivisinden çıkartarak indirmesi gerekiyordu, Adam ona sabırsızlıkla ne yapması gerektiğini söyledi. Kadın yelpazeyi onun ellerine bıraktı; adam sönük gözleriyle dikkatle baktı, yarıya kadar kapatıp parçalarının rahatça açılıp açılmadığına baktı, sonra tamamen kapattı, çevirdi ve kadına uzattı.

Yavaş yavaş aç, dedi.

Kadın öyle yaptı. Yelpazenin katları hareket ettikçe ejderhalar hareketlendi. Sarı ipek üzerine belli belirsiz ve güzel resmedilmiş uçuk kırmızı, mavi, yeşil ejderhalar hareket

ederek bulutlar ve dağ zirveleri arasında gruplaştılar, öbür taraftaki şekillerin gruplaştıkları gibi.

Işığa doğru tut, dedi yaşlı Yelpaze.

Öyle yaptı ve ipekten geçen ışıkla birleşen her iki tarafı da, iki resmi de gördü; öyle ki bulutlar ve zirveler şehrin kuleleri, adamlar ve kadınlar da kanatlı olmuştu ve ejderhalar insan gözleriyle bakıyorlardı.

Görüyor musun? "Görüyorum," diye mırıldandı Tenar. "Ben artık göremiyorum ama aklımda canlandırıyorum. Bunu pek herkese göstermem."

Çok harikulade.

Bunu yaşlı büyücüye de göstermek istiyordum. dedi Yelpaze, "fakat bir türlü olmadı, gösteremedim."

Tenar bir kez daha yelpazeyi ışığa doğru çevirdikten sonra eski haliyle, ejderhalar karanlıkta gizlenecek, kadın ve erkekler günışığında yürüyecek şekilde yerine astı.

Yelpaze daha sonra onu domuzlarını göstermek üzere dışarı çıkardı, sonbahar sosisi olma yolunda mükemmelce yağlanan güzel bir çift domuz. Funda'nın domuz yemi taşıyıcısı olarak kusurlarını tartıştılar. Tenar çocuğun elbisesi için bir parça kumaş düşündüğünü söyledi; adam çok memnun olmuştu, onun zanaatı kadar çekingenliğini de kapmış genç bir kadın olan çırağı geniş dokuma tezgâhında çatık kaslarıyla sürekli takırdarken kadın için bütün bir parça keten çarşaflık bez çekip çıkarttı.

Eve yürürken Tenar, Therru'yu o dokuma tezgâhında otururken düşledi. İyi bir yaşam olurdu, İşin çoğu sıkıcıydı, hep aynı şey, hep aynı şey, fakat dokumacılık saygın bir ticari işti ve bazılarının elinde de soylu bir sanat. Sonra insanlar dokumacıların biraz utangaç, genellikle evlenmemiş, kendilerini oldukları gibi işlerine vermiş insanlar olmalarını beklerler; yine de saygı gösterirlerdi. Ve evin içinde dokuma tezgâhında çalışacak olan

Therru yüzünü göstermek zorunda da kalmazdı. Ama ya o pençe eli? O mekiği işletip, tezgâhı döndürebilir miydi?

Sonra bütün yaşamı boyunca saklanacak mıydı?

İyi ama ne yapacaktı? "Yaşamının neye benzeyeceğini bile bile..."

Tenar başka bir şey düşünmeye çalıştı. Dikeceği elbiseyi. Tarlakuşu'nun kızının elbiseleri çamur kadar sevimsiz, evde dokunmuş kaba kumaştandı. O belki bu kumaşın yarısını sarıya boyardı veya bataklıktan bulacağı kök boyayla kırmızıya; sonra da bunun üzerine beyaz kumaştan, farbalalı uzun bir önlük veya üst elbisesi. Çocuk hep karanlıkta bir dokuma tezgâhında saklanıp, hayatı boyunca eteğine bir farbala takamayacak mıydı? Yine de eğer dikkatli biçerse yedek bir elbise ile bir önlüklük kumaş kalacaktı.

Therru, diye seslendi eve yaklaşınca. Ayrıldığında Funda ile Therru katırtırnağı otlağındaydı. Therru'ya kumaşı gösterip yapacağı elbiseyi tarif etmek için bir kez daha seslendi. Funda ahmak ahmak erzak kulübesinin arkasından çıktı, Sippy'yi bir iple çekerek.

Therru nerede?

"Seninle diye o kadar sakın cevap vermişti ki Funda, Tenar Funda'nın çocuğun nerede olduğuyla ilgili hiçbir fikri bulunmadığını ve sadece olmasını arzu ettiği şeyi söylediğini anlayıncaya kadar çocuğu görebilmek için etrafına bakındı» Nerede bıraktın onu?"

Funda'nın hiçbir fikri yoktu. Daha önce Tenar'ı hiç hayal kırıklığına uğratmamıştı; Therru'nun iyi kötü, bir keçi gibi göz önünde bulundurulması gerektiğini anlamıştı. Ama belki de baştan beri bunu anlayan ve kendisini göz önünde bulunduran Therru'ydu, diye düşündü Tenar, Funda'dan anlaşılır bir yardım göremeyince; çocuğa seslenmeye ve onu aramaya koyuldu, bir karşılık alamadan.

Mümkün olduğu kadar uçurumun kenarından sakındı. Oraya geldikleri ilk gün Therru'ya evin aşağısındaki dik alanlara veya kuzeyindeki dik uçuruma tek başına

gitmemesini, çünkü tek gözün uzaklığı ve derinliği tam anlamıyla değerlendiremeyeceğini anlatmıştı. Çocuk bunlara uymuştu. Her zaman söz dinlerdi. Gerçi çocuklar unutulur. Ama o unutmazdı. Ama farkına varmadan uçurumun kenarına gitmiş olabilirdi. Ama mutlaka Yosun'un evine gitmişti.

Evet öyle ya dün gece tek başına oraya gittiğine göre yine gitmiş olabilirdi. Öyleydi, öyleydi mutlaka.

Orada değildi. Yosun onu görmemişti.

Onu bulacağım, onu bulacağım şekerim, diye Tenar'a söz verdi Yosun; fakat Tenar'ın umduğu gibi orman yoluna gidip onu arayacağına, bir bulma büyüsü yapma hazırlığıyla saçlarını düğümlemeye başladı.

Tenar tekrar ve tekrar seslenerek Ogion'un evine geri koştu. Ve bu kez o minik şekli, devrik kayalar arasında çömelmiş görmeyi umarak evin aşağısındaki dik alanlara baktı. Fakat bütün gördüğü, o inişli alanların sonundaki denizdi, kırışık ve karanlık; başı dönmeye, içi daralmaya başladı.

Ogion'un mezarına gidip mezarı orman yoluna doğru biraz geçti, seslenerek.

Çayırdan geri dönerken, kerkenez, Ced'in onu daha önce seyrettiği yerde avlanıyordu. Bu kez alçalarak saldırdı ve pençeleri arasında minik bir yaratıkla havalandı. Hızla ormana uçtu. Yavrularını besliyor, diye düşündü Tenar. Otlar üzerine serilmiş, artık kuru olan çamaşırların yanından geçerken kafasından son derece canlı ve kesin bir sürü düşünce geçti; akşamdan önce bunları toplamalıydı. Evin etrafını araştırmalıydı, erzak kulübesini, süt sağılan barakayı; daha dikkatlice. Bu onun suçuydu.

Therru'yu dokumacı yapmayı düşünmekle neden olmuştu buna; saygın olsun diye onu karanlık bir işe kapatmayı düşünmekle. Ogion ona, "öğret ona, ona her şeyi öğret Tenar!" dediği halde. Onarılamayan bir yanlış aşmak gerektiğini bildiği halde. Çocuğun ona

verilmiş olduğunu bildiği halde görevini yapamamış, güvenleri boşa çıkarmış, onu kaybetmişti; o büyük armağanı kaybetmişti.

Diğer binaların her köşesini bucağını araştırdıktan sonra eve girdi ve tekrar girintili bölme ile diğer yatağa baktı. Ağız kuruduğu için kendisine biraz su koydu.

Kapının arkasındaki üç çomak, yani Ogion'un asası ile yürüyüş sopaları gölgelerin içerisinde hareket etti ve içlerinden biri, "Buradayım" dedi.

Çocuk o karanlık köşeye büzüşmüş, kendi bedenine öylesine çekilmişti ki küçük bir köpekten daha büyük görünmüyordu; başı omuzuna doğru eğilmiş, kolları ve bacakları toparlanmış, tek gözü kapalı bir halde.

Minik kuş, minik serçe, minik alev, ne var? Ne oldu? Şimdi ne yaptılar sana?

Tenar bir taş kadar kapalı ve sert olan minik bedene sarıldı kollarında sallayarak. "Nasıl beni bu kadar korkutursun? Nasıl benden saklanırsın?

Ah, çok sinirlendim!"

Ağladı ve gözyaşları çocuğun yüzüne döküldü.

Ah Therru, Therru, Therru, benden saklanma!

Düğümlemiş kol ve bacakları bir titremedir aldı ve yavaş yavaş gevşediler. Therru hareket etti ve yüzünü Tenar'ın göğsüyle omuzu arasındaki boşluğa bastırarak birdenbire Tenar'a yapıştı, deliye dönmüşçesine kenetleninceye kadar daha da sıkı tutundu. Ağlamadı. Hiç ağlamazdı; gözyaşlarını yakmışlardı belki de; hiç gözyaşı yoktu. Fakat uzun bir inleme, hıçkırık sesi çıkardı.

Tenar çocuğu sallaya sallaya kucağında tuttu. Çok çok yavaşça o delice kenetlenmesi gevşedi. Başı, yastıktaymışçasına Tenar'ın göğsüne uzandı.

Anlat bana diye mırıldandı kadın ve çocuk zayıf, kaba fısıltısıyla cevapladı, 'O buraya geldi.

Tenar'ın ilk aklına gelen Ged oldu; hâlâ korkunun süratiyle hareket eden aklı bunu fark edip Vnun kendisi için kını olduğunu görmesini sağladı; bu aklıdan geçerken muzip muzip güldü ama devam etti, iz sürerek. , "Kim geldi buraya?"

Bir çeşit iç titremesinden başka cevap yoktu.

Bir adam, dedi Tenar sessizce, "deri kepli adam."

Therru bir kez başıyla onayladı.

Buraya gelirken onu yolda görmüştük.

Tepki yok.

"Dört adam hani ben içlerinden birine çok kızmıştım, hatırladın mı? O da onlardan biriydi."

Fakat Therru'nun nasıl yabancılar arasında genellikle başını eğerek yanık tarafını sakladığını, hiç bakmadığını hatırladı.

Onu tanıyor musun Therru?

Evet.

Nehrin nehrin yanındaki kampta yaşadığın zamandan mı? Tek bir onay lama hareketi.

Tenar'ın kolları kızı daha bir kavradı.

Buraya mı geldi? dedi ve yaşadığı tüm korku konuşurken hiddete, tüm bedenini baştan aşağı ateş gücü gibi yakan bir öfkeye dönüştü. Bir çeşit kahkaha attı "Hah!" ve tam o anda Kalessin'i hatırladı, Kalessin'in nasıl güldüğünü.

Fakat bu bir insan, bir kadın için o kadar kolay değildi. Ateşi denetim altına almak gerekti. Ve çocuğu da avutmak. Seni gördü mü? Saklandım.

Tenar bunun üzerine Therru'nun saçını okşayarak, "Sana hiç dokunamayacak Therru. Ne dediğimi anla ve bana inan: Sana bir daha hiç dokunamayacak.

Ben yanında yokken bir daha seni hiç göremeyecek ve o zaman da benimle muhatap olması gerekecek. Anlıyor musun canım, kıymetlim, güzelim? Ondan korkmana gerek yok. O, senin ondan korkmanı istiyor. O senin korkunla besleniyor. Onu açlıktan öldüreceğiz Therru. Kendi kendisini yiyinceye kadar onu açlıktan öldüreceğiz. Kendi ellerinin kemiklerini kemirirken kemikler boğazına kaçıp tıkanıncaya kadar... Ah ah ah, söylediklerime bakma .şimdi, sadece kızgınım, çok kızgınım... Kızardım mı? Şimdi Gontlu kadınlar gibi kırmızı mıyım? Bir ejderha gibi, kırmızı mıyım?" dedi. Şaka yapmaya çalıştı; Therru başını kaldırarak, kendi buruşuk, ürkek, ateşyeniği yüzünden onun yüzüne baktı ve "Evet. Kıpırmızı bir ejderhasın" dedi.

Eve bir adamın gelmiş olması fikri, onun evde olması fikri, becerdiği işe gelip bakması, belki de becerdiği bu işi daha da ilerletmeyi düşünmesi fikri, Tenar'ın her aklına geldiğinde gitgide bir düşünceden çok mide bulandırıcı bir nöbet, kusmak için bir ihtiyaç olarak belirliyordu. Fakat bu tiksinti ve öfke karşısında kendi kendisini yakıp yok ediyordu.

Kalkıp yıkandılar; Tenar o anda en çok duyumsadığı şeyin açlık olduğuna karar verdi, "Çok açım," dedi Therru'ya ve kendilerine ekmek, peynir, yağlı soğuk fasulye, dilimlenmiş bir soğan ve kum sosislerden oluşan zengin bir sofraya hazırladı. Therru yemeğini güzel güzel yedi, Tenar yemeğini çok çok güzel yedi.

Sofrayı toplarken, "Şimdilik seni hiç bırakmayacağım Therru, sen de benden ayrılmayacaksın. Tamam mı? Her ikimiz de Yosun Teyze'nin evine gitmeliyiz. Seni bulmak için bir sihir yapıyordu, artık devam etmesine gerek yok ama bunu bilmiyor olabilir," dedi.

TheiTu hareketsiz durdu. Tek bir kez açık kapıya bakıp kapıdan sakınarak uzaklaştı.

Çamaşırları da toplamamız lazım. Dönüşte. Ve geri döndüğümüzde, bugün aldığım kumaşı göstereceğim sana. Bir elbise için. Yeni bir elbise için, sana. Kırmızı bir elbise.

Çocuk kendi içine kapanarak durdu.

Eğer saklanırsak Therru, onu besleriz. Biz yiyeceğiz onu. Ve onu açlıktan öldüreceğiz. Benimle gel.

Bu zorluk, bu dışarıya açılan kapıdaki engel Therru için muazzamdı. Kız kapıdan ürküyor, yüzünü gizliyor, titriyor, sendeliyordu; onu kapıdan geçmesi için zorlamak zorbalıktı, onu saklandığı yerden çıkartmak zorbalıktı, fakat Tenar'ın hiç acıması yoktu. "Gel!" dedi ve çocuk gitti.

Yosun'un evine doğru tarlalardan el ele yürüdüler. Bir iki kere Therru bakışlarını kaldırmayı başarabildi.

Yosun onları gördüğüne şaşırmamıştı, fakat halinde acayip, ihtiyatlı bir görüntü vardı. Therru'ya eve koşup halkalı tavuğun yeni çıkan civcivlerini görmesini ve kendisi için iki tanesini seçmesini söyledi ve Therru hemen bu sığınağa girerek kayboldu.

Başından beri evin içindeymiş, dedi Tenar. "Saklanıyormuş."

Olabilir, dedi Yosun, Neden? diye sordu Tenar sertçe. Duygularını gizleyip saklayacak durumda değildi.

Etrafta... etrafta varlıklar var, dedi cadı uğursuz bir şekilde değil de huzursuzca.

Etrafta aşağılık insanlar var! dedi Tenar; Yosun ona bakarak biraz geri çekildi.

Ya işte dedi. Ya şekerim. Etrafında bir alev var, başının çevresinde bir ateş parıltısı. Çocuğu bulmak için bir büyü kurdum, fakat doğru işlemedi. Büyü kendi yolunda ilerledi; bir yerlerde; sonuçlanıp sonuçlanmadığını hâlâ bilemiyorum. Dehşet içinde kaldım. Küçük kızı aradım, ama onları gördüm dağlarda uçarlarken, bulutların içinde uçarlarken. Şimdi de sende bu var, saçın sanki alev almış. Yolunda olmayan, yanlışı giden ne?"

Deri kepli bir adam, dedi Tenar. "Genççe bir adam. Oldukça iyi görünüşlü. Yeleğinin omzundaki dikiş yeri sökülmüş. Onu etrafta gördün mü?"

Yosun başını evet anlamında salladı. "Otları biçmesi için onu malikânedan tuttular."

Sana onun... Tenar eve doğru bir göz attı, ,bir kadın ve iki adamla olduğunu söylemiştim ya. Onlardan biri o."

"Yani, onlardan biri mi., Evet."

Yosun, tahtadan oyulmuş yaşlı bir kadın gibi dimdik durdu, taş gibi. Bilmiyorum, dedi en sonunda. "Yeterince bildiğimi sanırdım. Ama bilmiyorum. Ne... ne olabilir... Onu... onu görmeye mi gelecekti?" Eğer baba o ise, çocuğu istemeye gelmiş olabilir. İstemek mi? Kız onun malı.

Tenar tarafsızca konuşuyordu. Konuşurken Gont Dağı'nın tepelerine baktı.

Fakat sanırım o, baba değil. Galiba bu diğeri. Köydeki arkadaşına gelip çocuğun 'kendi kendisine zarar verdiğini haber veren.

Yosun hâlâ dehşet içinde, hâlâ kendi sihri ve görüntüleriyle, Tenar'ın hiddetiyle, bu iğrenç kötülüğün varlığıyla ürkmüştü. Başını salladı, perişan bir halde. "Bilmiyorum," dedi. "Yeterince biliyorum zannederdim.

Nasıl geri gelebilir?"

Yemek için, dedi Yenar. "Yemek için. Bir daha onu yalnız bırakmayacağım.

Yalnız yarın Yosun, erkenden, kızı burada bir saat alıkoymanı isteyebilirim. Bunu yapar mısın, ben konağa gidip gelene dek?"

"Tabii, şekerim. Elbette. Eğer istersen ona bir gizleme büyüsü de yaparım. Fakat... Fakat onlar orada, Kral'ın Şehrinden gelen büyük adamlar.

İyi ya işte, halk arasında yaşam nasılmış görürler," dedi Tenar, ve Yosun rüzgârdaki bir ateşten savrulan kıvılcımlardan kaçınmak istercesine geri çekildi,"

9- BULMA SÖZLERİ

LORD'UN uzun çayırında dizilmişler, sabahın parlak gölgeleri içinde ot biçiyorlardı. Tenar'ın biraz uzaktan çıkartabildiği kadarıyla, biçicilerden üçü kadın, iki erkekten biri de çocuktu, diğeri kambur ve ak saçlıydı. Biçilmiş kısma gelerek kadınlardan birine deri kepli adamı sordu.

Ta Valmouthtan gelmiş ha, dedi biçici. "Nerdedir bilmem." Diğerleri ara verebildikleri için memnun, yerlerinden ayrılıp onlara doğru geldiler.

Hiçbiri Orta Vadi'den gelen adamın nerede olduğunu veya neden onlarla birlikte ot biçmediğini bilmiyordu, "O tipler pek durmazlar," dedi kır saçlı adam. "Miskin. Onu tanıyorumuydun hanım?"

Kendi isteğimle değil, dedi Tenar. "Evime hırsız gibi girdi çocuğu korkuttu. Adına ne derler onu bile bilmiyorum aslında."

Kendisine Mahir diyordu, diye atıldı çocuk kendiliğinden. Diğerleri ya kadına, ya başka tarafa bakarak bir şey söylemedi, Kim olabileceğini tahmin etmeye başlamışlardı; yaşlı büyücünün evindeki Karglı kadın. Re Albi Lordu'nun köylülerden kuşku duyan, Ogion ile ilgili her şeyden işkillenen kiracılarıydılar. Tırpanlarını bilediler, arkalarını döndüler, sıraya dizildiler, çalışmaya koyuldular.

Tenar bir sıra ceviz ağacını geçerek, tepe tarafındaki tarladan aşağıya, yola yürüdü.

Yolda bir adam durmuş bekliyordu. Kalbi hızla çarptı. Adamla yüzleşmek için büyük adımlarla ilerledi.

Adam Aspen'di, malikânenin büyücüsü. Yol kenarındaki ağacın gölgesinde uzun çam asasına dayanmış zarafetle duruyordu. Kadın yola çıkarken, "İş mi arıyorsun?" dedi. Hayır.

Lordumun tarlada çalışacak amelele ihtiyaı var. Bu sıcak havalar değişmek üzere, otların bir an önce içeri alınması gerek.

Adamın söyledikleri Goha, yani akmak'ın dul karısı için yerinde sözlerdi ve Goha adama kibarca cevap verdi. "Eminim hneriniz sayesinde otlar içeri kaldırılınca kadar yağmurları uzak tutabilirsiniz." Fakat adam, kadının Ogion ölürken gerçek ismini söylediği kişi olduğunu biliyordu ve bu bilgiler ışığında adamın söylediği açık bir uyarı olsun diye söylenmiş son derece aşağılayıcı bir şey ve bilerek yapılmış bir hataydı. Kadın da tam ona, Mahir adındaki adamın nerede olduğunu bilip bilmediğini soracaktı. Onun yerine, "Buradaki kalfaya, otları biğmek için aldığı adamın köyümden bir hırsız, hatta daha kötü biri olarak ayrıldığını, burada çalıştırmak için uygun olmayan biri olduğunu söylemeye geldim.

Fakat görünüşte adam başka yere gitmiş," dedi.

Aspen kendini zorlayarak, "Ben bu insanlarla ilgili bir şey bilmem," diye cevap verinceye kadar gözünü adama dikip baktı kadın, sakın sakın.

Onun, Ogion'un ölümünün sabahında, genç bir adam; gri cppeli, gümüşsü asalı, uzun boylu, yakışıklı bir genç olduğunu düşünmüştü. Düşünmüş olduğu kadar genç görünmüyordu, ya da gençti de her nasılsa kurumuş, solmuştu.

Bakişları ve sesi artık açıkça kibir doluydu; kadın ona Goha'nın sesiyle cevap verdi: "Ona ne şüphe. İzninizle." Onunla bir sorun çıkmasını istemiyordu. Gerisin geri köye gitmek için davrandı fakat Aspen, "Bekle!" dedi.

Bekledi.

'Bir hırsız hatta daha kötü biri diyorsun ama iftira atmak bedava; üstelik bir kadının dili her hırsızdan kötüdür. Buraya, iftiralar atıp, yalanlar söyleyerek, tarladaki ameleleri birbirlerine düşürmeye geliyorsun, her cadının geçtiği yerlere ejdertohumu ektiği gibi. Senin bir cadı olduğunu anlamadığımı mı sandın? stne yapışan o küçük şeytanı gördüğümde, onun nasıl ve ne amaçla vcoda getirildiğini anlamadım mı sandın? O

çocuğu yok etmeye çalışan adam doğrusunu yapmış, ama işi bitirmek lazım. Bana bir kere meydan okudun, yaşlı büyücünün bedeninin üzerinden ve seni o zaman cezalandırmaktan çekindim, hem onun hatırı için, hem de diğerlerinin önünde olduğu için. Fakat bu kez çok ileri gittin, seni uyarıyorum kadın! Bu topraklara ayak basmana izin vermem. Eğer benim isteğimi çiğnersen veya benimle konuşmaya cüret edersen, seni Re Albi'den sürdürürüm, OverfelI'den aşağıya hem de, pişine köpekler takarak. Anladın mı ne dediğimi?

Hayır, dedi Tenar. "Senin gibi adamları hiçbir zaman anlamadım."

Arkasını dönerek, aşağıya doğru yola koyuldu.

Sırtından yukarı, okşar gibi bir temas hissetti ve başındaki saçlar diken diken oldu. Aniden, büyücünün asasını kendisine doğru uzattığını, asanın etrafında karanlık şimşeklerin toplandığını ve konuşmak üzere dudaklarının aralandığını görececek şekilde arkasını döndü. O anda şöyle düşündü: Ged büyücülüğünü yitirdi diye, tüm adamların yitirdiğini zannetmişim ama yanılmışım! Ve kibar bir ses, "Aman efendim. Kimler varmış?" dedi.

Havnorlu adamlardan ikisi, yolun öbür yanındaki vişne bahçesinden geliyorlardı. Bakışlarını, yumuşak ve kibar ifadelerle Aspenden Tenar'a çevirdiler; bir büyücünün, orta yaşlı dul bir kadını lanetlemesini engellemenin gerekliliğinden esef duymış gibi, ama gerçekten, gerçekten de böyle şey olmazdı.

Hanım Goha, dedi altın işlemeli gömlekli adam ve eğilerek kadına selam verdi, Diğeri, parlak gözlü olan da selam verdi, gülümseyerek. "Hamm Goha da," dedi, "Kral gibi, gerçek ismini açık açık ve korkmadan taşıyan bir kişi sanırım. Gont'ta yaşadığına göre, onun Gontça ismini kullanmamızı tercih edebilir. Fakat başardıklarını bildiğim için saygılarımı sunmama izin vermesini diliyorum; çünkü Elfarran'dan beri hiçbir kadının takamadığı Halka'yı o taktı." Ve sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi dizlerinden birinin üzerine çöküp Tenar'ın sağ elini hafifçe ve çabuk bir hareketle tutarak alnını bileğine değıdirdi. Elini bırakarak ayağı kalktı, yüzünde o müşfik ve yanıltıcı tebessümle.

A, dedi Tenar, içini bir heyecan ve sıcaklık kaplayarak, "dünyada çeşit çeşit güç vardır! Teşekkür ederim Büyücü taş kesilmiş bakıyordu. Dudaklarını lanetin üzerine kapatmış, asasını da çekmişti ama hem asasının, hem de gözlerinin çevresinde hâlâ gözle görünür bir karanlık vardı.

Halka'nın Tenar'ı olduğunu daha önceden biliyor muydu, yoksa o anda mı öğrenmişti, bunu bilmiyordu kadın. Önemli de değildi. Bütün kalbiyle ondan nefret ediyordu. Kadın olması, onun suçuydu. Hiçbir şey bunu ne daha kötüleştirebilirdi, ne de düzeltebilirdi, onun gözünde; hiçbir ceza yeterli değildi. Therru 'ya yapılanlara bakmış ve onaylamıştı.

Bayım, dedi kadın yaşlı olan adama, "dürüstlük ve açıklıktan gayri her şey krala hürmetsizlik etmek olur gibi geliyor bana, kendisi adına söz söylediğiniz ve şu an yaptığınız gibi kendisi adına hareket ettiğiniz krala. Ben de krala ve habercilerine hürmet etmek isterim. Fakat benim kendi şerefim, arkadaşım beni bu konuda serbest bırakıncaya kadar, susmamda yatıyor. Ben... ben eminim ki beyler, o size zamanında bir haber yollayacaktır. Sadece ona zaman tanıyın, rica ediyorum,"

Elbette, dedi biri ve diğeri: "İsteddiği kadar. Ve sizin güveniniz hanımım, bizi her şeyden daha çok şerefendiriyor."

Re Albi'ye giden yoldan inmeye başladı sonunda Tenar; olayların şoku ve değişiminden, büyücünün insanın derisini yüzen nefretinden, kendi hiddet dolu horgörüsünden, büyücünün ona zarar verme arzusu ve gücünü aniden öğrenmesinden kaynaklanan dehşetten, dehşetinin kralın elçileri limandan, Kılıç ve Taht Kulesi'nden, hak ve düzenin merkezinden beyaz yelkenli gemilerle gelen o adamlar tarafından sunulan sığınak içinde birdenbire son buluşundan sarsılmış bir şekilde uzaklaşarak. Kadın minnettarlıkla hafiflemişti. Gerçekten de o tahtta bir kral oturuyordu ve tacındaki en önemli mücevher de Barış Rünü olacaktı.

Daha genç olan adamın zeki ve müşfik yüzünü sevmiştii; bir kraliçe önündeymiş gibi diz çöküşünü ve içinde bir göz kırpış saklı tebessümünü de... Geriye bakmak için döndü, iki elçi, yanlarında büyücü Aspeni, malikâneye doğru giden yol üzerinde yürüyorlardı. Onunla dostça sohbet ediyor gibiydiler, sanki hiçbir şey olmamışçasına.

Bu manzara kadının ümit dolu güveninin coşkusunu biraz bastırdı. Gerçekten de saraylıydılar. Tartışmak, hükme varmak, tenkit etmek onların işi değildi. Ayrıca adam da bir büyücüydü, ev sahiplerinin büyücüsü. Yine de, diye düşündü, onunla o kadar rahat yürüyüp konuşmamalıydılar.

Havnor'dan gelen adamlar birkaç gün daha, belki de Başbüyücü'nün fikrini değiştirip onlara geleceği umuduyla, Re Albi Lordu'yla birlikte kaldılar, ama ne onu aradılar, ne de nerede olacağı konusunda Tenar'ı sıkıştırdılar. Sonunda gittiklerinde, Tenar ne yapacağı konusunda bir karar alması gerektiğini söyledi kendi kendine. Orada kalması için pek bir neden yoktu, ama gitmesi için iki kuvvetli nedeni vardı: Aspen ve Mahir; Therru ile onu rahat bırakacakları konusunda ne birine, ne de öbürüne güvenebilirdi.

Yine de karar vermek ona zor geldi, çünkü gitmeyi düşünmek zordu. Şimdi Re Albi'den ayrılarak Ogion'u bırakacak, onu kaybedecekti; evine göz kulak olup, soğanlarındaki yabancı otları temizlediği sürece onu kaybetmemiştii.

Ve, "Orada gökyüzünü hiç hayal etmeyeceğim," diye düşündü. Burada, Kalessin'in geldiği bu yerde Tenar olduğunu düşündü. Aşağıda, Orta Vadi'de yine sadece Goha olacaktı. Erteledi. Kendi kendine, "O rezillerden kaçacak kadar korkacak mıyım? Yapmamı istedikleri de bu. Beni istedikleri gibi oynatabilecekler mi?" dedi. Therru'yu hep yanında tuttu. Ve günler akıp geçti.

Yosun, bir hikâyeyle çıkageldi. Tenar ona, başından geçenleri anlatmadan, fakat kendisini tehdit ettiğini söyleyerek belki gerçekten de yapmayı düşündüğü, şey bundan ibaretti büyücü Aspen'i sormuştu. Yosun genellikle yaşlı lordun topraklarından uzak

dururdu, ama orada olup bitenleri merak ediyordu ve oradaki bazı tanıdıklarıyla, yani ebeliği öğrendiği bir kadın ve şifacı ve bulucu olarak yanında bulunduğu bazı kişilerle sohbet etme fırsatını yakalamak konusunda pek isteksiz sayılmazdı. Onları, malikânede olanlar hakkında konuşturdu. Hepsi Aspen'den nefret ediyordu, o yüzden de konuşmak için oldukça hazır bir durumdaydılar, fakat öykülerinin yarısı düşmanlık ve korku olarak dinlenmeliydi. Yine de hayale dayanan şeylerin içinde gerçeklik payı da vardı. Yosun kendisi, üç yıl önce Aspen gelinceye kadar genç lordun, yani torunun iyi ve sağlıklı olduğunu savunuyordu; gerçi utangaç ve somurtkan bir adamdı, "korkak gibi dedi. Sonra genç lordun annesinin öldüğü sıralarda yaşlı lord, Roke'a başvurup bir büyücü istemişti. "Ne için? Lord Ogion bir mil kadar bile uzakta değilken? Ayrıca malikânedeki herkes cadı zaten."

Fakat Aspen gelmişti. Ogion'a saygılarını sunmuştu, ama o kadar; ve her zaman, dedi Yosun, malikânede kaldı. O günden beri, lorun gitgide daha az görünmeye başlamış ve artık gece gündüz yataktan çıkamadığı söylenmeye başlanmış; "hasta bir bebek gibi, kuruyup buruşarak," demiş bir iş için eve girmiş kadınlardan biri. Fakat Yosun'un ısrarla söylediğine göre ne sayılardan korkuyordu, ne de onlara saygısı vardı "yüz yaşındaki, ya da o civarlarda, ya da daha yaşlı" olan yaşlı lord serpiliyordu; "etlenerek" diyorlardı. Ve adamlardan biri çünkü malikânede sadece adamları çalıştırıyorlardı kadınlardan birine, yaşlı lordun kendisini sonsuza kadar yaşatması için bir büyücü tuttuğunu anlatmış, büyücünün de bunu lordu torununun yaşamıyla besleyerek yaptığını söylemişti. Ve adam, "Kim sonsuza kadar yaşamak istemez ki?" diyerek bunda hiçbir sakınca görmemişti.

Hayret! dedi Tenar şaşırarak. "Çok çirkin bir öykü bu. Bütün bunlardan köyde hiç söz etmiyorlar mı?"

Yosun omuzlarını silktili. Yine bir "Dokunma!" meselesiydi. Güçlülerin yaptıkları güçsüzler tarafından yargılanamazdı. Ayrıca belirsiz ve şuursuz bir sadakat vardı, yere olan

bir bağıllık: Yaşlı adam onların lordlarıydı, Re Albi Lordu; ne yaptığı kimseyi ilgilendirmezdi...

Anlaşılan Yosun'un kendisi de bunu hissediyordu. "Riskli," dedi, "mutlaka ters gider böyle bir numara," ama bunun kötü olduğunu söylemedi.

Yukarıda, malikânede Mahir adındaki adamdan bir iz görülmemiştir. Adamın Overfell'den ayrıldığına emin olmayı çok arzulayan Tenar köydeki bir iki tanıdığa böyle bir adam görüp görmediklerini sordu, ama isteksiz ve kaçamak cevaplar aldı. Onun işlerine bulaşmak istemiyorlardı.

Dokunma!.. Sadece yaşlı Yelpeze ona bir dost gibi. köyden biri gibi davrandı. Bunun nedeni, belki de gözlerinin çok zayıflaması ve Therru'yu iyi görememesiydi. Artık köye gittiğinde veya evden herhangi bir yere uzaklaştığında, çocuğu da yanına alıyordu.

Therru bu bağı usandırıcı bulmuyordu. Küçük çocukların çoğu gibi, Tenar'la ya oynuyor, ya da çalışıyor ama hep yanında duruyordu. Oyunları, iplerle yaptığı şekiller, sepet örmek ve Tenar'ın Ogion'un raflarındaki ot torbada bulduğu kemikten birkaç figürle yaptığı şeylerdi. Bunların arasında köpek veya koyun olabilecek bir hayvan ile kadın veya erkek olabilecek bir figür vardı. Tenar a göre bunlarda hiçbir güç hissi veya tehlike yoktu ve Yosun da "Sadece oyuncak, demiştir. Therru içinse bunlar büyük bir sihirdi. Bazen, sessiz bir öykünün düzenine göre onları saatlerce hareket ettirirdi; oynarken konuşmuyordu. Bazen bu kişi ve hayvan için evler yapıyordu; taştan kurganlar, çamurdan ve sazdan kulübeler. Bunlar her zaman, ot torbalarının içinde kızın cebindeydi, Yün eğilmesini öğreniyordu; yanık eliyle örekeyi tutup, diğer eliyle sallanan kısmını döndürebiliyordu. Oraya geldiklerinden beri keçileri muntazam aralıklarla tarıyorlardı ve daha şimdiden eğilmeyi bekleyen bir çuval dolusu kaliteli ipeksi keçi kılı birikmişti.

Fakat ona öğretiyor olmalıydım, diye düşündü Tenar, sıkıntıyla. Her şeyi öğret ona demiştir Oglon ve ben ne öğretiyorum? Yemek pişirmesini ve yün eğirmesini mi?" Sonra,

aklının başka bir parçası, Goha olarak, "Peki ya bunlar gerçek sanat değil mi, ihtiyaç duyulan ve soylu sanatlar değil mi? Bilgelik sadece sözlerde mi?" diyordu.

Yine de bu konuda endişe duyuyordu; bir akşamüstü şeftali ağacının gölgesinde Therru keçi kıllarını temizlemek ve açmak için tifterken ve o da bunları tararken, "Therru, belki de nesnelerin gerçek isimlerini öğrenmeye başlamanın zamanı gelmiştir. Her şeyin kendi gerçek ismini taşıdığı, eylem ile sözün bir olduğu bir dil var. Segoy bu dili konuşarak adaları derinlerden çıkarmıştı. Bu ejderhaların konuştuğu dildir," dedi.

Çocuk dinledi, sessizce.

Tenar tarağı yere bırakarak yerden küçük bir taş aldı. "O dilde," dedi, "bu bir tolk."

Therru kadının yaptıklarını izleyerek kelimeyi tekrarladı, tolk, ama ses çıkarmadan, sözü sağa, yara izinin olduğu yere doğru biraz çekilmiş olan dudaklarıyla biçimlendirerek.

Taş Tenar'ın avucunun içinde duruyordu, bir taş.

Her ikisi de sessizdi.

Henüz değil, dedi Tenar. "Sana öğretmem gereken bu değil henüz." Yere düşün diye taşı elinden bıraktı ve Therru'nun taranmak için hazırladığı bir avuç gri yün bulutunu aldı. "Belki sen gerçek ismini aldığın zaman, belki de uygun zaman o zamandır. Henüz değil. Şimdi dinle. Şimdi hikâyelerin zamanı, hikâyeleri öğrenebilmen için. Sana Adalar Diyarı ve Kargad Adaları'nın hikâyelerini anlatabilirim. Sana dostum Sessiz Aihal'dan öğrendiğim bir hikâyeyi anlatmıştım. Şimdi de arkadaşım Tarlakuşu'ndan öğrendiğim, onun benim çocuklarımla kendi çocuklarına anlatırken öğrendiğim bir hikâyeyi anlatayım. Bu Andaur ve Avad' in hikâyesi. Sonsuz kadar uzun bir zaman önce, Selidor kadar uzakta Andaur adında bir adam yaşarmış, dağlara tek başına giden bir oduncu. Bir gün ormanın derinliklerinde ulu bir meşe ağacını kesmiş. Ağaç devrilirken adama insan sesiyle seslenmiş... " O akşamüstü her ikisi için de hoş bir akşamüstü olmuştu.

Fakat o gece uyuyan çocuğun yanına uzandığında uyuyamazdı Tenar. Huzursuzdu, birbiri ardı sıra önemsiz kuruntulara kapılıyordu otlağın kapısını sıkıca kapattım mı; elim yünleri taramaktan mı sızlıyor yoksa mafsallarım mı iltihaplanıyor, falan filan. Derken, evin dışında sesler duyduğunu düşünerek iyice huzursuz oldu. Neden kendime bir köpek almadım? diye düşündü. İnsanın bir köpeği olmaması ne aptallık! Bir çocukla tek başına yaşayan bir kadının bugünlerde bir köpek edinmesi şart.

Fakat bu Ogion'un evi! Kimse buraya kötülük yapmak için gelmez. Fakat Ogion öldü, öldü; ormanın kenarındaki ağacın kökleri arasına gömüldü. Ve kimse de gelmeyecek. Çevik Atmaca gitti, kaçtı. Artık Çevik Atmaca bile değil, bir gölge adam, kimseye bir yararı yok, yaşamaya zorlanan ölü bir adam. Ve benim de hiç kuvvetim yok, bende hiç iş yok. Yaradılış sözlerini söylüyorum ve sözler ağzımda ölüp gidiyor, anlamsız oluyor. Bir taş. Ben bir kadını, yaşlı bir kadın, zayıf ve aptal. Yaptığım her şey yanlış.

Tuttuğum her şey küle, gölgeye, taşa dönüşüyor. Ben karanlığın yaratıcısıyım, karanlıkla dolup şişmiş. Sadece ateş temizleyebilir beni.

Sadece ateş beni yutabilir, yutabilir tıpkı...

Doğrulup oturarak kendi dilinde bağırdı yüksek sesle, "Değiştir yönünü lanet; dön! Sağ kolunu, doğrudan kapalı kapıyı işaret ederek ileri ve aşağı doğru uzattı. Sonra yataktan fırlayarak kapıya gitti, sertçe iterek açtı ve bulutlu geceye, Çok geç kaldın Aspen. Ben çok uzun zaman önce yütülmüştüm. Dosdoğru kendi evine dön!" dedi.

Hafif, ekşi ve iğrenç bir yanık kokusundan kumaş ya da saç başka tek bir yanıt, tek bir ses bile yoktu.

Kapıyı kapatıp Ogion'un asasını arkasına dayadı ve Therru'nun hâlâ uyuyup uyumadığına baktı. Kendisi hiç uyumadı o gece.

Sabah, Yelpaze'ye eğirmekte oldukları yünü isteyip istemediğini sormak için Therru'yu köye götürdü. Bu, evden uzaklaşmak ve kısa bir süre insanların arasına karışmak için bir

bahaneydi. Yaşlı adam yünü dokumaktan memnun olacağını söyledi ve birkaç dakika boyunca, çırak kaşlarını çatmış onlara bakıp dokuma tezgâhında bütün hıncıyla takırdarken, boyalı büyük yelpazenin altında konuştular, Tenar ile Therru Yelpaze'nin evinden ayrılırken birisi Tenar'ın eskiden yaşamış olduğu kulübenin kenarından süzüldü. Bir şeyler, arı veya yabanarısı gibi bir şeyler Tenar'ın boynunu ve başını sokup duruyordu ve etrafta yağmur tıptırları vardı ama bulut mulut yoktu: Taşlar. Çakıltaşlarının yere çarpışlarını gördü. Therru durmuş, şaşkın ve aklı karışmış bir halde etrafına bakmıyordu. Birkaç çocuk, kulübenin arkasından kâh saklanarak, kâh kendilerini göstererek koşuştular, birbirlerine seslenip gülerek, Gel benimle, dedi Tenar hiç durmadan ve Ogion'un evine yürüdüler.

Tenar titriyordu ve yürüdükçe titremesi daha da kötüleşti. Bunu, neler olduğunu anlayamadığından aklı karışmış ama korkmamış olan Themı'dan gizlemeye çalıştı.

Eve girer girmez Tenar hemen, onlar köydeyken birinin eve girmiş olduğunu anladı. Yanmış et ve saç kokuyordu. Yataklarının örtüsü yeniden düzeltilmişti.

Ne yapması gerektiğini düşünmeye çalışırken üzerinde bir büyüünün olduğunu biliyordu. Büyü yapılmış, onu bekliyordu. Titremesini durduramıyordu ve aklı karışmış, yavaşlamıştı; karar veremiyordu. Sözcüğü söylemiş, taşın gerçek ismini söylemişti ve taş ona, onun yüzüne atılmıştı kötülüğün yüzüne, korkunç yüze. Konuşmak için yeltendi... Konuşamadı, Kendi dilinde düşündü, Hardca düşünemiyorum. Düşünmemem gerek.

Kargca düşünebiliyordu. Pek çabuk değil Sanki çok önceleri var olan Arha adındaki kızıdan karanlıktan çıkarak kendisi adına düşünmesini rica etmesi gerekiyordu. Ona yardım etmesi için. Bir gece önce, büyücünün lanetini geriye, kendi üstüne çevirmesine yardım ettiği gibi. Arha, Tenar ile Goha'nın bildiklerinin çoğunu bilmiyordu, ama nasıl lanet okunacağını biliyordu, karanlıkta nasıl yaşanacağını ve nasıl sessiz olunacağını da.

Bunu yapmak çok zordu, sessiz olmak yani. Bağırmak istiyordu. Konuşmak istiyordu, Yosun'a gidip neler olduğunu, neden gitmesi gerektiğini anlatmak, en azından hoşçakal demek. Funda'ya, "Keçiler artık senin Funda," demek istedi ve bunu Hardca söylemeyi başardı; böylece Funda anlayabilirdi ama Funda anlamadı. Dik dik baktı ve güldü, "Ya, onlar Lord Ogion'un keçileri!" dedi.

O halde... sen... demeye çalıştı Tenar, "onun adına bakmaya devam ediver," fakat üzerine öldürücü bir illet geldi ve kendi sesinin cırtlak cırtlak, "aptal, yarımakıllı, ahmak karı!" dediğini duydu. Funda dik dik bakarak gülmeyi kesti. Tenar kendi ağzını eliyle kapattı. Funda'yı alarak süt sağma barakasında mayalanan peynirlere bakması için döndürdü; bir ona, bir de peynirlere işaret etti durdu, ta ki Funda başını belli belirsiz evet anlamında sallayıp Tenar bu kadar acayip davrandığı için gülünceye kadar.

Tenar Themfya başıyla, gel! diye işaret ederek Therru'nun korkuyla sinmesine neden olan kötü kokunun daha da kuvvetlenmiş olduğu eve girdi.

Tenar çıkınlarını ve yolculuk pabuçlarını çıkardı. Kendi çıkınına yedek elbisesiyle çuval elbiselerini, Therru'nun iki elbisesini, yarım kalmış yeni elbisesi ile artan kumaşı, kendisi ve Therru için oymuş olduğu ağırşakları ve yol için biraz yiyecek ile bir testi su koydu. Therru'nun çıkınına ise Therru'nun en güzel sepetleri, ot torbası içindeki kemik insan ile kemik hayvanı, Yosun'un ona vermiş olduğu küçük bir hasır ile fıstık ve kuru üzüm torbası girdi. "Git şeftali ağacını sula," demek istedi, ama cesaret edemedi. Çocuğu dış an çıkartarak gösterdi. Therru cılız kökü dikkatle suladı.

Süpürerek eve çeki düzen verdiler, çabuk çabuk çalışarak, sessizlik içinde.

Tenar testilerden birini rafa geri koydu ve rafın öbür ucunda üç büyük kitap gördü,Ogion'un kitaplarını.

Arha da görmüştü bunları ve bunlar ona hiçbir şey ifade etmemişti; kâğıt dolu büyük deri kutular.

Fakat Tenar bunlara uzun uzun baktı ve ne yapması gerektiği, kitapları nasıl taşıyacağı konusunda karar vermek, işin içinden çıkmak için harcadığı çabayla kaşlarını çatarak parmağının boğumunu ısırdı. Bunları taşıyamazdı. Ama taşımalıydı. Onlar burada, bu tecavüze uğramış evde, nefretin girmiş olduğu bu evde kalamazdı. Bunlar onundu. Ogion'undu. Ged'indi. Kendisininindi. Bilgi, Ona her şeyi öğret!

Kılları ve yünü doldurduğu bohçayı boşaltıp içine kitapları üst üste koydu ve bohçanın ağzını deri bir kayışla bağlayarak tutabilmek için bir de ilmik attı. Sonra, "Artık gitmemiz gerek Therru," dedi. Kargca konuşmuştu ama çocuğun ismi aynıydı; isim Kargca bir sözdü: alev, alevlenmek; çocuk da geldi, kendi küçük servetini sırtındaki bohçada taşıyarak, hiç soru sormadan. Yürüyüş sopalarını, fındık filiziyle akçaağaç dalını aldılar. Ogion'un asasını kapının yanındaki karanlık köşede bıraktılar. Evin kapısını, denizden gelen rüzgâra karşı sonuna kadar açık bıraktılar.

Bir hayvan içgüdüğü, Tenar'ı tarlalardan ve gelmiş olduğu dağ yolundan uzak durmaya itti. ThemTnun elinden tutarak, dimdik çayırlardan aşağı, zigzaglar çizerek Gont Limanı'na varan araba yoluna çıkan kestirme bir yola koyuldu. Eğer Aspen'le karşılaşrsa mahvolacağını biliyordu ve adamın onu yolda bekliyor olabileceğini düşündü. Ama belki de bu tarafta beklemezdi.

İnmeye başladıktan bir mil kadar sonra düşünebilmeye başladı. İlk düşündüğü şey, doğru yolu seçmiş olduğuydu. Çünkü Hardca sözleri yavaş yavaş hatırlamaya başladı ve bir süre sonra da gerçek sözleri hatırladı; öyle ki eğilerek bir taş aldı ve elinde tuttu, aklından tolk diyerek, sonra taşı cebine attı. Havanın ve bulutların engin katmanlarına baktı ve aklından tek bir kez Kalessin dedi. Ve tıpkı havanın açılması gibi, zihni açıldı.

Ot bürümüş yüksek kıyılar ile dışarı taşan kayalarla gölgelenmiş uzun bir açıklığa geldiler; kadın kendisini burada biraz huzursuz hissetti.

Dönemece çıktıklarında altlarındaki koyu mavi körfez ile Armed Kayalıklarının arasından körfeze girmekte olan yelkenleri açık, çok güzel bir gemi gördüler. Tenar son gördüğü bu tür bir gemiden korkmuştu, ama bundan korkmadı. Gemiye karşılamak için yoldan koşarak inmek geldi içinden, Bunu yapamadı. Therru'nun adımlarıyla ilerliyorlardı. İki ay öncesinden daha iyi bir hızdı; ayrıca yokuş aşağı gitmek, işi daha da kolaylaştırıyordu. Ama gemi onları karşılamak için uçuyordu, Yelkenlerinde büyürüzgârı vardı; körfezi uçan bir kuğu gibi geçiyordu. Tenar ile Therru yolun bir sonraki uzun dönemecine varmadan limana girdi.

Ne büyüklükte olursa olsun bütün kasabalar Tenar için çok yabancı yerlerdi. Onların içinde hiç yaşamamıştı. Yerdeniz'in en büyük şehri olan Havnor'u görmüştü bir kez, bir süre için; Gont Limanı'na Ged ile birlikte yelken açmıştı, seneler önce; ama Overfeile giden yola sokaklarda hiç duraksamadan tırmanmışlardı. Bildiği diğer kasaba da kızının yaşadığı Valmouth idi; Andradesten gelen bir ticaret gemisinin büyük bir olay olduğu ve sakinlerinin en büyük muhabbet konusunu kurutulmuş balıkların oluşturduğu, uyusuk, güneşli bir liman kasabası.

Çocukla birlikte Gont Limanı'nın caddelerine çıktıklarında güneş batı denizinin oldukça üstündeydi. Therru on beş mili hiç şikâyet etmeden ve bitkin düşmeden yürümüştü, ama mutlaka çok yorulmuştu. Tenar da bir gece önce hem uyumamıştı hem de tehlikede olduğundan yorgundu; sonra Ogion'un kitapları da büyük bir ağırlık olmuştu. Yolun yarısında kitapları sırt torbasına, yiyecek ile giyecekleri de yün torbaya koymuştu; bu az da olsa fayda etmişti ama işi tam manasıyla kolaylaşmamıştı. Böylece şehrin eteklerindeki evler arasından yürüyüp, iki taş ejderha yontusunun ortasından geçen yolun caddeye döndüğü yerdeki şehir kapışma zar zor geldiler. Burada bir adam, kapının nöbetçisi, onları süzdü. Therru yanık yüzünü omuzuna doğru eğdi ve yanık elini önlüğünün altına sakladı.

Şehirdeki bir eve mi gidiyorsun hanım? diye sordu nöbetçi, çocuğa bakarak.

Tenar ne diyeceğini bilmiyordu. Şehir kapısında nöbetçilerin olduğunu bilmiyordu. Ne hancıya, ne de giriş ücreti toplayan birine verecek parası vardı. Gont Limanı'nda tanıdığı bir kul bile yoktu ama bir kişi var, diye düşündü o anda, büyücü, Ogion'lu gömmeye gelen büyücü var; adı neydi onun? Fakat adama ne dendiğini bilmiyordu. Orada ağız bir karış açık, aynı Funda gibi, kalakalmıştı.

Geçin, geçin, dedi nöbetçi sıkılarak ve döndü.

Burundan güneye doğru giden, Valmouth'a varan yolu nasıl bulabileceğini sormak istedi; fakat onun bir dilenci, cadı veya taş ejderhaların şehire sokmaması gereken her neyse, ondan olduğuna karar verir diye adamın dikkatini bir kez daha çekmeyi göze alamadı. Böylece ejderhaların arasından geçtiler Therru, görebilmek için başını biraz kaldırdı ve çakıltaşlarının arasından zahmetle yürüdüler, gitgide daha da şaşırarak, hayrete düşerek ve küçülerek. Dünyadaki hiçbir şeyin ve hiç kimsenin Gont Limanı'nın dışında kalmış olabileceğini Tenar'ın aklı almadı. Her şey buradaydı. Taştan yüksek evler, arabalar, kızaklar, el arabaları, sığırlar, merkepler, pazar yerleri, dükkânlar, kalabalıklar, insanlar, insanlar onlar ilerledikçe insanlar çoğalıyordu. Therru yan yan giderek, yüzünü saçıyla saklayarak Tenar'ın eline yapışmıştı. Tenar da Therru'nun eline.

Burada nasıl kalacaklarını aklı almıyordu; demek ki yapılacak tek şey güneye doğru yola koyularak ormanda konaklama umuduyla gün kavuşuncaya dek çok az bir zaman kalmıştı artık yürümekti. Tenar dükkânlardan birinin kepengini kapatmakta olan geniş beyaz önlüklü, geniş bir kadını gözüne kestirdi ve şehri güneyden terk eden yolu sormaya karar vererek caddeyi geçti. Kadının sert, kırmızı yüzü yeterince hoş görünüyordu, fakat tam Tenar tüm güvenini toplayıp onunla konuşacaktı ki Therru elini, sanki birinden saklanmak için onun arkasına geçiyormuş gibi sıktı; Tenar başını kaldırıncı caddeden kendisine doğru gelmekte olan deri kepli adamı gördü.

Adam da onu aynı anda gördü. Durdu.

Tenar, Therru'nun kolundan tutarak kızı sürükleyip, yarı savurdu.

Gel! dedi ve büyük adımlarla doğruca adama doğru ilerleyerek yanından geçti. Bir kez adamı geride bıraktıktan sonra daha hızlı yürümeye başladı; yokuş aşağı, dik caddenin dibinde batan güneşin göz kamaştıran ışığına ve karanlığına, rıhtıma ve iskelelere doğru giderek. Therru da onunla birlikte koştu, aynı yandıktan sonra kaldığı gibi nefessiz kalarak.

Yüksek direkler kırmızı ve sarı göğe karşı sallanıyordu. Kürekli bir kadirganın gerisindeki gemi, yelkenleri toplanmış, taştan bir iskeleye dayanmış yatıyordu. .

Tenar arkasına baktı. Adam onları takip ediyordu, yakından. Acele etmiyordu.

İskeleye koştu, fakat biraz ilerledikten sonra Therru tökezledi ve nefesini toparlayamadığından daha ileri gidemedi. Tenar onu kaldırdı; çocuk sarıldı, yüzünü Tenar'ın omuzunda sakladı. Fakat bu kadar yüklenince Tenar pek hareket edemedi. Bedeninin altında bacakları titriyordu. İskeleden geminin güvertesine uzanan küçük tahta köprüye geldi. Elini köprünün parmaklığına koydu.

Güvertede duran bir gemici, sıırım gibi kel bir adam, kadına baktı. "Bir şey mi var bayan?" dedi. "Bu bu gemi Havnor'dan mı?" "Kral'ın Şehri'nden elbette." "Bırakın gemiye gireyim."

Şey, bunu yapamam, dedi adam sırtarak fakat gözleri kaydı; Tenar'ın yanına varmış olan adama bakıyordu.

Kaçmana gerek yok, dedi Mahir kadına. "Sana bir zarar vermek istemiyorum. Seni incitmek istemiyorum. Anlamıyorsun. Kız için yardım çağıran bendim, öyle değil mi? Olanlara üzülmüştüm. Kız konusunda sana yardım etmek istiyorum." Elini uzattı, sanki kendi iradesinin dışında kıza doğru çekiliyormuş gibi. Tenar hareket edemedi. Therru'ya, bir daha adamın ona hiç dokunmayacağına dair söz vermişti. Elin, çocuğun kaçınmaya çalışan çıplak koluna değdiğini gördü.

Ondan ne istiyorsun? dedi başka bir ses. Kelin yerini başka bir gemici almıştı: genç bir adam. Tenar adamın, kendi oğlu olduğunu düşündü.

Mahir çabucak cevap verdi. "Kadında... kadın benim çocuğumu aldı. Yeğenimi. O benim. Onu tıslımladı, onunla kaçtı, bak... " Tenar hiç konuşamıyordu. Kelimeler gitmişti, ondan alınmıştı. Genç denizci oğlu değildi. İnce ve kararlı yüzlü, berrak gözlüydü.

Ona bakarken kelimeleri buldu: "İzin verin gemiye bineyim. Lütfen!

Genç adam elini uzattı. Kadın tuttu ve adam kadını iskele tahtasından geminin güvertesine geçirdi.

Orada bekle, dedi Mahir'e; ve kadına, "benimle gelin." Fakat bacakları kadını taşıyamıyordu. Havnor'dan gelen geminin güvertesindeki bir yığının üzerine yığıldı, ağır bohçayı elinden düşürse de çocuğa sıkı sıkı sarılarak. "Adamın onu almasına izin vermeyin, ah, onu almalarına izin vermeyin; almasınlar onu, almasınlar, almasınlar!

10 -YUNUS

ÇOCUĞU bırakmıyordu, çocuğu onlara vermiyordu. Gemidekilerin hepsi erkekti. Ancak uzun bir süre sonra ne dediklerini, ne yapıldığını, ne olduğunu aklı almaya başlamıştı, Genç adamın, oğlu zannettiği genç adamın kim olduğunu anladığında, ona, ta başından beri anlamışmış da sadece bunu düşünememiş gibi gelmişti. Hiçbir şey düşünememişti.

Genç adam rıhtımdan gemiye geri gelip durmuş, görünüşe göre geminin kaptanı olduğu anlaşılan, iskele tahtasının yakınında duran beyaz saçlı bir adamla konuşuyordu. Adam, güvertenin bir köşesinde parmaklıklar ile büyük bir bocurgat arasında Therru'yla büzüşmesine ses çıkarmadıkları Tenar'a doğru baktı. Uzun günün yorgunluğu Therru'nun

korkusundan ağır basmıştı; kız Tenar'ın dibinde, küçük bohçasını yastık, pelerinini de yorgan yapıp derin bir uykuya dalmıştı.

Tenar yavaşça doğruldu ve genç adam hemen ona yaklaştı. Kadın eteğini düzelterek saçını geriye taramaya çalıştı. "Ben Atuanlı Tenar'ım," dedi kadın. Genç adam kıpırdamadan durdu. Kadın, "Sanırım siz de kralsınız,"

dedi, Çok gençti, oğlu Kıvılcım'dan da genç. Henüz yirmi yaşında bile yok gibiydi. Fakat görünüşünde hiç de genç olmayan bir şey vardı; gözlerinde; kadına "Ateşten geğmiş" diye düşündürten bir şey.

Benim adım Enladlı Lebannen hanımefendi, dedi; eğilerek veya diz çökerek kadına selam vermek üzereydi. Kadın genç adamın elini yakaladı, öyle ki öylece yüz yüze kaldılar. "Bana değil," dedi kadın, "ne de ben size!"

Genç adam şaşkınlıkla güldü ve kadına tüm içtenliğiyle bakarken ellerini tuttu. "Sizi aradığımı nereden bildiniz? Bana mı geliyordunuz, o adam...?"

Yo, hayır. Kaçıyordum... ondan... o vicdansızlardan... evime geri dönmeye çalışıyordum, hepsi bu, Atuanamı?

Yok canım! Çiftliğime. Orta Vadi'de Gont'ta, burada. Kadın da güldü, içinde gözyaşları olan bir gülüş. Artık gözyaşları akıtılabilirdi ve akıtılacaktı da. Gözlerini silebilmek için kralın ellerini bıraktı.

şu Orta Vadi nerede? diye sordu genç adam.

Güneyde ve doğuda, oradaki burnun gerisinde. Limanı Valmouüy'tur.

Sizi oraya götürürüz, dedi genç adam, bunu önerebildiği ve yapabildiği için son derece memnun olarak.

Başıyla kabul ettiğini gösterip gülümseyerek gözlerini sildi kadın.

Bir kadeh şarap. Biraz yiyecek, biraz istirahat dedi kral, ve çocuğunuz için bir yatak." İhtiyatla onları dinleyen gemi kaptanı emirler verdi. Kadına sanki onu yıllardır tanıyormuş gibi gelen kel gemici öne çıktı, Therru'yu kaldıracaktı. Tenar adamla çocuğun arasına girdi. Adamın çocuğa dokunmasına izin veremezdi. "Ben onu taşıyım," dedi, sesi zorlamaktan tiz çıktı, "Merdivenler var bayan. Ben yaparım" dedi denizci; kadın adamın iyi olduğunu biliyordu ama onun Therru'ya dokunmasına izin veremezdi.

Müsaade edin," dedi genç adam, yani kral; kadından izin almak için ona şöyle bir bakarak diz çöktü, uyuyan çocuğu kucağına aldı, lombar ağzına taşıdı ve dikkatlice merdivenlerden indi. Tenar takip etti."

Genç adam kızı küçük bir kamaradaki ranzaya yatırdı, acemice, şefkatle.

Pelerini kızın etrafına iyice sıkıştırdı. Tenar bunu yapmasına izin verdi.

Geminin kıcını boydan boya kaplayan, loş ışıklı körfeze bakan uzun pencereli, daha büyük bir kamarada genç adam kadından meşe masaya oturmasını rica etti. Bir gemici oğlandan getirdiği tepsiyi aldı, kırmızı şarabı ağır camdan kadehlere döktü ve kadına meyve ile çörekler ikram etti.

Kadın şarabı tattı.

Çok güzel, ama Ejderha Yık değil, dedi.

Genç adam kadına boş bulunarak şaşkınlıkla baktı, herhangi bir oğlan gibi.

Enlad'dan, Andrades'ten değil, dedi uysalca.

Çok nefis, diye temin etti kadın, tekrar içerek. Bir çörek aldı.

Şekerli bir galetaydı; çok lezzetli, çok tatlı değil. Yeşil ve kehribar rengi üzümler tatlı ve mayhoştı. Yiyeceklerin ve şarabın kuvvetli tadı gemiyi bağlayan halatlar gibiydi, onu tekrar dünyaya, kendi aklına bağlıyordu.

Çok korkmuştum, dedi özür diler gibi. "Sanırım yakında, yine kendime gelirim. Dün... yok, bugün, bu sabah... bir... büyü vardı..." Sözcüğü söylemek neredeyse olanaksızdı, kekeleydi: "Bir lanet... vardı üzerimde.

Konuşmamı, aklımı benden almıştı, sanırım. Ve biz de ondan kaçtık; kaçtık ama tam adamın kucağına, o adamın... " Kendisini dinlemekte olan genç adamın yüzüne kederle baktı. Onun ağırbaşlı gözlen, söylenmesi gerekeni söylemesine neden oldu. "O adam, çocuğu sakat bırakanlardan biriydi. O ve çocuğun annesiyle babası. Ona tecavüz edip, onu dövüp, yaktılar; bu tür şeyler oluyor, kralım. Bu tür şeyler çocuklara yapıldı ö yor. Ve adam kızı takip edip duruyor, onu almak için. Ve... "

Kadın kendi kendini susturdu, şarap içti, tadına varmak için kendisine fırsat tanıyarak.

Böylece ben de ondan, size kaçtım. Limana. Kamaranın oyulmuş alçak direklerine; gümüş tepsiye; genç adamın ince, sakın yüzüne baktı. Saçı kara ve yumuşaktı, teni berrak bir bronz kırmızısı; güzel ve sade giyinmişti, ne bir zincir, ne bir yüzük, ne de nüfuzunun bir dış alameti vardı. Fakat bir kralın görünmesi gerektiği gibi görünüyor, diye düşündü kadın.

Adamın gitmesine izin verdiğim için üzüldüm, dedi kral "Fakat yine bulunabilir. Size tılsımı yapan kimdi?"

Bir büyücü. İsmi söylemek istemiyordu. Tüm bunları düşünmek istemiyordu. Hepsinin geride kalmasını istiyordu. Ne bir ceza, ne bir çaba. Onları kendi nefretlerine bırakmalı, geride bırakmalı, unutmalı.

Lebannen zorlamadı, "Çiftliğinizde bu adamlardan kurtulmuş olacak mısınız?" diye sordu. Sanırım. Eğer bu kadar yorgun, bu kadar kafam karışmış olmasaydım şeyden... şeyden... kafam bu kadar, düşünemeyecek kadar karışmasaydı Mahir'den korkmazdım. Ne yapabilirdi ki? Etrafta, sokaklarda bu kadar insan varken? Ondan kaçmamalıydım. Fakat

bütün hissedebildiğim kızın korkusuydu. Çok küçük daha, bütün yapabileceği ondan korkmak. Ondan korkmaması gerektiğini öğrenmesi gerek. Ona bunu öğretmem gerek...

Düşünüyordu. Düşünceler aklına Kargca olarak geliyordu. Kargca mı konuşuyordu? Genç adam onun deli olduğunu düşünecekti, kendi kendine anlaşılmaz sözler söyleyen yaşlı bir kadın. Gizli gizli ona baktı. Genç adamın gözleri kadının üzerinde değildi; masanın üzerine, alçağa asılmış cam lambanın alevine, küçük, durağan, berrak aleve bakıyordu. Yüzü, genç bir adam yüzü için çok üzgündü.

Onu bulmaya geldiniz;' dedi kadın. Başbüyücü'yü. Çevik Atmaca'yı."

Ged'i, dedi, kadına belli belirsiz bir tebessümle bakarak. "Sen, o ve ben; biz gerçek isimlerimizle tanınırız."

Siz ve ben, öyle. Ama o, sadece sizin ve benim için öyle. Başıyla onayladı Lebannen.

"Kıskanç adamlar karşısında tehlikede, kötü niyetli adamlar ve hiç...

korunması yok artık. Bunu biliyor musunuz?"

Daha açık konuşamadı fakat Lebannen, "Bana bir büyücü olarak gücünün bittiğini söyledi. Beni ve hepimizi kurtaran eylemde harcadı gücünü.

Fakat buna inanmak çok zordu. Ona inanmak istemedim," dedi.

Ben de. Ama öyle. Ve böylece o... Tekrar tereddüt etti kadın. "Yaraları geçinceye kadar yalnız olmak istiyor," dedi sonunda, ihtiyatla.

Lebannen, "Onunla birlikte karanlık ülkede, çorak ülkedeydik. Birlikte öldük. Birlikte oradaki dağları aştık. Dağlardan geri gelebiliyor insan.

Bir yol var. O bunu biliyordu. Fakat dağın adı Azap. Taşlar... Taşlar insanı kesiyordu ve kesiklerin iyileşmesi uzun zaman alıyor."

Ellerine baktı. Kadın Ged'in ellerini düşündü; çizikler, uzun ve derin yaralar içinde, yaraların üzerine yumulmuş ellerini. Kesikleri sıkı sıkı, kapalı tutan, Kendi eli cebindeki

küçük taş parçasının, o dik yolda yerden aldığı o sözcüğün üzerine kapandı, Neden benden saklanıyor? diye haykırdı genç adam kederle. Sonra sakince, Gerçekten onu görmeyi çok arzu ediyorum. Fakat eğer o bunu istemiyorsa, başka söylenecek şey yok elbette," dedi. Kadın Havnor'dan gelen habercilerin zarafetini, medeniliğini ve asaletini tanıdı ve bunu takdir etti; kıymetini anladı. Fakat genç adamı kederi için sevdi.

Eminim size gelecektir. Sadece zaman tanıyın ona. Çok kötü yaralanmıştı her şeyi elinden alınmıştı. Fakat sizden bahsettiğinde, sizin isminizi söylediğinde, ah, o zaman bir an için onu olduğu gibi gördüm, tekrar olacağı şekilde, gurur içinde! "Gurur mu?" diye tekrarladı Lebannen, şaşırmış gibi. "Tabii. Elbette gurur. O gurur duymasın da kimler duysun?"

Ben onu her zaman... Çok sabırlıydı, dedi Lebannen ve sonra kendi tarifinin yetersizliğine güldü.

Artık hiç sabrı yok, dedi kadın, "ve hiçbir nedeni yokken kendisine çok yükleniyor. Onun için yapabileceğimiz hiçbir şey yok, sanırım, kendi yolundan gitmesine, Gont'ta dedikleri gibi kendi sınırlarının sonunda kendini bulmasına izin vermekten başka.. Birdenbire, Tenar kendi sınırına geldiğini fark etti; o yorgunlukla kendisini hasta hissetti.

Sanırım dinlenmen gerek artık, dedi.

Genç adam hemen ayağa kalktı. "Leydi Tenar, bana bir düşmandan kaçarken bir başkasına rastladığınızı söylediniz; fakat ben bir dostumu ararken başka bir dost buldum." Kadın, genç adamın zekâsına ve iyiliğine gülümsedi. Ne kadar hoş bir oğlan, diye düşündü.

Uyandığı, zaman gemi hareket etmişti: kalasların çatırtısı ve homurtusu, yukarıda koşuşan ayakların gümbürtüsü, yelkenin hışırtısı, denizcilerin haykırırları. Therru'yu uyandırmak zor olmuştu; durgun ve sanki ateşli kalkmıştı; gerçi çocuk hep çok sıcak olur, Tenar da onun ateşi olup olmadığını anlamakta zorlanırdı. Bu narin çocuğu yayan olarak on beş mil sürüklediği ve bir gün önce olan olaylar için vicdan azabı çeken Tenar, bir

gemide olduklarını, gemide gerçek bir kral bulunduğunu ve bu küçük odanın da kralın kendi odası olduğunu; geminin onları evlerine, çiftliğe götürdüğünü ve Tarlakuşu Teyze'nin onları evde beklediğini, hatta belki Çevik Atmaca'nın bile orada olabileceğini söyleyerek kızı neşelendirmeye çalıştı. Bu bile Therru'nun ilgisini çekmedi. Kız bomboş, hareketsiz, suskun duruyordu.

Kızın cılız, minik kolunda bir iz gördü Tenar dört parmak, kırmızı, bir nişan gibi, sanki birinin sıkmasıyla meydana gelmiş gibi. Fakat Mahir kızın kolunu sıkmamış, sadece dokunmuştu. Tenar adamın bir daha ona hiç dokunmayacağını söylemiş, bu konuda söz vermişti. Söz bozulmuştu. Onun sözünün hiçbir anlamı yoktu. Sağır bir şiddet karşısında hangi söz bir anlam ifade eder ki?

Kadın eğilerek Therru'nun kolundaki izleri öptü.

Keşke kırmızı elbiseni bitirecek zamanım olsaydı, dedi.

Büyük bir ihtimalle elbiseyi görmek kralın hoşuna giderdi. Fakat öte yandan, herhalde gemilerde hiç kimse en iyi giysilerini giymez, krallar bile.

Therru ranzada oturdu, başı önüne eğik; cevap vermedi. Tenar kızın saçlarını taradı. Sonunda gürlleşmişti, yüzündeki yanık derinin bulunduğu bölümlerin üzerinde siyah ipek bir perde. "Acıktın mı minik kuş? Dün gece hiçbir şey yemedin. Belki de kral bize kahvaltı verir. Dün gece bana bir sürü çörek ile üzüm verdi Hiç tepki yok.

Tenar, odadan çıkma vakti geldiğini söylediği zaman, kız onun sözünü dinledi. Yukarıda güvertede, başı omuzuna doğru eğik durdu. Sabah rüzgârı ile dolu beyaz yelkenlere bakmadı, ne de köpüklü denize; ormanının, uçurumun ve zirvesinin hacmi ve haşmetini göğe yükselten Gont Dağı'na baktı. Lebannen onunla konuştuğu zaman da başını kaldırıp bakmadı.

Therru, dedi Tenar yavaşça yanında diz çökerek, bir kral konuşunca insan cevap verir." Kız sessizdi.

Lebannen'in kızı bakarken takındığı yüz ifadesi okunur cinsten değildi.

Bir maske, belki de duygularındaki ani ve şiddetli değişikliğin, şokun medeni bir maskesi. Fakat kara gözleri ifadesizdi. Çocuğun koluna, "Denizin ortasında uyanmak sana tuhaf gelmiş olmalı," diyerek çok hafifçe dokundu.

Sadece birazcık meyve yedi kız. Tenar ona kamaraya dönmek isteyip istemediğini sorduğunda, başıyla evet dedi. Tenar gönülsüzce, kızı ranzada bir battaniyeye sararak bıraktı ve güverteye geri döndü.

Gemi, yelkenlerin üzerine abanıyormuş gibi görünen, yüksek, merhametsiz duvarların, Armed Kayalıkları'nın arasından geçiyordu. Yüksek uçurumların tepesinde, çamurkırlangıcının yuvası gibi duran minik hisarlarda nöbet tutan okçular aşağıda güvertede duranlara baktılar; gemiciler de neşeyle onlara seslendi. "Krala yol açın!" diye bağıldılar; cevap da yükseklerden bağırان bir kırlangıç sesinden daha yüksek değildi, "Kral!"

Lebannen geminin pruvasının üstünde, geminin kaptanı ve yaşlıca, ince, kısık gözlü, Roke Adası'nın gri büyücü pelerinini giymiş olan bir adam ile birlikte duruyordu. Ged de, onunla birlikte ErrethAkbe'nin Halkası'nı Kılıç Kulesi'ne götürdüğünde böyle bir pelerin, temiz ve iyi durumda olan bir pelerin giyiyordu; eski, leke içinde, pis ve yolculuktan yıpranmış olanı ise Atuan Mezarları'nın soğuk taşı üzerinde ve birlikte o dağları geçerken, çöl dağlarının toprağı üzerinde ona yorgan olan tek şeydi.

Geminin yanlarından köpükler uçuşup, yüksek tepeler arkalarında kalırken, kadın bunları düşünüyordu.

Gemi son kayalıkları geçip doğuya doğru salınmaya başlayınca, üç adam yanına geldi. Lebannen, "Hanımefendi, Roke Adası'ndan Yelanahtarı Usta," dedi.

Büyücü eğilerek selam verdi; kadına, keskin gözlerinde hem Övgü, hem de merakla bakarak. Rüzgârın ne yönden eseceğini bilmek isteyecek cinsten bir adam, diye düşündü kadın.

Artık havanın hep böyle iyi olmasını arzu etmeme gerek yok; bundan emin olabilirim, dedi kadın adama.

Böyle bir günde, ben de gemideki yüklerden biri sayılırım, dedi büyücü, "Sonra, Kaptan Serrathen gibi bir denizci gemiyi kullanıyorsa, kimin bir iklimciye ihtiyacı olur?"

Ne kadar da kibarız, diye düşündü kadın; Hanımefendiler, Krallar, Kaptanlar; eğilip selamlaşmalar, iltifatlar. Genç krala şöyle bir baktı.

Kral da ona bakıyordu, gülümseyerek, fakat çekingence.

Genç kızken Havnorda hissettiklerini hissetti: Bir barbar; onların intizamı karşısında kaba. Fakat artık genç bir kız olmadığı için dehşete düşmedi, sadece erkeklerin kendi dünyalarını nasıl böyle bir maskeler dansı düzenine soktuğunu ve bir kadının da bu düzende nasıl bu kadar rahatlıkla dans edebildiğini merak etti.

Valmouth'a gitmek, kadına söylediklerine göre, sadece bir günlerini alacaktı. Yelkenlerindeki bu rüzgârla akşamüstü geç vakitte oraya demir atabilirlerdi. , Hâlâ bir gün öncesinin uzun sıkıntısı ve gerginliği yüzünden yorgun olduğu için, kel gemicinin ona ot şilte ve bir parça yelken bezinden yapiverdiği koltuğa oturup dalgaları ve martıları seyretmekten; derin kıyıların sadece bir iki mil açığından dolaşırken, Öğle ışığındaki mavi ve hülyalı Gont Dağı'nın değişen hatlarına bakmaktan memnundu.

Therru'yu güneşte dursun diye yukarı çıkardı; çocuk yanında yattı, etrafı seyredip şekerleme yaparak.

Bir gemici; çok esmer, dişsiz, ayaklarındaki nasırlar toynak gibi, ayak parmakları korkunç şekilde yamru yumru olan bir gemici, yalınayak yanlarına geldi ve şiltenin üzerine, Therrufnun yanına bir şey bıraktı.

Küçük kız için, dedi boğuk bir sesle ve hemen yanlarından ayrıldı, çok uzağa gitmese de. Arada bir, bir beklentiyle, başmı işinden kaldırarak kızın armağanını beğenip beğenmediğine bakıyor ve sanki bakan o değilmiş gibi yapmaya çalışıyordu. Therru küçük, bez kaplı paketi ellemedi. Paketi Tenar açmak zorunda kaldı. İçinde zarif bir yunus yontusu vardı; ya kemikten, ya da fildişinden; başparmak büyüklüğünde.

Bu da senin ot torbanda yaşayabilir, dedi Tenar, "diğerleriyle, kemik insanlarla birlikte."

Bunun üzerine Therru, ot torbasını çıkartarak yunusu içine koyacak kadar canlandı. Fakat Tenar gidip alçakgönüllü vericiye teşekkür etmek zorunda kaldı. Therru ne adama bakıyordu, ne de konuşuyordu. Bir süre sonra kamaraya gitmek için izin istedi ve Tenar onu orada kemik insan, kemik hayvan ve onlara eşlik eden yunusla baş başa bıraktı.

Çok basit, diye düşündü hiddetle, Mahir için, ondan güneş almak; ondan gemiyi, kralı ve çocukluğunu almak çok basit, ama bunları geri vermek çok zor! Bunları ona geri verebilmek için bir yılımı harcadım; o tek bir dokunu suyla onları aldı ve attı. Ve bunun ona ne yararı var ödülü ne, gücü mü? Güç bu mu, bir boşluk mu?

Geminin korkuluklarının yanında duran kral ve büyücüye katıldı. Artık güneş iyice batıda kalmıştı ve gemi, onun ejderhalarla birlikte uçtuğu rüyada olduğunu düşünmesine neden olan bir parlaklık içinden gidiyordu.

Leydi Tenar, dedi kral, "size, arkadaşımız için hiçbir mesaj vermiyorum.

Bana öyle geliyor ki böyle bir şey yapmak hem size bir yük yüklemek olacak, hem de onun özgürlüğüne tecavüz etmek; ben her ikisini de yapmak istemem. Bir ay içinde taç

giymem gerekiyor. Eğer tacı tutan o olsaydı, saltanatım gönlümün arzuladığı şekilde başlamış olacaktı.

Fakat orada olsa da, olmasa da, beni krallığıma o getirdi. Beni o kral yaptı. Bunu unutmayacağım.'

Unutmayacağınızı biliyorum, dedi kadın kibarca. Genç kral son derece gergin, son derece ciddi, mevkiinin resmi yetiyle donanmış ama yine de dürüstlüğü ve isteklerinin saflığı açısından incinebilir biriydi. Kadının genç adama içi ısındı. Genç adam azap çekmenin ne demek olduğunu öğrendiğini zannediyordu, ama tekrar tekrar öğrenecekti bunu, bütün yaşamı boyunca; hiçbirini de unutmayacaktı.

Ve bu yüzden de Mahir gibi, hiçbir zaman işin kolayına kaçmayacaktı.

Bir mesajınız varsa, seve seve iletirim, dedi kadın. "Hiç yük olmaz. Dinleyip dinlemeyeceği ise onun bileceği bir şey,"

Yelanahtan Usta sırttı. "Hep de öyleydi," dedi. "Her zaman kendi bildiğini yapardı." Onu uzun süredir mi tanıyordunuz?

Sizden de uzun, hanımefendi. Ona öğretmenlik etmişim, dedi büyücü. "Ne öğretebildiysem... Roke'taki Okul'a, biliyorsunuz, bir oğlanken gelmişti; elinde onun büyük bir gücü olduğunu yazan, Ogion'dan gelen bir mektupla.

Fakat rüzgâra konuşmasını öğretmek için onu ilk defa bir tekneyle çıkardığımda, anlarsınız ya; bir hortum yaratmıştı. O zaman neyle karşı karşıya olduğumuzu anlamıştım. Ya on altı yaşına basmadan boğulup gidecekti, ya da kırkına varmadan Başbüyücü olacaktı... Ya da böyle düşünmüş olduğumu düşünmek hoşuma gidiyor."

Hâlâ Başbüyücü mü? diye sordu Tenar. Soru çok kötü bir biçimde cahilce kaçmıştı ve bir sessizlikle karşılanınca, kadın cahilceden de kötü bir şeyler olmasından korktu.

Sonunda büyücü, "Artık Rokeun Başbüyücüsü yok," dedi. Sesinin tonu fazlasıyla sakıngan ve dikkatliydi.

Ne demek istediğini sormaya cesaret edemedi kadın.

Sanırım, dedi kral, "Barış Rünü'nün Onarıcısı, bu diyarın herhangi bir meclisinin bir parçası sayılabilir; siz de öyle düşünmüyor musunuz?"

Başka bir suskunluktan ve belli ki bir miktar çabadan sonra büyücü, "Elbette," dedi.

Kral bekledi, ama o başka bir şey söylemedi.

Lebannen aydınlık suya bakarak bir masala başlar gibi konuşmaya başladı: "O ve ben; en uzak batıdan Roke'a geldiğimizde, ejderha tarafından taşınarak..." Durakladı; ejderhanın ismi Tenar'ın aklında kendi kendini söyledi, Kalessin, vuran bir gong gibi.

"Ejderha beni orada bıraktı, fakat onu aldı götürdü. Roke'un Evi'nin Kapıcısı, o zaman, 'Yapılacakları yaptı. Evine gidiyor, dedi. Ve bundan önce Selidor Kumsalı'nda bana esasını bırakmamı buyurdu artık bir büyücü olmadığını söyleyerek. Böylece Roke'lu Ustalar, yeni bir başbüyücü seçmek için birbirlerine danıştılar.

Beni de aralarına aldılar; Bilgeler Divanı hakkında bir krala faydası olabilecek bir şeyler öğrenirim diye. Sonra ayrıca, sayılarını tamamlamak için de onlardan biri olmuştum: Thorion'un, efendim Çevik Atmacanın bulup da son verdiği o büyük kötülük tarafından sanatı kendisine karşı döndürülen Çağrı Usta'nın yerine. Biz orada, çorak ülkedeyken, dağlar ile duvar arasında, Thorion'u gördüm. Efendim ona, duvarın üzerinden yaşama geriye dönen yolu tarif ederek, konuştu. Geri dönmedi."

Genç adamın düzgün, güçlü elleri geminin parmaklıklarım kuvvetle tutuyordu. Konuşurken hâlâ denize bakıyordu. Bir dakika kadar sustuktan sonra, öyküsünü bıraktığı yerden aldı.

"Böylece ben yeni başbüyücüyü seçmek için gerekli olan sayıyı tamamladım, dokuzu.

Onlar... onlar bilge adamlar," dedi, Tenar'a bakarak. "Sadece sanatları konusunda alim değil, aynı zamanda bilgili adamlar da. Farklılıklarını, daha önce de görmüş olduğum gibi, kararlarını kuvvetlendirmek için kullanıyorlar. Fakat bu kez... "

Gerçek şu ki, dedi Yelanahtarı Usta, Lebannen'in Roke'un Ustalarını eleştirmekte gönülsüz olduğunu görerek, "hepimiz farklı farklıydık ve karar marar çıkmadı. Hiçbir anlamaya varamadık. Çünkü Başbüyükü ölmemiştii yaşıyordu, anlarsınız ya, ama büyücü değildi ama görünüşe göre hâlâ bir ejderha efendisiydi... Ve Dönüşüm Usta'mız hâlâ kendi sanatının kendi aleyhine dönmesinin etkisiyle sarsılmış olduğundan ve Çağrı Usta'nın ölümden geri döneceğine inandığından, onu beklememiz için bize yakardı... Ve Şekillendirme Ustası bizimle hiç konuşmuyordu.

Şekillendirme Ustası bir Karglı, hanımefendi, sizin gibi; bunu biliyor muydunuz? Bize, KaregoAt'tan geldi." Adamın dikkatli gözleri kadını izledi: Rüzgâr ne yönden esiyor? "Böylece, bütün bunlardan dolayı bir şeyler yitirdiğimizi hissettik. Kapıcı, seçimi yapacağımız isimlerin hangileri olduğunu sorunca, bir isim bile söylenmedi. Herkes, birbirine baktı.

Ben yere baktım, dedi Lebannen.

"Böylece sonunda hepimiz isimleri bilen kişiye baktık: İsimci Usta'ya. O da, tek bir söz bile söylemeden orada, ağaçların arasında bir kütük gibi oturan Şekillendirme Ustası'na bakıyordu. Biz Koru'da buluşuruz biliyorsunuz, kökleri adalardan da derinde olan o ağaçların arasında.

Akşamın geç vakitleri olmuştu. Bazen o ağaçlar arasında bir ışık olur, ama o gece olmadı. Karanlıktı, yıldızların ışığı yoktu, yaprakların üzerinde bulutlu bir gök vardı. Ve Şekillendirme Ustası kalkarak, konuştu o zaman ama kendi dilinde, Kadim Lisan'da değil, Hardca da değil, Kargca konuştu.

Çok azımız bu dili hatta bu dilin ne olduğunu biliyorduk ve ne düşüneceğimizi bilemedik. Fakat İsimci Usta bize Şekillendirme Ustası'nın ne dediğini söyledi. Şöyle dedi: Gont'ta bir kadın."

Durdu. Artık kadına bakmıyordu. Biraz sonra kadın, "Başka bir şey söylemedi mi?" dedi.

Bir tek kelime bile. Onu sıkıştırdığımızda bize baktı ve cevap vermedi; çünkü görüntünün içindeydi, anlatabiliyor muyum varlıkların şekillerini, şekillerin düzenini görüyordu; bunların çok azı kelimelere dökülebilir, düşüncelere ise daha da azı. Artık söylediği hakkında, ne düşünmesi gerektiği hakkında bizlerden fazla bir şey bilmiyordu. Elimize bütün geçen bu oldu.

Roke'un Ustaları öğretmendi her şeyden önce, Yelanahtan Usta da çok iyi bir öğretmendi; anlattığı öyküyü anlaşılır bir hale sokmadan edemiyordu.

Belki istediğinden de anlaşılır olmuştu. Bir kez daha Tenar'a baktı ve bakışlarını ayırdı.

"Ve böylece, sizin de gördüğünüz gibi Gont'a gelmek gerekli göründü bize.

Fakat ne için? Bir kadını aramak için mi? Bir kadın elde pek bir şey yok! Belli ki bu kadın bize, bir şekilde rehber olacak, Başbüyücümüze giden yolu gösterecek. Ve bunun üzerine hanımefendi, sizin de tahmin etmiş olabileceğiniz gibi, sizden konuşuldu çünkü sizin dışınızda Gont'taki başka hangi kadın hakkında bir şey duymuştuk ki? Gont büyük bir ada değil, fakat sizin ününüz çok büyük. Sonra içimizden birisi, 'Bizi Ogion'a götürür,' dedi. Fakat hepimiz de Ogion'un çok önceleri Başbüyücü olmayı reddettiğini biliyorduk; elbette şimdi de, bu kadar yaşlı ve hastayken kabul etmeyecekti. Ve gerçekten de biz bunları konuşurken, Ogion ölüyormuş sanırım. Sonra başka biri, 'Fakat bizi Çevik Atmaca'ya da götürebilir! dedi. Ve ondan sonra, kelimenin tam anlamıyla karanlıkta kalmıştık."

Gerçekten,' dedi Lebannen. "Çünkü orada, ağaçların arasında yağmur başladı." Gülümsedi. "Hayatımda bir daha hiç yağmur sesi duymayacağım zannetmişim. Benim için büyük bir mutluluktu."

Dokuzumuz da sıırıslıkladı, dedi Yelanahtan, "ve birimiz mutluydu."

Tenar güldü. Elinde değildi, adamı sevmiştir. Eğer adam ondan bu kadar sakınıyorsa, onun da adamdan sakınması gerekirdi, fakat Lebannen'e ye Lebannen'in önünde sadece dürüstlük işlerdi.

"Sizin 'Gont'taki kadın'ınız ben olamam o halde, çünkü sizi Çevik Atmaca'ya götürmeyeceğim. Bu benim fikrimdi," dedi büyücü belirgin ve belki de gerçek olan, kendine has bir dürüstlikle, "bu kişinin siz olacağınız, hanımefendi. Sadece bir şey vardı, Ş ekillendirme Ustası, görüntü içindeyken sizin isminizi söyleyebilirdi elbette. Kendi gerçek isimlerini açıkça taşıyabilen çok az insan vardır! Fakat ben Roke"

Meclisi tarafından, bizim aradığımız türden güçlü bir adama kız kardeş, anne, hatta Öğretmen olabilecek sizin bildiğiniz bir kadın olup olmadığını sormak için görevlendirildim; çünkü kendi yollarında son derece bilge olan cadılar vardır. Belki Ogion böyle bir kadın tanıyordu, ne dersiniz? Tek başına yaşayıp kırlarda dolaştığı için bu adadaki her canı tanıdığını söylüyorlar. Bize yardım etmesi için yaşıyor olmasını isterdim şimdi!"

Kadın, Ogion'un öyküsündeki balıkçı kadını düşünmüştü bile. Fakat o kadın Ogion onu tanıdığı zaman yaşlıydı, seneler önce yani ve şimdiye kadar ölmüş olması gerekirdi. Gerçi ejderhalar, diye düşündü kadın, çok uzun yaşarlar, denir.

Bir süre hiçbir şey söylemedi; sonra sadece, "Böyle birini tanımıyorum dedi.

Kadın, büyücünün ona karşı denetim altında tuttuğu sabırsızlığı hissediyordu. Neden bu kadın ayak diriyor? Ne istiyor? diye düşünüyordu hiç kuşkusuz. Ve kadın, adama söyleyememesine neyin neden olduğunu merak etti. Adamın sağırılığı kadını susturmuştu. Adama sağır olduğunu bile söyleyememiştir.

Yani, dedi kadın sonunda, "Yerdeniz Başbüyücüsü yok. Fakat bir kral var."

Umutlarımızın ve güvenimizin toplandığı biri, dedi büyücü kendisine yakışan bir sıcaklıkla. Olanları izleyen Lebannen gülümsedi.

Şu geçtiğimiz yıllarda, dedi Tenar, şüphe içinde, "çok belalar, çok dertler yaşandı. Benim... küçük kız... Bu tür şeyler çok yaygındı. Sonra güce sahip erkeklerin ve kadınların, güçlerinin azalmasından ve değişmesinden söz ettiklerini duydum."

Hükümdarımız ile Başbüyücü'nün çorak diyarda alttettikleri o kişi, Kuğu, tarif edilemez zarar ve yıkıma neden oldu. Daha uzun bir süre sanatımızı onarıp, büyücülerimizi ve büyücülüğümüzü iyileştirmek zorunda kalacağız, dedi büyücü kesin bir tavırla.

Onarmak ve iyileştirmekten başka yapılacak şeyler olabilir mi diye merak ediyorum, dedi kadın, "tabii bunlar da yapılmalı, elbette... Fakat merak ediyorum, yoksa... Kuğu gibi birinin bu kadar güce sahip olabilmesi bazı şeylerin değişmekte olmasından mıydı yoksa... ve bir değişim, büyük bir değişim mi yaşanıyordu, yaşanmıştı? Ve bu değişim nedeniyle mi Yerdeniz tekrar bir krala sahip olmuştu belki de başbüyücü yerine bir kral?"

Yelanahtarı, kadına, sanki ufkun en ıraklarında bir yerde çok belirsiz bir fırtına bulutu görmüş gibi baktı. Hatta sağ elini, bir yelbağlama büyüünün bir belirtisi, ilk taslağıymış gibi kaldırdı ve sonra tekrar indirdi. Gülümsedi. "Korkmayın hanımefendi," dedi, "Roke ve Büyü Sanatı sürecek. Hazinemiz çok iyi korunuyor!"

Bunu Kalessin'e anlatın, dedi kadın birdenbire adamın saygısızlığının son haddindeki bilinçsizliğine dayanamayarak. Bu adamın dik dik bakmasına neden oldu, elbette. Ejderhanın ismini duymuştu. Ama bu, adamın kadını duymasını sağlamamıştı. Bir kadın olarak en son, ona beşiğinde ninniler söyleyen annesini duymuş olan bu adam, onu nasıl duyabilirdi?

Hakikaten, dedi Lebanneri, "Kalessin tamamiyle ejderhalara karşı korunduğu söylenen Roke'a geldi; efendimin herhangi bir büyüü sayesinde değil, çünkü o zaman hiç büyü

gücü yoktu... Fakat Yelanahtarı Usta, Leydi Tenar'ın kendisi için korktuğunu zannetmiyorum."

Büyücü kusurunu düzeltmek için samimi bir çaba harcadı. "Özür dilerim hanımefendi," dedi, "sıradan bir kadınla konuşur gibi konuştum."

Kadın neredeyse gülüyordu. Adamı tutup sarsabilirdi. Sadece, ilgisizce, "Benim korkularım da sıradan korkular," dedi. Hiç faydası yoktu; adam onu duyamıyordu.

Fakat genç kral dinliyordu, sessizlik içinde.

Yukarıda direkler, yelkenler ve geminin armasının baş döndürücü ve salınan dünyasından bir gemici oğlan net ve tatlı bir sesle bağırdı, "Şehir göründü, burnu dönünce!" Ve bir dakika içinde güvertedekiler arduvazdan küçük çatı kümesini, mavi duman kıvrımlarım, batıya yönelen güneşi yakalamış birkaç cam ile koyun satenimsi mavi sularındaki Valmouth'un rıhtım ve iskelelerini gördü.

Gemiyi içeri ben mi sokayım, yoksa siz mi sokmak istersiniz efendim? diye sordu sakın gemi kaptanı ve Yelanahtarı cevapladı, "Onu içeri siz sokun kaptan. Bütün o gemi enkazlarıyla uğraşmak istemiyorum!" elini koyu dolduran düzinelerle balıkçı teknesine doğru salladı. Böylece kralın gemisi» ördek yavruları arasındaki kuğu gibi geçtiği her tekne tarafından selamlanıp orsa ederek yavaş yavaş içeri girdi.

Tenar rıhtım boyunca baktı, fakat denize açılan başka bir gemi yoktu.

Benim denizci bir oğlum var, dedi Lebannen'e. "Gemisi burada olabilir diye düşünmüştüm." Gemisinin adı ne?

"Eskel Martısı adlı geminin üçüncü kaptanı; fakat bu iki yıl önceydi.

Gemisini değiştirmiş olabilir. Yerinde duramayan bir adam. Gülümsedi."

Sizi ilk gördüğümde oğlum zannetmiştim. Boylarmızın uzun olması, ince ve genç olmanız dışında benzer bir yanınız yok. Benim de aklım çok karışmıştı, korkmuştum... Sıradan korkular.

Büyücü pruvadaki kaptanın yerine gitmişti ve Lebannen ile kadın yalnız duruyorlardı.

Çok fazla sıradan korku var, dedi genç adam.

Bu kadının onunla yalnız konuşmak için tek şansıydı; sözler aceleyle ve kararsız çıktı ağzından: "Size söylemek istediğim... gerçi hiçbir faydası yok ama... ama şey, aradıkları aslında Gont'taki bir kadın olamaz mı, kim olduğunu bilmiyorum da, hiçbir fikrim yok, ama aradıklarının, ihtiyaç duyduklarının kadın olma ihtimali yok mu?.. onlara yardım edecek... bir kadın. Bu olanaksız mı?"

Genç adam onu dinledi. O sağır değildi. Fakat kaşlarını çattı dikkatle; yabancı bir dili anlamaya çalışır gibi. Ve sadece, nefesinin arasından, "Olabilir, dedi.

Ufacık kayığı içinde bir balıkçı kadın haykırdı, "Nereden?" ve gemi halatlarındaki oğlan, bağırarak bir karga gibi cevap verdi, "Kral'ın Şehri'nden!"

Bu geminin adı ne? diye sordu Tenar. "Oğlum hangi gemiye bindiğimi soracaktır Yunus diye cevapladı Lebannen ona gülümseyerek. Oğlum, kralım, sevgili çocuğum, diye düşündü kadın. Seni yanımda alıkoymayı ne kadar çok isterdim!

Gidip küçüğümü almam gerek, dedi kadın.

Evinize nasıl gideceksiniz?

Yürüyerek. Vadinin sadece birkaç mil yukarısında, Orta Vadi'nin, dağın iki kolu arasında bir kucak gibi kalan güneş içindeki, kasabanın ilerisinde uzanan geniş bölümünü gösterdi. "Köy nehrin üzerinde ve benim çiftliğim de köyden yarım mil uzakta. Krallığınızın çok güzel bir parçası."

Fakat güvenlikte olacak mısınız?

A, tabii. Bu geceyi burada, Valmouth'ta kızıyla geçireceğim. Köydekiler güvenilir insanlardır. Yalnız olmayacağım.

Bir an için göz göze geldiler; fakat ne biri, ne öteki, her ikisinin de aklında olan ismi söylemedi. Tekrar gelecekler mi, Roke'tan? diye sordu, "'Gont'taki kadın'ı... ya da Ged'i, aramak için?"

Ged için gelmeyecekler. Bunu, eğer bir kez daha isterlerse, yasaklarım, dedi Lebannen, bu birkaç sözle kadına ne kadar çok şey söylediğinin farkına varmadan. "Fakat onların yeni bir başbüyücü, ya da Şekillendirme Ustası'nın görüntüsündeki kadını arayışlarına gelince, evet, bu iş onları buraya getirebilir. Ve belki de size."

Meşe Çiftliğinde her zaman başımızın üstünde yerleri var, dedi kadın.

Yine de sizin yerinizi hiçbir zaman tutamazlar. Fırsatım olur olmaz geleceğim, dedi genç adam biraz sertçe, biraz da arzuyla, "eğer olursa."

Halkının çoğu kralın, yeni kralın, hakkında yeni şarkılar yakılan genç kralın gemide olduğunu öğrenince Havnor'dan gelen gemiyi görmek için limana toplandı. Yeni şarkıları bilmiyorlardı henüz, ama eskilerini biliyorlardı; yaşlı Relli harpiyle gelip Morred'in Kahramanlıklarından bir parça söyledi, çünkü Yerdeniz'in kralı mutlaka Morred'in soyundan olurdu, Derken kralın kendisi, tüm gençliği, boyu poşu ve yakışıklılığıyla güverteye çıktı; yanında Roke'tan bir büyücü, bir kadın ve eski püskü pelerinler içinde bir dilenciden farksız küçük bir kız vardı, fakat kral onlara sanki bir kraliçe ile prensesmiş gibi davranıyordu; zaten belki de öyleydiler. "Belki de annesidir," dedi Shiny, önündeki adamların kafalarının üzerinden görmeye çalışarak; derken arkadaşı Elma koluna yapışarak fısıltı halindeki bir çeşit çığlıkla, "Bu... annem!" dedi.

Kimin annesi? dedi Shiny; ve Elma, "Benim. O da Therru," dedi. Fakat kalabalıkta öne doğru ilerlemeye çalışmadı, hatta gemiden bir görevli yaşlı kelli'yi krala çalması için gemiye çağırmak için kıyıya indiğinde bile. Diğerleriyle birlikte bekledi. Kralın, Valmouth'un ileri gelenlerini kabul edişini görüp Relli'nin kral için şarkı söylediğini duydu. Konuklarıyla vedalaşmasını seyretti; çünkü gemi tekrar denize açılacak, dediler, gece çökmeden önce, geriye Havnor'a doğru yola koyulacaktı. İskele tahtasından son inen Therru ile Tenar oldu. Kral hepsini resmi biçimde kucakladı, yanaklarını yanaklarına değdirerek, Therru'yu kucaklamak için diz çöktü. "Aa!" dedi rıhtımdaki kalabalık.

İkisi tırabzanlı iskele tahtasına geldiklerinde güneş, koyda bir baştan bir başa büyük altın bir iz bırakarak altın bir pus içinde batıyordu.

Tenar ağır bir bohça ile bir torba sürüklüyordu; Therru'nun yüzü önüne eğilmiş, saçıyla gizlenmişti. İskele tahtası içeri çekilmiş, gemiciler halatlara sığramış, subaylar bağırmaya başlamış ve Yunus adlı gemi kendi yoluna dönmüştü. O zaman Elmat kalabalığın arasından ilerledi.

Merhaba anne, dedi; Tenar da, "Merhaba kızım," dedi. Öpüştüler ve Elma Therru'yu kucağına alarak, "Ne kadar da büyümüşsün! Tam iki misli olmuşsun. Haydi, haydi benimle eve gelin," dedi.

Fakat Elma o akşam, genç tüccar kocasının güzel evinde, annesine karşı biraz utangaçtı. Birkaç kere ona düşünceli, neredeyse ihtiyatlı bir edayla uzun uzun baktı. "Bu bana hiçbir zaman hiçbir şey ifade etmemişti anne, anlarsın ya," dedi Tenar'ın yatak odasının kapısında; "tüm o... Barış Rünü... ve senin Halka'yı Havnor'a getirmen. Bu, şarkılardan biri gibiydi. Yüz yıl önce olmuş bitmiş! Ama gerçekten de o sendin, öyle değil mi?"

O, Atuandan bir kızdı, dedi Tenar. "Bin yıl önce. Şu anda da bin yıl uyuyabilirim inan ki." Yat o zaman. Elma döndü; sonra geri döndü, elinde lambayla. Krallaröpen, dedi. Hadi işine, dedi Tenar.

Elma ile kocası, Tenar'ı birkaç gün daha alıkoydular, fakat ondan sonrasında kadın çiftliğe gitmek için kesin kararlıydı. Böylece Elma, Therru ve Tenar'la birlikte sakin ve gümüşsü Kaheda boyunca yürüdü.

Güneş hâlâ sıcaktı ama rüzgâr serindi. Ağaçların yapraklarının yorgun ve tozlu bir görünümü vardı; tarlalarda ürünler ya kaldırılmıştı ya da kaldırılmaktaydı.

Elma, ThemTnun ne kadar kuvvetlendiğinden ve artık ne kadar sağlam yürüdüğünden söz ediyordu, Onu Re Albi'deyken görmeni isterdi m, dedi Tenar, "şeyden önce... " ve sustu. Kızını tüm bunlarla üzmemeye karar verdi.

Ne oldu? diye sordu Elma, öğrenmek için o kadar kararlıydı ki Tenar pes ederek yavaş bir sesle cevap verdi, "Onlardan biri.

Therru, onlardan birkaç metre ileride, küçülmüş elbisesi içinde, uzun bacaklarıyla bir yandan yürürken, bir yandan da çitlerin üzerlerindeki böğürtlenleri avlıyordu.

Babası mı? diye sordu Elma, düşünceden midesi bulanarak.

"Tarlakuşu, babaya benzeyenin kendisine Merlos dediğini söylemişti. Bu daha genç. Bu, Tarlakuşu'na haber vermeye gelen. Ona Mahir diyorlar. O...

Re Albi'de dolanıyordu. Ve sonra kör talih yüzünden onunla Gont Limanı'nda karşılaştık. Fakat kral onu uzaklaştırdı. Ve şimdi ben buradayım, o da orada ve her şey yoluna girdi."

Fakat Therru korkmuştu, dedi Elma biraz merhametsizce.

Tenar başıyla onayladı.

Ama Gont Limanı'na neden gitmiştiniz?

Aa, şey, Mahir denen bu adam biri için çalışıyordu... Re Albi'deki lordun evinde yaşayan, bana pek ısınamayan bir büyücü için., Büyücünün gündelik ismini hatırlamaya çalıştı ve hatırlayamadı; bütün aklına gelen Tuaho idi, Kargca'da bir çeşit ağaç anlamına gelen bir kelime, ne ağacı olduğunu da hatırlayamıyordu.

Ee?

Şey, yani eve dönmek daha iyi göründü gözüme.

İyi de bu büyücü neden senden hoşlanmadı?" "Bir kadın olduğum için, daha ziyade.

Hıh, dedi Elma. "Eski hikâye." Bu durumda yeni hikâye oluyor.

"Daha da kötü. Benim bildiğim kadarıyla buralarda hiç kimse anne ile babayı görmedi, eğer onlara böyle denebilirse. Fakat eğer hâlâ etraftalarsa, senin çiftlik evinde tek başına olman hoşuma gitmiyor İnsanın kızının kendisine annelik etmesi ve kendi kızına kendisi onun kızıymış gibi davranması çok hoş bir şeydir. Tenar sabırsızca, "Ben başımın çaresine bakarım! dedi"

En azından bir köpek edinebilirsin.

"Bunu düşündüm. Köyde birilerinin bir köpek yavrusu vardır belki. Uğradığımızda Tarlakuşu'na sorarız." Yavru köpek değil anne. Bir köpek.

"Ama küçük bir köpek Therru'nun oynayabileceği bir köpek diye yakardı kadın.

Hırsızlara gidip, onları öpecek tatlı bir köpek yavrusu," dedi Elma, annesinin yanı sıra yürürken, sıhhatli hali ve gri gözleriyle annesine güldü."

Aşağı yukarı günün ortasında köye vardılar. Tarlakuşu, Tenar ile Therru'yu kucaklama merasimleri, öpücükler, sorular ve yiyecek bir şeylerle karşıladı. Tarlakuşu'nun sessiz kocası ile diğer köylüler, Tenara hoşgeldin demek için uğradılar. Kadın eve dönmenin mutluluğunu hissetti.

Tarlakuşu ile yedi çocuğunun en ufakları olan ikisi, bir kız ve bir oğlan, onlara çiftliğe kadar refakat etti. Çocuklar Therru'yu, Tarlakuşu onu eve ilk getirdiği zamandan beri tanıyorlardı elbette ki, ama iki aylık bir ayrılık başlangıçta onları utangaç yapmıştı. Kız onlara, hatta Tarlakuşu'na karşı bile çekingen ve pasif duruyordu, eski kötü günlerdeki gibi.

Yorgunluktan bitti, bütün bu yolculuktan aklı karıştı. Atladır. Şu ana kadar çok iyi dayandı, dedi Tenar Tarlakuşu'na, fakat Elma işten bu kadar rahatlıkla sıyrılmasına izin vermedi. "Onlardan biri ortaya çıkıp hem kızı hem de annemi çok korkutmuş," dedi Elma. Ve soğuk, havasız, tozlu evi açıp, çekidüzen verip, döşekleri havalandırıp, cücüklenmiş soğanlar karşısında başlarını sallayıp, kilere biraz yiyecek koyup, akşam yemeğinde yemek için büyük bir tencere çorbayı ateşe koyarken, kızıyla arkadaşı bir olup Tenar'dan öyküyü azar azar kopardılar, o akşamüstü. Ağzından kelimeler teker teker çıktı. Tenar büyücünün yaptığını onlara anlatmak istemiyor gibiydi; bir tılsım, dedi belli belirsiz; ya da Mahir'i onun arkasından yollamasıydı belki de. Fakat sıra kral hakkında konuşmaya gelince, sözcükler ağzından dökülüyordu.

"Ondan sonra, işte orada duruyordu kral! aynı bir kılıcın keskin yanı gibi, ve Mahir, büzüşüp küçüldü onun karşısında. Onu Kivılcım zannettim!

Gerçekten, bir an için öyle zannettim, o kadar, o kadar kendimden geçmişim ki."

Eh, dedi Elma, "bu normal sayılır, çünkü Shinny de seni onun annesi zannetti. Sizin bütün ihtişamınızla limana girişinizi rıhtımdan seyrettiğimiz zaman. Onu öptü biliyor musun Tarlakuşu Teyze? Kralı öptü aynen böyle. Şimdi de sırada büyücü var, dedim. Ama onu öpmedi,"

Hiç beklemezdim zaten, ne fikir ya. Ne büyücüsü? dedi Tarlakuşu, başı dolabın içinde. "Un kabın nerede Goha?

Önünde. Bir Roke büyücüsü, yeni bir başbüyücü aramaya gelmiş, Burada mı?

Neden olmasın, dedi Elma. "Son başbüyücü de Gont'tandı, öyle değil mi?

Fakat aramak için pek zaman harcamadılar. Annemden kurtulur kurtulmaz geriye Havnor'a yelken açtılar." Ne biçim konuşuyorsun.

Bir kadın aradıklarını söyledi, dedi Tenar onlara."Gont'tan bir kadın.

Fakat bunun için pek mutlu olduğu söylenemezdi."

Bir kadın arayan bir büyücü ha? İşte bu yeni bir şey, dedi Tarlakuşu.

Kurtlanmıştırdıyordum ama gayet iyi, bir İki pide pişireyim diyorum, ne dersiniz? Yağ nerede?

"Serin odadaki çanakdan biraz çıkarmam gerek. A, Shandy! İşte buradasın!

Nasılsın? Duruırmak nasıl? Nasıldı işler? Koçları sattın mı?"

Dokuz kişi akşam yemeğine oturdular. Akşamın yumuşak sarı ışığında, taş zeminli mutfakta, uzun çiftlik masasında Therru başını biraz .biraz kaldırmaya başladı ve birkaç kez diğer çocuklarla konuştu; fakat hâlâ içinde bir ürkeklik vardı; dışarısı kararmaya başlayınca, gören gözü pencereyi gözleyebilecek bir şekilde oturdu.

Tarlakuşu İle çocukları alacakaranlıkta evlerine gidinceye, Elma Therru'yu şarkılar söyleyerek uyutuncaya ve kendisi Shandy ile birlikte tabakları yıkamaya başlayıncaya kadar Tenar Ged hakkında bir soru sormadı. Her nasılsa, Tarlakuşu ve Elma dinlerken sormak istememişti; çok fazla açıklaması gereken şey olacaktı. Onun Re Albi'de olduğunu söylemeyi unutmuştu bile. Ve Re Albi hakkında daha fazla konuşmak istemiyordu. Orayı düşündükçe akli kararır gibi oluyordu.

Geçen ay buraya benim yolladığım bir adam geldi mi işlere yardım etsin diye?

Ah, unutmuşum gitmiş! diye bağırdı Shandy. "Atmaca demek istiyorsun yani yüzünde izler olan adam?" "Evet," dedi Tenar.

"Atmaca,"

"A evet, şey, İlica Dağlarında olmalı, Ussunun yukarısındaki; koyunlarla birlikte. Serrynin koyunlarıyla galiba. Buraya gelip, onu nasıl yolladığını anlattı; burada da onun için azıcık bile iş yoktu; biliyorsun ya, Duruırmak'la birlikte koyunlara bakıyoruz; sonra ben sütlerini falan sağıyorum; sonra yaşlı Tiff ile Sis ne zaman gerekse yardıma geliyor; sonra ben saksıyı zorladım ama Duruırmak dedi ki, Git Serry'nin adamına sor, Çiftçi Serry'nin yukarıda, Kahedanan'daki kalfasına, bakalım yukarı otlaklarda çobana ihtiyaçları var mı?' dedi; ve Atmaca denen o herif gitti ve dediğini yaptı, işe alındı ve ertesi gün gitti. 'Git Serry'nin adamına sor" dedi Duruırmak ona, o da öyle etti, hemen de işe alındı. Yani bir dahaki güne, sürüyle iner aşağı, mutlaka. Orda yukarda, Lissu'nun üstündeki Uzun Tepeler'de, yukarı otlaklarda. Galiba onu keçiler için istemişlerdi. Güzel konuşan bir adam. Ya koyunlar için, ya keçiler için, hangisi olduğunu hatırlamıyorum. İnşallah onu burada tutmamamızın senin için bir mahzuru yoktur Goha, ama Duruırmak, yaşlı Tiff ve ben olunca bir iş kalmadığı da gerçek; ve Sis de ketenleri topladıydı. Adam da, orda, o geldiği yerde, dağların öte yanında, dediğine göre Armouthun tepelerinde bir yerde keçi çobanlığı yaptığını söyledi, ama hiç koyun çobanlığı yapmadığını söyledi.

Belki de, orada, yukarda ona keçileri vermişlerdir."

Belki, dedi Tenar. Oldukça rahatlamış, oldukça da üzölmüşü. Onun sağ salim olduğunu öğrenmek istediğı kadar burada bulmak da istemişti.

Ama bu yeter, dedi kendi kendine, sadece evde bile olmak belki de burada olmaması daha iyidir; tüm o olanların hiçbirini burada yoktu; tüm o kederler, rüyalar, büyücölükler ve Re Albi'nin dehşeti geride kalmıştı, bütün bütün. Buradaydı artık ve burası da onun eviydi, bu taş yerler ve duvarlar, bu küçük camlı pencereler, yıldız ışığında karanlık karanlık duran meşeleriyle dışarı, bu sakin sıradan odalar. Kızı yan odada, çocukların odasında Therru ile birlikte ve Tenar da kendi yatağında yattı, kocasının yatağında, tek başına.

Uyudu. Uyandı, hiçbir rüya hatırlamadan.

Çiftlikte birkaç gün geçirdikten sonra, Overfell'de geçen yazı pek aklına getirmedi. Olanlar çok önceleri yaşanmıştı ve çok uzakta kalmıştı.

Shandy'nin çiftlikte yapacak tek bir iş bile olmadığı konusundaki ısrarlarına rağmen o yapılması gereken çok şey buldu: yazdan kalmış, yapılmamış işler; hasat zamanı tarlalarda yapılması gereken işler, sütçölük. Tan vaktinden güneş kavuşuncaya kadar çalıştı ve eğer oturabilecek bir saat bulursa o zaman da ya yün eğirdi ya da Therru için dikiş dikti. Kırmızı elbise bitmişti sonunda ve süs olsun diye kullanılan beyaz renkli önlüğü ve her günlük turuncumsu kahverengi önlüğüyle güzel bir elbise olmuştu. "Ay, çok güzel oldun!" dedi Tenar terziliğinin gururuyla Therru elbiseyi ilk denediğinde.

Therru yüzünü çevirdi.

"Çok güzelsin" dedi Tenar değişik bir tonda. Beni dinle Therru. Buraya gel. Sende izler var, çirkin izler, çünkü çirkin ve fena bir şey gelmişti başına. İnsanlar bu izleri görüyor. Fakat seni de görüyorlar ve sen bu izler demek değilsin. Sen çirkin değilsin. Sen kötü değilsin.

Sen ThemTsun ve güzelsin. Sen, kırmızı bir elbise içinde güzellikle çalışabilen, yürüyebilen, koşabilen, dans edebilen Therrusun Yüzünün yumuşak ve zarar görmemiş tarafı da en az sert, yara iziyle maskelenmiş tarafı kadar ifadesiz, dinledi çocuk.

Tenar'ın ellerine indirdi bakışlarını ve hemen minik parmaklarıyla ellerine dokundu. "Çok güzel bir elbise dedi belirsiz, kaba sesiyle.

Tenar yalnız kalıp, kırmızı kumaşın parçalarını katlarken, gözyaşları gözlerine batmaya başladı. Kendisini azarlanmış gibi hissediyordu.

Elbiseyi dikmekle doğru bir şey yapmıştı ve çocuğa gerçeği söylemişti.

Fakat bu yeterli değildi; doğru ve gerçek. Sevgi, Therru ya duyduğu ve Themınun ona duyduğu sevgi, bu boşluğun üzerinde bir köprü, örümcek ağından bir köprü oluştuyordu, fakat sevgi bu boşluğu ne dolduruyor, ne de kapatıyordu. Hiçbir şey bunu yapmıyordu. Ve çocuk bunu ondan daha iyi biliyordu.

Ekinoks günü geldi, pusun arasından yanan parlak bir güz güneşi. Meşelerin yapraklarına ilk bronzlar düşmüştü. Tenar mandırada, yumuşak havaya karşı kapıyı ve pencereyi sonuna kadar açmış kaymak kaplarını temizlerken, genç kralının nasıl o gün Havnor'da taç giydiğini düşündü. Hanımefendiler ve beyefendiler mavi, yeşil ve koyu kırmızı giysileriyle yürüyecekler, ama o beyazlar giyecek, diye düşündü. Kılıç Kulesi'nin merdivenlerine, Ged ile kendisinin tırmandığı merdivenlere tırmanacaktı. Morred'in tacı başına yerleştirilecekti. Borazanlar öterken dönecek, bunca yıldır boş olan tahta kurulacak ve azap çekmenin, korkunun ne demek olduğunu bilen o kara gözleriyle krallığına bakacaktı. "Saltanatın güzel olsun, uzun olsun," diye düşündü, "zavallı çocuk!" Ve, "Orada basma tacı koyan Ged olmalıydı.

Gitmeliydi," diye düşündü.

Fakat Ged zengin adamın koyunlarını, belki de keçilerini güdüyordu yukarı otlaklarda. Yumuşak, kuru ve altın rengi bir güzdü ve oraya, tepelere kar düşmedikçe sürüleri geri getirmezlerdi.

Tenar köye gittiği zamanlar Sarmaşık'ın Değirmen Yolunun sonundaki kulübesinin yanından geçmeye özen gösterdi. Re Albi'de Yosun'u tanıması, Sarmaşık'ı, eğer cadının kuşku ve kıskançlığını bir kez aşabilirse, daha iyi tanıma isteği uyandırmıştı. Burada Tarlakuşu olduğu halde Yosun'u özledi; ondan çok şey öğrenmiş, onu sevmeye başlamıştı ve Yosun hem ona hem Therru'ya, ikisine birden, istedikleri şeyi vermişti. Burada onun yerini alabilecek bir şey arıyordu. Fakat Sarmaşık, Yosun'dan oldukça temiz ve güvenilir olduğu halde, Tenar'a karşı duyduğu hoşnutsuzluktan vazgeçmek niyetinde değildi. Onun dostluk girişimlerine küçümseyerek karşılık veriyordu ki bu girişimlerin bunu belki de hak ettiğini Tenar kabul ediyordu. "Sen kendi yoluna git, ben kendi yoluma," diyordu cadı, sözcükler dışında her şeyle; karşılaştıklarında Sarmaşık'a belirgin bir saygıyla davranmaya devam etse de Tenar buna uydu. Onu sık sık ve çok uzun süre görmezlikten gelmişti Ve bunu onarmayı ona karşı bir borç biliyordu.

Görünüşte buna razı olan cadı, onun yapması gereken şeyi bükülmez bir öfkeyle kabul etti.

Güzün ortalarında, zengin biri tarafından gut hastalığını iyileştirsin diye çağrılan sihirbaz Kayın vadiye geldi. Her zaman yaptığı gibi bir süre için Orta Vadi köylerinde kaldı ve bir akşamüstü Meşe Çiftliğinden geçti, Therru'yu sorup Tenar'la konuştu. Ogion'un son günleriyle ilgili kadının ona anlatabileceği her şeyi öğrenmek istiyordu, Ogion'un bir öğrencisinin öğrencisi ve Gont büyücüsünün gönülden bir hayranıydı. Tenar, Ogion hakkında konuşmanın Re Albi'li diğer insanlar hakkında konuşmak kadar zor olmadığını fark etti ve anlatabileceği her şeyi adama anlattı.

Söyleyecekleri bitince adam biraz dikkatlice, "Ya Başbüyücü o geldi mi?" diye sordu.

"Evet, dedi Tenar.

Kırklarında, biraz şişmanlamaya meyli olan, gözlerinin altında yüzünün yumuşaklığını yalanlayan kara yarım halkalarla, pürüzsüz tenli, nazik görünümlü bir adam olan Kay m ona baktı ve hiçbir şey sormadı.

Ogion'un ölümünden sonra geldi. Ve gitti," dedi kadın. Ve" hemen, "Artık başbüyücü değil. Bunu biliyor muydunuz?" Kayın evet anlamında başını salladı, Yeni bir başbüyücü seçtiklerine dair herhangi bir haber var mı? Sihirbaz, hayır anlamında başını salladı. Uzun bir süre önce Enlades'ten gelen bir gemi vardı, fakat mürettebatından, taç giyme töreninden başka hiçbir söz çıkmadı. Bu konuyla dolup taşıyorlardı? Ve sanki bütün alametlerle olaylar talihten yanaymış gibi görünüyor. Eğer büyücülerin iyi niyetlerinin bir kıymeti varsa, şu bizim genç kralımız zengin bir adam demektir... Etkin biri de anlaşılan. Ben Valmouth'tan ayrılmadan önce, kara yoluyla Gont Limanı'ndan soyluların, tüccarların, valinin ve meclisinin toplanıp bölge muhafızlarının değerli ve güvenilir adamlar olup olmadıkları konusuna bakmaları için çünkü bu adamlar artık kralın memuru oldular ve onun isteklerine uyacak, onun yasalarını temsil edecekler bir buyruk geldi. Lord Henonun bunu nasıl karşıladığını tahmin edebilirsin! Heno uzun zamandır Güney Gont'un muhafızlarını ve deniz şeriflerini avcunda tutan, korsanların tanınmış hamilerindendi. "Fakat kral arkalarında olunca, Heno ile yüzleşmeye gönüllü adamlar var.

Eskilerini hemen oracıkta azledip on beş yeni muhafız tayin ettiler, valilik fonundan maaş alan saygın adamlar. Heno, yakıp yıkacağına yeminler ederek kıyametler kopardı. Yeni bir gün doğuyor! Hepsi bir kerede olmuyor tabii ki, ama yaklaşıyor yeni gün, Ogion Usta'nın bunları görece kadar yaşamasını isterdim."

Gördü de, dedi Tenar. Tam ölürken gülümsedi ve 'Hepsi değişti...'dedi."

Kayın bunu, başını yavaş yavaş sallayarak, ölçülü bir şekilde karşıladı. Hepsi değişti, diye tekrarlardı. Bir süre sonra, "Ufaklığın durumu çok iyi," dedi. Yeterince.,. Bazen yeterince iyi olmadığını düşünüyorum. "Hanım Goha,"

dedi sihirbaz, "eğer ben veya herhangi bir sihirbaz, cadı, hatta zannedersem bir büyücü bile onu alıkoymuş ve yaralandığından beri geçen bunca aydır Büyü Sanatı'nın tüm iyileştirme gücünü kullanmış olsaydı, kızın durumu yine daha iyi olamazdı. Belki bu kadar iyi olmazdı. Yapılabilecek her şeyi yaptınız siz bayan. Bir harika yarattınız."

Kadın adamın içten övgüsü karşısında duygulanmıştı ama yine de bu onu üzmüştü ve kadın adama bunun nedenini açıkladı. "Bu yeterli değil," dedi.

Onu iyileştiremiyorum. O... Ne yapacak? Ona ne olacak? İğe sarmakta olduğu ipliği kaçırdı ve, "Korkuyorum," dedi. "Onun için," dedi Kayın, yarı sorgulayarak.

Korkuyorum çünkü korkusu, korkunun nedenini kendisine, ona doğru çekiyor."

Korkuyorum çünkü... "

Fakat sözcükleri bulamıyordu.

Eğer korku içinde yaşarsa kötülük yapacaktır, dedi en sonunda. "Bundan korkuyorum."

Sihirbaz düşündü. "Düşündüm de," dedi sonunda o çekingen tavrıyla, "belki, eğer kabiliyeti varsa, ki ben öyle olduğunu zannediyorum, bu Sanat'ta biraz eğitilebilir. Ve bir cadı olarak... görüntüsü ona pek fazla köstek olmaz... bir ihtimal." Boğazını temizledi. "Son derece övgüye değer işler başaran cadılar var," dedi.

Tenar, parmakları arasında büktüğü ipin birazını, sağlamlığını ve düzgünlüğünü anlamak için elinden geçirdi. 'Ogion bana, ona öğretmemi söyledi. Ona her şeyi öğret,' dedi ve sonra, 'Roke değil,' dedi. Ne demek istediğini anlamadım,"

Kayın bu konuda hiç zorlanmadı. "Roke'un öğretisinin Yüksek Sanatların bir kız için uygun olmadığını söylemek istemiş," diye açıkladı. "Bu kadar sakat biri olması bir yana. Fakat Ogion, o ilim dışında her şeyi öğret dediyse, o da tutulması gereken yolun bir cadının yolu olduğunu görmüşe benziyor." Tekrar düşündü, Ogion'un düşüncesinin ağırlığım kendi tarafına aldığı için bu kez daha neşeli. "Bir iki yıl içinde kız tamamen kuvvetlenince ve biraz daha büyüyünce Sarmaşık'tan ona bir şeyler öğretmesini istemeyi düşünmeye başlayabilirsin. Çok fazla değil tabii ki, o tür şeylerden bile olsa, ta ki gerçek ismini alıncaya kadar." Tenar, bu öneriye karşı kuvvetli ve derhal oluşan bir direnç hissetti.

Hiçbir şey söylemedi ama Kayın hassas bir adamdı. "Sarmaşık terstir," dedi adam. "Fakat bildiği şeyi dürüstlikle uygular. Bu her cadı için söylenemez. Kadın büyüsü kadar zayıf, biliyorsun ve kadın büyüsü kadar habisi Fakat ben, gerçek iyileştirme güçleri olan cadılar tamdım. Bu onlara doğal olarak geliyor. Ve çocuk bu güce doğru çekilebilir kendisine bu kadar acı çektirilmiş olduğu için,"

Adamın iyiliği, diye düşündü Tenar, masumdu.

Söyledikleri üzerinde dikkatlice düşüneceğini söyleyerek adama teşekkür etti. Ve gerçekten de düşündü.

O ay çıkmadan Orta Vadi köyleri, kendi muhafızları ile barış memurlarını atamak ve muhafızların maaşlarını ödeyebilmek için kendilerine vergi toplamak amacıyla Sodevadaki Değirmi Ambar'da buluştular. Kralın hemen itaat edilen ve valiler ile köyün ihtiyaçlarına iletilen buyrukları böyleydi, çünkü her zamanki gibi yollar gürbüz dilenciler ve hırsızlıklarla doluydu ve köylülerle çiftçiler düzen ve güvenliği sabırsızlıkla arzuluyordu. Lord Heno'nun bir Alçaklar Meclisi oluşturduğu; çeteler halinde gidip kralın muhafızlarının kafalarını kırmaları için karamuhafızları gönüllü olarak topladığı türünden bazı çirkin dedikodular yayılıyordu, fakat insanların çoğu, "Bir denesinler hele!" deyip, birbirlerine artık dürüst bir adamın gece evinde emniyet içinde yatağına yatabildiğim, vergiler akıl alacak gibi olmasa

ve herkes bunları ödemek için habire uğraşırken fakir düşecek olsa da, yanlış giden her şeyi kralın düzelttiğini anlatarak evlerine gidiyorlardı.

Tenar tüm bunları Tarlakuşu'ndan dinlemekten memnun oluyor fakat pek önemsemiyordu. Çok sıkı çalışıyordu; eve geldiğinden beri, neredeyse bunun farkına bile varmadan, Mahir veya o tür bir alçağın hem kendi, hem de Therru'nun yaşamını idare etmesine izin vermemeye kesin karar vermişti. Dehşetini tazeleyerek, ona durmadan hatırlayamadığı ve yaşayamadığı şeyleri hatırlatarak çocuğu her an yanında tutamazdı.

Fazilet içinde büyüyebilmesi için çocuğun serbest olması, serbest olduğunu bilmesi gerekirdi.

Zamanla kız o sinmiş, korkulu tavrını kaybetti ve şimdiden çiftliğin her yanına, karışık yollara ve hatta köye bile tek başına gider oldu. Tenar, kendisini zor tuttuğu zamanlar olsa bile ona hiçbir ikaz sözcüğü söylemiyordu. Therru çiftlikte emniyeteydi, köyde emniyeteydi, ona kimse zarar vermezdi: Bu sorgusuz sualsiz kabul edilmeliydi. Ve gerçekten de bunu pek sual etmedi. Etrafta kendisi, Shandy ve Duruırmak; aşağı evde Sis ve Tiff; köyün her tarafında Tarlakuşu'nun ailesi olduktan sonra, Orta Vadi'nin tatlı güzünde çocuğa ne zarar gelebilirdi ki?

Bir köpek de alacaktı sonra, istediği gibi bir tane olduğunu duyar duymaz: Bir tane o iri, bilge görünümlü, kıvrıcık kafalı Gont çoban köpeklerinden.

Ara sıra, Re Albi'de yapmış olduğu gibi, "Çocuğa öğretiyor olmalıydım!

Ogion öyle demişti," diye düşünüyordu. Fakat her nasılsa, geceler uzayıp da onlar akşam yemeğinden sonra» yatağa gitmeden önce mutfak ateşinin kenarında oturmaya başladıklarından beri anlattığı öykülerden ve çiftlik işlerinden başka bir şey öğretemiyordu kıza. Belki de Kaym haklıydı ve Therru, cadıların bildiği şeyleri öğrenmesi için bir cadının yanına yollanmalıydı. Bu, Tenar'ın yapmayı düşündüğü gibi, onu bir dokumacının yanına çırak diye vermekten daha iyiydi. Yine de o kadar da iyi sayılmazdı. Ve kız hâlâ o kadar

büyük sayılmazdı; yaşına göre de çok bilgisizdi, çünkü Meşe Çiftliği'ne gelinceye kadar ona hiçbir şey öğretilmemiştir. İnsan dilini güçbela bilebilen, hiçbir insan hünerine sahip olmayan küçük bir hayvan gibiydi. Çabucak öğrenmişti ve Tarlakuşu'nun asi kızları ile kikirik, tembel oğullarından İki kat daha çok söz dinleyen ve gayretli bir çocuktur. Ortallığı temizleyebiliyor, hizmet edebiliyor, yün eğirebiliyor, biraz biraz yemek yapabiliyor, birazcık dikiş dikebiliyor, kümes hayvanlarına bakabiliyor, inekleri güdebiliyor ve mandırada mükemmel işler çıkarabiliyordu. Tam bir küçük çiftlik kızı diyordu yaşlı Tiff onun için, biraz riyakârca. Aynı zamanda Tenar onun Therru geçerken gizli gizli, kötülükleri uzaklaştırmak için yapılan işaretten yaptığını görmüştü, insanların çoğu gibi Tiff de, insanın alnına yazıldığından başka biri olmadığına inanırdı. Zenginlerin ve güçlülerin iyi ahlakları olmalıydı; kötülük görmüş birinin kötü olması ve haklı olarak da cezalandırılabilmesi gerekirdi. Bu durumda da Therru'nun Gont'taki en münasip küçük çiftlik kızı olmasının pek bir faydası yoktu. Hatta başarısı bile ona yapılan şeyin görünür damgasını eksiltemezdi. Böylece Kayın bu damgayı kabullenerek, bundan yararlanarak onun cadı olmasını düşünmüştü. "Roke değil" "Ondan korkacaklar,"

dediğinde, Ogion'un demek istediği bu muydu? Hepsi bu muydu?

Bir gün, tasarlanmış bir tesadüf onları köyün sokağında karşı karşıya getirdiğinde Tenar, Sarmaşık'a, "Sana sormak istediğim bir soru var Bayan Sarmaşık, Senin işinle ilgili bir şey," dedi. Cadı onu şöyle bir süzdü.

Yakıcı gözleri vardı. "Benim işim, öyle mi?" Tenar başıyla onayladı, ciddi.

Gel öyleyse, dedi Sarmaşık omuzlarını silkip, Değirmen Yolundan küçük evine doğru önden giderek.

Evi Yosun'un gibi bir rezillikler yuvası ve tavuk kümesi değildi ama hepsi kokulu, keskin veya tatlı veya garip, kuru ve kurumakta olan şifalı bitkilerin asılı olduğu kirişleri; gri küllerin altında minik bir kömürün kırmızı bir göz gibi kırptığı, yavaş yanması için

küllendirilmiş ateşi; bir rafta uyumakta olan, tek bir beyaz bıyığıyla, kıvrak, besili kara kedisi ve her tarafa yayılmış küçük kutular, kaplar, ibrikler, tepsilerde tıpalı şiveleriyle bir cadı eviydi.

"Senin için ne yapabilirim Hanım Goha?" diye sordu Sarmaşık, son derece kuru bir şekilde içeri girdiklerinde.

Eğer mümkünse benim himayemdeki kızın, Therru'nun sanatınıza karşı herhangi bir kabiliyeti içinde herhangi bir güç olup olmadığını söyle bana.

Onun mu? Elbette var! dedi cadı.

Tenar, bu hazır ve kibirli cevaptan biraz şaşırmişti. "Şey," dedi. "Kayın da öyle düşünüyor gibi." Mağaralardaki kör yarasalar bile görür bunu, dedi Sarmaşık. Hepsi bu mu?"

Hayır. Senin öğüdüne ihtiyacım var. Sana sorumu sorduğumda, bana cevabımın pahasını söylersin. Tamam mı? Tamam.

Biraz daha büyüyünce Therru'yu bir cadı çırağı yapayım mı?

Sarmaşık bir dakika kadar sessiz kaldı, biçeceği fiyatı düşünmek için, diye düşündü Tenar. Ama onun yerine, kadın sorusunu cevapladı. "Ben onu almam," dedi.

Neden?

Bunu yapmaktan korkarım, diye cevap verdi cadı; Tenar'a ani ve öfkeli bir bakışla uzun uzun baktı.

Korkuyor musun? Neden?

Ondan! Nedir o?

Bir çocuk. Kötülüğe uğramış bir çocuk! Hepsi bu değil.

Tenar'a kara bir öfke basmıştı ve, "Yani bir cadı çırağının bakire mi olması gerekiyor?" dedi. Sarmaşık uzun uzun baktı. Biraz sonra, "Bunu kastetmedim," dedi. Neyi kastettin?

"Onun ne olduğunu bilmediğimi kastettim. Yani bana, gören tek gözü ve diğer kör tek gözüyle baktığı zaman, ne gördüğünü bilmediğimi kastediyordum. Görüyorum ki sen ona herhangi bir çocukmuş gibi davranıyorsun ve ben, Bunlar da ne? O kadın bir ateşi elinden tutacak veya tayfunla yün e girecek kadar aptal olmadığına göre bu kadının gücü nedir? diye düşündüm. Söylediklerine göre hanımefendi, sen kendin küçük bir çocukken Kadim Varlıklar, Karanlık Varlıklar, Yeraltındaki Varlıklarla yaşamış ve bu güçlerin kraliçesi ve hizmetkârı olmuşsun. Belki de bundan korkmamanın nedeni budur. Onun nasıl bir güç olduğunu bilmiyorum, söyleyemem. Fakat bildiğim bir şey varsa o da, onun benim öğretmenliğimi aşıyor olması ya da Kaym'inkini veya benim bildiğim herhangi bir, cadı veya büyücününkini! Sana bir öğüt vereceğim, parasız pulsuz. Öğüdüm şu: Dikkat et. Gücünü bulduğu gün ona dikkat et! Hepsi bu."

Teşekkür ederim Bayan Sarmaşık, dedi Tenar, Atuan Mezarlarının Rahibesi olmanın tüm resmiyetiyle, ve sıcak odadan gün sonunun ısırın, ince yeline çıktı.

Hâlâ kızgındı. Kimse ona yardım etmeyecek diye düşündü, Bu işin onu aştığını biliyordu, bunu ona söylemeleri gerekmiyordu ama hiçbiri ona yardım etmeyecekti. Ogion ölmüş, yaşlı Yosun atıp tutmuş, Sarmaşık uyarmış, Kayın bulaşmamış, Ged ise ona gerçekten yardım edebilecek olan Ged kaçmıştı. Kamçılanmış bir köpek gibi kaçmış; ona ne bir çift söz, ne de işaret yollamış; ne onu ne Therru'yu hiç düşünmemiş; sadece kendi kıymetli utancını düşünmüştü. Onun çocuğu, süt bebeği oydu. Bütün umursadığı buydu. Ne kadını düşünmüş ne de onunla ilgilenmiş; sadece güçle kadının gücüyle, kendi gücüyle, bunları nasıl kullanacağıyla, bundan, daha büyük bir gücü nasıl elde edeceğiyle ilgilenmişti Kırılmış Halka'yı birlikte bir araya getirmek, Rün'ü yaratmak, kralı tahtına oturtmak. Ve gücü gittiği zaman, hâlâ tüm düşünebildiği buydu: gittiği, kaybolduğu, onu kendiyile, utancıyla, boşluğuyla baş başa bıraktığıydı.

Adil değilsin, dedi GohaTenar'a.

Adil mi? dedi Tenar. O adil mi davrandı?

Evet, dedi Goha, Öyle yaptı. Ya da öyle yapmaya çalıştı.

Eh, iyi o halde, şu anda güttüğü keçilere de adil davransın; bana ne, dedi Tenar, rüzgârda ve ilk seyrek soğuk yağmurda eve doğru zahmetle yürüyerek.

Kaheda çayırları kenarındaki yolda rast geldiği kiracısı Tiff, "Kar yağar bu akşam belki de," dedi ona.

Bu kadar erken mi kar yağacak? Umarım yağmaz.

"Don yapacak en azından, kesinlikle.

Ve gün kavuşunca don yaptı: Yağmur birikintileri ve sulama yalıkları kaymak bağlayarak sonradan buz ile donuklaştı; Kaheda'nın kıyısındaki sazlar buz ile bağlanarak sabitleşti; rüzgârın kendisi de, sanki donmuş da kırıdayamıyormuş gibi durdu.

Ateşin Sarmaşık'ından daha tatlı bir ateşti, çünkü odunlar geçen ilkbaharda meyve bahçesinden kesilen yaşlı elmanın odunlarıydı yanında Tenar ile Therru, kaldırmış oldukları akşam yemeğinden sonra yün eğirip konuşmak için oturmuşlardı.

Kedi hayaletleriyle ilgili öyküyü anlatsana," dedi Therru o" boğuk sesiyle, bir yığın kara, ipekimsi keçi kılını, yumuşacık yün iplik yapmak için çarkı döndürmeye başlayınca.

O bir yaz öyküsü.

Therru başını umursamazlıkla yana çevirdi.

Kışları öyküler, büyük öyküler olmalı. Kışın insan, Ea'nın Yaradılışı'nı öğrenir ki yaz geldiğinde Uzun Dans'ta şarkısını söyleyebilsin, Kışın insan Kış Türküsü'nü ve Genç Krai'nin Kahramanlıklarını öğrenir ve Gündönümü Bayramı'nda, güneş ilkbaharı getirmek için kuzeye döndüğünde, bunları söyler.

Ben şarkı söyleyemem, diye fısıldadı kız.

Tenar, bükülmüş yünü örekeden alarak elinde yumak yapıyordu, elleri işe yatkın ve ahenkliydi.

Sadece ses şarkı söylemez, dedi. "Akıl şarkı söyler. Eğer akıl şarkıları bilmiyorsa dünyanın en güzel sesi bir işe yaramaz. Yünün, ilk başta eğrilmiş olan son kısmını çözdü. "Senin bir gücün var Therru ve bilgiden yoksun bir güç, tehlikelidir."

Hani öğrenmeyenlerinki gibi, dedi Therru. "Yabani olanlar." Tenar kızın ne demek istediğini bilmiyordu; kıza gözlerinde soru işaretleriyle baktı.

Batıda kalanlar gibi, dedi Therru.

Ha, ejderhalar Kemaylı Kadın'ın şarkısındaki. Evet. Aynen öyle. Sonuç olarak: Önce hangisiyle başlayalım adaların denizden nasıl yükseltildikleriyle ilgili olanla mı, yoksa Kral Morred'in Kara Gemiler'i nasıl geri püskürttüğüyle ilgili olanla mı?

Adalarla diye fısıldadı Therru. Tenar olsa Genç Kralın Kahramanlıklarım tercih ederdi, çünkü Lebannen'in yüzüne Morred'in yüzüymüş gibi bakmıştı; ama çocuğun seçimi doğru olan seçimdi. İyi dedi kadın. Ogion'un şömine rafında duran büyük İrfan Kitapları'na göz gezdirdi, eğer unutursa, sözleri orada bulabileceği konusunda kendi kendini yüreklendirerek; derin bir nefes aldı ve başladı.

Yatma vaktine kadar Therru, Segoy'un adaların ilkinin Zaman'ın derinliklerinden nasıl yükselttiğini biliyordu artık. Ona şarkı söyleyeceği yerde Tenar kızı yatağa güzelce yerleştirdikten sonra yatağın üzerine oturdu ve birlikte, yavaşca, Yaradılış şarkısının ilk kıtasını söylediler.

Tenar minik bir yağ kandilini mutfağa geri götürdü, mutlak sessizliği dinleyerek. Don, dünyayı bağlamış, kilitlemişti, Hiç yıldız görünmüyordu.

Siyahlık mutfağın tek penceresine dayanıyordu. Taştan zeminde yatıyordu soğuk.

Tekrar ateşin başına döndü, uykusu yoktu çünkü. Şarkının ulu sözleri ruhunu canlandırmıştı, ayrıca Sarmaşık ile yaptığı konuşmadan hâlâ bir kızgınlık ve huzursuzluk kalmıştı içinde. Ocağın arka kısmındaki iri kütükten birazcık alev çıkartmak için ölçeri eline aldı. Kütüğe vurduğu anda, sesin evin arka kısmından bir yankısı duyuldu.

Doğruldu ve durup dinledi.

Yine: Hafif, boşuk bir güm ya da düşme sesi evin dışından mandıra penceresinde mi yoksa?

Ölçer hâlâ elinde, karanlık holden kilere açılan kapıya ilerledi Tenar, Kilerin arkasında mandıra bulunuyordu. Ev, alçak bir tepeye dayanıyordu ve bu iki oda da, evin diğer bölümleriyle aynı seviyede olmalarına rağmen birer mahzen gibi bu tepenin içine giriyordu. Kilerin sadece havalandırma delikleri vardı; mandıranın ise bir kapısı ve bir penceresi; dışarıya bakan tek duvarında, mutfak penceresi gibi alçak ve geniş bir pencere.

Kiler kapısının önünde durmasıyla birlikte, pencerenin bir manivela veya demir çubukla kanıtılarak açıldığını ve erkek seslerinin fısıldaştığını duyabildi.

Çakmak düzenli bir ev sahibiydi. Evinde biri hariç tüm kapıların her iki tarafında da sür gülü kol demiri ve sürgü içine yerleştirilmiş kalın bir parça dökme demir vardı. Bunların hepsine iyi bakılır, yağlanırdı; hiçbirisi hiçbir zaman kilitli tutulmazdı.

Kilerin kapısındaki sürgüyü çekti. Sürgü kapının dik kenar pervazındaki ağır demir yive sıkıca oturarak hiç ses çıkarmadan yerine yerleşti.

Mandıranın dış kapısının açıldığını duydu, içlerinden biri sonunda, pencereyi kırmadan önce bunu denemeyi akıl etmiş ve kapının açık olduğunu görmüştü. Tekrar mırıltı seslerini duydu. Sonra sessizlik; kalp atışlarını kulaklarında gümbür gümbür duymasına ve bu sesin üzerine başka bir ses duymayacak diye korkmasına neden olacak kadar uzun süren bir sessizlik. Bacaklarının titrediğini ve yerin soğğunun bir el misali eteğinin altından yukarı doğru tırmandığını hissetti.

Açık, diye fısıldadı bir erkek sesi yakınında ve kadının yüreği acı vererek hopladı. Elini kol demirine koydu, açık olduğunu düşünerek kilitleyeceğine açmıştı. Kiler ile mandıra arasındaki kapının açılırken gıcırdadığını duyduğunda kol demirini neredeyse geriye çekiyordu. Üst menteşenin o gıcirtısını biliyordu. Konuşan sesi de biliyordu ama başka türlü bir bilmeyle. "Burası bir erzak odası," dedi Mahir ve sonra kadının karşısında durduğu kapı, kol demirine takılıp takırdarken, "Bu kilitli," dedi. Tekrar takırdadı. İnce keskin bir ışık, bir bıçak ağzı gibi, kapı ile pervaz arasından süzüldü. Kadının göğsüne değdi ve kadın sanki göğsünü kesmiş gibi geri çekildi.

Kapı yeniden takırdadı ama fazla değil. Çok sağlamdı; sağlamca menteşelerine bağlanmıştı ve kol demiri sıkıydı.

Birlikte kapının diğer tarafında homurdandılar. Kadın, dolanıp evin ön tarafını denemeyi planladıklarını biliyordu. Kendisini, oraya nasıl geldiğini bilemeden ön kapıda kapıyı sürgülerken buldu. Belki de bu bir kâbustu. Bu rüyayı, bu evin içine girmeye çalıştıkları, kapıların çatlaklarından bıçaklar soktukları rüyayı görmüştü. Kapılar girebilecekleri başka kapılar var mıydı? Pencereleler yatak odasının panjurları. Nefesi o kadar daraldı ki Therru'nun odasına varamayacağını zannetti, fakat oraya gitmişti bile, ağır ahşap panjurları camların üzerine kapattı. Menteşeler sertti ve büyük bir gürültüyle birleştiler.

Artık biliyorlardı. Artık geliyorlardı. Bir sonraki odanın penceresine gelebilirlerdi, onun odasının. O panjurları kapatamadan orada olacaktı. Ve oradaydılar.

Kadın, panjurun sol kanadım yerinden kurtarmaya çalışırken, yüzleri, dışarıda karanlıkta hareket eden lekeleri gördü. Panjur takılmıştı.

Kıpırdatamıyordu. Bir el cama değdi; camda bembeyaz yassı bir hal alarak.

"İşte orada. Bırak girelim. Sana bir zarar vermeyeceğiz."

Sadece seninle konuşmak istiyoruz. "Sadece küçük kızı görmek istiyor. Panjuru yerinden kurtararak pencerenin önüne sürükledi. Fakat camı kırarlarsa, dışarıdan iterek

panjuru açabilirlerdi. Panjuru kapalı tutan şey, zorlansa ahşaptan ayrılabilcek bir çengeldi sadece.

Girmemize izin ver de sana bir şey yapmayalım, dedi seslerden biri.

Düşmüş yapraklar arasında çatırdayan donmuş toprak üzerindeki ayaklarını duydu. Therru uyanık mıydı? Panjurların kapanışındaki gürültü onu uyandırmış olabilirdi, fakat hiç ses çıkartmamıştı. Tenar kendi odasıyla Therru'nun odası arasındaki kapıda durdu. Ortalık zifiri karanlık ve sessizdi. Çocuğa dokunup uyandırmaktan korkuyordu. Odada çocukla birlikte kalmalıydı. Onun için savaşmalıydı. Elinde ölçer vardı, nereye koymuştu onu? Panjurları kapatabilmek için yere bırakmıştı. Bulamıyordu, Karanlıkta duvarları yokmuş gibi duran odada el yordamıyla ölçeri aradı.

Mutfağa açılan ön kapı takırdadı, kasasında oynayarak. Eğer ölçeri bulmuş olsaydı burada kalıp onlarla dövüşecekti, "Buraya!" diye bağırdı içlerinden biri; kadın adamın ne bulunduğunu biliyordu. Adam yukarıya doğru, geniş, panjursuz ve ulaşması kolay mutfak penceresine bakıyordu.

Kadın, odanın kapısına doğru el yordamıyla gitti, sanki çok yavaş yavaş gidiyormuş gibi. Burası artık Therru'nun odasıydı. Daha önce de çocuklarının odasıydı. Çocuk odası. İşte bu yüzden içten bir kilidi yoktu.

Çocuklar kendilerini kilitleyip sürgü sıkışırsa korkmasınlar diye.

Meyve bahçesinden geçince, tepenin arkasında Durmrmak ile Shandy kendi kulübelerinde uyuyorlardı herhalde. Eğer seslenirse Shandy belki duyardı.

Eğer yatak odasının penceresini açıp bağırsa, veya Therru'yu uyandırırse ve birlikte pencereden tırmanıp meyve bahçesinden koşarak geçerlerse, ama adamlar oradaydı, tam orada, bekliyorlardı.

Kaldırabileceğinden fazlaydı bu. Onu bağlamış olan donuk korku kırıldı ve öfke içinde gözüne tamamiyle kırmızı ışık içinde görünen mutfağa koştu; tahta tezgâhtaki uzun, keskin kasap bıçağını kaptı, kapı sürgüsünü açtı ve kapıda durdu. "Gelin öyleyse !" dedi.

O konuşurken, bir inilti ile kesilen bir nefes sesi duydu ve bir adam, "Dikkat!" diye bağırdı. Başka biri de, "Buraya! Buraya!" diye.

Sonra sessizlik oldu.

Açık kapıdan gelen ışık kara buzlu su birikintileri üzerine düşüp meşelerin kara dalları ve düşmüş gümüşü yapraklar üzerinde parıldadı; kadının gözleri alıştıkça patikada bir şeyin, yüksek perdeden hıçkırıklı bir inilti çıkaran kara bir kütle veya yığının kendisine doğru sürünmekte olduğunu gördü. Işığın gerisinde kara bir şekil koşarak fırladı ve uzun bıçak yüzleri parladı.

Tenar!

Orada dur i dedi kadın, bıçağı kaldırarak. "Tenar! Benim, Atmaca, Çevik Atmaca! Orada kal," dedi kadın."

Fırlayan kara şekil, patikada yatan kara kütlenin yanında kımıldamadan durdu. Kapıdan gelen ışık bir beden, bir yüz, bir büyücü asası gibi diklemesine tutulmuş uzun çatallı bir saman tırımığ üzerinde donuk donuk parlıyor, diye düşündü kadın. "Sen misin?" dedi.

Adam patika üzerindeki kara şeyin yanına diz çökmüştü artık. "Galiba onu öldürdüm dedi. Omzunun üstünden geri bakarak ayağa kalktı.

Diğer adamlardan hiç ses seda yoktu.

Neredeler?"

"Kaçtılar. Bana yardım et Tenar.

Kadın bıçağı bir eliyle tuttu. Diğer eliyle, patika üzerine bir bohça gibi yığılmış adamın kolundan tuttu. Ged adamı omuzlarının altından tuttu ve adamı, basamaktan çıkartarak evin içine sürüklediler. Mutfağın taş zemini üzerinde yattı; kan adamın göğsünden ve karnından çeşmeden akar gibi akıyordu. Üst dudağı dişlerinin üzerinden çekilmişti ve gözlerinin sadece beyazları görünüyordu.

Kapıyı kilitle dedi Ged; kadın kapıyı kilitledi."

"Çarşafı elbise dolabında dedi kadın; Ged bir çarşaf alarak bunu kadının adamın bedenine sarabileceğı şeritler halinde yırttı. Ged kadının bandajları sarabilmesi için adamın bedenini dik tutarken kadın saman tırmığının dört dışından üçünün saptanmasıyla oluşan» kanın kâh damlayıp kâh fışkırdığı üç kan pınarını sardı.

Burada ne arıyorsun? Onlarla mı geldin?" diye sordu."

"Evet. Ama onlar bunu bilmiyordu. Elinden başka bir şey gelmez Tenar Adamın bedenini yavaşça yere bıraktı ve oturdu, nefes nefese, yüzünü kanlı elinin tersiyle silerek. Onu öldürdüm galiba dedi tekrar."

"Belki de öldürmüşsündür Tenar, parlak kırmızı noktaların adamın ince kıllı göğsünü ve karnını saran kalın çarşaf üzerinde yavaş yavaş yayılışını seyretti. Ayağa kalktı ve başı çok döndüğü için sendeledi.

Ateşin yanına geç dedi. "Bitmişsindir."

Onu, dışarıda karanlıkta nasıl tanıdığını bilemiyordu. Sesinden, belki de. Ged çobanların koyun postundan yapılmış, deri kısmı dışa gelen hantal kışlık paltolarından giyiyordu ve başına çobanların görev başında giydikleri örgü başlıklardan geçirmişti; yüzünün çizgileri belirginleşmiş ve hava koşullarından yıpranmış, saçı uzamış ve demirkırı rengini almıştı. İs, don ve koyun kokuyordu. Titriyor, tüm bedeni sarsılıyordu.

Ateşin yanına geç, dedi kadın tekrar. "Ateşe odun at."

Söyleneni yaptı, Tenar çaydanlığı doldurarak ateşin üzerindeki demir koldan sallandırdı.

Eteğinde kan vardı; bunu temizlemek için ucunu soğuk suya batırdığı bir çarşafı kullandı. Bezi, ellerindeki kanı temizlemesi için Ged'e verdi. "Ne demek istedin yani," dedi kadın, "onlarla geldin de onların haberi yoktu derken?"

Aşağı iniyordum. Dağdan. Kaheda'nın kaynaklarının olduğu yerden gelen yoldan Sanki nefessiz kalmış gibi düz bir sesle konuşuyordu ve titremesi konuşmasını anlaşılmasız kılıyordu. Arkamda adamların seslerini duydum ve kenara çekildim. Ormanın içine. Canım konuşmak istemedi. Bilmiyorum işte. Hallerindeki bir şey.

Onlardan korktum."

Kadın sabırsızca başıyla onaylıyordu; ocakta onun karşısına oturdu, elleri sıkı sıkı kucağında kenetlenmiş bir biçimde onu dinlemek için ileri doğru eğilerek. Islak eteği, bacaklarının üzerinde soğuk soğuk duruyordu.

Geçerlerken içlerinden birinin 'Meşe Çiftliği' dediğini duydum, Bundan sonra onları izledim. Biri durmadan konuşuyordu. Çocuk hakkında.

Ne dedi?

Sustu. Sonunda "Onu geri alacağını. Cezalandıracağını söyledi. Senden de öç alacağını. Onu çaldığın için, dedi. Dedi ki..." dedi. Durdu.

Beni de cezalandıracakmış.

Hepsi konuştu. Bunun, bunun hakkında.

Bu Mahir değil. Yerdeki adama doğru başıyla bir işaret yaptı. "Bu... Kızın kendisinin olduğunu söylüyordu. Ged adama, sonra da ateşe baktı.

Ölüyor. Yardım bulmamız gerek.

Ölmeyecek, dedi Tenar. "Sabah Sarmaşık'a haber yollarım. Diğerleri hâlâ orada, dışarıda kaç kişiydiler?" İki.

Ölürse ölür, yaşarsa yaşar. İkimiz de dışarı falan çıkmıyoruz. Heyecanla ayağa kalktı. "Saman tırmağını getirdin mi Ged?" Adam kapının yanında duvara dayalı, dört uzun çatalı parlayan tırmağı gösterdi.

Kadın tekrar ocak yanındaki yere oturdu, fakat artık sarsılıyor, tepeden tırnağa titriyordu, daha önce Ged'e olduğu gibi. Adam, kadının koluna dokunmak için ocağın üzerinden uzandı. "Tamam, tamam," dedi.

Ya hâlâ orada, dışarıdalarsa?

Kaçtılar.

Geri gelebilirler.

İkiye iki mi? Üstelik bizim bir de tırmağımız var.

Kadın çıplak bir dehşet içinde, "Orak ile tırpanlar ambarın yanındaki kulübede duruyor," demek için sesini fısıltı halinde kalıncaya kadar alçaktı.

Adam başını hayır anlamında salladı. "Onlar kaçtı. Onu,, ve seni kapıda gördüler. "Sen ne yaptın?"

Üstüme geldi. Bende onun üstüne yürüdüm "Daha önce demek istiyorum.

Yoldayken." "Yürürken üşüdüler. Yağmur yağmaya başladı, onlar üşüdü ve buraya gelmekten söz etmeye başladılar. Önce sadece buydu, çocuk ve senin hakkında konuşan, ders... dersini vermek hakkında... " Sesi kurudu kaldı.

Susadım, dedi.

Ben de. Su daha kaynamadı. Sen devam et. Bir nefes alarak öyküsünü tutarlı olarak anlatmaya çalıştı. "Diğer ikisi onu pek dinlemiyorlardı.

Daha önce hep dinliyorlardı bunu belki de. Yollarına devam etmek için acele ediyorlardı. Valmouth'a varmak için. Sanki birinden kaçıyorlarmış gibi. Uzaklaşıyor gibi. Fakat hava soğudu ve o Meşe Çiftliği'ni anlatmaya devam etti ve başında kepi olan diğer adam dedi ki, 'Eh, öyleyse neden bu gece oraya gidip geceyi şöyle birlikte... ' " "Dul kadınla birlikte geçirmeyelim, evet." Ged yüzünü elleri arasına aldı. Kadın bekledi. Ateşe baktı ve duraksamadan devam etti. "Sonra bir süre için onları kaybettim.

Yol vadi ile aynı seviyeye geldi ve onları daha önce yaptığım şekilde, ormanın içinden, tam arkalarından, takip edememeye başladım. Yan taraftan gitmem gerekti, tarlaların arasından, görünmeyecek şekilde. Buraları pek bilmem, sadece yolu biliyordum. Eğer tarlalardan, kestirmeden gidersem kaybolup evi kaçırmaktan korktum. Ayrıca hava da kar arıyordu. Evi kaçırdığımı, geçtiğimi zannettim. Tekrar yola çıktım ve neredeyse onlarla burun buruna geldim oradaki dönemeçte. Yaşlı adamın geçip gitmesini beklediler. Hava kararınca ve kimsenin gelmeyeceğine emin oluncaya kadar beklemeye karar verdiler. Ambarda beklediler. Ben dışarıda kaldım. Onların durdukları duvarın tam dışında." Donmuş sundur, dedi Tenar durgunca.

Hava soğuktu. Sanki bunun düşüncesi bile onu ürpertmiş gibi ellerini ateşe doğru tuttu. "Saman tırmağını, ambarın bitişiğindeki küçük kulübenin kapısının yanında buldum. Dışarı çıktıklarında evin arkasına dolandılar. O zaman seni uyarmak için ön kapıya gelebilirdim, yapmam gereken de buydu ama bütün düşünebildiğim onları gafil avlamaktı bunun yegâne avantaj, tek şansım olduğunu düşündüm... Evin kilitli olabileceğini ve onların girmek için zorlamak zorunda kalabileceklerini düşündüm. Fakat derken onların içeri girdiklerini duydum, arka taraftan, oradan. Ben de girdim mandıraya arkalarından. Onlar kilitli kapıya geldiklerinde ben dışarı anca çıkmıştım." Bir çeşit kahkaha attı. "Karanlıkta tam yanımdan geçip gittiler. Onlara çelme takabilirdim... İçlerinden birinin çakmaktaşı ile çakmağı vardı, kapının kilidini görmek istediklerinde bir parça kav

tutuşturuyorlardı. On tarafa dolandılar. Senin panjurları kapattığını duydum; onları duyduğunu anladım. Seni gördükleri pencereyi kırmaktan söz ediyorlardı. Sonra, kepli olan, pencereyi gördü şu pencereyi... " Derin ve geniş iç eşiği olan mutfak penceresini başıyla işaret etti. "Adam, 'Bana bir taş verin, şunu kırıp açayım,' dedi ve onlar da adamın olduğu yere geldiler, tam adamı pervaza kadar kaldıracaklardı ki ben bağırdım ve onu yere bıraktılar; içlerinden biri butam üstüme doğru koştu."

Ah, ah, diye soludu yerde yatan adam, sanki Ged'in Öyküsünü onun yerine anlatırmış gibi. Ged ayağa kalkarak adamın üzerine eğildi.

Ölüyor galiba. Hayır, ölmüyor, dedi Tenar. Titremesini tamamen kesememişti, artık sadece içten bir ürpertisi vardı. Çaydanlık ısıık çalmaya başladı. Bir demlik çay demledi ve çay demlenirken ellerini kaba çömleğin iki yanına koydu. İki fincan çay koydu, sonra bir üçüncü fincan daha koydu; üçüncüsünün üstüne biraz soğuk su ekledi. "İçilmeyecek kadar sıcak," diye açıkladı Ged'e, "önce biraz bekle. Bakalım ben bunu, ona içirebilecek miyim?" Adamın başının yanına, yere oturdu; başını bir eliyle kaldırdı; ılıştırılmış bir fincan çayı adamın ağızına götürdü ve fincanın kenarını açıkta kalmış dişleri arasından ittirdi. Ilık sıvı adamın ağızına boşaldı; adam yuttu.

Ölmeyecek, dedi kadın. "Yer buz gibi. Onu ateşe yaklaştırmam için bana yardım et"

Ged, baca ile hol arasında duvar boyunca yer alan sedirin üzerindeki halıyı almaya yeltendi. "Onu kullanma, o güzel bir dokuma," dedi Tenar ve dolaba giderek, adama yatak olsun diye serdiği yıpranmış keçeden bir pelerin getirdi. Hareketsiz duran bedeni bunun üzerine çektiler ve üzerini örttüler. Bandajlardaki ıslak kırmızı lekeler artık büyüümü yordu, Tenar doğrularak kıpırdamadan durdu. "Therru," dedi, Ged arkasına baktı, fakat çocuk yoktu, Tenar aceleyle odadan çıktı.

Çocukların odası, çocuğun odası tamamen karanlık ve sessizdi. El yordamıyla yatağa gitti ve elini Therru'nun omzunun üzerindeki battaniye kıvrımına koydu, 'Therru?'

Çocuğun nefesi rahattı. Uyanmamıştı, Tenar kızın bedenindeki kalbi hissedebiliyordu, soğuk bir odadaki parlaklık gibi.

Dışarı çıkarken Tenar elini şifonyerin üzerinde gezdirerek soğuk metale dokundu: Panjurları kapatırken bırakmış olduğu ölçer. Ölçeri mutfığa geri getirdi, adamın bedeninin üzerinden geçti ve ölçeri bacanın üzerindeki çengele astı. Bir yandan ateşi seyrederken, bir yandan da ayakta durdu, "Hiçbir şey yapamadım," dedi. "Ne yapabilirdim ki? Hemen dışarı çıkıp bağırabilir ve Dururmak ile Shandy'nin evine koşabilirdim. Thertu'yu incitecek kadar zamanları olmazdı,"

Onlar çocukla evin içinde, sen de dışarıda, yaşlı adam ve kadınla birlikte olurdun. Ya da kızı alıp dosdoğru ayrılabilirlerdi. Yapabileceğin şeyi yaptın sen. Yaptığın şey doğruydu. Zamanlaması doğruydu. Evin ışığı, senin elindeki bıçakla dış an çıkman ve benim orada o zaman tırmığı görebilmişlerdi ve onun da yerde olması. O yüzden kaçtılar.

Kaçabilenler, dedi Tenar. Dönerek adamın bacağını, ayağının ucuyla biraz kıpırdattı, sanki adam onun az çok merak ettiği, az çok nefret ettiği, engerek misali bir nesneymiş gibi. "Sen doğru olanı yaptın," dedi.

"Adamın tırmığı gördüğünü bile zannetmiyorum. Tırmığın üzerine koştu.

Sanki... Ne gibi olduğunu söylemedi. "Çayını iç," dedi adam ve ocağın tuğlalarında sıcak duran demlikten kendisine biraz daha çay koydu. "Çok güzel. Otur," dedi ve kadın söyleneni yaptı."

Ben küçükken, dedi adam bir zaman sonra, "Karglar köyümüze hücum etmişlerdi. Mızrakları vardı, saplarına tüyler bağlanmış, uzun... "

Kadın başını evet anlamında salladı. "TanrıKardeşler'in savaşçıları," dedi.

"Ben bir... sis tılsımı yapmışım. Onları şaşırtmak için. Ama onlar gelmeye devam etti, bazıları. İçlerinden birinin, bir saman tırmiğına doğru gidip saplandığını görmüştüm onun gibi. Ama tırmık adamı delip geçmişti.

Belden aşağısından.

Sen bir kaburga kemiğine denk geldin," dedi Tenar." Adam başıyla onayladı.

Yaptığın tek hata buydu, dedi kadın. Artık dişleri titriyordu. Çayını içti. "Ged," dedi, "ya geri gelirlerse?" Gelmeyecekler. Evi ateşe verebilirler. Bu evi mi? Etrafındaki taş duvarlara baktı. Samanlığı...

Geri gelmeyecekler, dedi adam inatla.

Öyle.

Fincanlarını, bir yandan ellerini ısıtarak dikkatle tutuyorlardı. Bütün bu curcunada uyudu.

Öyle olması daha iyi. Fakat onu görecektir burada sabah... Birbirlerine baktılar.

Keşke onu Öldürmüş olsaydım ölmüş olsaydı! dedi Ged öfkeyle. "Onu dışarı sürükler gömerdim... "

Öyle yap.

Ged başını kızgınlıkla hayır anlamında salladı sadece. Ne olur ki, neden, neden yapmayacağımız? diye ısrar etti kadın.

Bilmiyorum. Hava aydınlanır aydınlanmaz...

Onu evden çıkartırım. El arabası. İhtiyar bana yardım eder.

Artık hiçbir şey kaldıramıyor o. Ben sana yardım ederim.

Bunu ben yapabilirim, onu köye el arabasıyla taşıyım. Orada bir şifacı falan var mı?

Bir cadı, Sarmaşık.

Kadın birdenbire sınırsız ve sonsuz bir şekilde yorgun hissetti kendini.

Elindeki fincanı zar zor tutabiliyordu. Daha çay var, dedi, dili ağırlaşarak. Adam kendisine bir fincan daha koydu.

Ateş kadının gözlerinde dans ediyordu. Alevler yüzüyor, yükseliyor, çöküyor ve ıslı taşlara karşı, kara göğ'e karşı, solgun göğ'e, gecenin uçurumlarına, havanın derinliklerine ve dünyanın ötesindeki ışığ'a karşı tekrar parlıyordu. Sarı, turuncu, turuncukırmızı alevler; kırmızı alevden diller, sözcükleri söyleyemiyordu kadın.

Tenar.

Biz o yıldız'a Tehanu diyoruz, dedi kadın. Tenar, canım. Gel. Benimle gel.

Ateşte değıllerdi. Karanlıktaydılar karanlık holde. Karanlık geçitte. Daha önce de orada bulunmuşlardı, birbirlerine yol göstererek, birbirlerini izleyerek, yerin altındaki karanlıkta. Yol buradan, dedi kadın.

12 -KİŞ

KADIN uyanıyordu, uyanmak istemeye istemeye. Pencerede, panjurların arasından, solgun bir grilik ince şeritler halinde parlıyordu. Pencerenin panjurları neden kapalıydı? Aceleyle kalktı ve holden geçerek mutfığ'a gitti. Ateşin yanında kimse oturmuyor, yerde kimse yatmıyordu. Hiçbir şeyin izi yoktu, hiçbir şeyin. Tezgâhın üzerindeki demlik ve üç çay fincanından başka.

Therru aşağı yukarı güneşle birlikte kalktı ve her zamanki gibi kahvaltılarını yaptılar; masayı toplarken kız sordu, "Ne oldu?" Kilerdeki çamaşır teknesinin içinden ıslak çarşafın bir köşesini kaldırdı. Teknedeki su kahverengimtrak bir kırmızı ile damar damar olmuş,

bulutlanmıştı şey, biraz erken regl oldum da, dedi Tenar, söylerken kendi yalanına kendi de şaşırarak.

Therru bir an hareketsiz durdu, burun delikleri açılmış, başı kıpırdamadan; koku alan bir hayvan gibi. Sonra bezi tekneye geri bıraktı ve tavuklara yem vermek için dışarı ıktı.

Tenar kendisini iyi hissetmiyordu; kemikleri sızlıyordu. Hava h    soğuktu; m  mk  n olduğu kadar evin içinde kaldı, Therru'yu da evde tutmaya çalıştı, ama g  neş, sert ve parlak bir r  zg  rle birlikte çıktığı zaman Therru dışarıda, g  neşin içinde olmak istedi.

Shandy ile birlikte meyve bahçesinde kal, dedi Tenar.

Dışarı sıvışırken, hiçbir şey s  ylemedi Therru.

Y  z  n  n yanık ve bozulmuş kısmı, kasların harap olmasından ve yaralı y  zeyin kalınlığından dolayı çok sertti, fakat yara yaşlandıkça ve Tenar uzun s  ren birlikteliklerinde bunu bir bozukluk olarak g  rmeyip başını evirmemeyi   ğrendike, bu kısmın da kendine has ifadeleri oldu. Therru korktuğu zaman, yanık ve kararmış kısmı "içine kapanıyordu Tenar'a g  re, b  z  ş  p sertleşiyordu. Heyecanlandığında veya bir şeye gayret ettiğinde, k  r g  z  n çukuru bile bakıyor gibi olur, yara izleri kızarır ve dokununca ele sıcak gelirdi. şimdi de, dışarı çıkarken, garip bir g  r  n  ş   vardı, sanki y  z   insan y  z   değilmiş gibi; tek parlak g  zl  , sessiz, vahşi bir yaratık, bir hayvan kaçıyormuş gibi.

Ve Tenar ona ilk kez yalan s  ylediğinin farkındaydı, Therru ilk kez olarak onun s  z  nden dışarı çıkacaktı. İlk ama son kez değil.

Yorgun bir i çekmeyle ateşin yanına oturdu ve bir s  re bir şey yapmadı.

Kapı vuruldu: Duruırmak ve Ged hayır, Atmaca demeliydi ona Atmaca kapı eşiğinde duruyordu. Yaşlı Duruırmak durmadan, kendini   nemseyerek konuşuyordu; Ged ise çirkin koyunpostu kabanı içinde karanlık, sessiz ve c  sseliydi.

İçeri girin, dedi kadın. "ay için. Ne haberler var?"

Kaçmaya çalışmışlar; aşağı, Valmouth'a; fakat Kahedanan'dan adamlar, kasaba görevlileri aşağı inmişler; Kiraz'ın müstemilatında bulmuşlar onları, diye beyan etti Duruırmak, yumruğunu sallayarak.

Adam kaçtı mı? Kadın dehşete kapılmıştı.

Öbür ikisi, dedi Ged. O değil."

"Yaa, Toparlak Tepe'deki eski salhanenin orda bir ceset bulmuşlar, sanki döve döve parçalanmış, orda, eski salhanenin oralarda, Kahedanan'ın yamacında, bunun üzerine on, on iki kişi kendini bu işe memur etmiş oracıkta ve peşlerine düşmüşler. Ve dün gece bütün köylerde arama tarama yapılmış ve bu sabah daha ortalık anca ışıırken, onları Kirazın müstemilatında saklanırken bulmuşlar "Hemen hemen donmuşmuşlar."

"Adam öldü o halde? diye sordu kadın, dehşetle.

Ged ağır kabanını üstünden sıyırmış, deri tozluklarını çözmek için kapının yanında, hasır sandalyeye oturuyordu. O yaşıyor," dedi sakın sesiyle. T'Sarmaşık alıkoydu onu. Sabah, gübre arabasıyla götürdüm.

Daha hava ışımadan, yolda, üçünü birden arayan insanlar vardı. Bir kadın öldürmüşler, dağlarda."

Ne kadını? diye fısıldadı Tenar.

Gözleri Ged'in gözleri üzerindeydi. Adam, başını belli belirsiz evet anlamında salladı.

Duruırmak öyküyü kendisine mal etmek istiyordu ve bağıra bağıra öyküye başladı: "Yukardan gelenlerden bazılarıyla konuştum; bana dördünün birden Kahedanan'ın yamacında bir yerlerde ha bire dolandıklarını, orada konakladıklarını ve serserilik ettiklerini; kadının hep dayak yemiş, orası burası yanmış, berelenmiş halde köye gidip dilendiğini anlattılar.

Kadını yolluyorlarmış, adamlar yolluyorlarmış, anladın mı öyle, dilensin diye, sonra kadın onlara geri dönüyomuş ve kadın herkese, eğer bir şey götüremezse onu daha çok döveceklerini anlatıyomuş, onlar da, o halde niye geri dönüyorsun, demişler. Ama kadın dönme, kadının peşinden giderlermiş, demiş kadın, anladın mı, kadın da hep onlarla gidiyomuş. Ama sonunda bunlar sınırı aşmışlar, kadını öldürene dek dövmüşler, kadının cesedini alıp, hâlâ leş kokusunun azıcık kalmış olduğu eski salhanede bırakmışlar, anlarsın ya, hani belki yaptıkları şeyi gizler falan diye.

Daha dün gece de buraya gelmişler. Peki sen dün gece neden bağırp çağırmadın Goha? Atmaca onlara rast geldiğinde, adamların tam burada, içeri girmeye çalıştıklarını söyledi. Ben duyardım mutlaka, ya da Shandy duyardı, onun kulakları benden daha delik olabilir. Kıza söyledin mi?

Tenar başım hayır anlamında salladı, Ben gidip anlatıvereyim, dedi yaşlı adam, haberi ilk veren olacağı için son derece mutlu, bahçeden ağır adımlarla geçmeye başladı. Yarı yolda geri döndü. "Tırmıkla bu kadar iyi işler başaracağına hiç inanmazdım! diye bağırdı Ged'e; eliyle bacağına vurarak güldü ve yoluna devam etti.

Ged ağır tozluklarını sıyırdı, çamurlu pabuçlarını çıkartıp kapının eşiğine koydu ve çoraplı ayaklarıyla ateş başına geldi. Ev dokuması yünden pantolon, yelek ve gömlek: Uyanık yüzlü, atmaca burunlu, berrak ve kara gözlü bir Gont keçi çobanı.

Yakında insanlar çıkar gelir, dedi. "Sana her şeyi anlatmak ve burada neler olduğunu bir daha dinlemek için. Kaçan ikisini, içinde şarap olmayan bir şarap mahzenine kapatmışlar; on beş yirmi adam onları bekliyor, on beş yirmi çocuk da onları görmeye çalışıyor... " Esnedi, omuzlarını ve kollarını gevşetmek için şöyle bir silkti ve Tenar'dan bir bakışıyla ateşin yanında oturmak için izin istedi.

Kadın ocağın yanındaki oturacak yeri işaret etti. "Bitmiş olmalısın," diye fısıldadı.

Biraz uyumuştum, burada dün gece. Uyanık duramadım. Tekrar esnedi.

Kadına, kadının nasıl olduğunu tartarak, görerek baktı, "Therru'nun anne siydi," dedi kadın. Sesi bir fısıltı olmayı aşamıyordu.

Adam başıyla onayladı. Biraz ileri doğru eğilerek oturdu adam, kolları dizlerinde, eskiden Çakmak'ın yaptığı gibi, ateşe dalıp giderek.

Birbirlerine çok benziyorlardı da tamamen farklıydılar; gömülü bir taş ile yükseklerde süzülen bir kuş kadar farklı. Kadının kalbi sızladı; kemikleri sızladı; önsezi, keder, hatırlanan korkular ve huzursuz bir hafiflik arasında aklı karıştı.

Cadı bizim adamı alıkoydu, dedi adam. "Canlanır falan diye elini kolunu bağladı. İçindeki delikler Örümcek ağları ve kan durdurucu tılsımlarla dolu. Ömrünün asılmaya yeteceğini söylüyor Sarmaşık."

Asılmaya.

Tekrar toplandıklarına göre, bu artık Kral'ın Hukuk Mahkemeleri'ne kalmış bir şey. Asılacak mı, yoksa köle işlerine mi verilecekler.

Kadın kaşlarını çatarak başını salladı.

Adamı öylece bırakamazsın ki Tenar, dedi kibarca, kadını izleyerek.

Yo. Cezalandırılmaları lazım, dedi adam, hâlâ kadını izleyerek.

"Cezalandırıldı." O adamın söylediği buydu. Çocuğu cezalandır, O kötü.

Cezalandırılması gerekir. Beni de cezalandırmak gerek, onu aldığım için.

Çünkü ben... Konuşmak için uğraştı. "Ceza istemiyorum! Böyle olmamalıydı." Keşke onu öldürseydim!" Elimden geleni yaptım, dedi Ged.

Uzunca bir süre sonra kadın güldü, oldukça sarsılarak. "Gerçekten de yaptın."

Düşünsene ne kadar kolay olurdu, dedi adam, tekrar kömürlere bakarak, "büyücü olduğum zamanlar. Onlara bir bağlama büyüsü yapardım, daha neye uğradıklarını anlamadan, orada yolun üstünde. Onları, sanki bir koyun sürüsüyümüş gibi ta Valmouth'un

içine kadar yürütürdüm. Ya da dün gece, burada, fırlatabileceğim havai fişekleri bir düşün! Neye çarptıklarını bile anlayamazlardı."

Yine de anlayamadılar, dedi kadın.

Adam kadına şöyle bir baktı. Gözlerinin içinde, çok çok belirsiz, bastırılmaz bir zafer ışıltısı vardı. Evet, dedi adam, "Anlayamadılar." Tırmıkla bayağı işe yarıyorsun, diye mırıldandı kadın. Adam müthiş bir şekilde esnedi.

Neden içeri geçip biraz uyumuyorsun? Holden aşağı ikinci oda. İnsanlarla oturmak istiyorsan o başka. Tarlakuşu, Papatya ve çocukların bazıları geliyor. Sesleri duyarak ayağa kalktı, pencereden bakmak için, Tarlakuşu ile kocası, demircinin karısı Papatya ve köyden diğer dostlar bütün gün boyunca bir şeyler anlatmak ve bir şeyler dinlemek için gelip durdular, Ged'in söylediği gibi. Kadın dönüp de olanlara, süregelen bir şey, hep başına gelmesi gereken bir şey değil de olup bitmiş bir şey olarak bakmaya başlayıncaya kadar, onların dostluklarının kendisini ferahlattığını, bir gece öncesinin dehşetinin sürekli varlığından yavaş yavaş uzaklaştırdığını fark etti.

Bu, aynı zamanda Therru'nun da yapmayı öğrenmesi gereken şey, diye düşündü, fakat sadece bir gece için değil: Bütün yaşamı boyunca.

Diğerleri gittikten sonra Tarlakuşu'na, "Kendi kendime bu kadar kızmamın nedeni, o kadar aptal olmam," dedi.

Sana evi kilitli tutman lazım demiştim.

Yo... Belki... Mesele bu işte.

Biliyorum, dedi Tarlakuşu.

"Fakat benim demek istediğim, burada oldukları zaman dışarıya koşup Shandy ile Duruırmak'ı çağırabilirdim... belki Therru'yı alabilirdim. Ya da müştemilata gidip tırmığı

kendim alabilirdim. Veya filmaları budadığımız aleti. Ustura gibi keskin bir bıçağı olan iki metrelik bir şey; ben de alete Çakmakın baktığı gibi bakıyorum. Neden öyle yapmadım?

Neden bir şey yapmadım? Neden kendimi sadece içeri kilitledim böyle bir şey yapmanın hiçbir faydası olmadığı halde? Eğer o eğer Atmaca burada olmasaydı... Bütün yaptığım Therru'yla kendimi kapana kısırmaktı.

Sonunda kasap bıçağıyla kapıya gittim ve onlara bağırdım. Yarı deli haldeydim. Fakat bu onları korkutup kaçırmazdı."

Bilmiyorum, dedi Tarlakuşu. "Bir delilikti ama belki de... sanki bütün hayatımız boyunca kapıları kilitleyip duruyor gibiyiz. Yaşadığımız yer evin içi."

Çevrelerine; Meşe Çiftliği'nin, Çiftçi Çakmak'ın evinin taş duvarlarına, taş zeminine, taş bacasına, mutfağının güneşli penceresine baktılar.

O kız, öldürdükleri o kadın, dedi Tarlakuşu, Tenar'a kurnazca bakarak. Aynı kadınmış. Tenar başıyla onayladı.

"İçlerinden biri bana kadının hamile olduğunu söyledi. Dört, beş aylık."

İkisi de sessizleştiler.

Kapana kısılmış, dedi Tenar, Tarlakuşu, elleri şişman bacaklarını örten eteği üstünde, arkası dimdik, güzel yüzü ciddileşmiş, arkasına dayandı. "Korku, dedi. "Bu kadar korktuğumuz şey ne? Neden onlara, bize korktuğumuzu söylemelerine izin veriyoruz? Onların korktukları şey nedir?" Yamamakta olduğu çorabı eline aldı, elinde evirdi çevirdi ve bir süre için sessizleşti; sonunda, "Neden bizim için korkuyorlar?"

Tenar yününü eğirdi ve cevap vermedi.

Therru içeri koşarak girince Tarlakuşu onu, "Bir tanem gelmiş! Gel de bana bir sarıl bakalım, tatlı kızım benim!" diye karşıladı.

Therru kadını aceleyle kucakladı. "Yakaladıkları o adamlar kim?" diye sorguladı, kaba ve herhangi bir tona sahip olmayan sesiyle, Tarlakuşu'ndan Tenar'a bakarak.

Tenar örekesini durdurdu: Yavaş yavaş konuştu.

Birisi Mahirdi. Birine Kabasaç diyorlar. Yaralanana da Merlos diyorlar.

Kadın gözünü Therru'nun yüzünden ayırmadı; ateşi, yaranın kızardığını gördü. "Öldürdükleri kadına Senni deniyormuş, galiba." Senini, diye fısıldadı çocuk. Tenar başıyla onayladı. Onu öldürüp mü bırakmışlar? Tekrar başıyla onayladı. İribaş onların burada olduklarını söyledi. Tekrar başıyla onayladı.

Çocuk odanın her yanına baktı, kadınların yapmış oldukları gibi; fakat onun bakışları tamamiyle kabullenmez, hiçbir duvar görmeyen bakışlardı.

Onları Öldürecek misiniz?

Asılabilirler.

Öldürmek için mi?

Therru yarı ilgisizce, başını onaylıyor anlamında salladı. Tekrar dışarı çıkıp kuyunun bulunduğu kulübenin yanında oynayan Tarlakuşu'nun çocuklarına katıldı.

İki kadın hiçbir şey söylemedi. Yün eğirip, çorap yamadılar sessizce, ateşin yanında, Çakmak'ın evinde.

Uzun bir süre sonra Tarlakuşu, "Onları buraya kadar izleyen o adama, çobana ne oldu? Atmaca mı deniyor demiştin o adama?"

Orada uyuyor, dedi Tenar, evin arka tarafını başıyla göstererek.

Ha, dedi Tarlakuşu.

Öreke kedi gibi mırıldandı, "Onu dün gecedен önce de tanıyordum." Ha. Re Albiden, öyle mi?

Tenar başıyla onayladı. Öreke kedi gibi mırıldandı. O üçünü izleyip, karanlıkta tırmıkla saldırmak biraz cesaret ister şimdi, Genç biri değil galiba', değil mi?

Değil. Bir süre sonra devam etti, "Hastalanmıştı ve bir işe ihtiyacı vardı. Ben de onu dağdan, Duruırmak'a onu burada işe alması için yolladım.

Fakat Duruırmak hâlâ her şeyi kendisinin yapabileceğini sanıyor, o yüzden de onu yaz aylarında çobanlık yapsın diye yukarı Ilıcalar'a yollamış. O işten geri dönüyormuş,"

O halde onu burada alıkoyacaksın, Öyle mi?

Eğer isterse, dedi Tenar, Köyden Meşe Çiftliği'ne, Goha'nın öyküsünü dinlemek, ona katillerin o muhteşem yakalanışında kendi üstlerine düşenleri anlatmak, tırmığa bakıp tırmığın dört uzun çatalı ile Merlos adındaki adamın bandajlarındaki üç kanlı lekeyi karşılaştırmak ve her şeyi bir kere daha başından konuşmak isteyen başka bir grup geldi. Tenar akşamın geldiğine sevindi; Therru'yu içeri çağırdı ve kapıyı kapattı.

Kapı mandalını takmak İçin elini kaldırdı. Elini indirdi ve kapıyı kilitlemeden bırakarak, kapıya arkasını dönmek için kendisini zorladı. "Çevik Atmaca senin odanda diye bilgilendirdi kadını kilerden yumurtalarla mutfağa geri dönen Therru.

Sana onun burada olduğunu söyleyecektim kusura bakma."

"Onu tanıyorum dedi Therru yüzünü ve ellerini kilerde yıkarken. Ve Ged, uykulu gözleri ve taranmamış saçlarıyla içeri girdiğinde kız dosdoğru ona giderek, kollarını ona doğru kaldırdı.

Therru dedi adam ve onu kaldırarak sarıldı. Kız kısa bir süre adama sarıldıktan sonra ayrıldı." "Yaradılışın başlangıç bölümünü biliyorum dedi adama.

Bana şarkısını söyler misin?" Tekrar, izin istemek için Tenar'a bakarak ateş başındaki yerine oturdu adam." Sadece müziksiz olarak söyleyebilirim.

Adam başıyla onaylayarak bekledi, yüzü oldukça sert. Çocuk: Yaratmayı yokoluştan, Bitimi başlangıçtan Kim kesin olarak ayırabilecek?

Bizim bildiğimiz onların arasındaki kapı çıkarken girdiğimiz. Durmadan geri dönen tüm varlıklar arasında en yaşlısı, Kapıcı, Segoy...

Çocuğun sesi, metal üzerine sürtülen metal bir fırça gibi, yanan ateşin hışırtısı gibiydi. İlk kıtanın son mısrasına kadar söyledi: Sonra köpükten parlak Ea fışkırdı.

Ged, başını evet anlamında salladı kısaca, takdirle. "Güzel," dedi.

Dün gece dedi Tenar. Dün gece öğrendi bunu. Bir yıl gibi geliyor insana."

Daha çoğunu da öğrenirim, dedi Therru. "Öğreneceksin dedi Ged.

Şimdi kabağı temizlemeyi bitir lütfen," dedi Tenar ve çocuk söz dinledi."

Ben ne yapayım? diye sordu Ged. Tenar, adama bakarak duraksadı.

"O çaydanlığın doldurulması ve ısıtılması lazım Adam başıyla onaylayarak, çaydanlığı alıp tulumbaya gitti.

Akşam yemeğini hazırladılar, yediler, sofrayı topladılar. Yaradılış'ı bildiğin yere kadar bir daha söyle," dedi Ged Therru'ya ocak başında, "kaldığın yerden devam ederiz."

Kız ikinci kıtayı bir kez adamla birlikte söyledi, bir kere Tenar'la ve bir kere de kendi başına.

"Yatağa dedi Tenar.

Çevik Atmaca'ya kralı anlatmadın."

Sen anlat, dedi Tenar, bu yatmayı erteleme bahanesi hoşuna giderek.

Therru Ged'e döndü. Yaralı ve bütün, gören ve kör yüzü, dikkatli ve ateşliydi. "Kral bir gemide geldi. Bir kılıcı vardı. Bana kemikten yunusu verdi. Gemisi uçuyordu, ama ben hastaydım, çünkü Mahir bana dokunmuştu.

Fakat kral bana, aynı yere dokundu ve iz yok oldu." Kız yuvarlak ve ince kolunu gösterdi. Tenar bakakaldı. O izi unutmuştu.

Günün birinde, onun oturduğu yere uçup gitmek istiyorum, diye anlattı Therru Ged'e. Adam başıyla onayladı. "Bunu yapacağım," dedi kız. "Sen onu tanıyor musun?"

Evet. Onu tanıyorum. Onunla uzun bir yolculuğa çıkmıştım.

Nereye?

Güneşin doğmadığı ve yıldızların batmadığı yere. Ve oradan geriye. Uçtun mu?

Adam başını hayır anlamında salladı. "Ben sadece yürüyebilirim," dedi.

Çocuk düşündü ve sonra, sanki tatmin olmuş gibi, "İyi geceler," diyerek kendi odasına gitti. Tenar kızı izledi; fakat Therru uyumak için şarkı söylenmesini istemedi. "Karanlıkta Yaradılışı kendim söyleyebilirim," dedi." Her iki kıtayı da."

Tenar mutfağa geri döndü ve yine ocak başında Ged'in karşı sına oturdu.

Nasıl da değişiyor! dedi. "Ona yetişemiyorum. Çocuk büyütemeyecek kadar yaşıyım. O ise... Benim sözlerimi dinliyor ama sadece kendisi öyle istediği için, "Söz dinlemenin tek haklı sebebi de budur zaten diye düşüncesini belirtti Ged, Fakat aklına beni dinlememeyi koyarsa, ne yapabilirim? İçinde bir vahşilik var. Bazen benim Therru'm oluyor, bazen başka bir şey, ulaşılamayan bir şey oluyor. Sarmaşık'a, onu eğitmeyi düşünüp düşünmediğini sordum. Kayın önermişti bunu. Sarmaşık hayır, dedi."

'Neden? dedim. 'Ondan korkuyorum,' dedi... Fakat sen ondan korkmuyor sun. O da senden korkmuyor. Kendisine dokunmasına izin verdiği yegâne iki erkek Lebannen ile sensin. Ben o o Mahir'in bu konuda konuşamayacağım.

Of, yorulдум! Hiçbir şey arılamıyorum.

Ged, yavaş yavaş ve azar azar yanması için ateşe budaklı bir kütük attı ve ikisi alevlerin sıçrayıp çırpınışını seyrettiler. Burada kalmam istiyorum Ged, dedi kadın. "Eğer istersen."

Adam hemen cevap vermedi. Kadın, "Belki de Havnora gidiyorsundur... " Hayır, hayır. Gidecek hiçbir yerim yok. Bir iş arıyordum.

Eh Öyleyse burada yapılacak dünya kadar iş var, Duruırmak kabul etmiyor, ama mafsal iltihaplan, bahçe işinden başka bir işe yaramayacak biçimde bitirdi onu. Geri döndüğümünden beri yardıma ihtiyacım var. Seni o şekilde dağlara yolladığı için o yaşlı dangalağa onun hakkında neler düşündüğümü söyleyebilirdim ama bir işe yaramazdı. Dinlemezdi bile.

Benim için iyi bir şey oldu, dedi Ged. "Bu benim ihtiyacım olan bir zamandı." Koyun mu güdüyordun?

"Keçi. Tam otlakların en tepesinde. Yanlarındaki delikanlılardan biri hastalanmış; Serry de beni aldı ve daha ilk günden oraya yolladı.

Keçileri orada, o kadar yukarıda ve geç vakte kadar içyünlerinin kalınlaşması için tutuyorlar. Bu son ayda, dağda genellikle yalnız başımaydım. Serry bana o kabanla biraz erzak yollayarak, sürüyü tutabildiğim kadar yükseklerde bir yerlerde tutmamı söyledi. Ben de öyle yaptım. Çok güzeldi, orası, yukarısı." İssız, dedi kadın.

Adam başıyla onayladı, hafifçe gülümseyerek, Sen hep tek basmaydın. "Evet, öyleydin.

Kadın bir şey söylemedi. Adam kadına baktı. Burada çalışmak isterim," dedi."

O iş halloldu o halde, dedi kadın. Bir süre sonra ekledi, En azından kış için."

Don, o gece daha sertti. Ateşin fısıltısı dışında, dünyaları tamamiyle sessizdi. Sessizlik aralarında bir varlık gibi duruyordu. Kadın başını kaldırdı ve adama baktı.

Ee, dedi, "hangi yatakta uyuyayım Ged? Çocuğunkinde mi, seninkinde mi?"

Adam derin bir nefes aldı. Alçak sesle konuştu. "Benimkinde, eğer istersen İsterim.

Sessizlik adamı alıkoyuyordu. Kadın, adamın sessizlikten kurtulmak için verdiği uğraşı görebiliyordu. "Eğer bana sabredebil irsen," dedi adam.

Ben yirmi beş yıldır sabrediyorum, dedi kadın. Adama baktı ve gülmeye başladı, "Gel, gel haydi sevgilim. Olsun da geç olsun! Ben sadece yaşlı bir kadını... Yitirilen bir şey yok, hiçbir zaman hiçbir şey yitirilmez.

Bana bunu sen öğrettin." Kadın ayağa kalktı, adam da kalktı; kadın ellerini uzattı ve adam kadının ellerini tuttu. Kucaklaştılar ve kucaklaşmaları gitgide yakınlaştı. Birbirlerine o kadar şiddetle, o kadar sevgiyle sarıldılar ki birbirlerinden başka hiçbir şeyi bilmemeye başladılar. Hangi yatakta yatmayı düşündükleri hiç önemli değildi. O gece ocağın taşları üzerine yattılar ve orada, kadın Gede, en bilge adamın bile öğretemeyeceği gizi öğretti.

Adam bir kere ateşi yaktı ve sedirin üzerindeki güzel dokumayı alıp geldi. Tenar bu kez karşı çıkmadı. Kadının pelerini ve adamın koyun postu battaniyeleri oldu.

Tekrar, gün ağarırken uyandılar. Pencerenin dışındaki karanlık ve yaprakları yarı yarıya dökülmüş meşelerin üzerinde solgun gümüşsü bir ışık duruyordu. Tenar, adamın sıcaklığını kendi üzerinde duyabilmek için boylu boyunca gerindi. Bir süre sonra mırıldandı, "O burada yatıyordu. Merlos.

Tam altımızda..,"

Ged, ufak bir İtiraz sesi çıkardı.

Artık gerçekten de tam bir erkek oldun, dedi, "Önce başka bir adamı delik deşik et sen, sonra da bir kadınla yat. Bu işin münasip sırası bu sanırım,"

Sus, diye mırıldandı adam kadına dönüp başını omzuna koyarak. Söyleme.

"Söyleyeceğim Ged. Zavallı adam! Bende hiç acıma duygusu yok, sadece adalet var. Ben acıyayım diye büyütülmedim. Tek faziletim sevgidir. Ah Ged, benden korkma! Seni ilk gördüğüm zaman da sen bir erkektin! Ne silah, ne de kadındır erkeği erkek yapan ne de büyüclük, ne de herhangi bir güç; kendinden başka hiçbir şey bunu yapamaz.

Sıcaklık ve tatlı bir sessizlik içinde yattılar.

Sana bir şey soracağım." Adam uykulu uykulu kabul ettiğini mırıldandı. "Onların neler söylediğini nasıl duydun? Merlos, Mahir ve o diğerinin.

Nasıl oldu da tam o sırada, orada oldun?"

Adam, kadını görebilecek şekilde bir dirseği üzerinde doğruldu. Yüzü, huzuru, doyunluğu ve şefkati içinde o kadar açık ve incinebilirdi ki kadın uzanıp adamın dudaklarına, aylar önce öptüğü o ilk yere dokunmak zorunda hissetti kendini; bu da adamın kadını tekrar kolları arasına almasına vardırdı işi ve muhabbet sözlerle devam etmedi.

Yerine getirilmesi gereken formaliteler vardı. Bunların en önemlisi, Duruırmak ile Meşe Çiftliği'nin diğer kiracılarını, "eski efendilerimin yerine bir rengperin geçtiği konusunda bilgilendirmektir. Kadın bunu aceleyle ve pervasızca yaptı. Bu konuda ne bir şey yapabilirlerdi, ne de bu onlar için bir tehdit oluştururdu. Dul bir kadının kocasının mal varlığı üzerindeki hakkı, hiçbir erkek varis veya hak talep eden kimse olmaması şartına bağlıydı. Asıl varis, Çakmak'ın gemici oğluydu ve Çakmak'ın dul eşi çiftliğe sadece onun adına bakıyordu.

Eğer ölürse çiftlik, varis adına bakması amacıyla Duruırmak'a; eğer Kivılcım hiç hak iddia etmezse, Çakmak'ın Kahedanan'daki uzak bir kuzenine gidecekti. Gonfta sık sık görüldüğü gibi toprağa sahip olmayan, fakat çiftçilik işine ve kazancına yaşamları boyunca sahip olan bu iki çift, dul kadının yanına aldığı bir adam tarafından, onunla evlenmiş olsa bile, yerinden çıkartılamazdı; fakat kadın, ne de olsa kadından daha uzun zamandır tanımış

oldukları akmak'a karşı sadakatsizliğinden dolayı kendisine ierleyeceklerinden korkuyordu. şansına, hiç karşı koymadılar.

"Atmaca tek bir tırmık darbesiyle bütün takdirlerini toplamıştı. Sonra, kendisini koruması için evde bir erkek olmasını istemesi, bir kadın için hoş bir histi. Eğer onu yatağına alıyorsa, eh, dulların şehveti de meşhurdur. Hem eninde sonunda kadın da bir yabancıydı.

Köylülerin davranışları da aşağı yukarı aynıydı. Biraz fısıldaşmalar ve zor zaptedilen gülümsemeler vardı, ama birazcık, itibarını korumak Yosun'un zannettiğinden biraz daha kolay gibi görünüyordu; ya da belki de kutlanılmış malların pek kıymeti olmuyordu.

Kadın onların kabullenişlerinden de, hoşnutsuzluklarından hissedeceği kadar lekelenmiş ve alçalmış hissetti kendisini. Sadece Tarlakuşu, hiçbir yorum yapmayıp, gördüğü şeyler için hiçbir sözcük adam, kadın, dul, yabancı kullanmayıp sadece bakarak, onu ve Atmaca'yı ilgiyle, merakla, gıpta ve alicenaplıkla seyrederek kurtardı onu utançtan.

Çünkü Tarlakuşu Atmaca'yı, oban, renper, dul kadının adamı sözcükleri vasıtasıyla görmüyor, onun kendisine bakıyor ve kafasını karıştıran bir sürü şey görüyordu. Adamın asaleti ve basitliği bildiği diğer adamlardan daha fazla değildi, ama nitelik açısından biraz değişikti; onda bir cesamet var, diye düşünüyordu, kesinlikle boyunda poşunda değil de ruhunda ve aklında. Sarmaşık'a, O adam bütün hayatı boyunca keçilerle yaşamamış."

Dünya hakkında, çiftlikler hakkında bildiğinden daha çok şey biliyor," dedi.

Bence de lanetlenmiş veya bir şekilde gücünü kaybetmiş bir sihirbaz, dedi cadı, "Böyle şeyler oluyor." Ha, dedi Tarlakuşu.

Fakat "başbüyücü" sözcüğü, uzaklardaki ihtişamdan, saraylardan getirilip, Meşe iftliği'ndeki kara gözlü, beyaz saçlı adama yakıştırılmayacak kadar büyük ve ulu bir

sözcüktü ve o bunu hiç yapmadı. Eğer yapmış olsaydı, o zaman adamın yanında bu kadar rahat olamazdı. Onun eskiden bir sihirbaz olması fikri bile, bu sözcük adamla arasına girerek onu biraz rahatsız etmişti, ta ki adamı tekrar gerçekten görünceye kadar. Adam, meyve bahçesindeki yaşlı bir elma ağacının üstünde, kuru dalları buduyordu ve kadın çiftliğe gelirken onu selamlamıştı. Adı ona yakışıyor, diye düşündü kadın, oraya tünemişken; kadın da ona el salladı ve yoluna devam ederken gülümsedi.

Tenar, ona ocağın oradaki taşlar üzerinde, koyun postundan kabanın altında sorduğu soruyu unutmadı. Bir daha sordu, birkaç gün ya da ay sonra kışın sarmaladığı çiftlikte, taş evde zaman çok tatlı ve kolay geçiyordu. "Bana hiç anlatmadın," dedi, "yolda konuşurlarken onlara nasıl rastladığını."

Anlatmıştım galiba. Arkamdan geldiklerini duyunca saklanarak yana çekilmiştim. Neden?

Tek başımaydım ve etrafta çeteler dolaştığını biliyordum, Evet, öyle ya. Peki tam geçerlerken Merlos Therru hakkında mı konuşuyordu? 'Meşe Çiftliği' dedi sanırım.

Böyle olması çok muhtemel. Sadece her şey çok kolay olmuş görünüyor.

Kadının ona inanmazlık etmediğini bildiği için arkasına dayanarak bekledi.

Bu, büyücülere olan cinsten bir şey, dedi kadın. Ve diğerlerine.

Belki.

Beni yeniden bir yerlere yerleştirmek... istemiyorsun değil mi canım?

Yo. Yo, hiç de değil. Bu akıllıca bir şey olmazdı, değil mi? Eğer büyücü olsaydın, burada mı olurdun?"

Odada şömine olmadığı ve gece de yağmış karın üstüne sert bir don yapmış olduğu için koyun postları ve kuştüyü yorganlarla güzelce örtünmüş bir halde büyük meşe yatağın içinde yatıyorlardı.

Fakat benim bilmek istediğim şey şu: Senin güç dediğin şeyden başka bir şey var mı belki ondan da önce gelen bir şey? Ya da, gücün, onun kullanım yollarından biri olan bir şey? Yani şöyle. Bir keresinde Ogion senin için, daha sen bir büyücü olarak eğitim ve öğrenim görmeden önce de bir büyücü olduğunu söylemişti. Doğuştan büyücü demişti. Ben de öyle hayal ettim ki, güce sahip olmak için, insanın önce güç için yeri olması gerekir Doldurulacak bir boşluk. Ve boşluk ne kadar büyük olursa, onu dolduracak olan güç de o kadar fazla olur. Fakat eğer güç hiç edinilmediyse veya geri alındıysa veya başkasına verildiyse yine de o orada olacaktır.

O boşluk, dedi adam.

Boşluk, bunun için kullanılan sözcüklerden birisi. Belki de doğru olan sözcük değildir. Olanak? dedi ve başını hayır anlamında salladı. "Olabilecek olan şey...

olacak olan."

Bence sen işte bu yüzden o yolda, o anda tam oradaydın çünkü sana olan bu. Bunu sen yapmadın. Sen neden olmadın. Bu senin 'güç'ünden değildi. Bu senin boşluğundandı.

Bir süre sonra adam, "Bu, çocukken Roke'ta düşündüklerimden pek farklı değil: Gerçek büyücülük, sadece yapman gereken şeyi yapmanda yatar. Fakat bu daha da ileri götürülebilir. Yapmak değil de bir şeyin sana yapılması... "

Bence tam öyle değil. Bu daha çok, yapılan doğru işlerin kaynaklandığı şey. Sen gelip benim hayatımı kurtarmadın mı Merlos'a bir çatal batırmadın mı? Bu yapılan bir iş'ti tamam, yapman gereken iş... "

Adam tekrar düşündü ve sonunda kadına sordu, "Bu sana, Mezarlar'ın Rahibesi'ymen öğretilmiş bir ilim miydi?

Hayır. Kadın biraz gerindi karanlığa bakarak. "Arha'ya, güçlü olması için kurban vermesi gerektiği öğretilmişti. Kendisini ve diğerlerini kurban etmesi. Bir pazarlık bu: Ver

ki alasin. Bunun yanlış olduğunu söyleyemeyeceğim. Fakat benim ruhum o dar yerde yaşayamaz buna karşılık şu, dişe diş, yaşam için ölüm.,. Bunun gerisinde bir özgürlük var.

Ödemenin, ödül veya ceza vermenin, kefaretin gerisinde tüm pazarlıkların ve dengelerin gerisinde bir özgürlük." Onların arasındaki kapı dedi adam yavaşça.

O gece Tenar rüya gördü. Ea'nın Yaradılışı'nın kapısını gördü rüyasında.

Denizin üzerindeki eski bir evin batı duvarına, alçak bir yere açılmış gölgeli, yamru yumru ağır camlı küçük bir pencereydi. Pencere kilitliydi.

Sürgülenerek kapatılmıştı. Kadın pencereyi açmak istedi, fakat anahtar yerine bir sözcük vardı; olmazsa pencereyi açamayacağı, unuttuğu bir şey, bir sözcük, bir anahtar, bir isim. Gittikçe küçülen ve kararan taş odalar içinde anahtarı aradı; ta ki Ged'in ona sarılarak, "Tamam, canım sevgilim, her şey yoluna girecek!" diyerek onu uyandırmaya ve avutmaya çalıştığını anlayıncaya kadar.

Kurtulamıyorum! diye ağladı kadın adama sıkıca sarılarak.

Adam kadını saçlarını okşayarak rahatlattı; birlikte sırtüstü uzandılar ve adam fısıldadı, "Bak."

Yaşlı ay doğmuştu. Ayın, yağmış kar üzerindeki beyaz parlaklığı odaya yansımıştı; hava soğuk olduğu halde Tenar panjurları kapattırmıyordu.

Üzerlerindeki tüm hava aydınlıktı. Onlar gölgede yatıyorlardı, fakat tavan onlara ışığın sonsuz, gümüş, durgun derinlikleri arasında bir peçe gibi görünüyordu.

O kış Gont'ta bol karlı ve uzun geçti. Hasat iyi olmuştu. İnsanlar ve hayvanlar için yiyecek vardı ve yiyip, sıcak sıcak oturmaktan başka da pek yapılacak bir iş yoktu.

Therru, Ea'nın Yaradılışı'nı baştan sona biliyordu. Gündönümü günü, Kış Şarkısı'nı ve Genç Kralın Kahramanlıklarım düz olarak söyledi. Tart hamuruyla başa çıkmasını, örekeyi döndürmesini, sabun yapmasını biliyordu. Karın üzerinde kalan bütün bitkilerin ismini ve

kullanımını biliyordu artık; ister bitkisel olsun, ister şifahi, Ged'in Ogion'la yaşadığı kısa çıraklığı zamanından ve Roke Okulu'ndaki uzun yıllardan aklında saklamış olduğu diğer ilimlerin de oldukça büyük bir kısmını biliyordu. Fakat Ged ne şömine rafında duran Rünleri veya İrfan kitaplarını indirmiş, ne de Yaradılış Lisanı'ndan bir sözcük öğretmişti çocuğa.

Ged ile Tenar bu konuyu konuşmuştu. Kadın ona, nasıl Therru'ya tek bir sözcüğü, tolk'u öğrettiğini ve sonra, neden olduğunu bilmediği halde bu ona doğru görünmediği için bıraktığını anlattı.

Belki de, bunun nedeninin benim bu dili gerçek anlamda hiçbir zaman konuşmamam, büyücülükte hiç kullanmamam olabileceğini düşündüm. Belki de o, bu dili, bu dili gerçekten konuşanından Öğrenir, diye düşündüm.

Böyle bir adam yoktur.

"Böyle bir kadın hiç yoktur."

Ben, bu dili sadece ejderhaların anadili olarak kullandıklarını söylemek istedim." Onlar bunu öğreniyorlar mı?

Soruya çok şaşırان adam cevap verirken yavaştı, belli ki ona anlatılmış olan ve ejderhalar hakkında bildiği her şeyi belleğine çağırıyordu.

Bilmiyorum, dedi sonunda. "Onlar hakkında ne biliyoruz? Onlar da bizim gibi mi öğretiyorlar; analar evlatlarına, yaşlılar gençlere? Ya da hayvanlar gibiler mi; bazı şeyleri öğrenip, bildiklerinin çoğunu bilerek mi doğuyorlar? Bunu bile bilmiyoruz. Fakat benim tahminime göre ejderha ve ejderhanın konuşma yeteneği aynıdır. Tek bir varlık."

Ve onlar başka hiçbir dili konuşmazlar.

Adam başıyla onayladı. "Onlar öğrenmiyorlar," dedi. "Onlar varlar."

Therru mutfaktan geldi. Görevlerinden biri odun kutusunu doldurmaktı; elden geçirilmiş kuzu postundan ceketıyla başlığına sarınıp sarmalanmış, odunluktan mutfığa

gidip gelerek bu işle meşgul oluyordu. Yükünü bacanın köşesinde duran kutuya boşal tarak tekrar işe koyuldu.

Söylediği o şarkı ne? diye sordu Ged.

Therru'nun mu?

"Yalnız basmayken,"

Ama o hiç şarkı söylemez ki. Söyleyemez.

Kendince. 'Batıdan da batıda.. Ha!' dedi Tenar. "O hikâye! Ogion hiç sana Kemaylı Kadın hakkında bir şeyler anlatmadı mı?" Hayır, dedi adam, "anlatsana."

Yün eğilirken öyküyü adama anlattı ve tekerleğin kedi gibi mırıltısı ve suskunluğu da öykünün sözlerine eşlik etti. Öykünün sonunda kadın, "Yelanahtarı Usta, 'Gont'ta bir kadın aramaya geldiğini söylediği zaman, ben o kadını düşündüm. Fakat bu vakte kadar çoktan ölmüştür mutlaka.

Sonra, bir zamanlar ejderha olan bir balıkçı kadın nasıl başbüyücü olurdu zaten!" dedi.

Eh, Şekillendirme Ustası Gont'taki bir kadının başbüyücü olacağını söylememiş ki, dedi Ged. Karanlık günün sunduğu ışığı yakalayabilmek için pencere çıkıntısına oturmuş, paramparça olmuş bir dizliği onarıyordu.

Gündönümü geceli yarım ay olmuştu ve hâlâ en soğuk zamanlardaydılar.

Ne demiş o halde?

'Gonttaki bir kadın.' Bana öyle dedin. Fakat bir sonraki başbüyücünün kim olacağını soruyorlardı. Ve bu sorularına da bir cevap bulamadılar.

Büyücülerin tartışmaları son bulmaz, dedi Tenar, daha çok alaycı bir tavırla.

Ged ipliği ısırarak kopardı ve kullanmadığı kısmı iki parmağına doladı.

Roke'ta, biraz kaçamak cevap vermesini öğrenmiştim, diye itiraf etti.

"Ama sanırım, bu kaçamak bir cevap değil. Gont'taki bir kadın' başbüyücü olamaz. Hiçbir kadın başbüyücü olamaz. Olduğu şeyi, onu olmakla bozacaktır. Roke'un büyücüleri erkektir güçleri erkek gücüdür, bilgileri erkek bilgisi. Erkeklik ile büyücülük aynı taş üzerine inşa edilmiştir: Güç erkeklere aittir.

Eğer kadınların gücü olsaydı, erkekler çocuk doğuramayan kadından başka ne olurdu? Ve kadınlar da doğurabilen erkek olmaz da ne olurdu?"

Hin! dedi Tenar; ve hemen kurnazlıkla, "Peki hiç kraliçe yok muydu?

Onlar güç sahibi kadınlar değil miydi?" dedi. "Kraliçe dediğin bir dişi kraldır" dedi Ged. Kadın kahkahalarla güldü.

Demek istediğim, ona gücünü erkekler verir. Kendi güçlerini kullanmasına izin verirler. Ama bu güç onun değildir, öyle değil mi? Güçlü olmasının nedeni kadın olması değildir."

Kadın başıyla onayladı. Örekenin başından doğrularak, gerindi. "Kadının gücü nedir o halde?" diye sordu.

Bildiğimizi zannetmiyorum.

Ne zaman bir kadın, kadın olduğu için güçlü olur? Çocuklarına karşı, herhalde. Bir süre için... Kendi evinde, belki.

Kadın etrafına, mutfağa baktı. "Fakat kapılar kapalı," dedi, "kapılar kilitli,"

Çünkü kıymetlisiniz.

A, evet. Biz değerliyiz. Gücsüz olduğumuz sürece... Bunu ilk öğrendiğim zamanı hatırlıyorum! Kossil beni tehdit etmişti beni, Mezarlar'ın Tek Rahibesi'ni. Ve ben, çaresiz olduğumu fark etmiştim. Şeref benimdi, ama bir erkek tarafından, Tanrıkrall tarafından verilen güç ondaydı. Ah, bu beni çok kızdırdı! Ve korkuttu... Bir keresinde Tarlakuşu'yla bunu konuştuk. Tarlakuşu, 'Erkekler kadınlardan neden korkar' dedi.

Eğer bir insanın kuvveti sadece bir diğerinin zayıflığıysa, korku içinde yaşar, dedi Ged.

Evet; ama kadınlar, sanki güçlerinden korkuyor, kendilerinden korkuyorlar.

Kendilerine güvenmeleri hiç öğretiliyor mu onlara? diye sordu Ged ve konuşurken, işini yapmakta olan Therru girdi içeri. Adam Tenar ile göz göze geldi.

Hayır, dedi. "Güven bize öğretilen bir şey değil." Kadın çocuğun oyunları kutuya istif etmesini seyretti. "Eğer güç, güven olsaydı, dedi kadın. "Bu sözü seviyorum. Eğer mesele bu birbiri üstündeki düzenlemeler olmasaydı, krallar ve ustalar ve büyücüler ve sahipler,, Bunların hepsi çok gereksiz görünüyor. Gerçek güç, gerçek özgürlük güvende yatar, zorlamada değil."

Çocukların anne ve babalarına güvendikleri gibi, dedi adam. Her ikisi de sessiz kaldı.

Şu anda, dedi adam, "güven bile bozuluyor. Roke'taki adamlar kendilerine ve birbirlerine güveniyorlar. Onların güçleri saf, hiçbir şey bu saflığı lekelemiyor ve bu yüzden de onlar bu saflığı irfan sanıyorlar.

Yanlış bir şey yapmayı akıl bile edemezler."

Kadın adama baktı. Daha Önce Roke hakkında hiç böyle, tam manasıyla Roke'un dışından, ondan kurtulmuş olarak konuşmamıştı.

Belki de bu olasılığı onlara gösterecek kadınlara ihtiyaçları vardır orada, dedi kadın ve adam güldü. Kadın tekerleği döndürmeye yeniden başladı. "Madem dişi krallar var, dişi başbüyücüler neden olamazmış yine de anlamış değilim."

Therru dinliyordu.

Sıcak kar, kuru, dedi Ged; bir Gont atasözü. "Krallara gücü diğer adamlar verir. BİR büyücünün gücü kendisidir."

Ve bu da bir erkek gücüdür. Çünkü kadın gücünün ne olduğunu bile bilmiyoruz. Tamam. Bunu anladım. Ama yine de aynı şey, neden bir başbüyücü bulamıyorlar bir erkek başbüyücü?

Ged, pantolonun yıpranmış iç dikişine baktı. "Şey," dedi, " Ş ekillendirme Ustası sorularına bir cevap vermiyorduyduysa bile, sormadıkları bir soruya cevap veriyordu. Belki yapmaları gereken şey, bu soruyu sormaktır."

Bu bir bilmece mi? diye sordu Therru.

Evet, dedi Tenar. "Fakat bilmecenin ne olduğunu bilmiyoruz, Sadece cevabını biliyoruz. Cevap şu: Gonftaki bir kadın.

Bir sürü kadın var böyle, dedi Therru, biraz düşündükten sonra. Görünüşte bununla yetinerek, bir sonraki yükü için dışarı çıktı.

Ged kızın gidişini izledi. "Her şey değişti," dedi. "Her şey... Bazen düşünüyorum da Tenar Lebannen'in krallığının sadece bir başlangıç olup olmadığını merak ediyorum. Bir kapı... Ve o da bir kapıcı. Kapıdan geçmeyecek."

Çok genç görünüyor, dedi Tenar, şefkatle.

Morred'in Kara Gemüer'e rastladığı zamanki kadar genç. Benim kadar; ben o... Pencereden» yapraksız ağaçlar arasından gri ve donmuş tarlalara bakarak sustu. "Ya da senin kadar Tenar, o karanlık yerde.. , Gençlik veya yaş dediğin nedir? Ben bilmiyorum. Bazen yüz yıldır yaşıyormuşum gibi hissediyorum kendimi; bazen yaşamımın, duvardaki bir çatlaktan görülen, uçan bir kırlangıç gibi olduğunu hissediyorum. Öldüm ve yeniden doğdum, hem çorak diyarda, hem de burada, güneşin altında, bir kereden daha fazla.

Ve Yaradılış bize, hepimizin geri döndüğünü, sonsuza kadar kaynağa geri döndüğümüzü, kaynağın da bitimsiz olduğunu söylüyor. Yaşam ölürken...

Keçilerle birlikte dağdayken bunu düşündüm ve gün sonsuza kadar sürdü; yine de, akşam ve sonra tekrar sabah oluncaya kadar zaman hiç geçmemişti... Keçilerin hikmetini öğrendim. Bunun üzerine şöyle düşündüm, benim bu kederim niye? Ben hangi adam için

yas tutuyorum? Başbüyücü Ged için mi? Keçi çobanı Atmaca, onun için neden kederlensin ve onun adına neden utansın? Utanacak ne yaptım ki?"

Hiçbir şey, dedi Tenar. "Hiçbir şekilde hiçbir şey I"

A, evet, dedi Ged. "Erkeklerin bütün ululukları utanç üzerine kurulmuş, utançtan yaratılmıştır. Böylece, keçi çobanı Atmaca, Başbüyücü Ged için ağladı. Ve keçileri güttü aynı zamanda; bir oğlan çocuğundan beklenecek biçimde. Bir süre sonra Tenar gülümsedi. Biraz utanarak, "Yosun senin on beş yaşlarında olduğunu söylemişti," dedi.

Bu aşağı yukarı doğru, Ogion beni sonbaharda isimlendirmişti; bir sonraki yaz da Roke'a gitmiştim... O oğlan kimdi? Bir boşluk... Bir özgürlük. "Therru kim, Ged?"

Kadın artık onun cevap vermeyeceğini düşününceye kadar konuşmadı Ged, sonra, "Öyle yaratılmış onun için ne kadar bir özgürlük var ki?" dedi.

O halde, bizler kendi özgürlüklerimiz kadarız, öyle mi?

Sanırım.

"Sen, güçlüyken, bir adamın sahip olabileceği tüm özgürlüğe sahip görünüyordun. Fakat bunun bedeli neydi? Seni özgür kılan neydi? Ve ben...ben, Kadim Güçler'e ya da bütün hizmetleri, yolları, yerleri yaratan erkeklere artık hangisinin hangisi olduğunu bilemiyorum hizmet eden kadınların iradeleri tarafından yapılmış, çamur gibi şekillendirilmiştim.

Sonra kurtuldum, seninle ve Ogion ile kurtuldum, bir an için. Ama bu benim Özgürlüğüm değildi. Sadece, bana seçme şansı vermişti; ben de seçtim. Kendimi bir çamur gibi, bir çiftlik, bir çiftçi ve çocuklarımızın hizmeti için şekillendirmeyi seçtim. Kendimi bir kap yaptım. Kabın biçimini biliyorum. Çamurunkini değil. Hayat bana dans ettirdi. Dansları biliyorum. Ama bu dansları yapanın kim olduğunu bilmiyorum."

Ya Therru, dedi Ged, uzun bir sessizlikten sonra, "eğer onun bir dans etme şansı olursa... "

Ondan korkacaklar, diye fısıldadı Tenar, Sonra çocuk içeri, geri geldi ve konu fırının yanındaki kutuda kabaran ekmek hamuruna döndü. Bu şekilde, sessizce ve uzun uzun, bir konudan bir başkasına geçip sonra tekrar aynı konuya dönerek, kısa günün yarısı boyunca, yaşamlarım, paylaştıkları yılları, eylemleri ve düşünceleri, sözcüklerle eğirip dikerek konuştular. Sonra tekrar, çalışırken, düşünürken, hayal kurarken sessizleşiyorlardı; çocuk da onların yanında sessiz sessiz duruyordu.

Böyle böyle, kuzulama mevsimi gelinceye kadar kış geçti gitti ve günler uzayıp parlaklaştıkça işler ağırlaştı. Sonra, güneşin altındaki adalardan, Bitim burcundaki Gobardon yıldızının parladığı Güney Uçyoreler'den kırlangıçlar geldi; fakat bütün kırlangıçların arasında geçen konuşma başlangıçla ilgiliydi.

13 -BEY

BAHARIN geri gelmesiyle, kırlangıçlar gibi gemiler de adalar arasında süzölmeye başladı. Köylerde, kralın gemilerinin saldırganlara saldırdığı, kök salmış korsanları mahvedip gemilerine ve servetlerine el koyduğu yolunda, ValmouüYtan gelen ikinci ağızdan söylentiler vardı. Lord Heno bizzat kendisi en iyi ve en hızlı üç gemisini, Solea'dan Andrades'e kadar bütün tüccarların korkulu rüyası olan sihirbazdenizkurdu Çetele yönetiminde yollamıştı; filosu, kralın gemilerine Oranea açıklarında pusu kurup, gemilerini yok edecekti. Fakat Valmouth Körfezi'ne gelen gemi, güvertesinde zincirler içindeki Çetele'yle, Lord Heno'nun Gont Limanı'na götürölüp korsanlık ve cinayet suçlarından

yargılanmasına dair emirler taşıyan kralın gemisiydi. Heno, Valmouth'un gerisindeki tepelerde bulunan taş malikânesine sığındı, fakat ılık bir bahar günü olduğu için ateş yakmayı ihmal etti; böylece kralın genç askerlerinden beş altı tanesi bacadan girerek onu yakaladı ve bütün alay onu zincirler içinde Valmouth sokaklarından yürütüp adalete götürdü.

Bunu duyduğunda Ged, sevgi ve övünçle, "Bir kralın yapabileceği her şeyin en iyisini yapacaktır," dedi.

Mahir ile Kabasaç, hemen kuzey yoluyla Gont Limanı'na götürülmüşlerdi; yaralan yeterince iyileşince Merlos da bir gemiyle, kralın mahkemelerinde cinayet suçundan yargılanmak üzere götürülmüştü oraya. Tenar'ın ve yanındaki Therru'nun sessizlik içinde dinledikleri, adamların darağacına yollanmaları kararı Orta Vadi'de memnuniyetle karşılandı ve insanların kendi kendilerine pay çıkarmalarına neden oldu.

Kral tarafından yollanmış başka adamları taşıyan başka gemiler de geldi; gelenlerin hepsi için, kaba Gont'un kasaba ve köy halkının sevdiği kişiler denemezdi; icra memurları ile asayişi sağlayan memurların düzeni hakkında rapor tutup halkın şikâyetleri ile şikâyetlerine neden olan durumları dinlemek için yollanan krallık polisleri; vergi muhbirleri ile vergi toplayıcıları; Gont'un küçük hükümdarlarına gelip Havnordaki Hükümdarlık'a karşı olan sadakatlerini kibarca soruşturan soylu ziyaretçiler; ve oraya buraya giden, pek bir iş yapmıyor gibi görünüp daha da az şey söyleyen büyücüler, Yine de yeni bir başbüyücü arıyorlar bence, dedi Tenar.

Ya da sanatlarını kötüye kullanmanın yollarını arıyorlar, dedi Ged, "yolundan sapan sihir."

Tenar, "O halde gidip Re Albi malikânesine baksınlar," diyecekti fakat dili sözler üzerinde sürçtü. Ne diyecektim? diye düşündü. Ged'e şeyi anlatmış mıydım unutkan

olmaya başladım. Ged'e ne anlatacaktım? Ha, inekler dışarı çıkmadan otlağın kapısını onarsak iyi olur.

Aklının bir köşesinde bir şeyler, bir sürü şey vardı; çiftlik işleri.

Hiçbir zaman tek bir işin olmaz senin, demişti Ogion, Ged ona yardım ettiği halde bütün düşünceleri ve zamanını çiftlik için harcıyordu. Ged, Çakmak'ın aksine ev işlerinde ona yardımcı oluyordu; ama Çakmak bir çiftçiydi, Ged ise değildi. Çok çabuk öğreniyordu ama öğrenecek çok şey vardı. İşlerine baktılar. Artık konuşacak pek zaman yoktu. Günün sonunda birlikte yenen yemek vardı; ve yatak; ve uyku; ve tan vakti uyanmak; ve işe geri dönmek, tekrar tekrar, su değirmeni gibi, dolarak yükselen ve boşalan; ve günler de dökülen aydınlık su gibiydi.

Merhaba anne, dedi çiftlik avlusunun kapısındaki ince delikanlı. Kadın onun, Tarlakuşu'nun en büyük oğlu olduğunu düşündü ve "Seni buralara ne attı oğul?" dedi. Sonra, gıdaklayan tavuklar ve sıra sıra yürüyen kazlar arasından tekrar baktı delikanlıya.

Kıvılcım! diye bağırdı ve ona doğru koşarken kümes hayvanlarını dağıttı.

Aman, aman, dedi delikanlı. "Deli gibi davranma," Kadının kendisini kucaklayıp yüzünü okşamasına izin verdi. İçeri girip mutfağa, masaya oturdu. Bir şeyler yedin mi? Elma'yı gördün mü? Bir şeyler yiyebilirim.

Kadın erzağı bol kileri altüst etti. "Hangi gemidesin? Hâlâ Martı 'damısın?"

Hayır. Bir duraksama. "Gemim dağıldı."

Kadın dehşetle döndü, "Fırtınada mı?"

Hayır. Keyifsizce güldü. "Mürettebat dağıldı. Kralın adamları el koydu."

Ama, korsan gemisi değildi... Hayır.

O halde neden?

Kaptanın, onların istediği bazı malları kaçırdığını söylediler, dedi isteksizce. Her zamanki kadar inceydi ama kararmış teniyle, düz saçlarıyla, uzun ve Çakmak'inki gibi dar, hatta daha dar ve daha sert yüzüyle yaşlanmış duruyordu.

Babam nerede?

Tenar hareketsiz kalakaldı.

Ablana uğramamışsın.

Yok, dedi Kıvılcım umursamazca.

Çakmak üç yıl önce öldü, dedi kadın. "Kalp krizinden. Tarlada kuzuların ağılından gelen patika üzerinde. Duruırmak buldu. Üç yıl önceydi."

Bir sessizlik oldu. Ne diyeceğini bilemedi Kıvılcım ya da söyleyecek bir şeyi yoktu.

Kadın, önüne yemek koydu. O kadar acıkmış bir halde yemeğe başladı ki, kadın hemen biraz daha hazırladı.

En son ne zaman yemek yedin?

Oğlan omuzlarını silkerek yemeğini yedi, Kadın, masada onun karşısına oturdu. İlkbaharın son günlerinin günışığı, masanın karşısındaki alçak pencereden içeri boşalıyor ve ocağın önündeki pirinç paravananın üzerinde parlıyordu.

Önündeki tabağı geriye itti sonunda Kıvılcım.

O halde, çiftliği kim yürütüyordu? diye sordu.

Bu seni neden ilgilendiriyor oğlum? diye sordu kadın kibarca ama ince bir alayla.

Çiftlik benim, dedi oğlan, oldukça benzer bir tonda.

Bir dakika kadar sonra Tenar ayağa kalkarak oğlanın tabaklarını topladı.

Evet, öyle.

Kalabilirsin elbette, dedi oğlan son derece münasebetsiz bir şekilde, belki de şaka yapmaya çalışarak; fakat pek şaka yapacak cinsten bir adam değildi. "Yaşlı Duruırmak hâlâ buralarda mı?"

"Hepsi hâlâ buradalar. Ve Atmaca adında bir adam ile benim baktığım bir çocuk. Burada. Evin içinde. Senin çatı arasında yatman gerekecek.

Merdiveni koyarım. Kadın yüzünü tekrar oğlana döndü. "Buraya yerleşecek misin o halde?"

Olabilir.

Çakmak da yirmi yıl boyunca kadının sorularım bu şekilde, hiçbir zaman ne evet, ne de hayır deyip kadını soru sorma hakkından mahrum ederek ve kadının cahilliğine dayanan bir özgürlük sürdürerek cevaplandırmıştı; fakir, dar bir çeşit özgürlük, diye düşündü kadın.

Zavallı çocuk, dedi kadın, "mürettebatın dağılmış, baban ölmüş, evinde yabancılar; hepsi bir günde oldu. Bütün bunlara alışmak için zamana ihtiyacın olacak. Çok üzgünüm oğlum. Ama burada olduğun için çok memnunum. Seni sık sık, denizler üzerinde, kışları, fırtınalar içinde düşündüm."

Oğlan bir şey söylemedi. Verebileceği hiçbir şeyi yoktu ve kabul de edemiyordu. Tam sandalyesini geriye çekerek ayağa kalkıyordu ki içeri Therru girdi. Yan yarıya doğrulmuşken kıza bakakaldı "Ne olmuş ona?" dedi.

Yanmıştı, Therru, bu sana anlattığım oğlum, gemici Kıvılcım. Therru senin kız kardeşin Kıvılcım. Kız kardeşim mi?" Evlat edindim.

Kız kardeşim, dedi oğlan tekrar; sanki kendisine bir tanık arıyormuş gibi mutfakta etrafına bakındı ve annesine baktı uzun uzun. Kadın da ona baktı uzun uzun.

Oğlan dışarı çıktı, hareketsiz kalmış olan Therru'nun uzağından geçerek. Arkasından kapıyı çarptı.

Tenar, Therru'yla konuşmaya çalıştı ama başaramadı. Ağlama, dedi ağlamayan çocuk, ona yaklaşıp koluna dokunarak, "Canını acıttı mı?"

Ah Therru! Dur da sana sanlayım! Çocuk kucak için biraz büyük kaçtığı ve bu sarılma işini bir türlü beceremediği halde Therru'yu kucağına alıp sarılarak masaya oturdu. Çocuğa sarılıp ağladı ve Therru yaralı yüzünü, gözyaşlarıyla ıslanıncaya kadar, Tenar'inkine doğru eğdi.

Ged ile Kıvılcım, akşam karanlığında çiftliğin birbirine zıt iki ucundan çıkageldiler. Belli ki Kıvılcım Duruırmak ile konuşup bu durumu düşünmüştü ve belli ki Ged de olanları ölçüp biçmeye çalışıyordu. Yemekte çok az şey söylenmiş ve söylenenler de son derece dikkatlice seçilmişti.

Kıvılcım, kendi odasını geri alamadığına dair bir şikâyetle bulunmayıp çatı arasındaki depoya bir gemiciye yakışır biçimde tırmandı; görünüşe göre de annesinin ona, orada yaptığı yataktan memnun kaldı, çünkü ertesi sabah geç vakte kadar aşağıya inmedi, İnince kahvaltı istedi ve kahvaltının kendisine hazırlanıp sunulmasını bekledi. Babasına her zaman annesi, karısı ve kızı tarafından hizmet edilmişti. Onun babasından geri kalır yanı mı vardı? Kadın oğlana kahvaltısını verdikten sonra, bulaşıklarını kaldırırverdi; Therru ve Shandy ile birlikte çağla halindeki meyvelere zarar verebilecek olan tırtıl musibetini yaktıkları meyve bahçesine geri döndü.

Kıvılcım, Duruırmak ile Tiff e katılmaya gitti. Ve genellikle onlarla kaldı, günler ilerledikçe. Bütün hayatları boyunca çiftlikte bulunmuş olan iki yaşlı adam, babasının adamları, ona etrafı gezdirip, çiftliği nasıl çekip çevirdiklerini, bunu yaptıklarına gerçekten inanarak bu inançlarını onunla paylaşıp anlatırken, ürün ve koyunlarla ilgili kas gücü ve ustalık isteyen ağır işleri Ged, Shandy ve Tenar yapıyordu, Tenar evin içinde çok mutsuzlaştı. Sadece dışarıda, çiftlik işlerinde yumuşuyordu kızgınlığı ve Kıvılcım'ın varlığının ona getirdiği utanç.

"Sıra bende," dedi kadın Ged'e, acı acı, odalarının yıldız ışığıyla aydınlanan karanlığında. "En çok gurur duyduğum şeyi kaybetme sırası şimdi bende."

Ne kaybettin?

Oğlumu. Adam edemediğim oğlumu. Beceremedim. Onu yetiştiremedim. Kadın dudağını ısırdı, kuru gözlerle karanlığa gözünü dikmiş bakarken.

Ged onunla tartışıp onu üzüntüsünden kurtarmak için ikna etmeye çalışmadı. "Burada kalacak mı dersin? diye sordu.

Evet. Denize geri dönmeyi denemeye korkuyor. Bana gemisi hakkında doğru bilgi vermedi ya da bütün gerçekleri anlatmadı, İkinci kaptandı. Galiba çalıntı malların taşınması işine karıştı. ikinci elden korsanlık. Umurumda değil. Gontlu gemiciler yarım korsandır zaten. Fakat bu konuda yalan söylüyor. Yalan söylüyor. Seni kıskanıyor. Dürüst olmayan, kıskanç bir adam.

Korkmuş bir adam, sanırım, dedi Ged. "O kadar kötü değil. Ayrıca çiftlik de onun çiftliği."

Alsın o zaman çiftliğini! Ve çiftlik ona en az...

Yo, canım sevgilim, dedi Ged, kadını hem sesi hem de elleriyle yakalayarak, "konuşma o kötü sözü söyleme!" O kadar ısrarcı, o kadar tutkulu bir ciddiyeti vardı ki kadının öfkesi hemen, öfkenin kaynağı olan sevgiye dönüştü ve kadın ağladı, "Ne onu, ne de çiftliğini lanetleyebilirdim! Bunu kastetmemiştim! Sadece, bu beni çok üzüyor, çok utandırıyor! Çok üzgünüm Ged!"

Yo, yo, yo. Bir tanem, oğlanın benim hakkımda ne düşündüğünü umursamıyorum ben. Ama senin üstüne çok varıyor.

Ve Therrunun. Ona davranışı sanki... Bana, bana, 'Böyle olmak için ne yaptı, dedi. O ne yapmış? Ged kadının saçını okşadı, sık sık yaptığı gibi; her ikisinin de sevgi yüklü bir zevkle uykusunu getiren hafif, yavaş, tekrarlanan okşayışlarla.

Tekrar keçi gütmeye gidebilirim, dedi sonunda. "Senin için daha rahat olur burada, işler dışında... " "Seninle gelmeyi tercih ederim."

Adam kadının saçını okşadı; düşünüyor gibi görünüyordu. "Sanırım bunu yapabiliriz," dedi. "Orada koyun güden birkaç aile vardı, Lissu'nun yukarısında. Fakat sonra kış geliyor.

Belki bir çiftçi bizi işe alır. Ben işleri biliyorum koyunları da sen de keçileri tanıyorsun ve her konuda elin çok tez...

Bir tırmıkla oldukça işe yararım, diye mırıldandı adam ve kadının gülerek hafifçe sarsılmasına neden oldu.

Ertesi sabah Kıvılcım kahvaltıya erken indi, onlarla birlikte, çünkü yaşlı Tiff le birlikte balık avlamaya gidecekti. Her zamankinden daha bir alçakgönüllülükle, "Akşam yemeği için bir sürü balık getireceğim," diyerek sofradan kalktı.

Tenar akşamdan bazı kararlar vermişti. "Bekle; sofrayı kaldırabilirsin Kıvılcım. Tabakları lavaboya koy ve üzerlerine su dök. Akşam yemeğinin bulaşıklarıyla birlikte yıkanır," dedi.

Oğlan bir süre baktıktan sonra, "Kadın işi o," dedi, kepini basma takarken, Bu mutfakta yemek yiyen herkesin işi bu. "Benim değil," dedi Kıvılcım açıkça ve dışarı çıktı. Kadın onun peşinden gitti. Kapı eşliğinde durdu.

Atmaca'nın işi, ama senin değil, öyle mi? diye sorguladı.

Oğlan, avluyu geçerken, belli belirsiz başıyla onayladı.

Çok geç, dedi kadın, mutfağa geri dönerek, "Beceremedim, beceremedim Yüzündeki, ağzının yanında ve gözlerinin arasındaki sert kırışıklıkları hissedebiliyordu. "İstediğin kadar bir taş sula," dedi, "taş büyüzmez."

Genç ve körpeyken başlaman gerek, dedi Ged. "Benim gibi." Bu kez gülemedi kadın, Gün boyu süren işlerinden eve döndüler ve ön kapıda bir adamın Kıvılcım ile konuştuğunu gördüler.

Bu Re Albi'den gelen adam değil mi? dedi gözleri çok keskin olan Ged.

Haydi gel Therru, dedi Tenar, çünkü çocuk birdenbire durmuştu. "Ne adamı?" Uzağı pek iyi göremiyordu; gözlerini kısarak avlunun karşı yanma baktı. "A, bu, neydi adı, celep. Townsend. Neden buraya geri gelmiş, leş kargası!"

Bütün gün boyunca hiddetliydi; Ged ile Therru akıllılık ederek bir şey söylemediler. Kapının yanındaki adamların yanma gitti.

Dişi kuzular için mi geldin Townsend? Bir yıl geç kaldın; fakat hâlâ bu yılın kuzularından biraz var ağılda. Bey de bana öyle diyordu, dedi Townsend. Öyle mi dedi? dedi Tenar.

Kadının tonu karşısında Kıvılcım'ın yüzü her zamankinden fazla karardı.

Bey ile konuşmanı bölmeyeyim öyleyse, dedi kadın dönerek, tam Townsend konuştuğunda: "Sana bir mesajım var Goha," Üçte keramet vardır. , "Yaşlı cadı, tanırsın, yaşlı Yosun, çok kötü. Zaten Orta Vadi'ye geliyorum diye, dedi ki, 'Hanım Goha'ya ölmeden önce onu görmek istediğimi söyle, eğer gelebilirse, dedi," Karga, leş kargası, diye düşündü Tenar kötü haberi taşıyan adama nefretle bakarak. Hastamı?

Ölüm döşeğinde, dedi Townsend, belki de sempatik olmak için kullandığı yılışık bir çeşit tebessümle. "Kışın hastalandı ve hızla kötüleşiyor; o yüzden de seni çok fazla görmek istediğini söyledi, ölmeden önce."

Haberi getirdiğin için teŖekkr ederim, dedi Tenar ll ve eve gitmek için arkasını döndü; Townsend Kivılcım ile birlikte koyun ağılına ilerledi.

AkŖam yemeğini hazırlarken Tenar, Ged ile Therru'ya, "Gitmem gerekiyor," dedi. Elbette dedi Ged, İstersen mz gideriz."

Gelir misiniz? O gün, ilk kez aydınladı yüzü, fırtına bulutu yükseldi, "Ah," dedi, "bu... bu çok iyi... bunu sormayı istememiŖtim, belki de diye dŖndm... Therru o kk eve, Ogion'un evine dönmek ister misin, bir süre için?"

Therru dŖnmek için, kıpırdamadan durdu. Ŗeftali ağacımı görebilirim," dedi.

Evet, ve Funda'yı, Sippy'yi, Yosun'u, zavallı Yosun! Ah oraya, oraya gitmeyi o kadar çok istiyordum ki, ama gözüme doğru görünmüyordu. ekip evirmem gereken bir çiftlik vardı ve tüm...

Geri dönmemesine, geri dönmeyi dŖnmemesine, hatta o ana kadar geri dönmeyi arzu ettiğini fark etmemesine neden olan baŖka bir Ŗeyin olduğunu zannediordu; fakat bu neden her neydiyse bir gölge, unutulmuŖ bir szk gibi aklından uçtu gitti. "Acaba Yosun'a bakan, ona bir Ŗıfacı yollayan oldu mu? Overfell'deki tek Ŗıfacı o, ama aŖađıda Gont Limanı'nda ona yardım edecek insanlar vardır elbette. Ah fukara Yosun! Gitmek istiyorum Ŗu anda çok geç ama yarın, yarın erkenden. Beyefendi de kendi kahvaltısını kendi hazırlayabilir!"

ğrenecektir, dedi Ged.

Hayır, ğrenmeyecek. Bunu yaptıracak aptal bir kadın bulacak, Ah!

Mutfağa bakındı, yüzü aydınlık ve kızgın. "O kadına, Ŗu masayı ovalaya ovalaya temizlediğim yirmi yılı bırakmaktan nefret ediyorum. Umarım bunu takdir eder!"

Kivılcım, Townsend'i akŖam yemeğine getirdi, fakat celep geceyi orada geçirmeyi kabul etmedi, kibarlık olsun diye ona bir yatak sunulduğu halde. Bu kendi yataklarından

biri olacaktı ve bu fikir Tenar'a hiç cazip gelmedi. Townsend'in, ilkbahar akşamının mavi alacakaranlığında köydeki evsahiplerine doğru gidişini görmek kadını memnun etti.

Yarın bizim ilk işimiz Re Albi'ye gitmek olacak oğlum, dedi Kıvılcım'a. Atmaca, Therru ve ben. Oğlan biraz ürkekçe baktı. Öyle çekip gidecek misiniz?

Sen de öyle gitmiştin; öyle de geldin, dedi annesi. "Buraya bak Kıvılcım: Bu babanın para kutusu. İçinde yedi fildişi parçası var; bu borç senetleri de yaşlı Köprüadam'ın, ama borcunu ödeyemez, ödeyecek bir şeyi yok. Bunlar, Çakmak'ın dört yıl önce, sen küçükken koyun postlarını Valmouth'taki geminin teçhizatçısına satışından elde ettiği dört Andrade parçası. Bu üç Havnor, Tholy'nin Yüksek Dere Çiftliği için ödediği miktar. Babanın o çiftliği almasına ben neden olmuştum ve çiftliğin temizlenmesinde ve satılmasında ona yardım ettim. Bu üç parçayı alıyorum, çünkü bunları ben kazandım. Gerisi ve çiftlik senin. Sen beysin."

Uzun boylu irice adam, gözleri para kutusunda, orada öylece durdu.

Hepsini al. Ben istemiyorum, dedi alçak bir sesle.

Benim de ihtiyacım yok. Fakat, teşekkür ederim oğlum. Dört parça sende kalsın. Evlendiğin zaman, bunlar benden karına armağan olsun, Kadın kutuyu, her zaman Çakmak'ın koyduğu yere, büfenin en üst rafındaki büyük tabağın arkasındaki yerine koydu. "Therru eşyalarını şimdiden hazırla, çünkü yarın çok erken çıkacağız yola."

Ne zaman geri döneceksiniz? diye sordu Kıvılcım; sesinin tonu, Tenar'a, oğlanın kıpır kıpır, zayıf huylu çocukluğunu hatırlattı. Ama sadece, "Bilmiyorum canım. Eğer bana ihtiyacın olursa gelirim," dedi sadece.

Yolculuk pabuçlarını ve bohçalarını çıkarmakla meşgul olmaya başladı.

Kıvılcım, dedi, "benim için bir şey yapabilirsin."

Oğlan ocak başına oturmuş, tereddütle ve suratsız duruyordu.

Ne?

Valmouth'a git, en kısa zamanda, ablanı gör. Ve benim Overfell'e geri döndüğümü söyle. Bana ihtiyacı olursa, bana haber yollamasını söyle.

Oğlan başıyla onayladı. Çok fazla seyahat eden birinin düzenliliği ve hızıyla birkaç parça eşyasını şimdiden bohçalamış ve şimdi de mutfağı derli toplu bırakmak için tabakları kaldırmakta olan Ged'i seyretti, O işi bitirince, torbasının ağzındaki deliklerden yeni bir sicim geçirmek için Kıvılcım'ın karşısına oturdu.

"Bu iş için kullanılan bir düğüm vardır," dedi Kıvılcım. "Gemici düğümü.

Ged sessizce torbasını ocağın Önünden oğlana geçirerek, düğümü sessizce gösteren Kıvılcım'ı seyretti. Buradan geçiyor, gördün mü? dedi ve Ged başıyla onayladı.

Çiftliği sabahın köründe ve. soğuşunda terk ettiler. Güneş Gont Dağı'nın batı yamağı geç gelir; güneş sonunda güney zirvesinin muazzam kütlesini dolanıp sırtlarında parlayıncaya kadar sadece yürümek ısıttı onları.

Therru bir yaz öncekine nazaran iki kat iyi yürüyordu, ama yine de önlerinde iki günlük bir yolculuk vardı. Akşamüstü sularında Tenar, "Bugün Meşe Pınarları'na gitmeye çalışacak mıyız? Orada han gibi bir şey var. Orada birer bardak süt içmiştik, hatırlıyor musun Therru?" diye sordu.

Ged, dağ tarafına, yüzünde uzak bir ifadeyle bakıyordu. "Benim bildiğim bir yer var... "

İyi, dedi Tenar.

Gont Limanı'nın ilk kez görüldüğü yüksek dönemece gelmeden biraz önce Ged yoldan çıkarak, yolun yukarısındaki dik yamaçları kaplayan ormana girdi.

Batıya giden güneş, ağaç gövdeleri arasındaki ve dalların altındaki karanlığa kırmızıaltın renkli eğik ışınlar yolluyordu. Tenar'ın gördüğü kadarıyla yolu olmayan bir

yerden yarım mil kadar tırmandılar ve dağ yamacında küçük bir basamak veya bir çıkıntıya, arkasındaki sarp kayalar ve etrafındaki ağaçlar tarafından rüzgârdan korunan bir çayıra vardılar. Buradan insan dağın kuzey tepelerini görebiliyordu; büyük köknarların tepelerinden batı denizinin berrak görüntüsü izlenebiliyordu. Etraf, yelin köknarlar içindeki nefesi dışında tamamen sessizdi. Dağlı bir tarlakuşu, ayak basılmamış otlar arasındaki yuvasına alçalmadan önce, uzakta güneşte, uzun uzun ve tatlı tatlı şakıdı.

Üçü, ekmeklerini ve peynirlerini yediler. Karanlığın denizden dağa doğru yükselişini seyrettiler. Pelerinden yataklarını yaparak uyudular; Therru Tenarın, Tenarda Ged'in yanında. Gecenin derinliğinde Tenar uyandı.

Yakınlarda bir yerde, bir baykuş ötüyordu, bir çan gibi tekrarlanan tatlı bir nota halinde, ve dağda, uzakta bir yerlerde eşi, bir çanın hayaleti gibi cevap verdi. Tenar, "Yıldızların denize batışlarını seyredeyim," diye düşündü, ama hemen, gönlündeki huzurla derin bir uykuya daldı.

Gri sabahta uyandı ve Ged'in, yanında doğrulmuş, açıklıktan batıya doğru bakmakta olduğunu gördü. Adamın kara yüzü, kadının bir zamanlar Atuan'daki kumsalda gördüğü gibi sessizlik yüklü, tamamiyle hareketsizdi.

Gözleri kederli değildi, o zamanki gibi; adam sınırsız batıya baktı.

Onunla birlikte bakarken kadın günün gelmekte olduğunu gördü; gül ile altın renginin şaşaasının açıkça gök üzerinde yansıması. Adam kadına doğru döndü; kadın adama, "Seni ilk gördüğüm zamandan beri sevdim," dedi.

Yaşamveren, dedi adam ve kadının göğsünü ve ağzını öperek ileri uzandı.

Kalktılar, Therru'yu uyandırdılar ve yollarına devam ettiler; fakat ağaçların içine girerken Tenar, geriye, küçük çayıra, sanki çayırı mutluluğuna sadık kalması için görevlendirir gibi bir kez baktı.

Yolculuklarının ilk gününde amaçları yol almaktı. Bugün Re Albi'ye varacaklardı. O yüzden de Tenarın aklı daha çok Yosun Teyze'deydi; ona ne olduğunu ve gerçekten ölüp ölmediğini merak ediyordu. Fakat gün ve yol ilerledikçe, ne Yosun'un düşüncesini, ne de başka bir şeyi aklında tutabiliyordu. Yorgundu. Bu yolu, tekrar ölüme varmak için yürümekten hoşlanmıyordu. Meşe Pınarları'nı geçip koyağa indiler, sonra tekrar tırmandılar. Overfell'e uzanan yokuş yukarı son yolda bacakları kımıldamayacak kadar ağırlaşmış; anlamını yitirinceye kadar tek bir söz ya da tek bir görüntü Ogion'un evindeki tabak dolabı veya Therru'nun ottan oyuncak torbasını görünce aklına gelen ve durmamacasına tekrarlanan kemikten yunus sözleri üzerine kilitlenen aklı karışmış ve durmuştu.

Ged, o rahat yolcu yürüyüşüyle, uzun uzun adımlarla yürüyor, Therru da onun yanında zahmetle ilerliyordu; o, bir yıldan daha kısa bir süre önce, aynı tırmanışta bitip tükenip, taşınmak zorunda kalan Therru, Fakat bu, daha uzun süren bir günlük yürüyüşten sonra olmuştu. Ve çocuk da hâlâ, kendisine verilen cezadan yeni yeni kurtuluyordu, Yaşlanıyordu, bu kadar uzun bir yolu, bu kadar hızlı yürüyemeyecek kadar yaşlanıyordu. Yaşlı bir kadın evinde, ocağının başında kalmalıydı.

Kemikten yunus, kemikten yunus. Torbada bağlı kemikten yunus, bağlı, bağlama büyü. Kemikten adam ve kemikten hayvan. Burada onlar önden gitti. Kadını bekliyorlardı, Yorulmuştu, Tepeye uzanan son yolda da zahmetle ilerledi ve onlara, yolun Overfell ile aynı seviyeye geldiği yerde yetiştii. Sollarında Re Albi'nin, uçurumun kenarına doğru meyleden çatıları vardı. Sağlarında, yol malikâneye doğru çıkıyordu. "Bu taraftan," dedi Tenar.

Hayır, dedi çocuk, sol yanı, köye giden tarafı işaret ederek.

Bu taraftan, diye tekrarladi Tenar ve sağ tarafa doğru yola koyuldu. Ged kadınla birlikte gitti, Ceviz bahçeleri ve ot dolu tarlalar arasından yürüdüler. Yaz başının ılık bir

akşamüstüsünün geç vakitleriydi. Ceviz bahçesindeki ağaçlar üzerindeki kuşlar hem yakında, hem uzakta ötüyordu. Büyük eve uzanan yoldan onlara doğru yürüyordu, kadının adını hatırlayamadığı adam.

Hoşgeldiniz! dedi adam ve onlara gülümseyerek durdu.

Onlar da durdu.

"Re Albi Lordu'nun evini şereflelendirmeye ne kadar büyük şahsiyetler gelmiş böyle, dedi adam. Tuaho, bu onu adı değildi. Kemikten yunus, kemikten hayvan, kemikten çocuk."

Başbüyücü Hazretleri! Adam yerlere kadar eğildi; Ged de adamı eğilerek selamladı.

Ve Atuanlı Hanımım Tenar! Adam kadına daha da çok eğildi ve kadın yolda dizleri üzerine çöktü. Baş iyice eğildi, ta ki ellerini toprağa koyup, ağzı bile yoldaki toprağa değinceye kadar iki büklüm oldu.

Şimdi sürün, dedi adam ve kadın ona doğru sürünmeye başladı. "Dur, dedi ve kadın durdu.

Konuşabilir misin?" diye sordu adam. Kadın, ağzına gelebilecek hiçbir sözü olmadığı için bir şey söylemedi, fakat Ged her zamanki sakın sesiyle cevapladı» "Evet."

Canavar nerede?

Bilmiyorum.

"Cadı kendi benzerini de yanında getirir diye düşünmüştüm. Ama onun yerine seni getirdi. Başbüyücü Hazretleri Çevik Atmaca. Ne kadar mükemmel bir vekil Cadı ve canavarlara bütün yapabileceğim, onları bu dünyadan temizlemektir. Ama seninle, bir zamanlar erkek olan biriyle, konuşabilirim; en azından mantıklı bir konuşmaya katılmayı becerebilirsin.

Ve cezayı anlamaya muktedirsin. Emniyette olduğunu düşünüyordun sanırım; tahtta bulunan kral nedeniyle, ve efendimin, efendimizin yok olması nedeniyle. İstedğin şeyi yaptığım zannettin ve sonsuz yaşam vaadini yok ettin, Öyle değil mi?"

Hayır, dedi Ged'in sesi.

Kadın onları göremiyordu. Sadece yolun toprağı görüyor, tadını ağzında duyuyordu. Ged'in konuştuğunu duydu. Ged, "Yaşam ölürken vardır," dedi.

"Vak, vak, der şarkılar, Roke Ustası Öğretmen beyİ Ne komik bir görüntü; ulu Başbüyücü tam bir keçi çobanı olmuş ve içinde bir dirhem bile büyü yok tek bir güç sözcüğü bile. Bir sihir mırıldanabilir misiniz Başbüyücü? Küçük bir sihir minik bir gözbağı efsunu? Hayır mı? Bir söz bile mi? Benim efendim seni yendi. Şimdi anladın mı bunu? Onu ele geçilmedin sen. Onun gücü yaşıyor! Bir süre seni burada canlı alıkoyabilirim o gücü görmem için benim gücümü. Ölümden kurtardığım yaşlı adamı görmem için ve eğer istersem senin yaşamını da o iş için kullanırım ve senin o her şeye burnunu sokan kralının, nezaketli lordları ve aptal büyücüleriyle bir kadını arayarak kendi kendini aptal yerine koymasını görmem için. Bizi yönetecek bir kadın! Fakat yönetim burada, ustalık burada, burada, bu evde. Bütün yıl boyunca diğerlerini de yanıma topladım, gerçek gücü bilen adamları. Roke'tan bazıları, tam öğretmen beylerin burunlarının dibinden.

Ve Havnor'dan, kendisini bir kadının yönetmesini isteyen, sözüm ona Morred'in oğlunun, kendini gerçek ismiyle gezebilecek kadar emniyette zanneden kralımızın burnunun dibinden. Sen benim adımlı biliyor musun Başbüyücü? Beni dört yıl öncesinden, sen büyük Ustalar Ustası, ben de Roke'ta hayta bir öğrenciyken hatırlıyor musun?"

Sana Aspen deniyordu, dedi sabırlı ses. "Ya gerçek ismim? Senin gerçek ismini bilmiyorum."

Ne? Bilmiyor musun? Bulamaz mısın? Büyücüler bütün isimleri bilmezler mi? "Ben büyücü değilim Ah, bir daha söyle." Ben büyücü değilim.

Bunu söylemeni duymak pek hoşuma gidiyor. Bir daha söyle.

Ben büyücü değilim.

Ama ben büyücüyüm.

Evet.

Söyle!

Sen büyücüsün.

Ah! Bu umduğundan daha da iyi! Yılanbalığı avlarken, bir balina yakaladım! Haydi öyleyse, gel de arkadaşlarımla tanış. O sürünebilir.

Böylece Tenar yolda, kapıya tırmanan mermer basamaklarda ve holler ile odaların mermer zemininde, elleri ve dizleri üzerinde sürünerek Re Albi Lordu'nun malikânesine doğru ilerlediler.

Evin içi karanlıktı. Karanlıkla birlikte Tenar'ın aklına bir karanlık geldi; böylece söylenenleri gitgide daha da az anlamaya başladı. Sadece bazı sözler ve sesler net olarak gelebiliyordu ona. Ged'in söylediklerini anlıyordu ve adam konuşurken onun ismini düşünüyor, bu isme tutunu yordu aslında. Fakat o da pek seyrek konuşuyordu, o da sadece ismi Tuaho olmayan adama cevap vermek için. O adam, arada bir, kancık diyerek, onunla da konuştu. "Bu benim yeni evcil hayvanım," dedi diğerlerine, mumların gölgeler yarattığı karanlıkta bulunan diğer birkaç kişiye. "Gördünüz mü ne kadar iyi eğitilmiş? Yuvarlan Kancık!" Kadın yuvarlandı ve adamlar güldü.

Bir eniği vardı, dedi adam, "onun yarım kalmış cezasını tamamlamayı düşünüyordum, yarısını yakıp bıraktıkları için. Ama onun yerine, bana yakaladığı bir kuş, çevik bir atmaca getirdi. Yarın ona uçmasını öğreteceğiz."

Diğer sesler bazı sözler söyledi, ama kadın artık söz möz anlamıyordu.

Boynuna bir şey takıldı; daha fazla merdivenden çıkartıp, sidik, çürüyen et ve hoş çiçek kokulu bir odaya soktular. Sesler konuştu. Taş gibi soğuk bir el hafifçe kafasına vurdu; bir şey, açılıp kapanan eski bir kapı gıcirtısı gibi "Heh, heh, nen," diye gülerken. Sonra tekmeleyip koridorlardan sürüdüler. Yeterince hızlı sürünemiyor, bu yüzden de ağzına, göğsüne tekmeler yiyordu. Sonra gümbürdeyerek kapanan bir kapı vardı ve sessizlik ve karanlık. Ağlayan birini duydu ve bunun çocuk, onun çocuğu olduğunu zannetti. Çocuğun ağlamamasını istedi. Sonunda çocuk sustu.

14 -TEHANU

ÇOCUK sola döndü ve arkasına bakmadan önce, çiçek açmış çitlerin kendisini saklamasını sağlayacak şekilde epey bir yol aldı.

Kızın, çatallı ve kıvrıntılı bir karaltı olarak gördüğü, Aspen denen ve gerçek ismi Erisen olan kişi, anne ve babasını bağlamıştı; annesini dilinden, babasını da kalbinden geçen bir sırimla bağlamış ve onları, saklandığı yere doğru götürüyordu. Bu yerin kokusu kızın midesini bulandırıyor, fakat adamın ne yaptığını görmek için biraz peşlerinden gitti. Adam onları içeri sokarak kapıyı arkalarından kapattı. Taştan bir kapıydı bu. Buraya giremezdi.

Uçması gerekiyordu ama uçamazdı; kanatlılardan biri değildi.

Tarlalardan elinden geldiği kadar hızlı koşarak geçti; Yosun Teyze'nin evini, Ogion'un evini, keçilerin evini arkasında bıraktı; uçurum boyunca ilerleyen patıkaya ve sadece tek bir gözüyle gördüğü için gitmemesi gereken uçurumun kenarına gitti. Dikkatliydi. O gözüyle dikkatle baktı.

Tam kenarda durdu. Su, aşağılarda, çok aşağılardaydı ve güneş çok uzakta batıyordu. Diğer gözüyle batıya baktı ve diğer sesle annesinin rüyasında duyduğu ismi haykırdı.

Cevap için beklemedi, arkasını dönerek geri gitti önce, şeftali ağacının büyüyüp büyümediğine bakmak için Ogion'un evinden geçti. Yaşlı ağaç, bir sürü küçük, yeşil şeftalilerle duruyordu, ama fideden eser yoktu. Keçiler yemişti. Ya da kız sulamadığı için kurumuştur. Toprağa bakarak biraz durdu orada, sonra derin bir soluk aldı ve tarlalardan Yosun Teyze'nin evine geri gitti.

Tünemeye hazırlanan tavuklar, onun içeri girişini protesto etmek için viyaklayarak kanatlarını çırtılar. Küçük kulübe hem karanlıktı, hem de türlü türlü kokularla doluydu. "Yosun Teyze?" dedi kız, bu insanlar için kullanacağı sesiyle.

"Kim o? Yaşlı kadın yatağında saklanıyordu. Korkmuştu ve gelen herkesi kendisinden uzak tutmak için etrafına taş örmeye çalıştı, ama bir işe yaramadı; yeterince kuvvetli değildi, Kim o? Kim var orada? Ah canım canım çocuğum, benim minik yanık kızım, benim güzelim, burada ne arıyorsun? O nerede» o nerede, annen, ah, o da burada mı? Geldi mi? İçeri girme, içeri girme tatlım, benim üzerimde bir lanet var, o adam bu yaşlı kadını lanetledi, yanıma yaklaşma! Yanıma yaklaşma!"

Kadın ağladı. Çocuk elini uzatarak kadına dokundu. "Çok soğuksun," dedi.

Bir ateş gibisin çocuğum, ellerin beni yakıyor. Of, bakma bana! Etimi çürütüyor, kuruyup çekilmesini sağlıyor ve sonra tekrar çürütüyor, ama ölmeme izin vermiyor seni buraya benim getireceğimi söyledi. Ölmeye çalıştım, çalıştım ama o beni alıkoydu, kendi irademe karşı beni yaşattı, ölmeme izin vermiyor, ah, bırakın öleyim!

"Ölmemelisin dedi çocuk kaşlarını çatarak. Çocuk diye fısıldadı kadın, "tatlım beni adımla çağır." Hatha, dedi çocuk. Ah. Biliyordum... Beni kurtar tatlım!

Beklemem gerekiyor dedi çocuk, 'Onlar gelinceye kadar, Cadı, acı çekmeden nefes alarak, daha rahat yatıyordu. "Kim gelinceye kadar tatlım?" diye fısıldadı.

Benim kavmim.

Cadının büyük ve soğuk eli, kızının içinde bir kemik torbası gibi duruyordu. Kız eli sıkı sıkı tutuyordu. Artık kulübenin dışı da, kulübenin içi gibi karanlıktı. Yosun diye anılan Hatha uyudu; yakınında bir yerde tüneyen bir tavuk ile cadının bez karyolasının yanına, yere oturan çocuk da hemen uyudu, Işık geldiğinde adamlar da geldi. Adam, "Kalk, Kancık! Kalk!" dedi. Kadın elleri ve dizleri üzerine kalktı. Adam, "Tamamen kalk! Sen akıllı bir kancıksın, arka ayaklarının üzerinde yürüyebilirsin, öyle değil mi? İşte böyle. İnsan taklidi yap! Önünde gidecek epey bir yolun var. Gel!" diyerek güldü. Kayış hâlâ kadının boynundaydı ve adam kayışı birdenbire şiddetle çekti. Kadın adamı takip etti.

Al, sen götür onu, dedi adam; şimdi kayışı tutan oydu, kadının sevdiği; ama kadın artık onun, kayışı tutanın adını bilmiyordu.

Hep birlikte karanlık yerden çıktılar. Taş onları geçirmek için esnedi ve arkalarından gıcırdayarak birleşti, Adam hep kadının ve kayışı tutanın yanındaydı. Diğerleri geriden geliyordu, üç dört adam.

Tarlalar şebnemlerle grileşmişti. Dağ, soluk göğre karşı karanlık duruyordu. Kuşlar, meyve bahçeleri ve çitlerde, seslerini gitgide artırarak şakıyordu.

Onlar dünyanın kenarına geldiler ve bir süre, yerin sadece kayadan oluştuğu ve çok daraldığı bir yere gelinceye kadar bu kenar boyunca yürüdüler. Kayanın içinde bir çizgi vardı ve kadın buna baktı.

Kadını o itebilir, dedi adam. "Ve sonra atmaca da uçabilir, kendi basma,"

Adam kayışı kadının boynundan çıkardı.

Git ve kenarda dur, dedi. Kadın, kayadaki izi, kayanın kenarına kadar izledi. Deniz, başka hiçbir şey değil, deniz, tam altındaydı. Hava, arkasında çok gerilerdeydi.

Şimdi, Çevik Atmaca onu iti verecek, dedi adam, "Ama önce, belki de söylemek istediği bir şey vardır. Söyleyecek o kadar çok şeyi var ki.

Kadınların hep söyleyecek bir şeyleri vardır. Bize söylemek istediğin bir şeyler yok mu Leydi Tenar?" Kadın konuşamıyordu, fakat denizin üzerindeki göğü işaret etti. "Albatros dedi adam. Kadın yüksek sesle güldü.

Işığın uçuşumlarında, göğün kapısından uçuyordu ejderha, zırhlarla kaplı, halka halka bedeninin gerisinde ateşten izler bırakarak. O zaman Tenar konuştu.

Kalessin!" diye bağırdı ve sonra dönerek Gedi kolundan yakalayıp yere, kayaya doğru çaktı uğuldayan alev üstlerinden geçerken; zırhın takırtısı ile yukarı kalkmış kanatlardaki rüzgârın tıslaması, tırpana benzeyen pençelerinin kayaya çarpışı."

Rüzgâr denizden yana esiyordu. Kadının elinin yakınında bir yerde, kayanın içindeki bir çatlaktan çıkmış minik bir devediken, denizden gelen rüzgârla başını eğip eğip duruyordu.

Ged yanındaydı. Yan yana büzüşmüşlerdi, deniz arkalarında, ejderha önlerinde.

Onlara, uzun sarı gözlerinin biriyle yandan bakıyordu. Ged, çatlak, titrek bir sesle ejderhanın dilinde konuştu. Tenar, sadece, "Teşekkürler ederiz, En Yaşlı," olan bu sözleri anladı.

Kalessin Tenar'a bakarak konuştu, metal bir süpürgeyi bir gonga sürtermiş gibi çıkan muazzam sesiyle," Aro Tehanu?"

Çocuk, dedi Tenar "Therru!" Çocuğu aramak için ayağa fırladı. Kızın, dağ ile deniz arasındaki kaya çıkıntısından ejderha ya gelmekte olduğunu gördü.

Koşma Therru! diye bağırdı kadın, ama çocuk onu görmüş ve koşuyordu, dosdoğru ona doğru koşuyordu. Sarmaş dolaş oldular.

Ejderha, o müthiş, pas karası başını, her iki gözüyle de onları seyredebilmek için çevirdi. Birer kazan kadar büyük olan burun delikleri ateş yüzünden çok parlaktı ve bu deliklerden duman huzmeleri kıvrıla kıvrıla yükseliyordu. Ejderhanın bedeninin sıcaklığı, soğuk deniz rüzgârını delip geçiyordu.

Tehanu, dedi ejderha.

Çocuk ona bakmak için döndü.

Kalessin, dedi.

Dizleri üzerinde durmaya devam eden Ged o zaman, düşmemek için Tenar'ın kolunu yakalayarak titreye titreye de olsa ayağa kalktı.

Güldü. "Şimdi seni kimin çağırdığını biliyorum En Yaşlı!" dedi.

Ben çağırdım, dedi çocuk. "Başka ne yapabileceğimi bilemedim Segoy."

Hâlâ ejderhaya bakıyor ve ejderhalar dilinde, Yaradılış'm sözcükleriyle konuşuyordu.

Çok iyi yaptın çocuk, dedi ejderha. "Seni uzun süre aradım." Şimdi oraya gidecek miyiz? diye sordu çocuk. "Diğerlerinin diğer rüzgârda olduğu yere?"

Bunları bırakacak mısın?

Hayır, dedi çocuk. "Onlar da gelemmez mi?"

Onlar gelemmez. Onların yaşamı burada.

Onlarla kalacağım, dedi kız, soluğu biraz kesilerek.

Kalessin, kahkaha, kızgınlık, küçümseme veya zevkten kaynaklanan o muazzam fırınyelini salıvermek için yana döndü. "Hah!" Sonra tekrar çocuğa bakarak, "İyi," dedi. "Burada yapacağın işler var."

Biliyorum, dedi çocuk, Senin için geri geleceğim, dedi Kalessin, "zamanla." Ve Ged ile Tenar'a "Size çocuğumu veriyorum, sizin de bana vereceğiniz gibi," dedi.

"Zamanla dedi Tenar.

Kalessin'in büyük başı hafifçe eğildi ve uzun, kılıçdışli ağı kenarlarından kıvrıldı.

Ejderha, zırhını kaya çıkıntısı üzerinde sürüyüp, kara kalçalarını havalanıncaya kadar bir kedi gibi toparlayarak pençelerini dikkatlice basıp dönerken Therru'yla birlikte Ged ile Tenar kenara çekildi. Damarlı kanatlar, taze ışıkta koyu bir kırmızılık olarak fırlarken, mahmuzlu kuyruğı kaya üzerinde tıslayarak ses verdi ve ejderha uçtu, gitti bir martı, bir kırlangıç, bir düşünce.

Durmuş olduğı yerde kavrulmuş kumaş ve deri parçaları ile diğeri bazı şeyler vardı, Gelin gidelim," dedi Ged."

Fakat kadın ile çocuk durarak o şeylere baktı.

Bunlar kemikten adamlar, dedi Therru. O zaman arkasını dönerek yola koyuldu. Dar patika boyunca, adam ile kadının önünden ilerledi.

Onun asıl dili dedi Ged.Anadili."

Tehanu, dedi Tenar. "Adı Tehanu."

Bu isim ona, isimler verici tarafından verilmiş.

Baştan beri Tehanu'ymuş. Hep, Tehanu olmuş.

Haydi! dedi çocuk, dönüp onlara bakarak. "Yosun Teyze hasta."

Yaralarını yıkamak ve Therru Ogion'un evinden temiz yatak kılıfları getirirken yatağının kötü çarşafı yakmak için Yosunu ışığa ve temiz havaya çıkarmayı başardılar. Kız, keçi çobanı Funda'yı da beraberinde getirdi. Funda'nın yardımıyla yaşlı kadını, tavuklarıyla birlikte yatağına rahatça yerleştirdiler ve Funda onlar için yiyecek bir şeyler getireceğıine söz verdi.

Birisinin Gont Limanı'na inmesi gerek, dedi Ged, "oradaki büyücü için.

Yosun'a baksın diye; iyileşebilir. Ve malikâneye gitmesi için. Artık yaşlı adam ölecektir. Torunu yaşayabilir, eğer ev temizlenebilirse,.. "

Yosun'un evinin eşiğinde oturdu. Güneşin altında, başım geriye, kapının kenar pervazına dayadı ve gözlerini kapadı. "Neden yaptığımız şeyleri yapıyoruz? dedi.

Tenar yüzünü, ellerini ve kollarını, leğendeki tulumbadan çektiği temiz suyla yıkıyordu. İşini bitirince etrafına bakındı. Çok yorulmuş olduğu için uykuya dalmıştı Ged, yüzü biraz sabah ışığına doğru dönmüş. Kapının eşiğinde adamın yanına oturdu ve başını adamın omuzlarına dayadı. Bizim canımız bağışlandı mı? diye düşündü. Nasıl oldu da bizim canımız bağışlandı?

Gedin toprak basamakta gevşek ve açık bir şekilde duran eline baktı.

Rüzgârda başını eğen devedikenini düşündü, ejderhanın kırmızı ve altın rengi pullarla kaplı pençesini. Çocuk yanına oturduğunda, yarı yarıya uykuya dalmıştı.

Tehanu, diye mırıldandı.

Küçük ağaç öldü, dedi çocuk.

Bir süre sonra Taner'in yorgun ve uykulu aklı anladı ve cevap verecek kadar uyandı. "Eski ağaçta şeftali var mı?" Uyuyan adamı uyandırmamak için alçak sesle konuşuyorlardı. Sadece küçük yeşil şeftaliler. "Olgunlaşırlar, Uzun Dans'tan sonra. Yakında." Bir tanesini dikebilir miyiz?" Birden de fazla, eğer istersen. Ev iyi durumda mı?

Boş.

Orada yaşayalım mı? Biraz daha doğrularak kolunu çocuğa doladı. "Param var," dedi, "bir keçi sürüsü ve hâlâ satılıksa Turby'nin kışlık otlağını alacak kadar. Ged onların dağda nereye götürülmesi gerektiğini biliyor, yazlan... Taradığımız yün hâlâ orada mı acaba?" Bunu söylerken düşündü.

Kitapları bıraktık, Ogion'un kitaplarını! Meşe Çiftliği'nde, şömine rafının üzerinde Kivılcım'a, zavallı oğlan, bir kelimesini bile okuyamaz!

Fakat önemli değil gibiydi. Öğrenilecek yeni şeyler vardı, kuşkusuz.

Ayrıca kitapları alması için birini yollardı, eğer Ged kitapları isterse.

Ve örekesini alması için. Ya da kendisi giderdi, gelecek güz, oğlunu görmek, Tarlakuşu'nu ziyaret etmek ve Elma'da bir süre kalmak için. Eğer bu yaz için kendi sebzelerini yetiştirmek istiyorlarsa Ogion'un bahçesini hemen yeniden ekmeliydiler. Kadın fasulye karıklarını ve fasulye çiçeklerinin kokusunu düşündü. Batıya bakan küçük pencereyi düşündü, " Sanırım orada yaşayabiliriz," dedi.